

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΔ'

Δευτέρα 26 Ιουλίου 2021 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται επιστολή της Βουλευτού κ. Κωνσταντίνης Αδάμου προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, με την οποία μας γνωστοποιεί την ανεξαρτητοποίησή της από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜΕΡΑ25, σελ. 17321 - 17322

2. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, την 26.07.2021 ποινική δικογραφία που αφορά στον πρώην Υπουργό Υγείας Ανδρέα Ξανθό και στον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας Παύλο Πολάκη, σελ. 17323

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 17321, 17323, 17324, 17325, 17328, 17329, 17333, 17338, 17342, 17347, 17348, 17349, 17350, 17352, 17360, 17361, 17362

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις», σελ. 17323 - 17362

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δικαιοσύνης, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν τις 26.7.2021 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης Χρηματοδότησης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δανειακής Σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ελληνικής Δημοκρατίας και των παραρτημάτων τους», σελ. 17348

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 17321 - 17335

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 17347 - 17362

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 17335 - 17347

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 17352

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν., σελ. 17321, 17323, 17324, 17325, 17328, 17329, 17333

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 17347, 17348, 17349, 17350, 17352, 17360, 17361, 17362

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 17325

ΚΩΤΣΟΣ Γ., σελ. 17323, 17324, 17325

ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 17338, 17342

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε., σελ. 17348

ΦΙΛΗΣ Ν., σελ. 17352

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι., σελ. 17338

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ., σελ. 17333

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β., σελ. 17359

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ., σελ. 17339

ΔΕΛΗΣ Ι., σελ. 17331, 17333

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 17338, 17339

ΖΟΥΡΑΡΙΣ Κ., σελ. 17352

ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν., σελ. 17359, 17360

ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε., σελ. 17356

ΚΑΜΙΝΗΣ Γ., σελ. 17354

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 17343

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 17329

ΚΩΤΣΟΣ Γ., σελ. 17323, 17324, 17325

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 17358

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι., σελ. 17355

ΜΑΚΡΗ Ζ., σελ. 17351

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 17353

ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ., σελ. 17360, 17361

ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ., σελ. 17357

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 17349

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ., σελ. 17348, 17349

ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 17348, 17349

ΠΙΠΙΛΗ Φ., σελ. 17346, 17347

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ. 17335

ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ., σελ. 17342

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε., σελ. 17347, 17348

ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ Χ., σελ. 17344

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ., σελ. 17345, 17346

ΦΙΛΗΣ Ν., σελ. 17324, 17325, 17328

ΧΗΤΑΣ Κ., σελ. 17350

ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ., σελ. 17350

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο., σελ. 17354, 17361

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΔ'

Δευτέρα 26 Ιουλίου 2021 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 26 Ιουλίου 2021, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Η πρώτη ανακοίνωση είναι η εξής:

«Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Τασούλα.

Με το παρόν έγγραφο θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω την ανεξαρτητοποίησή μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜΕΡΑ25, καθώς εσωκομματικές, αντιδημοκρατικές, αντιδεοντολογικές και αυταρχικές συμπεριφορές δεν μου επιτρέπουν να επιτελέσω το κοινοβουλευτικό μου έργο, για το οποίο έχω εκλεγεί, ώστε να μπορώ πλέον ελεύθερα και αποτελεσματικά να εκπροσωπώ και να υπηρετώ τους συμπολίτες μου.

Με εκτίμηση, Κωνσταντίνα Αδάμου.»

(Η προαναφερθείσα επιστολή καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔΑΜΟΥ

Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΕΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ. 5142
Ημερομ. 24/07/2021

23.07.2021

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
κ. Τασούλα

Με το παρόν έγγραφο θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω την ανεξαρτητοποίηση μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜΕΡΑ25, καθώς εσωκομματικές αντιδημοκρατικές, αντιδεοντολογικές και αυταρχικές συμπεριφορές δε μου επιτρέπουν να επιτελέσω το Κοινοβουλευτικό μου Έργο, για το οποίο έχω εκλεγεί, ώστε να μπορώ πλέον ελεύθερα και αποτελεσματικά να εκπροσωπώ και να υπηρετώ τους συμπολίτες μου.

Με εκτίμηση,
Κωνσταντίνη Αδάμου

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και μία δεύτερη ανακοίνωση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, την 26.07.2021 ποινική δικογραφία που αφορά στον πρώην Υπουργό Υγείας Ανδρέα Ξανθό και στον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας Παύλο Πολάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 22 Ιουλίου 2021 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις, ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Ειδικότερα, η συζήτηση του σχεδίου νόμου προτείνεται να διεξαχθεί με φυσική παρουσία των Βουλευτών σε δωδεκαμελείς κύκλους που θα περιλαμβάνουν ομιλητές με την εξής αναλογία: πέντε από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από τον ΣΥΡΙΖΑ, ένας από το Κίνημα Αλλαγής, ένας από το ΚΚΕ, ένας από την Ελληνική Λύση και ένας από το ΜέΡΑ25. Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές και η υπηρεσία έχει καταρτίσει τον κατάλογο, που θα σας διανεμηθεί. Υπενθυμίζω ότι οι ομιλητές που επιθυμούν να τοποθετηθούν μέσω τηλεδιάσκεψης θα μιλήσουν μόλις ολοκληρωθούν οι κύκλοι των ομιλητών με φυσική παρουσία. Προσθήκες δεν θα γίνουν δεκτές, παρά μόνο αμοιβαίες αλλαγές.

Επίσης, σημειώνεται ότι, όταν θα λαμβάνουν τον λόγο οι πολιτικοί Αρχηγοί, θα τηρείται αυστηρά το όριο των εκατόν είκοσι ταυτοχρόνως παρισταμένων Βουλευτών στην Αίθουσα της Ολομέλειας, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες ως εξής: εξήντα τέσσερις Νέα Δημοκρατία, τριάντα τέσσερις ΣΥΡΙΖΑ, οκτώ Κίνημα Αλλαγής, έξι ΚΚΕ, τέσσερις Ελληνική Λύση, τέσσερις ΜέΡΑ25.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να παρακαλέσω να τηρηθούν αυστηρά οι χρόνοι ομιλίας με μία ανοχή στους εισηγητές, καθώς είναι εγγεγραμμένοι εκατόν είκοσι ένας ομιλητές.

Για σήμερα το βράδυ, σας προτείνω να φτάσουμε μέχρι τις 00.00'. Τώρα, μπορεί να είναι 23.30', μπορεί να είναι λίγο μετά, ανάλογα με το πώς θα είναι μέσα στην Αίθουσα το κλίμα.

Έχει αποφασιστεί στη Διάσκεψη των Προέδρων για την τρίτη μέρα, την Τετάρτη, να περατωθεί η συζήτηση γύρω στις 19.00', προκειμένου να ξεκινήσει η ψηφοφορία, ιδιαίτερα αν υπάρχει αίτημα –που, υποθέτω, θα υπάρξει- ονομαστικής ψηφοφορίας.

Επί των βασικών αυτών για τη διαδικασία υπάρχει κάποια αντίρρηση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Μπορούμε να ξεκινήσουμε με τον γενικό εισηγητή από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Κωτσό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Γενικό, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια το έκτο κατά σειρά νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με τίτλο «Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις». Πρόκειται ουσιαστικά για ένα μπαράζ συνέπειας και αξιοπιστίας από την πλευρά της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας που υλοποιεί μία προς μία τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Διότι όλα αυτά που περιγράφονταν στα προηγούμενα πέντε νομοσχέδια που έγιναν νόμοι του κράτους, αλλά και στο σημερινό νομοσχέδιο είχαν κατατεθεί με ευκρίνεια και απόλυτη σαφήνεια και στο προεκλογικό μας πρόγραμμα και στις προεκλογικές μας εξαγγελίες και έτυχαν της μεγάλης αποδοχής του ελληνικού λαού, επιβραβεύοντας την αξιοπιστία και συνέπεια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Και όπως είπα και στην επιτροπή,

αν για κάτι μπορείτε να μας χαρακτηρίσετε ως ασυνεπείς είναι το γεγονός ότι, πριν από έξι μήνες, κατά τη διάρκεια ψήφισης του προϋπολογισμού, είχαμε δεσμευτεί για πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα διορισμούς και πλέον φέρνουμε στη Βουλή έντεκα χιλιάδες επτακόσιους διορισμούς εκπαιδευτικών τη φετινή χρονιά.

Και είναι αλήθεια ότι στο σημερινό νομοσχέδιο συγκροούνται δύο διαφορετικές φιλοσοφίες, δύο διαφορετικοί πολιτικοί κόσμοι. Από τη μία ο κόσμος της συνέπειας και της αξιοπιστίας και από την άλλη, ο κόσμος της ασυνέπειας και του λαϊκισμού. Και το λέω αυτό αναφορικά με τον λαϊκισμό, διότι διάβασα με πολύ μεγάλη έκπληξη μια ανάρτηση του τέως Πρωθυπουργού και Αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Τσίπρα, πού τι λέει: Δεσμεύομαι ότι εάν –προσέξτε τη λέξη, «εάν...»- στο επόμενο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ έλθει στην κυβέρνηση, όχι μόνο θα καταργηθεί η ελάχιστη βάση εισαγωγής, αλλά και όσοι μαθητές κόπηκαν αδικώς θα έχουν τη δυνατότητα να καταθέσουν μηχανογραφικά, διατηρώντας τους φετινούς βαθμούς και θα περάσουν καθ' υπέρβαση στις σχολές που αξίζουν. Η επιτομή και η κορωνίδα του λαϊκισμού! Κατ' αρχάς, διότι και ο ίδιος δεν πιστεύει ότι θα είναι κυβέρνηση, «εάν...»! Κατά δεύτερον, ο Πρωθυπουργός έχει ανακοινώσει πολλές φορές μέσα στο Κοινοβούλιο ότι οι εκλογές θα γίνουν μετά από δύο χρόνια.

Τι συνιστάτε, δηλαδή, συνάδελφοι, στους φετινούς μαθητές, εν δυνάμει φοιτητές; Να περιμένουν δύο χρόνια αν θα γίνετε κυβέρνηση για να ενταχθούν στις σχολές της επιθυμίας τους με τους φετινούς βαθμούς; Φρούδες ελπίδες, φύκια για μεταξωτές κορδέλες πουλάτε στους υποψηφίους και θα έλεγα ότι ψαρεύετε και σε θολά νερά στην προσπάθειά σας να αποκτήσετε αφήγημα απέναντι σε αυτή τη διαδικασία.

Να θυμίσω εδώ και κάτι άλλο ως δείγμα και ασυνέπειας, αλλά και λαϊκισμού. Σε πρόσφατη συνεδρίαση στην Ολομέλεια, ο τέως Πρωθυπουργός κατηγόρησε την Υπουργό κ. Κεραμέως. «Ντη-λάρετε» -λέει- «κυρία Κεραμέως με τα κολέγια». Μα, αγνοεί ο κ. Τσίπρας ότι η ίδια του η κυβέρνηση δι' υπογραφή του κ. Φίλη το 2016 άνοιξε τον δρόμο για τον διορισμό καθηγητών που φοίτησαν στα κολέγια στο δημόσιο σχολείο; Τόσο γρήγορα ξεχνάμε; Τόσο γρήγορα λαϊκίζουμε;

Έχετε απωλέσει την πολιτική παρθενία προ καιρού. Η πολιτική σας πρακτική κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής σας έχει καταρρίψει, έχει απαξιώσει και έχει απομειώσει το όποιο πολιτικό σας αφήγημα. Διότι θυμάστε πολύ καλά τι λέγατε πριν τις εκλογές και τι κάνατε μετά τις εκλογές. Και μάλιστα, αναφορικά με το συγκεκριμένο θέμα, η δικαιολογία ποια ήταν διά χειλέων του κ. Φίλη ξανά; Ήταν μνημονιακή υποχρέωση, μας πίεζαν -λέει- οι Θεσμοί. Μα, δεν εκλεγήκατε με σύνθημα «με ένα άρθρο, με έναν νόμο, θα καταργήσουμε μνημόνια και δεσμεύσεις;» και τα χρησιμοποιείτε τώρα ως άλλοθι για να δικαιολογήσετε αυτά που σήμερα δεν πιστεύετε, αλλά πριν λίγο καιρό νομοθετούσατε;

Γι' αυτό σας λέω είναι μια σύγκρουση δύο διαφορετικών πολιτικών κόσμων, του κόσμου της συνέπειας και της αξιοπιστίας, του κόσμου της ασυνέπειας και του λαϊκισμού. Δεν θα σας ακολουθήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση, έχουμε τον δικό μας δρόμο, έχουμε το δικό μας όραμα, αξιολογούμε καθημερινά από την κοινωνία και η κοινωνία επιβραβεύει τις πράξεις μας.

Να έλθω και στα του νομοσχεδίου. Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών αποτελεί ένα ακόμη σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της συνολικής αναβάθμισης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας. Ένα τμήμα των προεκλογικών μας δεσμεύσεων στο 80% περίπου έχουν γίνει πράξη μόλις σε δύο χρόνια, κυρία Υπουργέ, και μπράβο σας και συγχαρητήρια! Διότι κάποιοι άλλοι δεν πρόκαμαν για πολλά χρόνια να κάνουν πράξη αυτά που ήθελαν ή που νόμιζαν ότι μπορούν να κάνουν.

Στόχος μας είναι η δημιουργία ενός ακόμη καλύτερου σχολείου που θα εξασφαλίζει περισσότερα και πιο επαρκή εφόδια για το παρόν και το μέλλον των παιδιών μας, καθώς θα απελευθερώνει και το δυναμικό των εκπαιδευτικών σε ένα πλαίσιο μεγαλύτερης ελευθερίας διαρκούς υποστήριξης και αυξημένης λογοδοσίας. Είναι ένα νομοσχέδιο που αλλάζει τον εκπαιδευτικό

χάρτη της χώρας μας, έρχεται ως φυσική εξέλιξη της νομοθετικής διαδικασίας του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο όπως προείπα, όλο αυτό το διάστημα έχει αποδείξει ότι μπορεί, έχει το σθένος, έχει το θάρρος, έχει την τόλμη, έχει την πολιτική βούληση να αναδιαρθρώνει, να μετασχηματίζει και να βελτιώνει όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, ώστε η παιδεία μας να αλλάξει στην πράξη.

Αποδείξαμε περὶ τὰν ὅτι παρὰ τις πρωτόγνωρες συνθήκες και τις προκλήσεις που επέφερε η υγειονομική κρίση, εμείς προτάσσουμε το όφελος και την ευημερία των παιδιών μας. Εμπιστευόμαστε τους εκπαιδευτικούς μας και τους παρέχουμε τα μέσα και τις δυνατότητες που απαιτεί η σημερινή κοινωνία. Σεβόμενοι, μάλιστα, τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις –αλλά όπως σας είπα, δείχνοντας μια μικρή ασυνέπεια ως προς αυτό– πάμε ένα βήμα ακόμα πιο πέρα και αντί για πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα διορισμούς που είχαμε προϋπολογίσει στην αρχή της χρονιάς, πάμε στους έντεκα χιλιάδες επτακόσιους διορισμούς, δείχνοντας έτσι το πολύ μεγάλο μας ενδιαφέρον για το ανθρωπινό δυναμικό που υπηρετεί στην εκπαίδευση.

Και επειδή ειπώθηκε στην επιτροπή ότι επί ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησαν αυτού του είδους οι διαδικασίες, ναι, πραγματικά διαβάζω στη συνέντευξη στο «ΧΩΝΙ» ότι το 2016 ο κ. Φίλης ανακοίνωνε είκοσι χιλιάδες διορισμούς από το 2017 έως το 2020. Βέβαια, όπως μας εξήγησε ξανά στην επιτροπή, δεν πρόκαμε, δεν πρόλαβε! Πάλι άλλοι τα μνημόνια και οι εταίροι.

Θα ήθελα αυτά τα δύο να τα καταθέσω στα Πρακτικά, να παραμείνουν, όπως είπα, ως μνημείο λαϊκισμού και ασυνέπειας. Είναι οι δηλώσεις του κ. Τσίπρα αλλά και η συνέντευξη του κ. Φίλη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κωτσός καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήδη από πέρυσι, λοιπόν, ξεκινήσαμε και προσλάβαμε τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους εκπαιδευτικούς της ειδικής αγωγής για πρώτη φορά και βρήκαμε φέτος τον δημοσιονομικό χώρο για να αυξήσουμε τους διορισμούς από πέντε χιλιάδες διακόσιους στους έντεκα χιλιάδες επτακόσιους. Αν μη τι άλλο, θερμά συγχαρητήρια στην Υπουργό, θερμά συγχαρητήρια στον Πρωθυπουργό μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έχουμε αποφασίσει ότι η δική σας αντιπολιτευτική ένδεια, αλλά και οι εξαντλητικοί σας διαξιφισμοί δεν θα μας εμποδίσουν να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις. Μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η εκπαιδευτική κοινότητα, μεταρρυθμίσεις για τις οποίες ο ελληνικός λαός και μας εμπιστεύτηκε και μας ψήφισε. Έτσι και αυτές τις μέρες προσπαθείτε να μεταφέρετε στην κοινή γνώμη ότι θα μείνουν χιλιάδες σπουδαστές έξω από τα πανεπιστήμια λόγω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Τρία ερωτήματα. Δεν ήταν ζητούμενο για όλους μας και για σας και για μας τα πανεπιστήμια να έχουν ελάχιστο επίπεδο αυτονομίας στη λήψη των αποφάσεών τους; Δεν λέγατε και εσείς αλλά και όλος ο πολιτικός κόσμος ότι δεν είναι δυνατόν τα πανεπιστήμια να μην έχουν λόγο; Αγνωείτε ότι την ελάχιστη βάση την καθορίζουν τα πανεπιστήμια με αποφάσεις τους;

Επίσης, ακούσαμε από διάφορους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα μείνουν απ' έξω είκοσι πέντε χιλιάδες, τριάντα χιλιάδες, σαράντα χιλιάδες υποψήφιοι. Ποια είναι η πραγματικότητα; Εννέα χιλιάδες περισσότεροι υποψήφιοι σε σχέση με πέρυσι, λόγω αυξανόμενων τους να πιάσουν την ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Ρωτώ: Επί των ημερών σας δεν ίσχυε η ελάχιστη βάση εισαγωγής, τουλάχιστον στα ειδικά μαθήματα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι, στο δέκα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Πώς όχι; Για να πιάσει το δέκα κάποιοι για να περάσει στο πανεπιστήμιο, δεν ήθελε στα ειδικά μαθήματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο με τους συναδέλφους, κάντε τοποθέτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ρητορικά ερωτήματα κάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αλλά απαντούν

οι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Προφανώς σε αυτούς πρέπει να απευθυνθείτε.

Στα ειδικά μαθήματα δεν υπήρχε ελάχιστη βάση εισαγωγής το δέκα; Δεν θα μπορούσε κάποιος να έχει γράψει δεκαεννιά ή είκοσι, αλλά στο μάθημα των Αγγλικών –εν προκειμένω για την αγγλική φιλολογία– να μην πιάσει το δέκα και να μην περάσει; Προφανώς. Δεν την είχατε καταργήσει.

Τώρα, επειδή ο μέσος όρος των γραπτών μπορεί να ξεφεύγει πάνω από το δέκα, που σημαίνει ότι κάποιοι μαθητές κατά μέσο όρο έχουν γράψει πολύ παραπάνω από κάποιους άλλους, δεν είναι αυτό το κριτήριο ότι αυτοί θα περάσουν και κάποιοι άλλοι δεν θα περάσουν; Εξάλλου οι πανελλήνιες δεν είναι ανταγωνισμός βαθμολογίας. Είναι ανταγωνισμός μεταξύ των μαθητών σε σχέση με τη βαθμολογία. Μπορεί μία χρονιά στη Νομική να περάσει κάποιος με δεκαεπτά χιλιάδες εξακόσια μόρια και την άλλη χρονιά με δεκαοκτώ χιλιάδες ή δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσια μόρια να μην περνάει. Εξαρτάται από το πώς έχουν γράψει οι μαθητές, οι εν δυνάμει φοιτητές.

Θυμάμαι όταν η κόρη μου πέρασε Νομική με δεκαοκτώ χιλιάδες τριακόσια μόρια, ήταν από τις πρώτες και την επόμενη χρονιά με δεκαοκτώ χιλιάδες τριακόσια μόρια ίσα-ίσα που θα περνούσε στην Κομοτηνή. Θα μπορούσε, δηλαδή, κάποιος να παραπονεθεί και να πει «Δεν πέρασα φέτος στη Θεσσαλονίκη ή στο Καποδιστριακό, γιατί είχα σχεδιάσει με πέρυσι που ήταν δεκαοκτώ χιλιάδες τριακόσια μόρια η βάση των πρώτων, αλλά φέτος ανέβηκαν»;

Επιπλέον, να σας θυμίσω ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε φοιτητές ως ποσοστό πληθυσμού με περίπου 9,17% σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT του 2018. Επιπρόσθετα, σημειώστε ότι περίπου το 40% των φοιτητών δεν αποφοιτούν. Βέβαια, ο κ. Φίλης υποστήριξε ότι είναι σε σχέση με όσους είναι εγγεγραμμένοι και τους αιώνιους. Άρα συμφωνείτε με αυτό που έκανε η Υπουργός να ορίσει χρονικό όριο στο να έχει κάποιος φοιτητική ζωή, το $v+2$ ή το $v+3$. Χαίρομαι που συμφωνείτε, χαίρομαι που το παραδέχεστε.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, που σήμερα συζητάμε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά υλοποίηση των προεκλογικών μας εξαγγελιών που είναι εγκεκριμένες από τον ελληνικό λαό με το ισχυρό ποσοστό 40%. Οι παρεμβάσεις μας οδηγούν σε ένα νέο αναβαθμισμένο σχολείο το οποίο θα λειτουργεί ως ο πλέον καθοριστικός μοχλός κοινωνικής κινητικότητας.

Το παρόν σχέδιο νόμου έχει ως στόχο: Τη δημιουργία ενός ακόμη καλύτερου σχολείου για τα παιδιά μας, διασφαλίζοντας όλα τα απαραίτητα εφόδια για το παρόν και το μέλλον τους. Την απελευθέρωση των εκπαιδευτικών μας δημιουργώντας ένα πλαίσιο μεγαλύτερης ελευθερίας διαρκούς υποστήριξης και αυξημένης λογοδοσίας. Την εισαγωγή για πρώτη φορά ενός οργανωμένου συστήματος εκκλησιαστικής εκπαίδευσης αναβαθμίζοντας το εκπαιδευτικό επίπεδο του κλήρου πάντα, όμως, υπό την εποπτεία της πολιτείας.

Ενισχύουμε την αυτονομία των σχολικών μονάδων. Θεσπίζουμε μηχανισμό αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών ως μηχανισμό βελτίωσης και ενδυνάμωσης και ενισχύουμε τις δομές εκπαίδευσης ως κρίσιμους πυλώνες για την επίτευξη της αποτελεσματικής παιδαγωγικής υποστήριξης ενός αυτόνομου σχολείου. Μεταβαίνουμε από το κλειστό συγκεντρωτικό εκπαιδευτικό σύστημα σε ένα αυτόνομο και ευέλικτο σχολείο. Οι εκπαιδευτικοί μας άλλωστε απέδειξαν ότι στις προκλήσεις μπορούν να είναι μπροστάρηδες και το έδειξαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας όταν ομολογουμένως βίαια αναγκάστηκαν να εφαρμόσουν την τηλεεκπαίδευση και το αντιμετώπισαν και ανταπεξήλθαν σε αυτή την πρόκληση με τους καλύτερους όρους. Η σημερινή κοινωνία της πληροφορίας και της διαδικτυακής επικοινωνίας επιτάσσουν νέο τρόπο επικοινωνίας του εκπαιδευτικού με τους μαθητές που δεν στερείται και δεν στηρίζεται στην απλή μεταφορά γνώσης, αλλά κεντρίζει το ενδιαφέρον των μαθητών και δημιουργεί νέα ερεθίσματα.

Εμείς, λοιπόν, επειδή εμπιστευόμαστε και αναγνωρίζουμε τον καθημερινό μόχθο και τον δύσκολο αγώνα των εκπαιδευτικών,

θέλουμε να γίνουν πιο ελεύθεροι, πιο δημιουργικοί, απελευθερωμένοι από νοοτροπίες μιας άλλης εποχής, για καλύτερο παραγόμενο εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό αποτέλεσμα.

Η μεταρρύθμιση των δομών εκπαίδευσης έχει ως κύρια στόχευση την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών για την ενίσχυση της παιδαγωγικής υποστήριξης που αυτοί λαμβάνουν. Γι' αυτόν τον σκοπό ιδρύουμε θέσεις στελεχών με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, όπως επόπτες ποιότητας εκπαίδευσης τόσο σε επίπεδο περιφερειακής διεύθυνσης όσο και σε επίπεδο διεύθυνσης εκπαίδευσης.

Αυξάνονται από πεντακόσιοι σαράντα σε οκτακόσιοι οι σύμβουλοι εκπαίδευσης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ώστε να είναι ακόμη πιο κοντά στον εκπαιδευτικό, ακόμη πιο κοντά στο σχολείο, ακόμη πιο κοντά στους μαθητές. Ιδρύονται χίλιες εκατό θέσεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, πεντακόσιοι πενήντα ανά κλάδο, προκειμένου να καλύπτουν τις ανάγκες των σχολικών μονάδων γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Δεν πιστεύετε ότι αυτή η διαδικασία θα συμβάλει θετικά;

Η αξιολόγηση, για να έρθω και σε ένα άλλο κρίσιμο στοιχείο, σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο αποτελεί κοινή πρακτική στο 90% των ευρωπαϊκών χωρών, αποτελεί απαραίτητο συμπληρωματικό μέτρο για τη θέσπιση ενός ισχυρού μηχανισμού ανατροφοδότησης και διασφάλισης της ποιότητας στην εκπαίδευση, ενώ είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την επιμόρφωση. Εξάλλου πρόσφατη μέτρηση της κοινής γνώμης απέδειξε ότι το 70% της κοινωνίας συμφωνεί με τις προωθούμενες από το Υπουργείο Παιδείας μεταρρυθμίσεις και αλλαγές.

Μελετώντας τα εκπαιδευτικά συστήματα των ευρωπαϊκών χωρών γίνεται αντιληπτό πως η αξιολόγηση με όποιον τρόπο και αν γίνεται αποτελεί σημαντικό τμήμα στη λήψη των αποφάσεων και στη βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η Ελλάδα είναι από τις ελάχιστες χώρες που δεν αξιολογεί τους εκπαιδευτικούς της. Η διαδικασία της αξιολόγησης είναι αυτονόητη, επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων και θέλουμε μέσα από αυτή να αποτιμήσουμε μία ατομική ή συλλογική προσπάθεια μέσα από έναν σωστό σχεδιασμό, έναν, σωστό προγραμματισμό και κατ' επέκταση την εφαρμογή της. Εξάλλου σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης προβλέπεται επιβράβευση των εκπαιδευτικών που μπορούν να μετεξελιχθούν σε στελέχη της εκπαίδευσης, ενώ σε περίπτωση μη ικανοποιητικής αξιολόγησης δεν προβλέπεται τιμωρητικός χαρακτήρας, παρά μόνο επιμόρφωση και αυτοβελτίωση των εκπαιδευτικών για να μπορέσουν να παρέχουν καλύτερο εκπαιδευτικό έργο, να είναι πιο αποτελεσματικοί και χρήσιμοι στην εκπαιδευτική κοινότητα, στους μαθητές, αλλά και στους γονείς.

Παράλληλα, προβλέπεται και αξιολόγηση των στελεχών ως αναπόσπαστο κομμάτι της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάελφε, να βλέπετε και το ρολόι απέναντί σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Το βλέπω, κύριε Πρόεδρε, και θα προσπαθήσω να κλείσω το συντομότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπαμε ότι θα υπάρξει ανοχή, αλλά δεν θα κάνουμε ομιλία Αρχηγού κόμματος. Καλείς!

Κι εσάς, κύριε Φίλη, που αντιδράτε τώρα, θα σας δω όταν έρθει η ώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Έχω την αίσθηση ότι συνηγορούν και οι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν διευθύνουν τη συζήτηση οι συνάδελφοι. Διευθύνει ο Προεδρεύων. Είπαμε ανοχή, αλλά μέχρι κάποιο σημείο.

Ορίστε, σε ένα με δύο λεπτά κλείστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Φροντίζουμε, λοιπόν, για την αυτονομία των σχολικών μονάδων προσπαθώντας να αποκεντρώσουμε διαδικασίες, διότι σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ περίπου το 80% των αποφάσεων κρίνεται σε κεντρικό επίπεδο και όχι σε αποκεντρωμένο. Προωθούμε το πολλαπλό βιβλίο ως ένδειξη εμπιστοσύνης στους εκπαιδευτικούς και στο εκπαιδευτικό σύστημα, ως ένδειξη εμπιστοσύνης και σε εκείνους που συγκρατούν βιβλία σε μία προσπάθεια να μετατρέψουμε το βιβλιοκεντρικό σύστημα που ισχύει σήμερα σε γνωσιοκεντρικό σύστημα.

Πιστεύω ότι όλες αυτές οι διαδικασίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βοηθούν την εκπαιδευτική διαδικασία, ενδυναμώνουν το έργο του εκπαιδευτικού και σίγουρα είναι επ' ωφελεία του αντικειμενικού μας στόχου που είναι τα παιδιά μας που είναι το μέλλον αυτής της κοινωνίας.

Θέλω να πώω λίγο και στην εκκλησιαστική εκπαίδευση όπου ρυθμίζονται μια σειρά από ζητήματα καθώς ο τελευταίος νόμος που ρύθμιζε τα της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης ήταν το 2006. Η δευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση εντάσσεται στη γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Δημιουργούνται οι σχολές μαθητείας υποψηφίων κληρικών προκειμένου να αναβαθμίσουμε το επίπεδο και να δημιουργήσουμε μια καλύτερη κουλουρά στα κληρικούς μας και ταυτόχρονα προχωρούμε στην ενδυνάμωση της ανώτατης εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με τη συγχώνευση των τσεσάρων Ανωτάτων Εκκλησιαστικών Σχολών σε δύο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως Κυβέρνηση είμαστε πεπεισμένοι ότι η ελληνική κοινωνία επιβραβεύει την Υπουργό που τολμά, που έχει το θάρρος, που έχει την πολιτική βούληση και πράττει πρωτοποριακά πράγματα στην εκπαίδευση τα οποία θωρακίζουν τα παιδιά μας στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής. Χιλιοδιατυπωμένες διαπιστώσεις για δήθεν ταξικές επιλογές και αντιρρήσεις από την Αντιπολίτευση που δεν βελτιώνουν κάτι, εμάς όχι μόνο δεν μας πτοούν, τουναντίον μας ενδυναμώνουν και μας δημιουργούν την υποχρέωση να προσπαθούμε ακόμη πιο δυνατά, ακόμη πιο αποφασιστικά.

Με το βλέμμα, λοιπόν, στο 2033, όπως είπε και η Υπουργός μας πολύ εύστοχα, υλοποιούμε μία προς μία τις αλλαγές για τις οποίες δεσμευτήκαμε προεκλογικά, αλλαγές που απαιτεί η λογική και η εποχή, αλλαγές για να δημιουργήσουμε σήμερα το σχολείο του αύριο.

Σας καλούμε, λοιπόν, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να συμπορευθείτε μαζί μας, να έλθετε μαζί να σχεδιάσουμε το σχολείο του αύριο, να διαμορφώσουμε την κοινωνία του αύριο, διαφορετικά θα παραμείνετε προσκολλημένοι σε εμμονές και ιδεοληψίες και προφανώς με την κοινωνία πολύ μακριά από εσάς.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, ειλικρινά θέλω να σας ευχαριστήσω που μου εμπιστευτήκατε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Είναι τιμή μου να το παρουσιάζω, θεωρώντας ότι έτσι συμβάλλω κι εγώ στο μέτρο του δυνατού στο να διαμορφώσουμε μια καλύτερη εκπαιδευτική διαδικασία στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τα νομοσχέδια τα δίνει η Γραμματεία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλοι τον ίδιο χρόνο θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην ανησυχείτε. Δεν θα αδικηθεί κανένας εισηγητής. Το είπα εξαρχής. Απλά όταν δεν είστε εισηγητές και είστε απλοί ομιλητές κάνετε παράπονα. Επομένως μην ξεχνάμε τους ρόλους.

Ο κ. Νικόλαος Φίλης, γενικός εισηγητής από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και προκαταβολικά για την κατανόησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για άλλο ένα εκπαιδευτικό νομοσχέδιο την επαύριο της επετείου της αποκατάστασης της δημοκρατίας, ενός γεγονότος με καθοριστική τη συμβολή της νεολαίας και των κινημάτων της που είχαν εγγράψει στις προτεραιότητές τους το εμβληματικό αίτημα «Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία».

Τι ζούμε σήμερα; Μια δραματική ανατροπή των κατακτήσεων της μεταπολιτευτικής περιόδου. Μόλις χθες στον εορτασμό για την επέτειο της δημοκρατίας είδαμε το αποτρόπαιο, να ματαιώνεται η βράβευση του Ιάσωνα Αποστολόπουλου, ο οποίος στην αγκαλιά του είχε διασώσει, στα πλευρά του είχαν κουρνιάσει πολλά προσφυγόπουλα. Η Ακροδεξιά κέρδισε δυστυχώς σ' αυτό το σημείο. Θυμόμαστε επίσης τον ηρωικό λιμενικό Κυριάκο Παπαδόπουλο, ο οποίος και αυτός είχε δώσει τη μάχη για τη διάσωση εκατοντάδων προσφύγων και προσφυγόπουλων από τα κύματα του Αιγαίου.

Σήμερα, όμως, ζούμε μια αντιστροφή, καθώς η έκθεση της Ευ-

ρωβουλής καταγράφει εγκληματικές πολιτικές ευθύνες για τα push-back στο Αιγαίο. Μάλιστα –γράφει η έκθεση– αντί να διερευνηθούν, θάβονται στα συρτάρια. Απαιτούμε η έκθεση αυτή να συζητηθεί στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Πάνω από εικοσιπέντε χιλιάδες προσφυγόπουλα βρίσκονται εγκλωβισμένα στα camps, μακριά από το σχολείο. Αυτά είναι στοιχεία του Συνηγόρου του Πολίτη. Απαιτούμε όλα τα παιδιά να πάνε στο σχολείο τον Σεπτέμβριο. Απαιτούμε να μην απελαθούν ένα μικρό προσφυγάκι κουρδικής καταγωγής με αυτισμό που χάρη στην προσπάθεια των εκπαιδευτικών του έκανε μεγάλες προόδους και ένας ασυνόδετος έφηβος από το Κογκό που έχει ζητήσει πολιτικό άσυλο.

«Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία», λοιπόν, με ρεκόρ ανεργίας στους νέους, με εφιαλτικές αποδοχές, με επισφαλείς σχέσεις εργασίας. Η Κυβέρνηση αποφάσισε σήμερα να αυξήσει τον κατώτατο μισθό κατά 52 ολόκληρα λεπτά την ημέρα, όσο ένα κουλούρι.

Το ξαναλέμε: Βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρωτοφανή επίθεση εναντίον της νεολαίας και της εκπαίδευσης. Απειλούνται με ανατροπή κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης. Αυτό αποδεικνύεται από τα αλλεπάλληλα νομοσχέδια που έφερε η Κυβέρνηση για την εκπαίδευση, τα νομοσχέδια με τα οποία μπαίνουν κόφτες μετά την Γ' γυμνασίου για να φύγουν τα παιδιά από την εκπαίδευση και να κατευθυνθούν βίαια στην πρώιμη κατάρτιση και την απλήρωτη εργασία ανηλίκων, στην Α' λυκείου με την τράπεζα θεμάτων, για να μειωθεί ο αριθμός των παιδιών που τελειώνουν τα λύκεια και συνεπώς και ο αριθμός όσων παιδιών διεκδικούν να συνεχίσουν στα πανεπιστήμια, στις εισαγωγικές εξετάσεις με την ελάχιστη βάση εισαγωγής που μόνο φέτος υπολογίζεται ότι θα «κόψει» είκοσι χιλιάδες εισακτέους περισσότερους απ' αυτούς που δεν εισήχθησαν πέρυσι.

Αυτές οι επιλογές έχουν ως στόχο να συρρικνώσουν το δημόσιο σχολείο και να κατευθύνουν χιλιάδες δεκαπεντάχρονα παιδιά στην ανασφάλιστη εργασία ανηλίκων, χιλιάδες δεκαοκτάχρονα παιδιά στα ιδιωτικά κολέγια, τα οποία σπεύσατε να καταστήσετε επαγγελματικά ισοδύναμα με τα δημόσια πανεπιστήμια.

Σε πολλές συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής απάντησα στον ισχυρισμό της Κυβέρνησης ότι επί της δικής μου υπουργίας υπήρξε αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των κολεγίων και τα κάναμε δεκτά τα πτυχία τους και για τους διαγωνισμούς. Απάντησα ότι αυτό έγινε επι κυβέρνησης Σαμαρά με πρώτη υπογραφή του Υπουργού κ. Αρβανιτόπουλου, ότι εμείς δώσαμε μάχη και χάσαμε το πρώτο εξάμηνο στη διαπραγμάτευση με την τρόικα και αναγκαστήκαμε ως συμβιβασμό να εφαρμόσουμε και αυτήν τη διάταξη που τη βρήκαμε, με μια δέσμευση όμως, ότι δηλαδή αυτή η διάταξη θα λειτουργήσει σε πολύ μικρό αριθμό και αφορά μόνο τις προσλήψεις αναπληρωτών και θα καταργηθεί όταν βγούμε από το μνημόνιο και την καταργήσαμε. Δεν έγινε κανένας διαγωνισμός για διορισμό στο δημόσιο μ' αυτήν τη διάταξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γι' αυτό έρχεται τώρα η κυρία Υπουργός και ξαναφέρει τη διάταξη, επειδή την καταργήσαμε, για να μη γίνει κανένας μόνιμος διορισμός μ' αυτήν τη διάταξη. Δεν θα απαντώ συνέχεια στις επίμονες προπαγάνδες της Κυβέρνησης, αλλά επειδή και προσωπικά με έθιγε, γι' αυτό αναφέρθηκα.

Ακούμε προπαγάνδα και όχι επιχειρήματα από την Κυβέρνηση, προπαγάνδα που απαξιώνει τη δημόσια εκπαίδευση, συκοφαντεί τους εκπαιδευτικούς και δυσφημεί τα πανεπιστήμια ως άντρα ανομίας και βίας, προπαγάνδα ότι για τη μεγάλη ανεργία των νέων ευθύνεται η μόρφωση των παιδιών και όχι το χρεοκοπημένο αναπτυξιακό μοντέλο που είναι δικό σας έργο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, προπαγάνδα ότι η μόρφωση των νέων είναι ζημία και όχι κεφάλαιο για την κοινωνία, προπαγάνδα που θεωρεί τις ανισότητες –πώς το είπε ο κ. Μητσοτάκης;– φυσικό φαινόμενο.

Μας λένε τα κυβερνητικά στελέχη ότι η χώρα μας έχει περισσότερους φοιτητές, αλλά από ποιους περισσότερους; Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα εναρμονίζεται με τους ευρωπαϊκούς μέσους όρους. Στην ηλικία 25 έως 34 ετών το 43,7% του πληθυσμού αυτού στη χώρα μας είναι απόφοιτοι πανεπιστημίου έναντι 40,1% του μέσου όρου στην Ευρώπη. Ακόμα, η Κομισιόν πρότεινε έως το 2030 το ποσο-

στό αυτό να ανέβει σε τουλάχιστον 50%. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε σε πρώτη φάση το ποσοστό αυτό να ανέβει στο 45%.

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής την ανακοίνωση της Κομισιόν και την ανακοίνωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί η Ευρώπη θέλει ολοένα και περισσότερους πολίτες με πανεπιστημιακά εφόδια; Επειδή θέλει μια ανάπτυξη υψηλού τεχνολογικού επιπέδου που να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, αλλά και της κλιματικής αλλαγής, μια ανάπτυξη που οι θέσεις εργασίας θα παράγουν προστιθέμενη αξία, θα είναι καλά αμειβόμενες και με κοινωνικές διασφαλίσεις.

Στον αντίποδα των ευρωπαϊκών στόχων, η Κυβέρνηση προωθεί μια υποβαθμισμένη ανάπτυξη -τουρισμός, τζόγος, καζίνο- που να ικανοποιεί τα συμφέροντα των λίγων και όχι των πολλών σε βάρος του περιβάλλοντος, σε βάρος της εργασίας, σε βάρος της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας, τελικά σε βάρος της κοινωνικής ευημερίας. Γι' αυτό η Κυβέρνηση μιλάει για εγκλωβισμό φοιτητών στα πανεπιστήμια, που όμως απεγκλωβίζονται αν πάνε στα ιδιωτικά κολέγια των χορηγών της Κυβέρνησης.

Στην «πλημμυρίδα» των κυβερνητικών fake news είναι κι αυτά σύμφωνα με τα οποία χιλιάδες παιδιά έμπαιναν στα πανεπιστήμια με λευκή κόλλα, με 1 ή με 2. Τολμήστε να καταθέσετε επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας από το 2010 και μετά. Σας προκαλούμε. Λέτε ψέματα. Με λευκή κόλλα αποκλειστικά θα μπαίνουν στα κολέγια, γιατί απλούστατα εκεί δεν υπάρχουν εισαγωγικές εξετάσεις.

Σας θυμίζουμε ότι η βάση του «δέκα» για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια είχε ψηφιστεί επί κυβερνήσεως Καραμανλή το 2006, καταργήθηκε επί κυβερνήσεως Παπανδρέου το 2010 με Υπουργό την κυρία Διαμαντοπούλου και δεν επαναφέρθηκε από την κυβέρνηση Σαμαρά. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αξιοποίησε αυτήν τη ρύθμιση γιατί ανταποκρινόταν στην τάση των νέων για ανώτατη μόρφωση και τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για 40% αποφοίτους πανεπιστημίων ηλικίας 24 έως 34 ετών το 2020. Πώς θα πιανόταν ο στόχος αυτός αν δεν αυξάναμε τον αριθμό των παιδιών που εισάγονται στο πανεπιστήμιο;

Πήραμε σειρά μέτρων, ώστε το λύκειο να αποκτήσει μορφωτικό ρόλο και να μην υποκαθίσταται από τα φροντιστήρια. Αναμορφώσαμε την Γ' λυκείου και καθιερώσαμε τα τμήματα ελεύθερης επιλογής, τα λεγόμενα πράσινα τμήματα, τα οποία η Κυβέρνηση έσπευσε να καταργήσει. Περιορίσαμε τη σχολική διαρροή σε ζηλευτά για την Ευρώπη επίπεδα, ενώ και στην αποφοίτηση από τα πανεπιστήμια, παρά τα κυβερνητικά ψευδολογήματα, η Ελλάδα κινείται στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Μάλιστα, κατέχει τη δεύτερη καλύτερη επίδοση στις χώρες του ΟΟΣΑ σε ό,τι αφορά την εγκατάλειψη σπουδών στις ηλικίες 18 έως 24 ετών με μόλις 4,2%, όπως αναφέρει σε έκθεσή της και η Τράπεζα της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα γυρνάει την εκπαίδευση σαράντα χρόνια πίσω. Δεν είναι τυχαίο ότι οι μόνοι από τους κοινωνικούς φορείς που το υποστήριξαν ήταν οι ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων, δηλαδή η Κυβέρνηση νομοθετεί για το δημόσιο σχολείο μόνο με τις οδηγίες των σχολάρχων.

Το νομοσχέδιο στηρίζεται στο ψευδεπίγραφο τρίπτυχο αυτονομία-αξιολόγηση-επιμόρφωση.

Αυτονομία. Πράγματι έχουμε ένα συγκεντρωτικό εκπαιδευτικό σύστημα ως αποτέλεσμα ενός συγκεντρωτικού κράτους. Χρειάζεται αποκέντρωση, όμως με δημοκρατία, όχι με αυθαιρεσία.

Το κεντρικό κράτος πρέπει να ανταποκρίνεται σε τρεις υποχρεώσεις του. Η πρώτη είναι να χρηματοδοτεί με επάρκεια την εκπαίδευση. Αυτό στα χρόνια των μνημονίων υποχώρησε δραματικά. Ενισχύθηκε κατά τι ξανά μόνο επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ. Στο νέο μεσοπρόθεσμο που ψηφίστηκε προχθές η τάση της δημόσιας χρηματοδότησης βαίνει μειούμενη όταν μάλιστα συγκρίνεται με την προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ. Χρειαζόμαστε επείγοντως το 4,5% του ΑΕΠ για την εκπαίδευση διαφορετικά θα

υποβαθμίζεται περαιτέρω το σχολείο.

Η δεύτερη υποχρέωση του κράτους είναι η αντιμετώπιση της υποστελέχωσης, η ανάγκη για τακτικό ετήσιο πρόγραμμα χιλιάδων διορισμών εκπαιδευτικών. Η κυβέρνηση με καθυστέρηση δύο χρόνων ανακοίνωσε διορισμούς. Και έτσι να πούμε εντάξει. Είχε προηγηθεί όμως η προσπάθεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Βγαίνοντας από τα μνημόνια είχαμε πετύχει τον κανόνα ένας να αποχωρεί και ένας να προσλαμβάνεται στο δημόσιο, όταν η Νέα Δημοκρατία ζητούσε να αποχωρούν πέντε για έναν που θα προσλαμβάνεται. Αν εφαρμόζοταν αυτή η αρχή της Νέας Δημοκρατίας σήμερα θα διορίζονταν μόνο τρεις χιλιάδες διακόσιοι εκπαιδευτικοί. Αφήστε, λοιπόν, όλα αυτά που λέτε, τους κομπασμούς για το θέμα των εκπαιδευτικών.

Τρεις χιλιάδες διακόσιοι εκπαιδευτικοί ήταν να διοριστούν με τα δικά σας μέτρα και σταθμά. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε ψηφίσει τον τρόπο διορισμού που τότε είχε καταψηφίσει η Νέα Δημοκρατία και τώρα διατηρεί. Θαυμάστε, όπως λέτε, συνέπεια προεκλογικών αντιλήψεων και εξαγγελιών. Είχαμε εγγράψει στον προϋπολογισμό του 2019 τα χρήματα για τον διαγωνισμό για την ειδική αγωγή που είχαμε προκηρύξει και είχαμε με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου δεσμεύσει χρήματα για τον προϋπολογισμό του 2020 και τον διαγωνισμό τον μεγαλύτερο της γενικής εκπαίδευσης που όμως δεν μπορέσαμε να κάνουμε εμείς λόγω των εκλογών. Είπαμε ότι η Νέα Δημοκρατία καθυστέρησε δύο χρόνια. Τουλάχιστον ας μην λέει αυτά που λέει και ας μην κομπάζει.

Η τρίτη υποχρέωση του κράτους είναι η εποπτεία για τη λειτουργία και την εκπλήρωση των στόχων που το ίδιο το Σύνταγμα θέτει τόσο για τη δημόσια όσο και για την ιδιωτική εκπαίδευση. Δηλαδή, σύγχρονα προγράμματα σπουδών και τρόποι διδασκαλίας που σημαίνει πρώτα απ' όλα εμπιστοσύνη στον εκπαιδευτικό που πρέπει να επιμορφώνεται συνεχώς. Έτσι εξασφαλίζεται η ποιότητα και η ισότητα στην εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο δεν γίνεται αποκήρυξη. Αποφιλώνεται από αρμοδιότητες ο σύλλογος διδασκόντων και γυρνάμε στο καθεστώς πριν το 1981. Θέλω να το πω. Την πρώτη τετραετία του ΠΑΣΟΚ έγινε μια σοβαρή τομή στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση για την οποία συζητάμε. Και αυτή η τομή σιγά-σιγά αρχίζει να υπονομεύεται και τώρα ανατρέπεται πλήρως. Συγκροτείται ένας ενδιάμεσος ιεραρχικός μηχανισμός ο οποίος στηρίζεται σε κομματικές και πελατειακές σχέσεις. Ο Υπουργός χωρίς κριτήρια θα διορίζει τα μέλη του συμβουλίου επιλογής στελεχών από τα οποία μάλιστα για πρώτη φορά μετά από εκατό χρόνια αποκλείονται οι αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών. Το σχολείο πρέπει να είναι δημοκρατικό γι' αυτό αυτόνομο. Αυτό σημαίνει εμπιστοσύνη στον σύλλογο διδασκόντων εμπιστοσύνη και καθήκοντα που διαμορφώνουν ένα κλίμα ουσιαστικής εκπαιδευτικής λειτουργίας που καθιστούν το σχολείο πρωταρχικό πυρήνα της κοινότητας.

Δεν συμβιβάζεται η ουσιαστική αυτονομία με τον σχολικό αυταρχισμό με τον διευθυντή μάντζερ και τον κατακόρυφο μηχανισμό ελέγχου και επιτήρησης ούτε με την επιστροφή του επιθεωρητισμού. Μάλιστα ο διευθυντής καθίσταται αφέντης του σχολείου, απονέμοντας ο ίδιος μοριοδοτούμενες αρμοδιότητες στην αυλή του και καθιστάμενος αξιολογητής παρ' ότι δεν θα έχει αυτές τις ικανότητες αξιολόγησης ως προς τη διδακτική επάρκεια του κάθε εκπαιδευτικού. Σε ό,τι αφορά στον ορισμό υποδιευθυντών είδαμε όλοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Ελπίζω να την πάρετε υπ' όψιν σας σε κάποια τροπολογία. Ούτε βέβαια είναι δείγμα αυτονομίας ο ορισμός του νέου σχολικού συμβουλίου με παραγκωνισμό του συλλόγου διδασκόντων των γονέων και των μαθητών και την υπερεκπροσώπηση της τοπικής αυτοδιοίκησης όπου μάλιστα οι τρεις εκπρόσωποί του ορίζονται από τον δήμαρχο. Άλλη μία ανατροπή μιας δημοκρατικής κατάκτησης λαϊκής συμμετοχής που είχαν πετύχει τα κινήματα των εκπαιδευτικών, οι γονείς, τα παιδιά, όπως με το θέμα που ανέφερα νωρίτερα, την δημοκρατική λειτουργία του σχολείου, που είχε επιβληθεί με τη νομοθεσία την περίοδο του ΠΑΣΟΚ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ιδρύσει τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού, τα ΠΕ.Κ.Ε.Σ. παράλληλα με την αυτοαξιολόγηση

των σχολείων, δηλαδή με τη μορφή του συλλογικού προγραμματισμού και αποτίμησης διδακτικού έργου από τον σύλλογο διδασκόντων. Συνεδριάζουν οι διδάσκοντες την πρώτη μέρα, λένε ποια είναι τα προβλήματα του σχολείου, το μπουλινγκ, η σχολική διαρροή και άλλα θέματα. Συνεδριάζουν τακτικά στον χρόνο μέσα και έχουν μια αποτίμηση πως θα αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αυτά για τη λειτουργία του σχολείου. Μεταβιβάσαμε την ευθύνη υποστήριξης της εκπαιδευτικής κοινότητας από ένα πρόσωπο σε μια διεπιστημονική ομάδα η οποία λειτουργεί ως κοινότητα σύνθεσης γνώσεων και δεξιοτήτων. Μας ενδιέφερε να ενισχύσουμε ταυτόχρονα με το εκπαιδευτικό έργο και την ικανότητα των εκπαιδευτικών να αντιμετωπίσουν τα αυξανόμενα ψυχοκοινωνικά προβλήματα των νέων που αυτή την περίοδο με την πανδημία έχουν αποκτήσει κεντρικό χαρακτήρα. Σας καταθέτω απολογισμό για το έργο των ΠΕΚΕΣ. Μέχρι και επιμόρφωση για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση έκαναν την εποχή αυτή της πανδημίας για την οποία συζητούμε. Καταργείτε, κυρία Υπουργέ, έναν επιτυχημένο θεσμό καθ' ομολογία γενική χωρίς καμμία αξιολόγηση. Είναι κι αυτό δείγμα του πως κάνετε πολιτική στην εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η επιμόρφωση είναι αναγκαία για όλους τους εκπαιδευτικούς ανά τακτά διαστήματα και με δυνατότητα άδειας από τα εκπαιδευτικά καθήκοντα. Στόχος της επιμόρφωσης πρέπει να είναι η βελτίωση του εκπαιδευτικού. Εσείς τη χρησιμοποιείτε ως εργαλείο στιγματισμού του εκπαιδευτικού. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα επιμορφώνονται αποκλειστικά οι εκπαιδευτικοί που αξιολογούνται αρνητικά και μόνο αυτοί. Όλα τα άλλα περί γενικότερης αξιολόγησης που θα κάνει το ΥΕΠ δεν υπάρχουν στο νομοσχέδιο. Εμείς αφήσαμε πίσω μας ένα ισχυρό ντοκουμέντο για το θέμα της επιμόρφωσης, για το θέμα των νέων προγραμμάτων σπουδών. Κάτι πάτε να πάρετε από εκεί αλλά επαναλαμβάνω δεν περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο. Εδώ μόνο τιμωρία. Αυτό είναι για σας η επιμόρφωση.

Αξιολόγηση. Υιοθετείτε ένα πολυτιμωρητικό μοντέλο αξιολόγησης. Ρωτώ: με τον φόβο, τις απειλές ακόμη και για απόλυση θα επιβάλλετε την αξιολόγηση και την επιμόρφωση; Λέτε ότι σε όλη την Ευρώπη εφαρμόζεται το μοντέλο της εξωτερικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Αυτό δεν είναι αληθές. Ούτε παντού εφαρμόζεται ούτε είναι το ίδιο. Στη Φινλανδία για παράδειγμα, η οποία φημίζεται για τις βέλτιστες εκπαιδευτικές πρακτικές της διεθνώς, δεν υπάρχει ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών ούτε προβλέπεται εσωτερική ιεραρχική αξιολόγηση από τον διευθυντή. Αυτός οφείλει να καθοδηγεί όχι όμως να αξιολογεί. Εφαρμόζεται η ετήσια συζήτηση μεταξύ εκπαιδευτικού και διευθυντή με ανατροφοδοτικό χαρακτήρα.

Για τον μέντορα. Πράγματι ο νεοδιοριζόμενος εκπαιδευτικός μπορεί να βοηθηθεί από έναν εμπειρότερο συνάδελφο. Αυτό απαιτεί σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ τους για να μπορεί ο νεοδιοριζόμενος να μιλήσει ανοιχτά για τα προβλήματά του. Πώς θα συμβεί αυτό όταν ο μέντορας και πάλι διορίζεται από τον διευθυντή του σχολείου για να κρίνει αν θα μονιμοποιηθεί ο νεοδιοριζόμενος; Τι ασφάλεια στη σχέση μπορεί να υπάρξει; Τι ειλικρίνεια;

Οικονομική αυτονομία. Στο νομοσχέδιο καθιερώνεται η αρμοδιότητα του διευθυντή του σχολείου να αποδέχεται χορηγίες και να επιτρέπει δραστηριότητες ιδιωτικών φορέων στο μάθημα. Με ποια αντιπαροχή άραγε; Μήπως και στην υπόλοιπη εκπαίδευση ετοιμάζεστε να φέρετε την ποινή της μειωμένης κατά 20% χρηματοδότησης που θεσμοθετήσατε στα πανεπιστήμια; Βέβαια άλλους πόρους θα καταφέρουν να βρουν τα σχολεία των ευνοημένων κοινωνικά περιοχών και άλλους των φτωχών και απομακρυσμένων κοινοτήτων. Σχολεία πρότυπης στελέχωσης και υποδομής και σχολεία για γκέτο και περιθωριοποιημένους μαθητές και εκπαιδευτικούς. Από το δημοκρατικό σχολείο της γειτονιάς στο σχολείο της αγοράς.

Η αυτονομία που προτείνετε στο νομοσχέδιο θα οδηγήσει στη δημιουργία πολλών ταχυτήτων σχολείων. Σε τι άραγε εξυπηρετεί

η δημοσιοποίηση των στοιχείων ανά σχολείο από πανελλαδικούς διαγωνισμούς στην ΣΤ' δημοτικού και την Γ' γυμνασίου; Αυτό προάγει τον ανταγωνισμό και τελικά τον στιγματισμό σχολείων, όπως γνωρίζουμε από τη διεθνή παιδαγωγική βιβλιογραφία που έχει μελετήσει τα θαυσερικά σχολεία της δεκαετίας του 1980.

Και τώρα για την έννοια της παιδαγωγικής αυτονομίας και του πολλαπλού βιβλίου. Αναμφίβολα πρέπει να απομακρυνθούμε από το καθεστώς του ενός και μοναδικού βιβλίου. Αλλά με ποιους όρους; Το νομοσχέδιο προτείνει κάθε σχολείο να μπορεί να αποφασίζει διαφορετικό βιβλίο από έναν κατάλογο που θα εκδίδει το ΙΕΠ. Δηλαδή, στην πράξη ξανά ένα βιβλίο. Κι όμως υπάρχει πρόταση σύμφωνα με την οποία χρειαζόμαστε ένα βιβλίο οδηγό, άλλου τύπου βιβλίο και σχολικές βιβλιοθήκες σε κάθε σχολείο καθώς και προσεγγισμένη παραπομπή στα ψηφιακά μέσα. Αναμφίβολα χρειαζόμαστε πολλαπλό, πολυμεσικό, εκπαιδευτικό υλικό σε όλα τα μαθήματα χωρίς αυτό να οδηγεί στην εισβολή των εκδοτικών ολιγοπωλίων στο σχολείο. Γιατί αυτός ο δρόμος ανοίγει με την πρότασή σας. Και βεβαίως μια τέτοια αντίληψη παιδαγωγικής αυτονομίας προϋποθέτει στήριξη στον εκπαιδευτικό με διαρκή επιμόρφωση, ώστε μέσα από μια διαφοροποιημένη διδασκαλία να ενισχύεται η κριτική γνώση των παιδιών. Το τονίζω: η κριτική γνώση των παιδιών. Αυτό λείπει σήμερα από το σχολείο.

Αυτό προϋποθέτει βεβαίως ανάνηψη του έργου των εκπαιδευτικών και όχι εκφοβισμό τους. Η διαφορά της δημοκρατικής από την αυταρχική εκπαίδευση είναι η σχέση μεταξύ διαφοροποίησης και ισότητας. Στην κυβερνητική αντίληψη της αυτονομίας που οδηγεί σε πολλές κατηγορίες σχολείων η διαφοροποίηση υλικών μεθόδων και τμημάτων εμβαθύνει την προϋπάρχουσα ανισότητα, τη λογική της εκπαιδευτικής αυτονομίας ως δημοκρατικού όρου σε αυτή τη λογική. Η διαφοροποίηση αντιθέτως έρχεται αντισταθμιστικά να εξασφαλίσει την περίφημη ισότητα ευκαιριών, να εξασφαλίσει την πρόσβαση σε ευκαιρίες, την ουσιαστική συμπερίληψη όλων των μαθητών και μαθητριών. Γι' αυτό μιλάμε για σχολείο ποιότητας και ισότητας και όχι ανταγωνισμού.

Να συνεχίσω όμως με την αυτονομία. Τι δηλώνει η δυνατότητα του Υπουργείου να τροποποιεί ή να καταργεί τμήματα χωρίς τη γνώμη της Συγκλήτου; Διότι στο νομοσχέδιο υπάρχει το πολύ σημαντικό για τα πανεπιστήμια άρθρο 185.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος για την ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία, κατάργηση και μεταβολή έδρας ΑΕΙ, παραρτήματα ΑΕΙ, δεν απαιτείται σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου του εν λόγω πανεπιστημίου. Ορίζεται ότι απαιτείται απλή γνώμη. Η απλή γνώμη δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τις αποφάσεις του Υπουργείου.

Άρα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα μπορεί να καταργήσει, να συγχωνεύσει, να μετονομάσει ό,τι θέλει, χωρίς να δεσμεύεται καθοριστικά από τις αποφάσεις των Συγκλήτων. Και άλλη αντισυνταγματικότητα που επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στην έκθεσή της για το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου έχει σφραγιστεί από την αγωνία χιλιάδων παιδιών και οικογενειών εν όψει της σφαγής των εισακτέων στα ΑΕΙ. Μέσα σε λίγες μέρες εξήντα χιλιάδες πολίτες στο διαδίκτυο ζητούν την παραίτηση της κυρίας Υπουργού Παιδείας. Προφανώς η κ. Κεραμέως υλοποιεί μια κεντρική κυβερνητική πολιτική.

Το αίτημα να παραιτηθεί προσωποποιεί για τα παιδιά την οργή απέναντι στην κυβερνητική εκπαιδευτική πολιτική, όπως έχει συμβεί και σε άλλες ιστορικές περιόδους. Οι αντιδράσεις της νεολαίας και οι κινητοποιήσεις στον χώρο της εκπαίδευσης μπορεί να αποδειχθούν καταλύτης πολιτικών εξελίξεων, καθώς βγαίνουμε τώρα από το φόβο της πανδημίας και η συνειδητοποίηση των μεγάλων προβλημάτων δημιουργεί δικαιολογημένη οργή, ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους.

Μην αναπαύεται λοιπόν η Κυβέρνηση στις εφήμερες δημοσκοπικές εντυπώσεις. Να μην υποτιμά και να μην επιχειρεί να ταπεινώσει τον εκπαιδευτικό, όπως τρεις φορές το επιχείρησε στη διάρκεια της πανδημίας, με την ηχηρή αποδοκιμασία από το 90%

των εκπαιδευτικών. Να μην θεωρεί ότι μπορεί να ξεγελάσει τις οικογένειες, χρυσώνοντας το χάπι της σφαγής στα ΑΕΙ με την παράλληλη, όπως την ονομάζει, διαδρομή στα ΙΕΚ.

Προφανώς και η πολιτεία οφείλει να ανασυγκροτήσει τα δημόσια ΙΕΚ, κάτι που δεν έχει γίνει ακόμα, γιατί βολεύονται έτσι οι ιδιώτες με τα ΙΕΚ. Όμως, όσα παιδιά επιθυμούν να μπουν στο πανεπιστήμιο, να μπορούν να το κάνουν δίχως κόφτες. Να μπορούν τα παιδιά να τελειώνουν τα ΕΠΑΛ και τη μαθητεία, που κι αυτό είναι έργο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και βραβεύτηκε από την Κομισιόν.

Έργο της δικής μας κυβέρνησης ήταν η νομοθέτηση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης. Ήταν αίτημα πολλών δεκαετιών και δεν το ψήφισε η Νέα Δημοκρατία. Επί ΣΥΡΙΖΑ υλοποιήθηκε σε διακόσιους ενενήντα δύο δήμους μόλις μέσα σε έναν χρόνο. Απέμειναν άλλοι σαράντα. Πέντε από αυτούς πήραν αναβολή. Ανάμεσά τους ο Δήμος της Αθήνας που την υλοποιεί με μεγάλη καθυστέρηση, προχειρότητα και αυταρχισμό. Διαμορφώσαμε επίσης τον νέο τύπο ολοήμερου δημοτικού σχολείου και νηπιαγωγείου, το οποίο είχε καταδικάσει η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά ο κ. Μητσοτάκης. Ευτυχώς ακόμη δεν τον έχει ξεθεμελιώσει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τον χρόνο. Ολοκληρώνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου γίνεται, ενώ επί δύο χρόνια τα σχολεία και τα πανεπιστήμια παρέμειναν κλειστά και η χώρα μας πέτυχε το αρνητικό ρεκόρ να έχει το μεγαλύτερο διάστημα κλειστών σχολείων, σύμφωνα με την UNESCO. Συγχαρητήρια, κυρία Υπουργέ!

Τον Σεπτέμβριο πρέπει να ανοίξουν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια με υγειονομική ασφάλεια και γι' αυτό πρέπει να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη για να προχωρήσει ο καθολικός εμβολιασμός, με πειθώ και όχι με αυταρχικά μέτρα και απειλές αναστολής δικαιωμάτων, με εμβολιαστικά κέντρα σε κάθε πανεπιστήμιο και συγκρότημα σχολείων. Το σχολείο όμως, για να ανοίξει, έχει ανάγκη από άλλες προϋποθέσεις, όπως είναι η έγκαιρη πρόσληψη του αναγκαίου εκπαιδευτικού δυναμικού, η αναδιάρθρωση και μείωση της ύλης, η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων και η έμφαση στη διδασκαλία, όχι στο σχολείο εξεταστικό κέντρο.

Τελειώνοντας, μια μικρή αναφορά στα θέματα εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Πιστεύουμε ότι πρέπει να καταργηθεί η δευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση. Είναι φυτώριο ενός περιέργου ιδρυματισμού για νέα παιδιά. Εξυπηρετεί πελατειακές σχέσεις ορισμένων Μητροπόλεων. Δεν πρέπει να έχουμε συνέχιση της δευτεροβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Άλλωστε έχει σε μεγάλο βαθμό υποχωρήσει, με προηγούμενη απόφαση των προηγούμενων κυβερνήσεων, άλλων κυβερνήσεων, με εξαίρεση τη Ριζάρειο, η οποία έχει να κάνει με ένα κληροδότημα και έχει και ένα επίπεδο σπουδών, ζηλευτό θα έλεγα, για πολλά σχολεία, όπου εκεί θα πρέπει να υπάρξει μια κατεύθυνση με βάση το κληροδότημα Ριζάρειο.

Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες. Ξέρουμε πώς ιδρύθηκαν. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να καταργηθούν με «αφνίδιο θάνατο». Είναι προφανές ότι δεν μπορούν να παραμείνουν ως έχουν σήμερα. Είναι προφανές ότι πρέπει να ενταχθούν, κατά τη γνώμη μας, μέσα από έναν σχεδιασμό σ' αυτό που ονομάζουμε «ενιαίος χώρος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης». Δεν χρειαζόμαστε ΣΜΥΚ, όπως λέγονται οι σχολές μαθητείας υποψηφίων κληρικών, για να σμικρύνουμε το έργο της εκπαίδευσης των νέων κληρικών. Δεν χρειαζόμαστε χαμηλού επιπέδου εκπαίδευση υπό τη δεσποτοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό κλείστε, κύριε Φίλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Χρειαζόμαστε εκπαίδευση, η οποία θα είναι πανεπιστημιακού επιπέδου και θα την αναλάβουν αυτές οι ακαδημίες ως τμήματα ή προγράμματα των θεολογικών ακαδημιών. Άρα, μην πάμε σε γρήγορες, βιαστικές αποφάσεις.

Θα ήθελα να καταθέσω στη Βουλή -το ζήτησα, αλλά δεν έγινε δυνατό κατά τη διαδικασία της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων- τα στοιχεία που έχω: Μνημόνιο συνάντησης Υπουργού Παιδείας κ. Κεραμέως με τις Ανώτατες Εκκλησιαστικές Ακαδημίες. Έγινε στις 25-2-2020. Τίποτα απ' όλα όσα ειπώθηκαν εκεί

δεν εφαρμόζονται σήμερα στον νόμο. Αντιθέτως είναι πλήρης η ανατροπή. Λυπούμαι, αλλά έτσι δεν κάνουμε εκπαίδευση, κοροϊδεύοντας τους ενδιαφερόμενους, όταν μάλιστα αυτοί οι ενδιαφερόμενοι είχαν εμπιστοσύνη σε εσάς, τους ένθεους δεξιούς, στη δεξιά του Κυρίου.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ξέρω, κύριε Φίλη, ότι διακόσια είκοσι άρθρα είναι δύσκολο να βγουν σε δεκαπέντε λεπτά, εξ εμπειρίας. Γι' αυτό είπα ότι οι εισηγητές και οι αγορητές θα έχουν μια χειρική ανοχή.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος, ειδικός αγορητής του Κινήματος Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαιδευτική πολιτική της Κυβέρνησης στα δύο χρόνια της εφαρμογής της, έχει προκαλέσει θα έλεγα πολλές τριβές στην εκπαιδευτική κοινότητα, όπως με την εξίσωση των διπλωμάτων των κολλεγίων με τα πτυχία του πανεπιστημίου και του πολυτεχνείου, με την απουσία μέτρων προστασίας για μια ασφαλή φυσική λειτουργία των σχολείων και των πανεπιστημίων, όπως και με τη συνέχεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, θα έλεγα, με τη συρρίκνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Είναι επιλογές, αγαπητοί συνάδελφοι, που ανατρέπουν βασικά στοιχεία της δημόσιας παιδείας. Ωστόσο, απουσιάζει επίσης μια ολοκληρωμένη εθνική εκπαιδευτική πολιτική που θα μπορούσε να διαμορφωθεί μέσω του ΕΣΥΠ, το οποίο να θυμίσω ότι κατήργησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Ταυτόχρονα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν βλέπουμε στο παρόν νομοσχέδιο να υπάρχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ως προς την επιστροφή των μαθητών και εκπαιδευτικών στα σχολεία εν μέσω του νέου κύματος πανδημίας που έρχεται. Εδώ επίσης να τονιστεί ότι αν η επόμενη σχολική χρονιά είναι όπως οι δύο προηγούμενες, τότε θα υπάρξει σοβαρό μορφωτικό και παιδαγωγικό έλλειμμα των μαθητών, τόσο της δευτεροβάθμιας, όσο και της πρωτοβάθμιας. Και αυτό ουσιαστικά θα πρέπει να μας κάνει όλους να αναρωτηθούμε για τα μέτρα τα οποία θα πρέπει να παρθούν εν όψει της νέας πανδημίας που έρχεται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο φέρνει μεγάλες αλλαγές στη διοίκηση της εκπαίδευσης, στην αξιολόγηση, στη σχολική μονάδα, στην εκκλησιαστική εκπαίδευση. Εξαρχής τονίσαμε τα ζητήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή της αξιολόγησης με τιμωρητικό τρόπο, από τη σύνθεση του σχολικού συμβουλίου, από τη συγκρότηση του σχολείου επιλογής των διευθυντών των σχολικών μονάδων, από τη μη προσμέτρηση της διδακτικής υπηρεσίας στους υποστηρικτικούς θεσμούς της εκπαίδευσης, όπως σχολικούς συμβούλους και καινοτόμες δράσεις. Αυτά, κυρία Υπουργέ, για όλους εμάς στο Κίνημα Αλλαγής, στο ΠΑΣΟΚ, είναι κοκκινές γραμμές.

Δεν είναι δυνατόν, κυρία Υπουργέ, αυτούς που τιμωρήθηκαν από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με τον ν.4547/18 και οι οποίοι αποδεδειγμένα έχουν προσφέρει στην εκπαίδευση, σήμερα εσείς αντί να τους δικαιώσετε, να τους τιμωρείτε για δεύτερη φορά. Σχολικοί σύμβουλοι, εκπαιδευτικοί των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, υπεύθυνοι αγωγής υγείας, υπεύθυνοι πολιτιστικών θεμάτων υφίστανται μια δεύτερη κατάφωρη αδικία και πλήρη φυσικά ανατροπή των επαγγελματικών τους προσδοκιών, και τούτο φυσικά μετά από τριάντα έξι χρόνια.

Κυρία Υπουργέ, πιο συγκεκριμένα οι ρυθμίσεις για τις δομές της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα για την επιλογή των στελεχών είναι, θα έλεγα, καθαρά γραφειοκρατικές. Υποτάσσουν την παιδαγωγική λειτουργία και εποπτεία στη διοίκηση. Είναι μια ρύθμιση που σας ζητήσα στην επιτροπή και περίμενα να την κάνετε αποδεκτή. Δεν την κάνατε. Σας ζητήσαμε να προσμετρηθεί ως διδακτική υπηρεσία στους εκπαιδευτικούς που αναφέρθηκαν. Αυτό είναι δίκαιο και αυτό αποτελεί δικαιοσύνη.

Μιλάτε, ωστόσο, κυρία Υπουργέ, για αποκέντρωση και τούτο φυσικά στις δομές της εκπαίδευσης. Ωστόσο, τι βλέπουμε; Καμμία μα καμμία αποκέντρωση και ιδιαίτερα στις περιφερειακές διευθύνσεις. Η αποκέντρωση θα προσέφερε ευελιξία, αποτελεσματικότητα και καλύτερη διαχείριση προσωπικού και πόρων. Κατηγορείτε το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ως συγκεντρωτικό σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά συστήματα. Κι εσείς, κυρία Υπουργέ, με το παρόν νομοσχέδιο το κάνετε πιο συγκεντρωτικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η εκπαιδευτική πολιτική των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ αναπτυσσόταν σε τομείς όπως της εποπτείας, της καθοδήγησης, της επιμόρφωσης και τέλος της αξιολόγησης. Άρα, για μας η ιεράρχηση ήταν: εποπτεία, καθοδήγηση, επιμόρφωση και τέλος, όπως είπα, αξιολόγηση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, αγαπητοί συνάδελφοι, διέλυσε τη δομή της εποπτείας, καταργώντας τους σχολικούς συμβούλους και εισάγοντας ένα σύστημα θα έλεγα χαλαρής εποπτείας. Ωστόσο, άκουσα για αξιοκρατία. Να θυμίσω στους αγαπητούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι επί ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ εδώ στην ίδια Αίθουσα και σε διαξιφισμό με τον κ. Φίλη είχα αναφέρει για την αξιοκρατία: «Δεκατρείς οι περιφερειακοί διευθυντές ανά την Ελλάδα. Οι δώδεκα ΣΥΡΙΖΑ και ένας ΑΝΕΛ» Βγάλτε τα συμπεράσματά σας!

Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο δεν διορθώνει αυτά τα λάθη με αποτέλεσμα οι διευθυντές εκπαίδευσης να ισχυροποιούνται. Έτσι, κυρία Υπουργέ, ξέρετε τι κάνετε; Αναβιώνετε τον ρόλο του επιθεωρητή. Αυτό κάνετε. Κι αυτό κρατήστε το. Αυτή είναι η ουσία. Οι σχολικοί σύμβουλοι μετονομάζονται ξανά ως σύμβουλοι εκπαίδευσης και υπάγονται στον διευθυντή εκπαίδευσης και όχι στον περιφερειακό διευθυντή εκπαίδευσης που θα τους έπρεπε. Έτσι, κυρία Υπουργέ, η επιλογή αυτή ξέρετε τι κάνει; Υπονομεύει θα έλεγα την έννοια της αξιολόγησης και απορώ φυσικά με τη μετονομασία τους.

Εμείς σας προτεínουμε να ονομαστούν οι σχολικοί σύμβουλοι ως σχολικοί σύμβουλοι εκπαίδευσης. Αυτό τους πρέπει. Και τούτο για ποιον λόγο; Διότι θα τους αναγνωριστεί τόσο η πορεία τους, αλλά και η προσφορά του θεσμού. Δεν απαντήσατε, κυρία Υπουργέ. Σας ρώτησα και επί της αρχής και επί των άρθρων και στη δεύτερη ανάγνωση.

Κι έρχομαι στην επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης. Κατ' αρχάς, επανέρχονται τα κριτήρια του ν.3848/2010, καθώς και οι όροι της δομημένης συνέντευξης και τούτο φυσικά από τράπεζα ερωτήσεων. Είναι δηλαδή, ρυθμίσεις των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, ρυθμίσεις που υπηρετούν τι; Υπηρετούν την αντικειμενικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, και φυσικά τη διαφάνεια. Συμφωνούμε. Ωστόσο, η μοριοδότηση, κυρία Υπουργέ, του διευθυντή της σχολικής μονάδας μας προβληματίζει, με μιάμιση μονάδα κατ' έτος να είναι υπερβολική, καθώς έτσι σε μία και μόνο θητεία καλύπτεται το σύνολο των μορίων, όταν φυσικά διαχρονικά στη νομοθεσία απαιτούνταν δύο θητείες.

Εδώ, κυρία Υπουργέ, θα μπορούσε -και σας το προτείνω και σήμερα- να προβλεφθεί η μοριοδότηση της διοικητικής εμπειρίας για εκπαιδευτικούς, αιρετούς που είναι σε θέση ευθύνης Α' και Β' βαθμού Αυτοδιοίκησης. Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, η ρύθμιση για συμμετοχή στα συμβούλια επιλογής διευθυντών της σχολικής μονάδας με δύο εκπαιδευτικούς με δεκαπενταετή εμπειρία, τα οποία δεκαπέντε χρόνια ουσιαστικά βαπτίζονται ως αυξημένα προσόντα, είναι απαράδεκτη και θα σας παρότρυνα να το αφαιρέσετε από το νομοσχέδιο.

Έτσι δημιουργούνται ανησυχίες στην επιλογή των στελεχών την ώρα που οι αιρετοί εξοβελίζονται από τα συμβούλια. Αυτό κάνετε. Σας το είπαν και οι δικοί σας συνδικαλιστές. Αφαιρέστε το. Τι κάνετε; Ξηλώνετε τον ν.1566/1985. Να θυμίσω εδώ ο νόμος 1566 είναι νόμος που διαχρονικά είναι ο καταστατικός χάρτης της εκπαίδευσης. Και αυτό ας κρατηθεί.

Ωστόσο, δεν μπορεί, κυρία Υπουργέ, οι δύο εκπαιδευτικοί που μετέχουν στο συμβούλιο επιλογής διευθυντών σχολικών μονάδων να έχουν λιγότερα προσόντα από αυτούς που κρίνουν. Κάναμε πρόταση οι δύο εκπαιδευτικοί κατά προτεραιότητα να έχουν έστω μία θητεία είτε ως διευθυντές εκπαίδευσης, προϊστάμενοι γραφείων, διευθυντές σχολείων. Διαφορετικά, να αυξηθεί ο αριθμός των σχολικών συμβούλων σε τρεις, οι οποίοι φυσικά

έχουν και την αρμοδιότητα να αξιολογούν τους διευθυντές των σχολικών μονάδων.

Επίσης, κυρία Υπουργέ, είναι προβληματική η ρύθμιση για τον ορισμό ενός περιφερειακού επόπτη ποιότητας με υπερεξουσίες, ο οποίος φυσικά θα ελέγχει τόσο την πρωτοβάθμια όσο και τη δευτεροβάθμια, κάτι το οποίο φυσικά, όπως καταλαβαίνετε, είναι ανεφάρμοστο.

Το Κίνημα Αλλαγής - ΠΑΣΟΚ πρότεινε έναν προϊστάμενο για κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης με βάση φυσικά την προϋπάρχουσα νομοθεσία με τον ν.4547/2018 και φυσικά με το καθηκονολόγιο.

Τώρα ως προς την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, θυμίζω ότι το ΙΕΠ δεν έχει υποδομή επιμόρφωσης. Μάλιστα με τον ν.4547/2018 επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ καταργήθηκαν τα δεκατρία ΠΕΚ, δηλαδή τα δεκατρία περιφερειακά επιμορφωτικά Κέντρα. Εσείς, ως αντιπολίτευση, μαζί με μένα, κυρία Υπουργέ, να σας θυμίσω το καταγγείλαμε τότε. Ουσιαστικά σήμερα έχουμε ένα *deja vu*. Δηλαδή, τι κάνετε; Άλλα λέγατε ως αντιπολίτευση αλλά λέτε ως Κυβέρνηση.

Κυρία Υπουργέ, υπάρχουν εκπαιδευτικοί που παρακολούθησαν σεμινάρια τετρακοσίων ωρών και τούτο φυσικά στην ειδική αγωγή. Με τον ν.4589/2019 τα σεμινάρια αυτά σας θυμίζω έπαψαν αναδρομικά να προσμετρώνται και να μοριοδοτούνται. Τι απαντάτε; Ως σήμερα τίποτα. Δέστε το!

Ως προς την αξιολόγηση, αγαπητοί συνάδελφοι, η αξιολόγηση στην εκπαίδευση αποτελεί για μας το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής, βασική πολιτική θέση και στόχευση. Για μας η αξιολόγηση δεν σταματά στους εκπαιδευτικούς, αλλά στην αξιολόγηση των δομών, των προγραμμάτων και των πόρων. Για μας η αξιολόγηση ενισχύει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Θέλουμε, λοιπόν, η αξιολόγηση να είναι ενισχυτική, ανατροφοδοτική, επιμορφωτική, χωρίς κανέναν τιμωρητικό χαρακτήρα απέναντι στον εκπαιδευτικό.

Ωστόσο, η αξιολόγηση όπως τη φέρνετε, κυρία Υπουργέ, είναι περιγραφική για τους εκπαιδευτικούς και αριθμητική για τα στελέχη. Διατηρείται ωστόσο η ανώνυμη αξιολόγηση των προϊσταμένων από τους υφισταμένους, επιλογή που κρίθηκε αντισυνταγματική στο ΣτΕ. Κι αυτή ήταν ουσιαστικά μια άλλη πρόταση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ η οποία κρίθηκε στην πορεία αντισυνταγματική. Η αξιολόγηση, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, επιβάλλεται να είναι επώνυμη και για τους κρινόμενους και για τους κρινόμενους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε σύγχρονη σχολική μονάδα για να μπορεί να εκπληρώνει το έργο της χρειάζεται τόσο τον διευθυντή όσο και τον συλλόγο διδασκόντων, με σαφείς αρμοδιότητες και συνεργασία μεταξύ τους. Το νομοσχέδιο εισάγει ρυθμίσεις που δεν εξασφαλίζουν την αυτονομία της σχολικής μονάδας -σας το τόνισα, κυρία Υπουργέ- αλλά υπονομεύουν τη συλλογικότητα, αφού αρμοδιότητες του συλλόγου διδασκόντων περνούν πλέον στον διευθυντή. Δηλαδή, ένας διευθυντής με υπερεξουσίες και ένας σύλλογος διδασκόντων υποβαθμισμένος.

Ταυτοχρόνως, θα έλεγα ότι το σχολικό συμβούλιο περνά ουσιαστικά στον έλεγχο του δήμου, ο οποίος ορίζει και την πλειοψηφία. Εδώ οι εκπαιδευτικοί θα αποτελούν μειοψηφία και ο ρόλος τους περιορίζεται.

Να θυμίσω ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ανέτρεψε τα δεδομένα του δημόσιου σχολείου και άλλαξε όπως ευθυμείτε κι εσείς το πρόγραμμα χωρίς σχέδιο. Και σήμερα το δικό σας νομοσχέδιο δεν αλλάζει, κυρία Υπουργέ, τα ωρολόγια προγράμματα και δεν επαναφέρει το ολοήμερο πρόγραμμα ΕΑΕΠ. Και αυτό σας το είπα και στην επιτροπή. Θα έπρεπε ουσιαστικά να έχετε κάνει αποδεκτή την πρότασή μας.

Επίσης, δεν θεσμοθετούνται όμιλοι στο γυμνάσιο και δεν υπάρχει πρόβλεψη για πιστοποίηση πληροφορικής και ξένης γλώσσας. Όσο δε για τα εργαστήρια δεξιοτήτων που διαφήμιζε το Υπουργείο, αυτά δεν είναι άλλα από τα προγράμματα της ευέλικτης ζώνης, δηλαδή διαθεματικά προγράμματα αγωγής υγείας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, πολιτιστικών δραστηριοτήτων, κοινωνικής ζωής που υπάρχουν σήμερα στα σχολεία.

Και φυσικά είναι πολιτικές δικές μας, πολιτικές του ΠΑΣΟΚ. Είναι προγράμματα που βασίζονταν στους τρεις βασικούς πυλώνες της εκπαιδευτικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Και να θυμίσω: Γνώσεις, ανάπτυξη δεξιοτήτων και ανάπτυξη θετικών στάσεων.

Η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου παιδείας, κυρία Υπουργέ, αναγνωρίζει το θετικό πρόσημο των πολιτικών αυτών, έστω και αν τους αλλάζει το όνομα, όπως αναγνωρίζει φυσικά θεσμούς που είχαν προβλεφθεί στο παρελθόν με τον ν.3848/2010 και σήμερα πολλούς από αυτούς τους επαναφέρει, όπως τον θεσμό του «μέντορα» που περιμένουμε να δούμε πώς θα λειτουργεί στην πράξη ή το «πολλαπλό βιβλίο» που κι αυτό το επαναφέρετε χωρίς να προσαρμόζεται φυσικά στα σύγχρονα εκπαιδευτικά δεδομένα της ψηφιακής εποχής, του 5G, του ψηφιακού σχολείου, όπου το βιβλίο εν τοις πράγμασι θα είναι βοηθήμα.

Τέλος, στο άρθρο 104, όπου μιλάτε για πανελλαδική εξέταση μαθητών της ΣΤ' δημοτικού και της Γ' γυμνασίου, διαφωνούμε, κυρία Υπουργέ. Δεν προσφέρει ποιοτική βελτίωση στο εκπαιδευτικό σύστημα. Αντιθέτως, θα λέγαμε ότι εντείνει τον ανταγωνισμό και σας το είπαμε και σας τονίσαμε αυτό που λέει το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής: Απολυτήριο γυμνασίου με ταυτόχρονη πιστοποίηση ξένης γλώσσας και πληροφορικής είναι αυτό που σήμερα χρειάζεται ο μαθητής που τελειώνει το γυμνάσιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στα θέματα της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης και τις διατάξεις του νομοσχεδίου, τακτοποιούνται και τίθενται σε αντιστοιχία τα εκκλησιαστικά σχολεία, τα οποία σήμερα λειτουργούν με τη μορφή πρότυπων σχολείων. Οι Σχολές Μαθητείας Υποψήφιων Κληρικών θα λειτουργούν ως μεταδευτεροβάθμια εκκλησιαστική εκπαίδευση, με πιστοποίηση Ε' επιπέδου. Επίσης, προβλέπεται η συγχώνευση της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης και της Ακαδημίας Βελλίας Ιωαννίνων με τις Ακαδημίες Αθηνών και Κρήτης.

Ακούσαμε στην ακρόαση των φορέων ότι η Εκκλησία της Ελλάδος είναι σύμφωνη με τις ρυθμίσεις αυτές.

Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, θα έλεγα ότι η μακρά ιστορική προσφορά της Ακαδημίας Βελλίας Ιωαννίνων επιβάλλει την παραμονή της και τη διατήρησή της. Πρέπει να το ξαναδείτε.

Ωστόσο, εδώ θέλω να επισημάνω ότι, ενώ η Εκκλησία της Ελλάδος και η Εκκλησία της Κρήτης εκπροσωπούνται στο Εποπτικό Συμβούλιο της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης με δύο μέλη η καθεμιά, δεν προβλέπεται εκπροσώπηση του Αγίου Όρους.

Οι αποφάσεις, όμως, του Συμβουλίου δεν μπορεί να λαμβάνονται ερήμην, κυρία Υπουργέ, του Αγίου Όρους, ιδίως σε θέματα που αφορούν άμεσα στην Αθωνιάδα Σχολή και ανήκουν στην αρμοδιότητα της Ιερής Κοινότητας και των ιερών μονών.

Προτείνουμε τη συμμετοχή στο Συμβούλιο δύο προσώπων της Ιερής Κοινότητας και μάλιστα, με καθοριστική ψήφο. Άλλωστε, να τονισθεί ότι το Άγιο Όρος έχει ειδικό καθεστώς και ο καταστατικός χάρτης αναγνωρίζονται από το άρθρο 155 του Συντάγματος.

Έρχομαι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σημαντική ρύθμιση για τη διεξαγωγή των εκλογικών διαδικασιών στα πανεπιστήμια με ηλεκτρονικά μέσα. Περαιτέρω, όσον αφορά στην ΕΘΑΑΕ, επιβάλλεται να θωρακιστεί με πόρους και προσωπικό και όχι να λειτουργεί συνεχώς με αποσπασμένους.

Κυρία Υπουργέ, οι αποφάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να βασίζονται σε πολιτικές αποφάσεις κατά το δοκούν ούτε φυσικά να λαμβάνονται με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Πρέπει να είναι στέρεες, αντικειμενικές, διαχρονικές, με σεβασμό στη γνώμη της Ανεξάρτητης Αρχής ΑΔΙΠ μέχρι και τον Γενάρη του 2019, ΕΘΑΑΕ σήμερα, όπως επίσης με σεβασμό στα πανεπιστήμια, με διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες.

Εδώ θα έλεγα ότι το 2019 ένα πιστοποιημένο τμήμα που είχε δεκαοκτώ μέλη ΔΕΠ, χίλιους αποφοίτους, πεντακόσιους φοιτητές και μάλιστα, πιστοποιημένο από την ΑΔΙΠ τον Γενάρη του 2019, καταργήθηκε με ελάχιστη βάση εισαγωγής -και απευθύνεται σε εσάς, τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ- όπου εν μία νυκτί ο κ. Γαβρόγλου το κατήργησε. Με μια πολιτική απόφαση καταργήθηκε αυτό το Τμήμα, με πολιτική απόφαση, όταν η ΑΔΙΠ, η τότε ανεξάρτητη αρχή τι είχε κάνει; Το είχε πιστοποιήσει μέχρι το 2024. Και όχι μόνο είχε τα δεκαοκτώ μέλη ΔΕΠ κ.λπ., αλλά είχε και επαγγελματικά δικαιώματα που για όλα τα τμήματα ήταν το ζητούμενο και φυσικά, μεταπτυχιακό πρόγραμμα και διδακτορικό εν εξελίξει. Και όμως, ο κ. Γαβρόγλου τι έκανε; Το κατήργησε.

Έρχομαι στην ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Κυρία Υπουργέ, η θεσμοθέτηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής

γής οδηγεί χιλιάδες μαθητές, όπως σας είπα και στη συζήτηση επί των άρθρων, εκτός πανεπιστημίων. Είναι θεσμοθέτηση που έγινε, μάλιστα, θα έλεγα, εντός της πανδημίας. Τα παράδοξα πολλά. Βλέπουμε παιδιά να συγκεντρώνουν τα μόρια ακόμα και σχολής πιο υψηλόβαθμης από αυτή που επιθυμούν και να μην εισάγονται στην επιλογή τους λόγω του κόφτη, της ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Σας προτείναμε για φέτος άμεση αναστολή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής τουλάχιστον της σχολής και κατ' επέκταση, στο τμήμα.

Στον αέρα και μετεγγραφές. Συγκεκριμένα, πώς θα αιτηθεί κάποιος, ένας φοιτητής μετεγγραφή σε σχολή που δεν θα περιλαμβάνεται στο μηχανογραφικό του εξαιτίας της ελάχιστης βάσης εισαγωγής; Πρέπει να δώσετε λύση.

Και μιας και μιλάμε για ανάγκες των φοιτητών, να αναφερθώ, κυρία Υπουργέ, σε ένα ζήτημα που σας έχουμε θέσει με τη συνάδελφο, την κ. Νάντια Γιαννακοπούλου, μέσα από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αφορά τα παιδιά που έχασαν ή το ένα ή και τους δύο γονείς τους από COVID και πρέπει ταυτόχρονα να συνεχίσουν τις σπουδές τους, να φροντίσουν δηλαδή για τα προς το ζην.

Για τα παιδιά αυτά σας προτείναμε την κατ' εξαίρεση χορήγηση ετήσιας υποτροφίας ίσης με τη θεσμοθετημένη, θα έλεγα, διάρκεια των σπουδών τους και τούτο, φυσικά, σε αντιστοίχια με τα προβλεπόμενα, σε ό,τι δηλαδή υπήρξε ως πρόβλεψη για τους πυρόπληκτους στο Μάτι ή για τους σεισμόπληκτους της δυτικής Ελλάδας.

Έτσι, η πολιτεία, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι κράτος πρόνοιας και επιβραβεύει και τους αρίστους.

Στο πρόσωπο του συντοπίτη μου, λοιπόν, του Δημήτρη Καρακώστα, που έχασε και τους δύο γονείς του από κορωνοϊό, επιβραβεύουμε όλα τα παιδιά που βίωσαν τις απώλειες από την πανδημία. Γι' αυτό καταθέσαμε και σχετική τροπολογία και πιστεύω ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής είναι σύμφωνες. Δεν μιλάμε για οικονομική ενίσχυση ως επαιτεία.

Μιλάμε για θεσμοθετημένη, κατ' εξαίρεση υποτροφία και πρέπει, κυρία Υπουργέ, να το κάνετε πράξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η δική μας θέση για τους διορισμούς είναι σταθερή: ΑΣΕΠ, προϋπηρεσία, επιστημονικά προσόντα, κοινωνικά κριτήρια.

Κλείνω την τοποθέτησή μου με τις τροπολογίες που κατέθεσε το Κίνημα Αλλαγής. Ζητάμε και εμμένουμε στην αποκατάσταση της αδικίας για τους αδιόριστους επιτυχόντες του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008. Θα πει κάποιος: Του 2008; Εμείς, στο ΠΑΣΟΚ, έχουμε θύμηση και φυσικά, προκρίνουμε σήμερα που μας δίνεται η δυνατότητα και αυτή την αδικία και ζητάμε από εσάς λύση. Είναι εκπαιδευτικοί που παραλείφθηκαν από τους διορισμούς, ενώ διορίστηκαν συνάδελφοί τους με χαμηλότερη βαθμολογία.

Επίσης, καταθέσαμε τροπολογία για την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων μηχανικών αποφοίτων της Σχολής Ικάρων.

Επίσης, καταθέσαμε τροπολογία για την εναρμόνιση της νομοθεσίας για την επιλογή κοσμητόρων σε ΑΕΙ και ΑΣΕΙ.

Τέλος, καταθέσαμε μια τροπολογία που αφορά στην ίδρυση ξενόγλωσσου τμήματος στην Πατριαρχική Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία της Κρήτης. Μάλιστα, θα έλεγα ότι με αυτή την ίδρυση του ξενόγλωσσου τμήματος θα απευθύνεται η συγκεκριμένη Ακαδημία τόσο στα Βαλκάνια όσο και στην Ευρώπη.

Σας καλούμε, κυρία Υπουργέ, να τις κάνετε αποδεκτές.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, ως προς το νομοσχέδιο, για όλους τους παραπάνω λόγους που ανέφερα -και μας βρίσκουν ριζικά αντίθετους και αφορούν στον πυρήνα του νομοσχεδίου- εμείς επί της αρχής καταψηφίζουμε και λέμε ένα δυνατό «όχι». Ψηφίζουμε, ωστόσο, τα άρθρα που αφορούν στην αξιολόγηση και την εκκλησιαστική εκπαίδευση και τις ρυθμίσεις για τις περιοδικές στελεχών, όπως προβλέπονταν στον ν.3848/2010.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο θα πάρει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο συ-

νάδελφος κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ εκ των προτέρων για την ανοχή σε ένα πραγματικά πολύ μεγάλο νομοσχέδιο, που δεν μπορεί να στριμωχτεί στα δεκαπέντε λεπτά για έναν εισηγητή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυο σχολικές χρονιές ήδη πέρασαν με σχολεία να ανοιγοκλείνουν και μαθητές και οικογένειες να παιδεύονται με την εκπαίδευση και πέντε εβδομάδες μόλις απομένουν μέχρι το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς τον Σεπτέμβριο.

Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς ότι αυτό με το οποίο θα ασχολείστε εκεί, στην Κυβέρνηση, θα ήταν να προσπαθείτε να αντιμετωπίσετε τα μεγάλα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από το πολύμηνο κλείσιμο των σχολείων, να πάρετε μέτρα για την ουσιαστική κάλυψη της ύλης, την αναπλήρωση των μαθησιακών κενών που συσσωρεύτηκαν στα παιδιά, αλλά και την αντιμετώπιση των ψυχοκοινωνικών προβλημάτων που προκαλεί σε αυτά η πανδημία.

Θα περίμενε κάποιος να εξασφαλίσει μια Κυβέρνηση, επιτέλους, για παρουσία όλων των αναγκαίων εκπαιδευτικών στα σχολεία τους την 1^η του Σεπτέμβρη, όπως και κάθε 1^η του Σεπτέμβρη από εδώ και πέρα. Και γι' αυτό είναι που επιβάλλεται η μονιμοποίηση όλων των χιλιάδων συμβασιούχων εκπαιδευτικών.

Θα περίμενε κάποιος να προνοεί, επίσης, εκεί, στην Κυβέρνηση, για όσα προληπτικά μέτρα χρειάζονται, με παραπάνω σχολικές αίθουσες, με τις απαραίτητες καθαρίστριες, τις μόνιμες, σε όλα τα σχολεία, με τα μαζικά επαναλαμβανόμενα τεστ σε κάθε σχολείο, από τον ΕΟΔΥ όμως, όχι τα γνωστά self-tests, με τα αναγκαία μεταφορικά μέσα για την ασφαλή μετακίνηση των μαθητών και βέβαια, με την ουσιαστική, την επιστημονική ενημέρωση για τον εμβολιασμό, ώστε να θωρακιστεί η εκπαίδευση και να μην κλείσουν ξανά τα σχολεία και την επόμενη χρονιά.

Κι όμως εσείς εκεί στην Κυβέρνηση περί άλλων μεριμνάτε και τυρβάζετε. Αντί για όλα αυτά τα τόσο αναγκαία τι κάνετε; Φέρνετε άρον-άρον μέσα στο καλοκαίρι ένα βαρύ νομοσχέδιο με εκατοντάδες άρθρα όχι όμως για αυτούς τις επείγουσες ανάγκες, αλλά για την αυτονομία, λέει, των σχολείων και για την αξιολόγηση, τον ασφυκτικό δηλαδή έλεγχο των εκπαιδευτικών. Του κοτσάρετε και τη φθαρμένη από την πολυχρησία ταμπέλα της αναβάθμισης της εκπαίδευσης και από δίπλα της ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών, διά του ροπάλου φυσικά, πιάνετε και από κάτι στημένες δημοσκοπήσεις των φιλικών σας μέσων και θαρρείτε ότι ξεμπερδέψατε. Μάλιστα λίγο ακόμα και θέλετε να μας πείτε ότι για το νομοσχέδιό σας σχεδόν έξω πανηγυρίζουν οι γονείς, οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί.

Αν όμως, όπως λέτε, το νομοσχέδιό σας την αναβαθμίζει την παιδεία, τότε γιατί το ψηφίζετε στα μουλχτά μέσα στο κατακαλόκαιρο και δεν περιμένετε ως τον Σεπτέμβριο, που ανοίγουν και τα σχολεία, για να χαρείτε και τους πανηγυρισμούς; Αφήστε τα λοιπόν αυτά, γιατί ξέρετε και εσείς πάρα πολύ καλά ότι νομοσχέδια σαν το σημερινό το μόνο που κάνουν είναι να βάζουν κι άλλα παραπάνω εμπόδια, ταξικά εμπόδια στα νέα παιδιά, στα ταλέντα τους, στα όνειρά τους.

Και ξέρετε κυρίως σε ποια παιδιά; Στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, των ανθρώπων του μόχθου. Στην ουσία αυτό το εκπαιδευτικό νομοσχέδιο συνεχίζει στα σχολεία ότι έκανε στα εργασιακά το πρόσφατο τερατούργημα του Χατζηδάκη. Πρώτα δηλαδή βάλατε στο στόχαστρο ό,τι απέμεινε από τα εργασιακά δικαιώματα των γονιών και τώρα σηματοδείτε τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών τους.

Εδώ κάποιος μπορεί καλόπιστα να αναρωτηθεί μα, μήπως είναι υπερβολικά τα όσα λέει το ΚΚΕ; Την απάντηση τη δίνει το ίδιο το νομοσχέδιο. Αν λοιπόν αυτό ψηφιστεί, τότε τον Σεπτέμβριο που έρχεται μαθητές, εκπαιδευτικοί και γονείς θα βρεθούν μπροστά σε ένα αλλιώτικο σχολείο. Το σημερινό φτωχό, αποστεωμένο σχολείο με τις αποσπασματικές, αντιεπιστημονικές γνώσεις και τα απαράδεκτα σχολικά βιβλία, αυτό το ανταγωνιστικό σχολείο, το αγχωτικό, ψυχοφθόρο για τα παιδιά μας με το νομοσχέδιο αλλάζει προς το χειρότερο, μεταλλάσσεται σε κάτι ακόμα πιο αντιδραστικό. Καθώς κοντά σε όσα ψήφισαν μαζί τα προηγούμενα χρόνια Νέα δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ και ισχύουν με το σημερινό

νομοσχέδιο ολοκληρώνεται σε αυτή τη φάση μια βαθιά αντιδραστική τομή στον ίδιο τον πυρήνα της εκπαίδευσης, στο τι και πώς θα μαθαίνουν οι μαθητές, στο τι και πώς διδάσκει ο εκπαιδευτικός και σε ποιο εργασιακό περιβάλλον.

Το σχολείο λοιπόν αυτό το βαφτίζετε αυτόνομο και αποκεντρωμένο και σύμφωνα με τα άρθρα του 98 και 99 αυτό το σχολείο για πρώτη φορά και στη χώρα μας και με τη βούλα του νόμου θα μπορεί να εμπορεύεται τις υποδομές του και να έχει και άλλες πηγές χρηματοδότησης πέρα από την κρατική. Έτσι μπορεί να δούμε ας πούμε τις σχολικές αυλές να μετατρέπονται σε παρκινγκ με την ώρα και τα σχολικά κτήρια να διατίθενται για την προώθηση διαφόρων εμπορικών προϊόντων.

Σε αυτό το σχολείο επίσημα πια θα σουλατσάρουν λογής-λογής χορηγοί, αυτοί που θέλουν, ξέρετε, τα σχολεία και τα παιδιά μας ντεκόρ για τις μπίζνες τους και εργασία για τις επιχειρηματικές και τις υπόλοιπες δραστηριότητές τους.

Σε αυτό το αυτόνομο σχολείο οι πόρτες του θα είναι ορθάνοιχτες για να κυκλοφορούν μέσα σε αυτό από ιδιώτες και ΜΚΟ μέχρι επιχειρήσεις. Κάθε καρδιάς καρύδι δηλαδή για να τρέχουν προγράμματα, να οργανώνουν δραστηριότητες, να κάνουν την προπαγάνδα τους τα παιδιά με βάση τα δικά τους συμφέροντα και επιδιώξεις.

Σε αυτό το αυτόνομο σχολείο θα μπορεί να περιδιαβαίνει λόγου χάριν άνετα η Αμερικανική Πρεσβεία με προγράμματα του ιδρύματος Φουλμπράιτ για να εξωραΐζει τον αιματοβαμμένο αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Σε αυτό το αυτόνομο σχολείο θα μπορεί να κάνει το δάσκαλο στα παιδιά μας το Γερμανικό Υπουργείο Εξωτερικών με το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα «Μνήμες Κατοχής», για να μάθει στα παιδιά μας -ξέρετε τι;- την ιστορία, λέει, της κατοχής στην Ελλάδα όπως την εννοεί όμως η γερμανική Κυβέρνηση.

Θα μπορούν επίσης να μπαϊνοβγαίνουν κολοσσοί, όπως η «COSCO», σεβρίζοντας έτοιμα σχολικά προγράμματα. Θα μπορούν να σουλατσάρουν όσες ΜΚΟ το επιθυμούν και ας είναι και κακόφημες. Αλλά, όλα και όλα, θα βρίσκουν κλειστές τις πόρτες των σχολείων οι οργανώσεις των αντιστασιακών, τα σωματεία και οι φορείς των εργαζομένων και οι ριζοσπαστικές γυναικείες οργανώσεις. Καλά, τι νομίζετε δηλαδή εσείς εκεί στην Κυβέρνηση; Ότι αδιαφορούν οι γονείς για το ποιος μιλάει και για το τι λέει στα παιδιά τους;

Την ίδια στιγμή βέβαια με το πρόσχημα της αυτονομίας το κράτος διώχνει από πάνω του τη δική του ευθύνη να χρηματοδοτεί αποκλειστικά αυτό τα σχολεία. Τα κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού είναι πάντα λίγα, που συνήθως δεν φτάνουν ούτε για τα βασικά και αναγκαία, και για οτιδήποτε παραπάνω η ευθύνη μεταφέρεται πια στο ίδιο το σχολείο.

Τι λέτε δηλαδή εσείς; Δεν θα ξεσπάσει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα σχολεία για να βρουν χορηγούς; Δεν θα χωρίζονται σε κατηγορίες και για αυτόν τον λόγο τα σχολεία; Και τι θα γίνει δηλαδή με τα σχολεία στις φτωχές και τις υποβαθμισμένες περιοχές; Θα μένουν πίσω, θα οδηγούνται στο κλείσιμο; Πέστε μας. Είναι δυνατόν τα σχολεία των παιδιών μας να βγαίνουν στη ζητιανιά για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς; Είναι δυνατόν να ζητάνε συνέχεια λεφτά από τους γονείς για το ένα και για το άλλο; Τόσους φόρους τι τους πληρώνουν δηλαδή; 590 ευρώ, λέει, έδωσε ένα φροντιστήριο στο 109^ο Δημοτικό Σχολείο στα Πατήσια για να πάρει ξέρετε τι; Μια τηλεόραση και έναν υπολογιστή. Καλά, ούτε αυτά δεν θέλετε να δώσετε στο σχολείο και μας μιλάτε για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης;

Δεν τελειώνει όμως εδώ η αυτονομία των σχολείων. Κάθε σχολείο ως αυτόνομο που είναι θα έχει και το δικό του περιεχόμενο, τα δικά του βιβλία, τα δικά του προγράμματα. Θα μπορεί, λέτε, κάθε δάσκαλος ελεύθερα να επιλέγει τα βιβλία που θέλει για τους μαθητές του. Και πώς θα τα επιλέγει αυτά; Μα, με βάση το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών της τάξης του. Κι αυτό το επίπεδο, τι λέτε δηλαδή, είναι άσχετο άραγε με την κοινωνική προέλευση και την ταξική θέση των παιδιών;

Αυτό όμως ξέρετε δεν είναι ελευθερία. Αυτό είναι ακόμα μεγαλύτερη δέσμευση, ακόμα μεγαλύτερη εξάρτηση του αγαθού της μόρφωσης από τις κοινωνικές ανισότητες που υπάρχουν έτσι κι αλλιώς ανάμεσα στους μαθητές, αγαθό της μόρφωσης που

εμείς λέμε ότι πρέπει να παρέχεται ισότιμα σε όλους. Για την ίδια λοιπόν, τάξη θα υπάρχει μια ποικιλία από σχολικά βιβλία διαφορετικά ως προς τη δυσκολία, την έκταση, το βάθος του περιεχομένου τους, θα υπάρχουν σχολικά βιβλία πολλών επιπέδων, πολλών ταχυτήτων, σχολικά βιβλία χαμηλού, μέτριου και υψηλού βαθμού δυσκολίας, τα οποία θα απευθύνονται σε μαθητές και σε σχολεία αντίστοιχων βεβαίως κατηγοριών. Δηλαδή δεν θα μαθαίνουν όλα τα παιδιά τα ίδια γράμματα, αλλά διαφορετικά. Αυτό θα είναι το πολλαπλό βιβλίο.

Αυτό υπερασπιζόσθε και εσείς, κύριε Φίλη, και αυτό κάνατε πριν από λίγο σε αυτό εδώ το Βήμα.

Αυτό το πολλαπλό βιβλίο δοκιμάστηκε και παλαιότερα για λίγο επί Αρσένη και απέτυχε βεβαίως τελείως και αποσύρθηκε. Η αυτονομία λοιπόν, έρχεται και διώχνει τον ενιαίο χαρακτήρα που πρέπει να έχει η σχολική γνώση.

Εν τω μεταξύ μεγάλοι εκδοτικοί οίκοι ετοιμάζουν να πέσουν με τα μούτρα στη μεγάλη πίτα των ευρωπαϊκών κονδυλίων βγάζοντας έναν σωρό τέτοια διαφοροποιημένα βιβλία.

Κοιτάξτε, επειδή συνέχεια μας καμώνεστε και για σύγχρονοι, σας ρωτάμε: Αλήθεια, πόσο σύγχρονο είναι ένα σχολείο που διαχωρίζει τα παιδιά από τις πρώτες-πρώτες ακόμα τάξεις του δημοτικού στο τι θα μάθουν; Άλλα γράμματα στην Αγία Βαρβάρα και άλλα σε Ψυχικό και Κηφισιά;

Άρα, τι έχει για το τέλος όλο αυτό το ωραίο σας παραμυθάκι περί πολλαπλού βιβλίου; Το «δράκο» του διαχωρισμού και της κατηγοριοποίησης των σχολείων και των μαθητών.

Θα ήταν λάθος, όμως, να νομίζετε ότι υπερασπιζόμαστε αυτά τα σχολικά βιβλία που υπάρχουν τώρα, που λένε ψέματα, που διαστρεβλώνουν και με συνταγές και με προσκλήσεις για πάρτι πάνε να μάθουν στα παιδιά μας την ελληνική γλώσσα. Εμείς πρώτοι απ' όλους θέλουμε αυτά τα βιβλία να αλλάξουν. Θέλουμε πλούτο πηγών, ηλεκτρονικών μέσων, τα οποία όμως θα αναπτύσσουν την αγάπη στη γνώση, θα διδάσκουν ότι η αλήθεια είναι αντικειμενική -και όχι ο καθένας να κατασκευάζει, όπως λέει η δική σας παιδαγωγική, τη δική του αλήθεια και ύστερα να απορείτε τάχα για τον ανορθολογισμό που φουντώνει με τους εμβολιασμούς- και ότι αυτήν την αντικειμενική επιστημονική αλήθεια μπορεί και πρέπει να την κατακτήσει κάθε άνθρωπος, για να ερμηνεύσει, μα και για να αλλάξει τον κόσμο.

Μόνο που εμείς όλα αυτά τα θέλουμε για όλα τα παιδιά ανεξαιρέτως και ανεξάρτητα από την ταξική τους προέλευση. Γι' αυτό και θέλουμε ένα σχολείο που θα τα δίνει όλα σε όλους και όχι μονάχα σε λίγους και με τα βιβλία του ενιαία, επιστημονικά, σύγχρονα, καλογραμμένα. Στο δικό σας, όμως, το αυτόνομο σχολείο, όσο πάει, την ουσιαστική γνώση την αντικαθιστάτε με δεξιότητες και αποσπασματικές πληροφορίες. Έτσι η απαραίτητη, ας πούμε, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στο σχολείο εισάγεται ως μια απλή δεξιότητα, αντί να αντιμετωπίζεται ως επιστημονική σχολική γνώση, ενταγμένη στο αναλυτικό πρόγραμμα των μαθημάτων όλης της εκπαίδευσης.

Ποια κριτική τώρα μπορεί να κάνει σε όλα αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ; Το είδαμε πριν από λίγο. Πώς να μιλήσει για τις δεξιότητες που αυγατάνουν στα σχολεία σε βάρος μαθημάτων, όπως η Κοινωνιολογία, η Αισθητική Αγωγή, η Φυσική Αγωγή; Ούτε μπορεί ούτε και θέλει, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ είναι που εγκαινίασε αυτόν τον δρόμο με τη λεγόμενη «θεματική εβδομάδα». Και τι να πει και τι να ομολογήσει για την αυτονομία των σχολείων, αυτόν τον δούρειο ίππο της εμπορευματοποίησης και της ταξικής κατηγοριοποίησης της εκπαίδευσης; Ακόμα και τώρα, και σήμερα τον ακούσαμε τονισηγητή του να υπερασπίζεται με πάθος την αυτονομία των σχολείων, να διεκδικεί την πατρότητα της ιδέας για τη χώρα μας και να επικαλείται την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ, για να αντιπολιτευτεί την Κυβέρνηση.

Καλά, εσείς εκεί στο ΣΥΡΙΖΑ, δεν ξέρετε ότι αυτοί οι οργανισμοί έχουν την πατέντα της αυτονομίας; Το ξέρετε φυσικά. Γι' αυτό και πάτε να κρύψετε τη σύμπλευσή σας με τη Νέα Δημοκρατία σε αυτήν, που είναι η ουσία, ο πυρήνας του νομοσχεδίου, πίσω από δευτερεύοντα ζητήματα και προχτές πίσω από προσωπικές αντιπαραθέσεις με την Υπουργό Παιδείας.

Καμία αντιδραστική αυτονομία, όμως, δεν μπορεί να προχωρήσει στα σχολεία χωρίς τους εκπαιδευτικούς. Γι' αυτό και για

αυτούς προβλέπεται ένας ασφυκτικότατος ατομικός έλεγχος που τον λέτε «αξιολόγηση», ώστε και την αυτονομία αλλά και κάθε αντιδραστικό μέτρο να το υλοποιούν αγόγγυστα. Δημιουργείτε έτσι έναν πολυπλόκαμο ιεραρχικό διοικητικό μηχανισμό της εκπαίδευσης, ο οποίος και μόνο από τα αξιολογητικά του καθήκοντα, τις αμέτρητες ηλεκτρονικές φόρμες και πλατφόρμες που πρέπει να συμπληρώνει, καθίσταται βέβαιο πως είναι πρακτικά αδύνατο να είναι δίπλα στους εκπαιδευτικούς, για να τους βοηθάει στο έργο τους. Το μόνο που θα κάνουν όλοι αυτοί – και δεν είναι και λίγοι- στη διοικητική κυκλωμίδα είναι ο ένας να αξιολογεί τον άλλο και όλοι μαζί τον εκπαιδευτικό. Έχουν άλλωστε προετοιμαστεί κατάλληλα όλοι αυτοί και έχουν αποκτήσει κουλτούρα αξιολόγησης, όπως έλεγε ο κ. Γαβρόγλου, με τους νόμους του ΣΥΡΙΖΑ για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Ο εκπαιδευτικός θα είναι κυριολεκτικά κυκλωμένος από παντού, για να μην ξεφεύγει ρούπι από τις κατευθύνσεις του Υπουργείου και όποιος δεν σκύβει το κεφάλι, τον περιμένει η παρακράτηση του μισθού του και κάτι ακόμα, απαγόρευση κατάληψης οποιασδήποτε στελεχιακής θέσης για τα επόμενα οχτώ χρόνια. Το θυμάστε αυτό, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Είναι η τροπολογία Γεροβασίλη για την αξιολόγηση στο δημόσιο, που τώρα την παίρνει η Νέα Δημοκρατία και τη φέρνει και στην εκπαίδευση. Το τελευταίο αιχμηρό γράναζι αυτού του ασφυκτικού μηχανισμού, ελέγχου στο σχολείο θα είναι ο διευθυντής του, στον οποίο παραχωρείτε υπερεξουσίες και καταργείτε ουσιαστικά το σύλλογο των εκπαιδευτικών κάθε σχολείου.

Για ποια αποκέντρωση και για ποια αυτονομία μας μιλάτε; Ποιους εκπαιδευτικούς θα ενδυναμώνετε με την αξιολόγηση; Αυτούς που τους αφήσατε βοήθητους στην ταλαιπωρία της τηλεκαπαιδευσης ή μήπως αυτούς τους δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές που τους έχετε κάθε χρόνο να γυρνάνε με μια βαλίτσα σε όλη την Ελλάδα;

Και ξέρετε κάτι; Τι νομίζετε δηλαδή; Ότι, όταν βγαίνουν από το μάθημά τους οι εκπαιδευτικοί, τη δουλειά τους δεν την αξιολογούν οι ίδιοι, δεν σκέφτονται τι πήγε και τι δεν πήγε καλά στο μάθημα που έκαναν, σε ποιους μαθητές πρέπει να σκύψουν λίγο παραπάνω; Καλά, δεν ξέρετε ότι πρώην μαθητές, ενήλικοι πια, όταν μετά από χρόνια βλέπουν τους δασκάλους τους, πολλοί τρέχουν με χαρά και συγκίνηση να τους χαιρετήσουν, γιατί στα πιο ευαίσθητα χρόνια της ζωής τους αυτοί οι δάσκαλοι τους στήριξαν και τους εμπνεύσανε; Για αυτήν την αξιολόγηση μιλάμε; Αν μιλάμε γι' αυτήν, τότε σας ενημερώνουμε, αν δεν το ξέρετε, ότι αυτή ποτέ δε σταμάτησε να γίνεται.

Αν θέλετε, λοιπόν, να ενδυναμώσετε τους εκπαιδευτικούς, τότε επιμορφώστε τους ουσιαστικά και επιστημονικά και όχι ως τιμωρία και δώστε τους και εκείνα τα σχολικά βιβλία, τα επιστημονικά και τα καλογραμμένα. Στο αστικό σχολείο, όμως, της αυτονομίας όλα αυτά είναι ψιλά γράμματα. Σε αυτό το σχολείο προετοιμάζεται άλλωστε ο νέος εργαζόμενος ως φθηνός, ευέλικτος, προσαρμοσμένος στις ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων. Αυτό το σχολείο, το τόσο φιλικό για τις επιχειρήσεις που κοστίζει στο κράτος πολύ φθηνά, για τους γονείς όμως είναι εξαιρετικά πανάκριβο. Καμμία λαϊκή οικογένεια, κανένας εκπαιδευτικός που σέβεται τον ρόλο του δεν μπορεί να δεχτεί ένα τέτοιο σχολείο.

Για ένα να είστε βέβαιοι εκεί στην Κυβέρνηση: Ο αγώνας, που ήδη ξεκίνησε ενάντια στο νομοσχέδιο, από την 1^η του Σεπτεμβρίου θα φουντώσει ενάντια στην εφαρμογή του. Τι νομίζετε, δηλαδή; Ξεμπερδεύετε με μία ψήφιση μεθαύριο; Δεν θα αφήσει ο λαός το σχολείο να οργανώνεται, να γίνουν εμπορικά μαγαζιά και τα παιδιά του να μένουν διψασμένα για μόρφωση, μέσα μάλιστα στον ωκεανό σήμερα της επιστημονικής γνώσης.

Το ΚΚΕ –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό- είναι το μόνο κόμμα που μιλά για ένα σχολείο ενιαίο και δωδεκάχρονο. Σ' αυτό το σχολείο θα οργανώνεται η επαφή του μαθητή με όλες τις πτυχές του ανθρώπινου πολιτισμού, για να διευρύνονται οι παραστάσεις του, τα ερεθίσματά του. Γιατί κανένας άνθρωπος δεν έχει μόνο μια ικανότητα αλλά πολλές και κάθε ανθρώπινη προσωπικότητα είναι ένα σύνολο ενιαίο που δεν κατακερματίζεται, για να αντιμετωπιστεί ξεχωριστά. Κάθε άνθρωπος μπορεί να συμβάλει από πολλούς δρόμους στην κοινωνική πρόοδο, στην οι-

κοδόμηση της νέας κοινωνίας αύριο, ανεξάρτητα από την επαγγελματική του επιλογή. Πώς μπορεί, όμως, να γίνει αυτό, όταν το σχολικό πρόγραμμα διαφέρει από σχολείο σε σχολείο, όταν διαχωρίζει τους μαθητές;

Γι' αυτό επιμένουμε στο ενιαίο πρόγραμμα και στο ενιαίο περιεχόμενο του σχολείου. Γιατί οι κλίσεις και τα ενδιαφέροντα, κυρίες και κύριοι, ευδοκιμούν εκεί όπου ενισχύεται η γενική επαφή με τον ανθρώπινο πνευματικό πλούτο και όχι παίρνοντας κομμάτια από εδώ και από εκεί. Γι' αυτό το σύγχρονο σχολείο, το σχολείο της θεωρίας και της πράξης, ταυτόχρονα της ανάπτυξης και της καλλιέργειας όλων των ενδιαφερόντων του ανθρώπου, γι' αυτό το σχολείο αγωνίζεται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι τα παιδιά έχουν χέρια, όχι μόνο για να γράφουν αλλά και για να ζωγραφίζουν, για να κάνουν γλυπτική, για να τα λερώνουν με χρώματα, για να χτίζουν, για να ασχολούνται με απλές και με σύγχρονες μηχανές. Έχουν στόμα όχι μόνο για να λένε το μάθημά τους, αλλά και για να τραγουδάνε και για να παίζουν θέατρο. Γιατί αυτό το σχολείο επιπλέον απαντά και στο πιο κύριο απ' όλα. Τελικά, με όποια επαγγέλματα και αν ασχοληθεί ένας άνθρωπος στην πορεία της ζωής του μέσα στην κοινωνία, μια είναι η ειδικότητα που πρέπει να έχει: άνθρωπος.

Για την εκκλησιαστική εκπαίδευση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δελή, παρά τη λυρικότητα της αγόρευσης, κλείστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ για τους χαρακτηρισμούς σας, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε αρνητικοί στις ρυθμίσεις και κλείνω σε πέντε δευτερόλεπτα, με βάση την αφετηριακή μας θέση για τον χωρισμό του Κράτους από την Εκκλησία στις ρυθμίσεις για την εκκλησιαστική εκπαίδευση και βεβαίως, να πούμε για μια ακόμη φορά ότι καταψηφίζουμε συνολικά το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή πολλοί συνάδελφοι παίρνουν εδώ και ρωτάνε μέχρι ποιον κύκλο θα πάμε, απόψε έχουμε μετρήσει τους χρόνους με τον κύριο ειδικό και όπως είπαμε γύρω στα μεσάνυχτα μας παίρνει να πάμε μέχρι τον αριθμό 24, πρώτο και δεύτερο κύκλο.

Ξεκινάμε, αφού τελειώσουν οι αγορητές, με τον κ. Ανδριανό και κλείνουμε με τη συνάδελφο κ. Αγγελική Αδαμοπούλου αριθμό 24. Επομένως, όσοι είναι έξω από απ' αυτούς τους κύκλους, αύριο το πρωί που θα ξεκινήσουμε στις 9.00' π.μ.

Τον λόγο έχει τώρα εκ μέρους της Ελληνικής Λύσης η συνάδελφος κ. Σοφία - Χάιδω Ασημακοπούλου.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποτίθεται ότι η σημερινή συζήτηση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου αφορά, μεταξύ άλλων, ιδίως την αναβάθμιση του σχολείου στην ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών. Και λέμε «υποτίθεται» γιατί μάλλον το αντίθετο βλέπουμε. Καμμία ποιότητα στην εκπαίδευση, καμμία ουσιαστική αναβάθμιση και κανένας εκσυγχρονισμός του δημόσιου σχολείου. Εκείνο που κάνατε με μεγάλη επιτυχία –και αυτό οφείλουμε να σας το αναγνωρίσουμε- είναι να εξαντλήσετε στα σχολεία μας το κυβερνητικό σας ρίσκο. Είχαμε ένα σχολείο με τηλεκαπαιδευση το πρωί, τηλεκαπαιδευση το μεσημέρι, μαθήματα εξ αποστάσεως και λόγω των συνθηκών είναι αμφίβολο αν έμαθε στα παιδιά τα στοιχειώδη.

Το τονίσαμε και κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής, θα το επαναλάβουμε και εδώ ότι είναι αναγκαίο να αντικατασταθεί ο όρος «ενταξιακή εκπαίδευση» με τον ορθότερο όρο «συμπεριληπτική εκπαίδευση» ο οποίος χρησιμοποιείται διεθνώς, σύμφωνα και με σχετική πρόταση της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία.

Μας είπατε ότι θα το δείτε. Το είδατε; Συστάσεις επί συστάσεων και σε αυτό το νομοσχέδιο. Έχετε αφήσει άραγε κανέναν παραπονεμένο; Μάλλον όχι. Σε κάθε περιφερειακή διεύθυνση πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης συνιστάται μία θέση περιφερειακού επίσημης ποιότητας της εκπαίδευσης. Θα μεριμνά –λέτε- για την καταπολέμηση κάθε μορφής αποκλεισμού και διακρίσεων. Πείτε το ξεκάθαρα. Θα μεριμνά για την ενσωμά-

τωση μεταναστών. Γιατί δεν το λέτε; Και Περιφερειακό Συμβούλιο Εποπτών παρακάτω και Επόπτης Ποιότητας της Εκπαίδευσης σε κάθε Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μην τυχόν και χαλάσει η συνταγή των συστάσεων. Μην τυχόν και δεν διοριστεί κάποιος δικός σας. Και για αμοιβές ούτε λόγος. Το σημαντικότερο, όμως, είναι άλλο. Θα συνεργαστούν όλοι αυτοί; Θα υπάρξει αποτέλεσμα ή θα γίνουν χειρότερα τα πράγματα;

Μετατρέπετε τα Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης ΚΕΣΥ σε Κέντρα Διεπιστημονικής Αξιολόγησης Συμβουλευτικής και Υποστήριξης ΚΕΔΑΣΥ. Το κυριότερο πρόβλημα, όμως, στα κέντρα αυτά εξακολουθεί να αποτελεί η όλη διαδικασία των εγκρίσεων των παιδιών που χρήζουν ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Πρόκειται για μία ιδιαίτερος χρονοβόρα διαδικασία, τη στιγμή μάλιστα που φαίνονται να μειώνονται ή να καθυστερούν αδικαιολόγητα οι εγκρίσεις των μαθητών και των μαθητριών που χρήζουν ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης με όλες τις αρνητικές συνέπειες για τα παιδιά.

Η αύξηση του προσωπικού στις επαρχιακές επιτροπές ειδικής εκπαίδευσης για την αντιμετώπιση της κωλυσιεργίας που παρατηρείται με χρονοδιάγραμμα και των εκπαιδευτικών ψυχολόγων καθώς και του αριθμού των συνδυασμένων λειτουργιών θα συμβάλει στη βελτίωση της όλης κατάστασης. Σύμφωνα, μάλιστα, και με την ετήσια έκθεση του 2020 του παρατηρητηρίου θεμάτων αναπηρίας, αποσπάσματα της οποίας θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, αναφέρεται ότι πολλά και σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζουν οι υποστηρικτικές δομές της εκπαίδευσης και ειδικότερα τα Κέντρα Εκπαιδευτικής Συμβουλευτικής και Υποστήριξης ΚΕΣΥ.

Σοβαρές ελλείψεις σε προσωπικό, ακατάλληλα και μη προσβάσιμα κτήρια, ελλείψεις σε ψυχομετρικά εργαλεία αξιολόγησης, ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή, ελλείψεις σε προσωπικό καθαριότητας και πλημμελείς συνθήκες υγιεινής αποτελούν ζητήματα που καθιστούν δυσχερή την έγκαιρη και ολοκληρωμένη αξιολόγηση και στήριξη των μαθητών.

Για παράδειγμα, στο Ειδικό Σχολείο Κωφών-Βαρήκων Πανοράματος Θεσσαλονίκης κατά το σχολικό έτος 2019, όπου φοιτούν μαθητές με μητρική γλώσσα τη νοηματική, είχαν τοποθετηθεί γυμναστής και κοινωνικός λειτουργός που δεν διέθεταν έστω επάρκεια στην ελληνική νοηματική γλώσσα.

Δεδομένων, λοιπόν, όσων αναφέραμε, πιστεύετε ότι τα ΚΕΔΑΣΥ πλέον θα μπορέσουν να προσφέρουν όλα όσα ευαγγελίζεσθε ότι θα καταφέρουν; Θα κάνει η ειδική επιτροπή για την παρακολούθηση της λειτουργίας των ΚΕΔΑΣΥ της Περιφερειακής Διεύθυνσης της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης τη δουλειά αυτή ή έχουμε ακόμη μια σύσταση, να είχαμε να λέγαμε, χωρίς φυσικά να γίνεται ουδεμία αναφορά σε αμοιβές;

Εκφράζουμε τις σαφείς επιφυλάξεις μας ως προς τις λειτουργικές δαπάνες των Κέντρων Εκπαίδευσης για το περιβάλλον και την αειφορία. Υπάρχει περίπτωση να συμπεριλαμβάνονται και ΜΚΟ στους φορείς χρηματοδότησης; Τι να πούμε παρακάτω για τις μισθολογικές διατάξεις; Εκτός από εσάς, έχουν ξεφύγει και τα ποσά. Για τί πρόσθετη δαπάνη μιλάμε ετησίως; Εκείνο που παρατηρούμε, δυστυχώς, σε πολλά σημεία του νομοσχεδίου είναι υπερεξουσίες στον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων. Τεράστιο το εύρος της αρμοδιότητάς του, κάτι που μας βρίσκει ξεκάθαρα αντίθετους.

Πώς γίνεται να μιλάμε για διαφάνεια, όταν το συγγραφικό και ερευνητικό έργο των υποψηφίων στελεχών της εκπαίδευσης θα αποτιμάται από τριμελείς επιτροπές, οι οποίες θα συγκροτούνται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων; Προφανώς και δεν γίνεται.

Κάτι επιπλέον που θέσαμε κατ' επανάληψη, αλλά απάντηση δεν πήραμε είναι ό,τι έχει να κάνει με τους λόγους και τη διαδικασία απαλλαγής στελεχών της εκπαίδευσης από την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι λόγοι υγείας, όπως τους αναφέρατε, περιλαμβάνουν και τον μη εμβολιασμό; Θέλουμε επίσης να μάθουμε ως προς τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των προγραμμάτων επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών που επιλέγονται και τοποθετούνται σε θέσεις στελεχών της εκπαίδευσης, ποιο θα είναι το ύψος των δαπανών αυτού του θετικού κατά τα λοιπά μέτρου;

Όσον αφορά στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, τη βλέπουμε να κινείται περισσότερο στην επιφάνεια και ως τώρα δεν είδαμε να εφαρμόζονται οι υπάρχοντες νόμοι.

Με βάση τις διατάξεις των άρθρων 33, 34, 35 του ν.4692/2020 «Αναβάθμιση του σχολείου και άλλες διατάξεις» και την υπουργική απόφαση 6603ΓΔ4 της 20^{ης} Ιανουαρίου του τρέχοντος έτος θα έπρεπε όλες οι σχολικές μονάδες να προγραμματίσουν και να εφαρμόσουν την εσωτερική και την εξωτερική αξιολόγηση. Όμως, σε ελάχιστα σχολεία πάρθηκε απόφαση για συμμετοχή στην αξιολόγηση. Σύμφωνα με δημοσιεύματα η αποχή από τις διαδικασίες αξιολόγησης κυμάνθηκε από 85% έως 95%. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά στο τέλος της ομιλίας μου.

Σε τηλεδιάσκεψη, μάλιστα, που είχατε, κυρία Υπουργέ με διευθυντές σχολικών μονάδων στην οποία συμμετείχε και η Υφυπουργός κ. Μακρή είπατε ότι θα υπάρξουν συνέπειες για όσους δεν συμμετάσχουν στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Θα το καταθέσω και αυτό στα Πρακτικά.

Τί είδους συνέπειες και κυρίως, πότε θα τις δούμε; Ή μήπως οι συνέπειες θα έχουν τη μορφή επιμορφωτικού προγράμματος που επιβάλλεται ως κύρωση αν το έργο μόνιμου εκπαιδευτικού κριθεί ως μη ικανοποιητικό; Βέβαια, στη μια περίπτωση είστε απολύτως ελαστικοί, ενώ στην άλλη –στο δόκιμο δηλαδή– επιβάλλεται ως κύρωση η μη μονιμοποίησή του.

Σχετικά με τη διαδικασία αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών, οι υποδομές δεν επηρεάζουν την αποτίμηση των κριτηρίων; Πόσα σχολεία έχουν διαδραστικούς πίνακες; Ξέρετε ότι σε πολλά σχολεία οι υπάρχοντες πίνακες κιμωλίας βρίσκονται σε άθλια κατάσταση; Διαθέτουν όλα τα σχολεία εργαστήρια υπολογιστών; Όχι για την Πληροφορική, αλλά για τα άλλα μαθήματα. Για παράδειγμα, για την εξομοίωση πειραμάτων φυσικής και τη χρήση μαθηματικών λογισμικών;

Ακόμα και αν υπάρχει εργαστήριο, διαθέτει το κατάλληλο λογισμικό;

Υπάρχουν πολλοί εκπαιδευτικοί με πιστοποίηση Β επιπέδου που δεν μπορούν να εφαρμόσουν αυτά που έμαθαν. Έτσι ακυρώνονται και οι επιμορφώσεις. Συστήνονται και λειτουργούν μητρώα διδακτικών βιβλίων και ψηφιακή βιβλιοθήκη διδακτικών βιβλίων. Πόσοι, όμως, μαθητές είτε δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο είτε δεν έχουν υπολογιστή;

Καθιερώνεται η δυνατότητα επιλογής διδακτικού βιβλίου σε κάθε μάθημα που διδάσκεται στις σχολικές μονάδες της δημόσιας ή ιδιωτικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τους εκπαιδευτικούς που διδάσκουν τα αντίστοιχα μαθήματα σε αυτή. Επιχειρείτε να εφαρμόσετε πρακτικές που προτάθηκαν στο παρελθόν και οι οποίες εφαρμόστηκαν για κάποιο διάστημα και εγκαταλείφθηκαν, όπως η περίπτωση του πολλαπλού βιβλίου. Το χάσμα που θα δημιουργηθεί το σκεφτήκατε; Επαναφέρετε μια ξεχασμένη ιδέα από τα παλιά, η οποία προφανώς για κάποιους λόγους βρισκόταν εκεί. Τους γνωρίζετε; Τους έχετε αξιολογήσει ή απλώς τη «ξεσκονίσατε» και μας τη φέρατε; Μια τέτοιου είδους ρύθμιση οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε διαφορετική παιδεία και σε λήψη διαφορετικών εφοδίων από τους μαθητές.

Εξάλλου, πόσο ελεύθερο θα είναι το πολλαπλό βιβλίο; Ο καθορισμός ύλης στο αναλυτικό πρόγραμμα, η οπτική γωνία με την οποία θα εισάγονται οι έννοιες, το βάθος στο οποίο θα εισχωρούν οι εκπαιδευτικοί θα είναι ελεύθερα ή θα είναι περιορισμένα;

Επίσης, κυρία Υπουργέ, δεν απαντήσατε στην ερώτηση που σας κάναμε σχετικά με το αν υπάρχουν έρευνες για την αποτυχία της παρέμβασης του πολλαπλού βιβλίου επί υπουργίας Γεράσιμου Αρσένη. Είναι ξεκάθαρα προς όφελος των μαθητών να αξιολογούνται ανά τρίμηνο και όχι ανά τετράμηνο. Όσο πιο συχνά αξιολογούνται εκείνοι, αλλά και όσο συχνότερα ενημερώνονται οι γονείς για την πρόοδό τους, τόσο είναι περισσότερο ωφέλιμο για τους μαθητές και για την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία.

Ως προς τη λειτουργία των εκπαιδευτικών ομίλων θέτουμε το εξής ερώτημα: Ένας εκπαιδευτικός στα πρότυπα και στα πειραματικά σχολεία που έχει ωράριο είκοσι ώρες την εβδομάδα θα κάνει δεκαέξι ώρες τα μαθήματα του αναλυτικού προγράμματος, δύο ώρες στον όμιλο και δύο ώρες μειωμένο ωράριο, όπως προ-

βλέπεται για τους εκπαιδευτικούς στα πρότυπα και πειραματικά, ενώ σε σχολεία που δεν είναι πρότυπα και πειραματικά ένας εκπαιδευτικός που έχει ωράριο είκοσι ώρες την εβδομάδα θα κάνει είκοσι δύο ώρες. Αυτά για λόγους ισότητας, διαφάνειας, αξιοπιστίας και έγκυρης ενημέρωσης πρέπει να αποσαφηνιστούν τώρα.

Για ποίους λόγους οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ενημερώνονται την τελευταία στιγμή; Ο διευθυντής ή ο προϊστάμενος της σχολικής μονάδας μετά από εισήγηση του συλλόγου διδασκόντων ή με δική του πρωτοβουλία δύναται να αποφασίζει τη σύναψη συμφωνιών συνεργασίας με κάθε φορέα που κρίνει σκόπιμο. Και να θέλετε να το κάνετε πιο αόριστο, δεν γίνεται. Ποιοι θα είναι αυτοί οι φορείς;

Εισάγετε τον θεσμό του παιδαγωγικού συμβούλου-μέντορα, του οποίου οι αρμοδιότητες είναι αόριστες, με αποτέλεσμα να μην είναι ξεκάθαρη η εργασιακή σχέση μεταξύ του ίδιου και του εκπαιδευτικού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη διατήρηση της ισορροπίας και της εύρυθμης λειτουργίας εντός της σχολικής μονάδας.

Πειθαρχική ποινή -διαβάζουμε παρακάτω- της έγγραφης επίπληξης από τον διευθυντή ή τον προϊστάμενο της σχολικής μονάδας, χωρίς όμως να υπάρχει η σχετική διασφάλιση ως προς τον έλεγχο της ενδεχόμενης καταχρηστικότητας. Λέτε η ανάθεση της διδασκαλίας να γίνεται από τον διευθυντή ή τον προϊστάμενο της σχολικής μονάδας και ο σύλλογος διδασκόντων ύστερα από εισήγηση του διευθυντή ή του προϊσταμένου της σχολικής μονάδας θα αποφασίζει για την ανάθεση στο διδακτικό προσωπικό της διδασκαλίας των μαθημάτων στις τάξεις και στα τμήματα.

Θεωρούμε ότι η ανάθεση των ωρών διδασκαλίας πρέπει να γίνεται αποκλειστικά από τον σύλλογο διδασκόντων. Όσοι έχουν κρατικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας γιατί να πρέπει να εξεταστούν ξανά στη γλώσσα; Αυτοί που δεν έχουν, να εξεταστούν, όχι όμως και αυτοί που έχουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Άρθρο 44: Μιλάτε για την απαλλαγή στελεχών της εκπαίδευσης από την άσκηση των καθηκόντων τους για προσωπικούς λόγους. Τι εννοείτε; Εννοείτε παραίτηση; Τονίσαμε και τονίζουμε το ζήτημα της έλλειψης προσβασιμότητας από τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς με αναπηρίες τόσο κατά την περίοδο της πανδημίας και των κλειστών σχολείων όσο και στην εν γένει καθημερινότητα.

«Αγκάθι» αποτελούν στο παρόν νομοσχέδιο οι διατάξεις για την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Κατάργηση και αναστολή λειτουργίας των εκκλησιαστικών σχολείων, λέτε. Η ορθόδοξη πίστη είναι η ταυτότητά μας κι εσείς επιλέγετε, θέτοντας ανέφικτα όρια, να σβήσετε από τον χάρτη της πατρίδας μας τα εκκλησιαστικά σχολεία. Εξήντα μαθητές για το λύκειο και εκατόν είκοσι μαθητές για το γυμνάσιο και το λύκειο; Πρόκειται για ένα ακόμα χτύπημα κατά της Ορθοδοξίας, το οποίο μας βρίσκει ξεκάθαρα αντίθετους. Είναι πολύ σημαντικός ο ρόλος και η συμβολή της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας «Βελλάς Ιωαννίνων», η οποία φέτος τον Οκτώβριο κλείνει εκατόν δέκα χρόνια τόσο αδιάλειπτης λειτουργίας όσο και προσφοράς στην ορθόδοξη εκκλησία και στο έθνος μας. Την οδηγείτε στο κλείσιμο, όπως και την Πατριαρχική Εκκλησιαστική Σχολή Κρήτης. Σταματήστε να χτυπάτε την Ορθοδοξία.

Μια πολύ σοβαρή παράλειψη είναι εκείνη που έχει να κάνει με την εισαγωγή μαθητών και μαθητριών σε εκκλησιαστικά σχολεία, καθώς καμμία αναφορά δεν γίνεται για τους μαθητές με αναπηρία. Ο διευθυντής της Σχολής Μαθητείας υποψήφιων κληρικών θα ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Με ποια αιτιολογία;

Ασχολείστε με την εφαρμογή ή μη της τράπεζας θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας για τον ορισμό των θεμάτων των γραπτώς εξεταζομένων μαθημάτων μουσουλμανικής θρησκευτικής εξειδίκευσης στις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις των μαθητών που φοιτούν στις τρεις τελευταίες τάξεις των ιεροσπουδαστηρίων και όχι με τις προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας. Αυτό μας ξεπερνά.

Δεν μας απαντήσατε πόσοι μαθητές βρίσκονται σήμερα στα

μουσουλμανικά ιεροσπουδαστήρια Θράκης, Ξανθωτάμπε.

Τέλος, δώστε κίνητρα, ευκαιρίες και τη δυνατότητα να επιστρέψουν πίσω στη χώρα μας, στη χώρα της καρδιάς τους όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες, περίπου εξακόσιες χιλιάδες, που έφυγαν στο εξωτερικό στα χρόνια των μνημονίων.

Εμείς στην Ελληνική Λύση πιστεύουμε και τονίζουμε ότι η παιδεία οφείλει να παραμείνει πιστή στη διαχρονική συνέχεια του ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και να προβάλλει σθεναρή αντίσταση στις ηθικές και πνευματικές αλώσεις. Δεν πρέπει να αφήσουμε τα παιδιά μας χωρίς πρότυπα, χωρίς αξίες. Η πολιτεία έχει υποχρέωση πρωτίστως απέναντι στους Έλληνες μαθητές και στις Ελληνίδες μαθήτριες να οικοδομήσει το δημόσιο σχολείο που θα τους προσφέρει ποιοτική εκπαίδευση και ολοκληρωμένη πνευματική καλλιέργεια, με απώτερο στόχο και ιερό σκοπό τη συνέχεια του ελληνισμού και της ορθοδοξίας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία - Χάιδω Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Ασημακοπούλου.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του ΜέΡΑ25 η ειδική αγορήτρια και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε πριν αναφερθώ στο θέμα μας και λόγω ιδιαίτερης ευαισθησίας, κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σ' ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα αυτών των ημερών, κατά τη δική μου άποψη.

Αναρωτιέμαι αν επιτέλους δικαιούται ή όχι η ελληνική κοινωνία να έχει μια απάντηση σε σχέση με την ελλιπή ή, θα έλεγα, επιλεκτική μετάδοση των προσπαθειών των αθλητών μας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο, τη μεγαλύτερη αθλητική διοργάνωση που γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια και φέτος βέβαια γίνεται κάτω από ειδικές συνθήκες και με τους αθλητές μας να βιώνουν μια ιδιότυπη αγωνιστική μοναξιά.

Αυτά, όμως, που γίνονται σε σχέση με τη μετάδοσή τους από το κρατικό κανάλι είναι πράγματα απαράδεκτα, κύριοι συνάδελφοι. Αναφέρω τις περιπτώσεις των πρωταθλητών μας Πετρούνια και Γκιώνη που δεν είδαμε καθόλου τον αγώνα τους, αλλά και της Κορακάκη και του απαράδεκτου χαρακτηρισμού εκ μέρους του παρουσιαστή του κρατικού μας καναλιού που μάλλον δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει να είσαι έστω και έκτος ολυμπιονίκης. Είσαι ολυμπιονίκης. Όμως, εγώ δεν θα έλεγα μόνο αυτό. Θα έλεγα ότι ακόμα και το να συμμετάσχεις στους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι πάρα πολύ μεγάλη τιμή και αυτό θα πρέπει να το αναγνωρίζουμε σε όλους.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας υπεύθυνος γι' αυτά ούτε στην Κυβέρνηση ούτε στην ΕΡΤ για να απαντήσει; Θα αναλάβει επιτέλους κάποιος την πολιτική αλλά και τη θεσμική ευθύνη ή μήπως θα ακολουθήσετε την προσφιλή τακτική να τα φορτώσετε όλα σε κάποιον υπάλληλο; Πιθανόν να γίνει αυτό για να κλείσει εκεί το θέμα.

Τώρα θα ήθελα να πάμε στο επικείμενο, όμως, που είναι το θέμα της παιδείας. Με το νομοσχέδιο αυτό δυστυχώς συνεχίζεται η νοσηρή παράδοση του Υπουργείου Παιδείας σημαντικά νομοθετήματα να κατατίθενται μέσα στο καλοκαίρι με τα σχολεία κλειστά και την εκπαιδευτική κοινότητα εκτός του φυσικού της χώρου, με απόντες γονείς και μαθητές, αυτούς δηλαδή τους οποίους αφορά κατά κύριο λόγο. Θα έλεγα ότι δεν πρωτοτυπείτε. Το έκαναν και άλλες κυβερνήσεις πριν από εσάς. Φαίνεται πως έχει πια καθιερωθεί στην Ελλάδα σαν το μόνιμο σύστημα νομοθέτησης για την εκπαίδευση. Το μόνο που δείχνει αυτή η πρακτική είναι ότι η κυβερνητική εξουσία έχει έναν αζεπέραστο φόβο απέναντι στην εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και στην κοινωνία, γι' αυτό και επιδιώκει να νομοθετεί πάντα ερήμην τους.

Και μάλιστα θέλει να νομοθετεί χωρίς κανέναν προηγούμενο πολιτικό και κοινωνικό διάλογο. Όμως οι νόμοι που παράγονται χωρίς ζύμωση με την κοινωνία και χωρίς καμμία συναίνεση, νόμοι

που φτιάχνονται από μανδαρίνους, όση εμπειρία και γνώση και αν νομίζουν ότι έχουν αυτοί, είναι καταδικασμένοι να μην έχουν πολλή ζωή. Έτσι η εκπαίδευση στη χώρα μας έχει ταλαιπωρηθεί και δοκιμάζεται όσο λίγοι τομείς από τέτοιες βραχυπρόθεσμες και θνησιγενείς νομοθετήσεις. Αυτή η Κυβέρνηση είναι ένα ακραίο παράδειγμα εμμονής σε αυτή την πρακτική.

Μπροστά στην αγωνία σας για τις διαβόητες μεταρρυθμίσεις αδιαφορείτε για την προοπτική και την αντοχή στον χρόνο που θα έχουν όσα νομοθετηθείτε. Έτσι λοιπόν, φέρνεται ένα τεράστιο νομοσχέδιο με διακόσια είκοσι άρθρα. Στην πραγματικότητα τουλάχιστον τρεις νόμοι σε έναν. Χαρακτηριστικά μόνο το μέρος με την εκκλησιαστική εκπαίδευση θα έπρεπε να είναι ένα ξεχωριστό νομοσχέδιο. Το ίδιο και η ενότητα που αφορά στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Μετά τα εισαγωγικά άρθρα έρχεται το μέρος που αφορά στις δομές και τα στελέχη της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είναι πενήντα τρία άρθρα. Σ' αυτό μετράμε σαράντα τρεις τίτλους στελεχών. Θέλετε να θεσπίσετε τη συγκρότηση ενός ιεραρχικού, διοικητικού και ελεγκτικού μηχανισμού πολλών θέσεων. Καθιερώνεται την πολυθεσία μιας εκπαιδευτικής νομενκλατούρας στην οποία θέλετε να υποταχθεί όλη η εκπαιδευτική δραστηριότητα. Μια πολυπρόσωπη κυριαρχία στην κορυφή της οποίας βρίσκεται η κυριαρχία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, δηλαδή της εκάστοτε κυβέρνησης. Αυτή έχει τον κυρίαρχο ρόλο στην επιλογή και στην ανάθεση καθηκόντων σε όλο το στελεχιακό δυναμικό και την ίδια ώρα αποκλείεται κάθε δυνατότητα αποφασιστικής παρέμβασης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Εν τω μεταξύ, για την επιλογή και τοποθέτηση των στελεχών απουσιάζει ή σκοπιάζει αποφεύγεται τόσο ένα στοιχειώδες σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων όσο και μια διαδικασία που να εγγυάται πραγματικά αξιοκρατική λειτουργία. Πρόκειται για ένα αυταρχικό μοντέλο που το καθορίζει η πολιτική αντίληψη της παράταξης που κυβερνά. Δέσμοι αυτής της αντίληψης, αρνείστε να συνεκτιμήσετε την εμπειρία τόσων χωρών ακόμα και στην Ευρώπη, την οποία θέλετε πάντοτε φραστικά να εκθειάζετε. Είναι παραδείγματα, δηλαδή, που έχουν να παρουσιάσουν σημαντικά και επιτυχή αποτελέσματα με βάση τις δομές του εκπαιδευτικού του συστήματος. Και όμως, αυτές οι δομές απέχουν πάρα πολύ από το μοντέλο που εσείς θέλετε σήμερα το 2021 -και όχι τη δεκαετία του '60 ή του '70- να θεσμοθετήσετε.

Το τρίτο μέρος του νομοσχεδίου αφορά στην αξιολόγηση στελεχών και προσωπικού της εκπαίδευσης. Θεσμοθετείται ένα σύστημα αξιολόγησης που ολοκληρώνει το ιεραρχικό αυταρχικό μοντέλο αυτού του νομοσχεδίου. Ένα σύστημα μονόδρομης αξιολόγησης μόνο από πάνω προς τα κάτω, με βάση την ιεραρχία του διοικητικού μηχανισμού που κατασκευάζετε. Το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας καταδικάζεται σε υποχρεωτική σιωπή. Δεν προβλέπεται καν να έχει δικαίωμα γνώμης.

Μόνο στο άρθρο 61 παράγραφος 6 προβλέπεται ότι στην αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης λαμβάνεται υπ' όψιν η αξιολόγηση του έργου από τους υφισταμένους τους. Εκεί, όμως, προβλέπεται μόνο για το μόνιμο προσωπικό. Αποκλείονται αδικαιολόγητα οι αναπληρωτές που μετέχουν πλήρως στην εκπαιδευτική διαδικασία και ολοκληρώνουν τη λειτουργία του σχολείου. Χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσε να λειτουργεί το εκπαιδευτικό σύστημα, όταν μάλιστα στην άσκηση των καθηκόντων τους δεν διαφέρουν από τους άλλους συναδέλφους τους. Δεν υπακούει σε καμμία λογική να αποκλείετε τους αναπληρωτές που υπηρετούν, αλλά δεν είναι μόνιμο προσωπικό, για λόγους που αφορούν αποκλειστικά και μόνο τις επιλογές της πολιτείας.

Στο τέταρτο μέρος ερχόμαστε στις διατάξεις για την αυτονομία της σχολικής μονάδας. Στο πρώτο κεφάλαιο υπάρχει μία κατ' αρχήν θετική κατεύθυνση. Αναφέρομαι ιδίως στη δυνατότητα επιλογής των διδακτικών βιβλίων από τους εκπαιδευτικούς μεταξύ των εγκεκριμένων βιβλίων που εντάσσονται στο Μητρώο Διδακτικών Βιβλίων. Το πολλαπλό βιβλίο, η υπέρβαση της πρακτικής του ενός και μοναδικού βιβλίου, πιστεύουμε ότι μπορεί πράγματι να έχει θετικά αποτελέσματα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ίσως να αποτελεί και μία αρχή για να αποσπαστούμε από την αυστηρή κυριαρχία της αποστήθισης στη μαθησιακή πρα-

κτική. Πιστεύουμε ότι τα βιβλία του Μητρώου θα πρέπει να είναι ψηφιακά διαθέσιμα και προσβάσιμα τόσο για τους καθηγητές όσο και για τους μαθητές.

Πιστεύουμε, επίσης, ότι πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα συνδυαστικής χρήσης τους, αλλά και αυτής της διαφορετικής επιλογής σε επιμέρους ενότητες ενός μαθήματος. Η αναγκαία, όμως, βάση για θετική λειτουργία του συστήματος είναι η άμεση και καθολική προσβασιμότητα. Χωρίς αυτήν, το πολλαπλό βιβλίο θα λειτουργήσει και αυτό σαν ένας παράγοντας ανεπίτρεπτων ανισοτήτων στη λειτουργία των σχολείων. Θετική θα μπορούσε να είναι και η λειτουργία εκπαιδευτικών ομίλων στα δημοτικά σχολεία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 89. Όμως εδώ εισάγετε πлагιώς την εγκατάληψη ουσιαστικά του ολοήμερου σχολείου ίσως και λόγω κόστους των υπερωριών. Αυτό δείχνετε, αφού εδώ καθιερώνεται η δωρεάν υπερωριακή απασχόληση των εκπαιδευτικών, η οποία λέτε ότι απλώς θα συνεκτιμάται στην ατομική αξιολόγησή τους ή και ειδική στην επιλογή τους ως στελεχών της εκπαίδευσης.

Στη συνέχεια έχουμε και την περίφημη ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή. Το ιεραρχικό αυταρχικό μοντέλο θα εφαρμόζεται και σε κάθε σχολείο ξεχωριστά. Ισχυροποιείται ο διευθυντής και αποδυναμώνεται αντίστοιχα ο σύλλογος διδασκόντων. Δεν είδαμε πουθενά, ούτε ακούσαμε μία αιτιολόγηση γι' αυτό. Το πλαίσιο ουσιαστικής παρέμβασης του συλλόγου διδασκόντων έχει διαμορφωθεί έχει διαμορφωθεί από το 1985 με τον νόμο 1566. Ποιος, λοιπόν, είναι ο λόγος που σήμερα θεωρείτε ότι πρέπει να γίνει αυτή η ριζική αναθεώρηση; Από όσο γνωρίζουμε δεν υπάρχουν διαπιστώσεις για αρνητική λειτουργία του θεσμού.

Χαρακτηριστική είναι η προβληματική διάταξη του άρθρου 97 που δίνει τη δυνατότητα πλήρους υποκατάστασης του συλλόγου στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του από τον διευθυντή και μόνο μετά παρέλευση δέκα ημερών. Καθιερώνεται ένα σύστημα και ένα σχήμα με υπερεξουσίες του διευθυντή που ανάγεται σε αυθεντία, ενώ ο σύλλογος διδασκόντων μετατρέπεται σε ένα απλώς διακοσμητικό συμπλήρωμα του ιεραρχικού μηχανισμού. Απαιώνετε πλήρως στη συλλογική γνώμη των εκπαιδευτικών. Ο μόνος ρόλος που μπορεί να έχουν είναι η εκτέλεση των άνωθεν εντολών και η επίδοσή τους σε αυτήν θα είναι και το μόνο αντικείμενο της ατομικής τους αξιολόγησης. Έτσι, οι τίτλοι για αυτονομία της σχολικής μονάδας θα έχουν στην πραγματικότητα πολύ μικρή σημασία αφού θα κυριαρχούν τα κριτήρια της συμμόρφωσης και της ανταπόκρισης στις εντολές.

Ενδεικτική της κυβερνητικής αντίληψης και νοοτροπίας είναι και η διάταξη του άρθρου 56. Εκεί ορίζεται ότι η μη συμμετοχή στις διαδικασίες αξιολόγησης αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα που επισύρει και συγκεκριμένες ποινές, όπως: στέρηση μισθού ή αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης, αποκλεισμός από την επιλογή στελεχών για τα επόμενα οκτώ χρόνια και φυσικά η στέρηση του δικαιώματος νομιμοποίησης για τους δοκίμους.

Η άρνηση διαλόγου και η περιφρόνηση της κοινωνικής συνάντησης οδηγεί την Κυβέρνηση αναγκαστικά στη μόνη λύση της επιβολής, τον εκβιασμό με την απειλή τιμωρίας που ολοκληρώνει το μοντέλο του αυταρχικού κράτους και μάλιστα με τον πιο άμεσο εκβιασμό και πρώτα απ' όλα τον οικονομικό για εργαζόμενους που προσπαθούν να ζήσουν τις οικογένειές τους στην Ελλάδα της παρατεινόμενης κρίσης. Εν τω μεταξύ, ρητά προβλέπεται και η συνέπεια της αρνητικής αξιολόγησης για όσους ακολουθούν τις συλλογικές αποφάσεις του σωματείου τους.

Κυρία Υπουργέ, έτσι νομίζετε ότι θα αντιμετωπίσετε τις συλλογικές αποφάσεις των επαγγελματικών κλάδων; Έτσι πιστεύετε ότι θα πατάξετε τη συντριπτική πλειοψηφία τους που έχει αποδείξει έμπρακτα ότι δεν υπακούει και δεν υποτάσσεται στις αυταρχικές νομοθετήσεις αυτής της Κυβέρνησης; Προφανώς και δεν μπορείτε να παραβλέψετε ούτε να ξεχάσετε ότι βρήκατε απέναντί σας τις συλλογικές αποφάσεις σε τόσα θέματα, όπως παραδείγματος χάρι στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, για τις κάμερες στην τάξη, για τις αποουσίες και ούτω καθεξής.

Από το άλλο μέρος, η Κυβέρνηση σηκώνει τα χέρια ψηλά ως προς την υποχρέωσή της να καλύψει πραγματικά τις ανάγκες της ελληνικής εκπαίδευσης. Αντί, λοιπόν, να αντιμετωπίσει το

πρόβλημα της έλλειψης προσωπικού, τα δεκάδες χιλιάδες κενά, προσπαθεί απλώς να το καλύψει με μπαλώματα, όπως με το μέτρο της ανάθεσης της διδασκαλίας. Αναφέρομαι στο άρθρο 100 με το οποίο μπορεί ο διευθυντής ή ο προϊστάμενος της σχολικής μονάδας να αναθέσει μέχρι και πέντε ώρες υπερωριακή διδασκαλία για την κάλυψη διδακτικών αναγκών.

Το ίδιο και στο άρθρο 171 όπου προβλέπεται η ανάθεση υπερωριακής απασχόλησης για την κάλυψη κενών που αφορούν στην ειδική αγωγή. Υπερωρίες και εκεί και όχι μόνιμο επαρκές προσωπικό. Ακόμα και εκεί που υποτίθεται ότι όλοι αναγνωρίζουμε πως υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη προσοχής και μέριμνας για τις αυξημένες ανάγκες αυτών των παιδιών. Απλήρωτη υπερωριακή απασχόληση και στους εκπαιδευτικούς ομίλους. Τα είπα προηγουμένως.

Με όμοιο τρόπο σηκώνει τα χέρια ψηλά η Κυβέρνηση και με τις διατάξεις που προβλέπουν ότι τα σχολεία θα εξασφαλίζουν πόρους με τη διοργάνωση εκδηλώσεων, τη διάθεση εγκαταστάσεων και υποδομών ή από δωρεές και χορηγίες. Η πολιτεία αποστασιοποιείται από την υποχρέωσή της για τη χρηματοδότηση, τη λειτουργία και τη στήριξη των σχολείων που είναι μάλιστα - πρέπει να το τονίζουμε αυτό - και συνταγματική της υποχρέωση. Το πιο σημαντικό όμως εδώ είναι άλλο. Ότι το κράτος όχι μόνο παραλείπει από την εξασφάλιση της ισοτιμίας στην παροχή της εκπαίδευσης αλλά και ενθαρρύνει τις ανισότητες και μάλιστα συνειδητά. Η κυβερνητική παράταξη εφαρμόζει και εδώ τη φιλελεύθερη ιδεολογία για την αναγκαιότητα ή και χρησιμότητα των ανισοτήτων την οποία άλλωστε έχει υποστηρίξει ευθαρσώς και ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, είπα και στην επιτροπή ότι είναι αντικειμενικά αδύνατο να αναφερθούμε σε όλες τις περιπτώσεις μοριοδοτήσεων που θεσμοθετεί αυτό το νομοσχέδιο. Θέτετε ένα ανώτατο όριο στη μοριοδότηση των τίτλων σπουδών, των υποψηφίων στελεχών ακολουθώντας τα πρότυπα του ν.4547/2018 επί υπουργίας Γαβρόγλου. Υποβαθμίζονται οι πανεπιστημιακοί τίτλοι, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί και εξομοιώνονται στη μοριοδότηση με σεμινάρια, επιμορφώσεις ή δημοσιεύσεις. Έτσι ένας μεγάλος αριθμός υποψηφίων θα καταλήξει στο όριο των είκοσι οκτώ μορίων για την επιστημονική συγκρότηση. Έχουμε, δηλαδή, μια επίφαση αντικειμενικών κριτηρίων ενώ η επιλογή θα γίνεται τελικά με την περίφημη σύνευνεψη.

Από την άλλη εξομοιώνετε, προφανώς λανθασμένα, όλους τους μεταπτυχιακούς τίτλους. Προβλέπετε ενιαία μοριοδότηση ανεξάρτητα από τον χρόνο σπουδών που απαιτείται για την κτήση κάθε τίτλου και τις αντίστοιχες πιστωτικές μονάδες.

Επίσης, για τα μεταπτυχιακά το νομοσχέδιο αποδέχεται και επιβραβεύει την παρανομία. Δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη προστασίας για τις περιπτώσεις μη νόμιμης απόκτησης μεταπτυχιακών τίτλων εκεί όπου επικαλύπτεται ο χρόνος σπουδών για την απόκτηση περισσοτέρων του ενός τίτλων.

Τέλος, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε την υποχρέωση να αντιμετωπίσουμε ένα υπαρκτό και πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Μιλώ για τους εντελώς αναξιόπιστους μεταπτυχιακούς τίτλους ανυπόδητων δήθεν πανεπιστημίων από διάφορες χώρες. Το είπα και στην επιτροπή αυτό. Είναι τίτλοι που αποκτώνται μόνο και μόνο με ένα χρηματικό αντάλλαγμα. Και αυτό είναι κοινό μυστικό. Δεν έχουμε το δικαίωμα, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε ότι δεν το γνωρίζουμε αυτό. Κυρία Υπουργέ, πρέπει να το δείτε. Ξέρουμε ότι η λύση δεν είναι εύκολη αλλά είναι ένα κορυφαίο ζήτημα δικαιοσύνης και αξιοκρατίας.

Εδώ καθιερώνεται ένα σύστημα δήθεν αξιολόγησης. Γιατί η κανονική αξιολόγηση δεν γίνεται με τη κρίση μονοπροσώπων οργάνων και μάλιστα χωρίς προκαθορισμένα συγκεκριμένα κριτήρια έτσι ώστε να είναι δυνατόν να ελέγχεται η κρίση του αξιολογητή. Η εμμονή σε αυτά τα σχήματα μεταφέρει απλώς ένα σαφές αλλά ψεύτικο κυβερνητικό μήνυμα: ότι η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και η επιτυχία του συστήματος εξαρτάται μόνο από τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι προφανώς θα ευθύνονται και για την κάθε αποτυχία. Η ευθύνη της πολιτείας αποσιωπάται ή υποτιμάται σκοπίμως και προβάλλεται είτε ο εκπαιδευτικός ατομικά είτε η κάθε σχολική μονάδα μεμονωμένα.

Θα αναφερθώ ειδικά στο θέμα της περιβαλλοντικής εκπαίδευ-

σης. Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί η συνέχεια και η εύρυθμη λειτουργία της. Υποχρεωτικά θα επαναλάβω τις σχετικές αναφορές μου στην επιτροπή. Είναι αναγκαίο να διευκρινίζεται στο άρθρο 4 ότι η αναγνώριση διδακτικής υπηρεσίας ισχύει εκτός από τον προϊστάμενο και για τον υπεύθυνο λειτουργίας της παιδαγωγικής ομάδας του Κέντρου της Εκπαίδευσης για την Αειφορία ή Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Εξάλλου, αφού η υπηρεσία σε συγκεκριμένους φορείς αναγνωρίζεται σαν διδακτική, θα πρέπει αντίστοιχα και να μοριοδοτείται ως διδακτική με σχετική τροποποίηση-προσθήκη στο άρθρο 33. Το ουσιαστικά και νομικά σωστό θα ήταν οι προϊστάμενοι των ΚΕΠΕΑ να ορίζονται από τα περιφερειακά συμβούλια επιλογής και όχι από τα τοπικά συμβούλια με τα οποία δεν έχουν καμμία διασύνδεση αλλά δεν έχουν και καμμία συνάφεια. Πρέπει, επίσης, να αντιμετωπιστεί η ανάγκη αύξησης του αριθμού μελών στα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης από τέσσερα ως έξι σε πέντε ως επτά λόγω του εύρους των αρμοδιοτήτων των θεσμών περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και της αποστολής τους για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων. Τέλος, πρέπει να προβλεφθεί στις μεταβατικές διατάξεις η παράταση λειτουργίας των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης για το σχολικό έτος 2021-2022, αντίστοιχα και της θητείας των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε αυτά μέχρι να στελεχωθούν με βάση τις σχετικές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου.

Πέρα από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου θα αναφερθώ αναγκαστικά και στο θέμα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής για τα πανεπιστήμια. Με αυτό ασχολείται σήμερα η ελληνική κοινωνία. Σε εκείνο το νομοσχέδιο είχαμε πει την άποψή μας και είχαμε προειδοποιήσει για τις συνέπειες που θα είχαν οι συγκεκριμένες διατάξεις. Με τη γνωστή κυβερνητική αδιαλλαξία δεν ακούσατε. Δυστυχώς επιβεβαιώθηκε απόλυτα. Αποδείχθηκε ότι αυτές οι διατάξεις δεν αφορούσαν τους υποψηφίους που θα έγραφαν σε επίπεδο βαθμών 2 ή 3, όπως ήθελε η τότε κυβερνητική επιχειρηματολογία. Και τώρα χιλιάδες ελληνικές οικογένειες αντιμετωπίζουν αυτήν την αδιανόητη αδικία και μάλιστα με παιδιά που έφτασαν να δώσουν εξετάσεις μετά από ενάμιση σχολικό έτος, μέσα στις γνωστές συνθήκες της πανδημίας. Προφανώς και δεν είναι λύση να προσπαθούμε να αποφύγουμε, κύριοι συνάδελφοι, τις ευθύνες με υπεκφυγές του τύπου «δεν φταίμε εμείς, φταίνε οι πρυτάνεις των πανεπιστημίων που έβαλαν αυτές τις βάσεις». Νομίζω ότι έχετε χρέος να διορθώσετε άμεσα τις προφανείς και αδικαιολόγητες αδικίες που γέννησε αυτή η αλόγιστη νομοθέτηση. Γνωρίζουμε ότι απαιτεί περισσότερο πολιτικό θάρρος η δέσμευση και έμπρακτη αναγνώριση του λάθους από ό,τι η φραστική εμμονή σε αυτό με τη λογική του «δεν παραδεχόμαστε σφάλματα, ας το διορθώσουν οι επόμενοι». Εν πάση περιπτώσει, αν θεωρείτε την ελάχιστη βάση εισαγωγής τόσο σημαντική και τόσο απαραίτητη για την εκπαιδευτική διαδικασία και για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δια μου επιτρέψετε να πω να την εφαρμόσετε και για τα κολλέγια.

Το κόμμα μας, το ΜέΡΑ25, έχει καταθέσει ειδική τροπολογία για την κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής αλλά και τη μη εφαρμογή της και στις τελευταίες πανελλαδικές. Σας καλούμε και τώρα, έστω την τελευταία στιγμή, να αποδεχθείτε την τροπολογία και να την εντάξετε σε αυτό το νομοσχέδιο.

Για τους ίδιους ακριβώς λόγους σας καλούμε να δεχθείτε και την τροπολογία που καταθέσαμε για το ζήτημα της αντιμετώπισης των υποψηφίων από τα εσπερινά λύκεια στο σύστημα εισαγωγής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Θεσμοθετήσατε κοινή βάση εισαγωγής για τα ημερήσια και για τα εσπερινά σχολεία και καταργήσατε τα ειδικά ποσοστά υποψηφίων από τα εσπερινά λύκεια. Αυτό, κυρία Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν είναι ίση μεταχείριση. Είναι άμεση αδικία και μάλιστα κατάφωρη αφού επιμένετε να υποκρίνεστε πως δεν γνωρίζετε και πάντως δεν αναγνωρίζετε τις ειδικές συνθήκες ζωής και εκπαίδευσης αυτών των παιδιών.

Κλείνοντας, αν θέλαμε να συμπυκνώσουμε σε τίτλους αυτό το νομοσχέδιο θα είχαμε να λέμε αντί για αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών, αυταρχισμός και εμπορευματοποίηση, θεσιμοποίηση και ενίσχυση των ανισοτήτων, πρωτοφανής απαξίωση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Ούτως ή άλλως

δεν φαντάζομαι να είχατε την εντύπωση πως υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να μας βρείτε σύμφωνους ή σύμμαχους σε αυτά.

Προφανώς, κυρία Υπουργέ και κύριε Πρόεδρε, καταψήφισαμε επί της αρχής. Για τις μεμονωμένες διατάξεις θα τοποθετηθούμε στην ψηφοφορία. Σας ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Σακοράφα.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ιωάννης Ανδριανός για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια ακόμη ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων που έρχεται να εμπλουτίσει, να ενισχύσει και να συμπληρώσει την πολύ σημαντική και ουσιαστική μεταρρυθμιστική δράση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη και στο κρίσιμο αυτό πεδίο.

Με μελετημένα βήματα, με μεθοδικότητα και αποτελεσματικότητα η Κυβέρνηση τιμά όλες τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις που ανέλαβε προεκλογικά έναντι των πολιτών, όλες τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις που καταγράφηκαν στο πρόγραμμά μας για την επιτακτικά αναγκαία ενίσχυση και αναβάθμιση της εθνικής δημόσιας παιδείας. Παρά την δύσκολη συγκυρία της πανδημίας και τις έκτακτες ανάγκες διαχείρισης που αυτή επιβάλλει, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων με την Υπουργό, την κ. Κεραμέως, την Υφυπουργό, τον Υφυπουργό, τους γενικούς γραμματείς, τους συνεργάτες, αλλάζει μέρα με τη μέρα τα δεδομένα ανοίγοντας μια νέα αισιόδοξη εποχή για τα παιδιά και τους νέους ανθρώπους της χώρας.

Η μεγάλη αυτή θετική μεταρρυθμιστική προσπάθεια αναδεικνύεται ακόμη περισσότερο μέσα από την αντίστιξη. Η επιλογή, για παράδειγμα, συναδέλφου Βουλευτή και διατελέσαντα Υπουργού Παιδείας να επιτεθεί εναντίον της Υπουργού, εμπλέκοντας τα μικρά παιδιά της, αποκαλύπτει μια ευρύτερη ένδεια επισημιασμάτων.

Όντως απέναντι σε μια φιλοσοφία για τη δημόσια εκπαίδευση, που επιδιώκει τη συνεχή βελτίωση της παρεχόμενης παιδείας στα παιδιά μας, που απελευθερώνει τις σχολικές μονάδες και τους εκπαιδευτικούς από αχρείαστες γραφειοκρατικές εξαρτήσεις, που θεωρεί τη μη τιμωρητική αξιολόγηση ως προϋπόθεση και αφετηρία κάθε σχεδιασμού για το καλύτερο, είναι δύσκολο να αντιτάξει κανείς επιχειρήματα υπέρ της καθήλωσης στο λίγο και το μέτριο, υπέρ της ισοπέδωσης της πρωτοβουλίας και της δημιουργικότητας, υπέρ της συντήρησης πρακτικών και νοοτροπιών που έχουν εγκαταλειφθεί εδώ και χρόνια διεθνώς και καμμία σχεδόν σχέση δεν έχουν με τις εκπαιδευτικές ανάγκες και δυνατότητες του 21^{ου} αιώνα.

Πάνω από όλα όμως, η ιδεολογική εμμονή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εναντίον της επιδίωξης της ποιότητας, αποστερεί από την κοινωνία μας το πιο πολύτιμο και αποτελεσματικό εργαλείο κοινωνικής κινητικότητας. Και αυτό διότι οι οικογένειες που διαθέτουν τα οικονομικά μέσα, μη γελιόμαστε, θα βρουν τον τρόπο να παράσχουν ποιοτική εκπαίδευση στα παιδιά τους.

Το θέμα όμως και η υποχρέωσή μας, η δική μας υποχρέωση είναι να ενθαρρύνουμε τη διαρκή και ουσιαστική βελτίωση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας και αυτό δεν γίνεται χωρίς αξιολόγηση, δεν γίνεται χωρίς απαγκίστρωση από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό της κεντρικής γραφειοκρατίας, δεν γίνεται χωρίς πολλαπλό σύγγραμμα, δεν γίνεται χωρίς την ουσιαστική ενίσχυση και αναβάθμιση του ρόλου των στελεχών της εκπαίδευσης.

Στην κατεύθυνση αυτή είναι εξαιρετικά σημαντικές οι προβλέψεις για την ενίσχυση της σχολικής αυτονομίας, με την ελεύθερη επιλογή βιβλίου, με την μεγαλύτερη ευελιξία στις μεθόδους αξιολόγησης των παιδιών, με την απλοποίηση της καθημερινότητας των εκπαιδευτικών, που σήμερα χρειάζεται να ζητούν έγκριση από τα κεντρικά για το οτιδήποτε, με την αναβάθμιση του ρόλου του σχολικού διευθυντή και των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης στο σχολείο, με τη δυνατότητα συγκρότησης και λειτουργίας εκπαιδευτικών ομάδων, ώστε τα παιδιά να αναπτύσσονται ενδιαφέροντά τους πέραν των περιοριστικών υποχρεώσεων της διδα-

κτέας ύλης.

Είναι εξαιρετικά σημαντικές οι προβλέψεις για την ίδρυση θέσεων στελεχών με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα, των εποπτικών ποιότητας εκπαίδευσης, για την ενίσχυση του ρόλου των συντονιστών εκπαιδευτικού έργου, των συμβούλων εκπαίδευσης των Κέντρων Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, συμβουλευτικής και υποστήριξης του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, για την απλοποίηση, τη μεγαλύτερη διαφάνεια και τον εξορθολογισμό της διαδικασίας επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης.

Είναι εξαιρετικά σημαντική η εισαγωγή ενός δίκαιου μη τιμωρητικού συστήματος αξιολόγησης για εκπαιδευτικούς και στελέχη της εκπαίδευσης, ώστε να ενθαρρύνεται, να εντοπίζεται και να επιβραβεύεται η δημιουργικότητα, η πρωτοβουλία, η καινοτομία και η αποτελεσματικότητα και να γίνονται παρεμβάσεις εκεί που χρειάζεται. Ο στόχος είναι η βελτίωση και τίποτα άλλο, η βελτίωση με στόχο την καλύτερη ποιότητα παιδείας και μεταλαμπάδευσής γνώσεων στα παιδιά μας.

Επίσης, εξαιρετικά σημαντικές είναι οι θετικές αλλαγές στην εκκλησιαστική εκπαίδευση, που έχουν ως στόχο τη συνολική αναβάθμιση της ποιότητας του κλήρου, ώστε οι νέοι κληρικοί μας να έχουν ακόμη περισσότερες γνώσεις και εφόδια για να διακονούν την κοινωνία με το πολύτιμο έργο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ανάγκες της εκπαίδευσης στη χώρα μας είναι δεδομένες, όπως επίσης δεδομένες είναι οι βέλτιστες πρακτικές στα εκπαιδευτικά συστήματα της ομάδας εκείνης των χωρών που συνειδητά και σταθερά έχουμε επιλέξει ως χώρα να ανήκουμε και να αμιλλώμαστε.

Η Ελλάδα δεν μπορεί παρά να είναι χώρα παιδείας και πολιτισμού. Αυτή είναι η αποστολή μας, αυτή είναι η εθνική μας ταυτότητα. Δεν μπορούμε λοιπόν, να εγκαταλείψουμε την εκπαίδευση σε παρωχημένες και αποδεδειγμένα ατελέσφορες πρακτικές και νοοτροπίες του προηγούμενου αιώνα και ακόμη χειρότερα, δεν μπορούμε να κάνουμε βήματα προς τα πίσω που, αντί να ενισχύουν το σχολείο, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς, τους εγκλωβίζουν στην ισοπέδωση του λίγου και του μετρίου.

Η επιλογή της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη είναι ρητή και σαφής. Εγκαίρως την θέσαμε πλήρως στην κρίση των πολιτών, οι οποίοι την επικύρωσαν, καθιστώντας την δεσμευτική με την ψήφο τους. Αυτή την πολιτική συνεπώς συνεχίζει με συνέπεια να υπηρετεί η Κυβέρνηση, απαντώντας με αυτοπεποίθηση και εμπειροστατωμένα επιχειρήματα σε κάθε καλόπιστη κριτική, αλλά και αφήνοντας αναπάντητη την ιδεολογική, τις κραυγές και τον λαϊκισμό, ώστε οι εκφραστές τους να κριθούν από τους πολίτες, από την τεράστια πλειοψηφία των Ελληνίδων και των Ελλήνων που, πέρα από την ιδεολογική αφετηρία και εκλογική συμπεριφορά, δεν διαπραγματεύονται την ποιότητα της παιδείας που θα παρέχουμε στα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ανδριανό και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Θόδωρος Δρίτσας για επτά λεπτά. Στη συνέχεια τον λόγο θα πάρει -τον έχει ζητήσει- ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜΕΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε σε μια χώρα που είμαστε τμήμα, από γενιά σε γενιά, ενός λαού που έχει δώσει τεράστιους αγώνες, πολύ ουσιαστικούς και πολύ σπουδαίους και η σύγχρονη νεοελληνική ιστορία έχει γραφτεί από αυτούς τους αγώνες για την παιδεία.

Δεν θα πάω πολύ παλιά, παρά στην εποχή του Γληνού, του Δελημούζου, της Ιμβριώτη, των δημοτικιστών, μέχρι ακόμα και στα σχολεία της ελεύθερης Ελλάδας στην κατοχή, μέχρι το 1-1-4, το «ψωμί, παιδεία, ελευθερία» και στη συνέχεια στους πάρα πολλούς αγώνες μετά τη Μεταπολίτευση. Στη σύγχρονη πραγματικότητα εκδημοκρατισμού της ελληνικής κοινωνίας, μετά την πτώση της χούντας, τέθηκαν ακριβώς επίκαιρα ζητήματα που ακόμα παραμένουν άλυτα.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή, η προοδευτική και όχι με λαϊκισμό στάση, παρά τις κατά περιόδους αιχμές και προτεραιότητες, ήταν μια παιδεία που γεννά επιθυμία μάθησης χωρίς διακρίσεις, μια παιδεία που δημιουργεί διαδικασία για τον τρόπο με τον οποίον μαθαίνει ένας νέος άνθρωπος, μια παιδεία που καλλιεργεί την κριτική σκέψη και την αμφισβήτηση απέναντι στα στερεότυπα ή και στα δεδομένα, μια παιδεία δηλαδή νέων ελεύθερων ανθρώπων, ακριβώς νέων δημιουργικών ανθρώπων, σε μια κοινωνία ελεύθερη, δηλαδή δημιουργική. Μετά τη Μεταπολίτευση αυτή η σύγκρουση πήρε σύγχρονες μορφές, ανάλογα και με τις εσωτερικές και διεθνείς εξελίξεις στην οικονομία.

Και ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η παράδοση, δεν μπορεί να την αγνοεί ούτε το ελληνικό Κοινοβούλιο ούτε καμμία κυβέρνηση. Ίσως να μην μπορούμε να έχουμε την απαίτηση να τα γνωρίζουν όλα αυτά οι σημερινοί νέοι άνθρωποι της ελληνικής κοινωνίας ή να είναι βιώματά τους, που προφανώς δεν μπορούν να είναι. Από το πολιτικό σύστημα και δη από τους Υπουργούς και τις κυβερνήσεις όμως, η ιστορία αυτού του τόπου απαιτεί να είναι πάντα στο προσκήνιο.

Ένας άλλος Αρχηγός της δικής σας παράταξης, υποτίθεται εθνάρχης, όπως τον λέτε και κορυφαίος ιδρυτής της παράταξής σας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έφτασε στο σημείο με τον νόμο 815, αφουγκραζόμενος όλη αυτή τη διαδικασία, να πει «τον αποσύρω και ξαναρχίζω το διάλογο».

Αντιπαλόττες και διαφορές με την ΕΡΕ, με τη Νέα Δημοκρατία της Μεταπολίτευσης, με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή η Αριστερά είχε πάρα πολλές. Όμως, η ιστορία δεν γράφεται με το «φύγε εσύ, να έρθω εγώ». Γράφεται μέσα από τη σύνθεση των αντιθέσεων. Κι εσείς τις αγνοείτε και μάλιστα με έναν τρόπο τόσο προκλητικά απαράδεκτο που καλλιεργείτε στον ανορθολογισμό.

Μας είπε η κ. Κεραμέως προχθές όταν ο Αλέξης Τσίπρας ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία έκανε αυστηρή κριτική και εν συνεχεία ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, ότι το ποσοστό πτυχιούχων σε σχέση με τους επιτυχόντες στα ελληνικά πανεπιστήμια είναι 9,17%. Άντε να κάνεις συζήτηση σοβαρά με μία Κυβέρνηση και μία Υπουργό. Δεν είναι επειδή είναι γυναίκα, προς Θεού. Είναι επειδή έχει αυτή την πολιτική, αυτή τη νοοτροπία. Γιατί και ο κ. Χατζηδόκης και ο κ. Βρούτσος και ο κ. Πλεύρης και ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Βορίδης και πολλοί άλλοι είναι στο στόχαστρο της πολιτικής μας κριτικής πάρα πολύ πιο έντονα. Μη γελοιάστε τώρα και βρίσκουμε προσχήματα.

Όταν για να κάνεις μια συζήτηση η ίδια η EUROSTAT και το Υπουργείο Παιδείας ξέρει ότι το 2020 η Ελλάδα με 43% αποφοιτώντων από τα ελληνικά πανεπιστήμια ήταν στη δέκατη έκτη θέση σε τριάντα τέσσερις χώρες και η Γερμανία με 35%. Μικρό; Να γίνει μεγαλύτερο; Όχι όμως ανορθολογισμός, όχι ψέματα. Για να ξέρουμε ποιο πραγματικό είναι μέσα από τις αντιθέσεις αυτό το στοιχείο που θα δημιουργήσει προωθητική σύνθεση. Αυτή τη Μεταπολίτευση και τις κατακτήσεις της θέλετε να καταργήσετε.

Στην αρχή υπήρχε ο παραδοσιακός συντηρητισμός της Δεξιάς και μετά ήρθε η αγορά -σε άλλες χώρες της Ευρώπης και του πλανήτη είχε έρθει νωρίτερα- και ήρθε το εφεύρημα ότι η παιδεία πρέπει να συνταιριάζει με την αγορά. Προσέξτε, όχι με την παραγωγή, όχι με την παραγωγική διαδικασία, με την αγορά. Όσο η αγορά πήγαινε προς το νεοφιλελεύθερο μοντέλο της υψηλής κερδοφορίας και του χαμηλού εργασιακού κόστους τι σήμαινε; Λίγοι εκλεκτοί, μυαλά καλά, τεχνοκρατικά βέβαια, χωρίς πλήρη μόρφωση, αλλά κατάλληλα για να παίξουν αυτόν τον ρόλο, άντε άλλο ένα 20% για τα νειδιάμεσα και μετά η πλέμπα.

Όλα τα νομοσχέδια που επιχειρούν έκτοτε και οι περιφημες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις της Δεξιάς έχουν αυτόν τον πυρήνα, να δώσουν φτηνά εργατικά χέρια στο αδηφάγο κεφάλαιο του νεοφιλελευθερισμού και των μονοπωλιακών κατευθύνσεων. Περί αυτού πρόκειται.

Μπορεί να χωρέσει σε αυτή την κατεύθυνση και σε αυτή την ανάγκη η επιθυμία μάθησης; Μπορεί να χωρέσει ο τρόπος για να μαθαίνεις; Μπορεί να χωρέσει η κριτική σκέψη και η αμφισβήτηση σε στερεότυπα; Μπορεί να χωρέσει η ελευθερία και η δημιουργικότητα; Όχι, δεν μπορεί να χωρέσει. Γιατί εκεί πρέπει να ξέρετε το εξειδικευμένο που θα σε κάνει ικανό μέσα στη ζούγκλα

της ανεργίας μας και βρεις μια ευκαιρία να «τρουπώσεις», που έλεγε και ο Χατζηχρήστος. Περί αυτού πρόκειται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και όλα αυτά συνδέονται και με έναν άκρατο συντηρητισμό στον 21^ο αιώνα στην Ελλάδα να επιμένουμε εδώ ότι τα Θρησκευτικά διδάσκονται ως κατήχηση και λειτουργική και όχι ως θρησκευσιολογία και ιστορία των θρησκειών. Και μόνο αυτό δείχνει πόσο συντηρητισμός και πόσο, αγαπητέ κύριε Ανδριανέ, επιλογές όχι του προηγούμενου, του προηγούμενου αιώνα είναι αυτές που η σημερινή Κυβέρνηση και η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κάνει.

Από αυτή την άποψη οι αγώνες για την παιδεία -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- δεν πρόκειται να σταματήσουν. Κόντρα στην παιδεία της αγοράς, κόντρα στον συντηρητισμό, όχι κόντρα στην παιδεία της παραγωγής και στην ευρεία μόρφωση των ανθρώπων, ακριβώς με τη δυνατότητα αξιολόγησης αυτών των δεδομένων, με τα πολλαπλά βιβλία για έρευνα και όχι για χειραγώγηση ιδιωτικών συμφερόντων πάνω στο σχολείο.

Γιατί είχαμε τις βιβλιοθήκες. Ήταν ένα πείραμα που εφαρμόστηκε σε μερικές περιπτώσεις με επιτυχία, κατά κανόνα τα αποσύρανε, δεν το στήριξαν, δεν ενίσχυσαν τους δασκάλους και τους καθηγητές για την έρευνα, ένα μικρό ποσοστό ασχολήθηκε με αυτό, και οι σχολικές βιβλιοθήκες δεν υπάρχουν πια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Από αυτή την άποψη, δεν είναι δυνατόν να εξαπατάμε, συνεχώς, τον ελληνικό λαό ότι δήθεν κάνουμε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Όλα τα προγράμματα της Δεξιάς στη μεταπολιτευτική περίοδο απέτυχαν και έμειναν εν πολλοίς ανεφάρμοστα. Όχι γιατί βρήκαν τις αντιστάσεις μόνο, αλλά και γιατί πραγματικά δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Κάντε πραγματική συζήτηση με τους ανθρώπους της παιδείας και με την ελληνική κοινωνία. Το θέμα αφορά τον 21^ο και τον 22^ο αιώνα. Δεν μπορείτε να παίζετε με τις τύχες αυτού του λαού και αυτών των νέων ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜΕΡΑ25, ο κ. Κλέων Γρηγοριάδης, για δώδεκα λεπτά.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Σας λέω εκ των προτέρων ότι μπορεί να κάνω μικρή χρήση της δευτερολογίας μου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, το κεντρικό σύνθημα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973, ήταν όπως θα έχετε ακούσει «Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία». Σε κάθε εξέγερση που σκοπεύει στην ανατροπή δικτατορίας, στρατιωτικής χούντας ή οποιασδήποτε άλλης τέλους πάντων κοινοβουλευτικής ανωμαλίας, το κεντρικό σύνθημα που περικλείει ολόκληρο το νόημα της εξέγερσης υπάρχουν πάντα οι τρεις αυτές εμβληματικές λέξεις. Ξέρετε γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί οι δικτάτορες σε όλα τα μήκη και τα πλάτη αυτού του κόσμου και σε όλες τις εποχές της ιστορίας της ανθρωπότητας βάζουν στο στόχαστρο -συμπτωματικά άραγε, εμείς λέμε καθόλου συμπτωματικά- πάντα τα τρία αυτά αγαθά.

Η Ελληνική Δημοκρατία από το 2009, τότε που εκχώρησε τη διαχείριση και τη διακυβέρνηση της χώρας στο παράνομο ιερατείο της απολύτως εξωθεσμικής τρόικας των Βρυξελλών, έχει χάσει ένα τεράστιο μέρος από το εθνικό μας εισόδημα. Έχει οδηγήσει ένα τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού μας να στερείται το ψωμί του και όλους εμάς, όλους ανεξαιρέτως τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες, έχει οδηγήσει σε συστηματική στέρηση των συνταγματικών και των ατομικών ελευθεριών τους.

Εδώ και δύο χρόνια, όμως, που τη σκυτάλη του τοπικού κυβερνήτη -τοποτηρητή της αποικίας- χρεοδουλοπαροικίας που λέγεται Ελλάδα έχει πάρει η «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.», συνεπικουρούμενη από την υγειονομική κρίση, την οποία μετέτρεψε

τάχιστα σε οικονομική ευκαιρία για κάθε είδους οικονομικό παράσιτο αυτού του τόπου, τα δύο παραπάνω δυστυχήματα, η πείνα, δηλαδή, και η ελευθερία, γενικεύονται και επιδεινώνονται ραγδαία, ενώ ο τρίτος πόλος, αυτός της παιδείας, έχει μπει και αυτός πια για τα καλά στο στόχαστρο.

Φέρντε κάθε τόσο καινούργια νομοσχέδια για την παιδεία, αλλά η ουσία είναι, κυρία Υπουργέ, ότι η παιδεία, η χρηματοδότηση της παιδείας μας, είναι 50% μείον -να το ακούσουν όλοι, να το καταλάβουν- σε σχέση με τις προ μνημονίων εποχές. Μάλιστα, να πω και μερικές λεπτομέρειες. Στον προϋπολογισμό το φετινό κυρία Υπουργέ, είναι στο 2,6% ποσοστό του ΑΕΠ ο προϋπολογισμός για την παιδεία. Ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ξέρετε, είναι 5%. Το ζητάει ο κ. Φίλης συστηματικά σε όλες τις επιτροπές. Τον άκουσα. Έχω, όμως, να πω στον αγαπητό μου κ. Φίλη -και το ξέρει ότι τον αγαπώ- ότι δεν ήταν μόνο ο ίδιος Υπουργός Παιδείας. Δυστυχώς, ήταν και ο κ. Γαβρόγλου.

Θα πρέπει να απαντήσει κάποιος από τον ΣΥΡΙΖΑ το εξής: Κατά το ένα έτος, τους έντεκα μήνες που τα μνημόνια τελείωσαν -τα νικήσατε, τα υπερβήκατε- πώς και το αίτημά σας τώρα για 5% δεν έγινε πράξη; Είχε την κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, είχε το μαχαίρι και το καρπούζι. Μπορούσε να γίνει. Δεν έγινε.

Από την αρχή της διακυβέρνησής σας, κυρία Υπουργέ, μας δώσατε να καταλάβουμε καλά τι ακριβώς μας περίμενε. Ξεκινήσατε πώς; Θυμάστε; Με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, συνεχίσατε με μια σειρά νομοθετήματα, όπως την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας, που ευτυχώς, ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε, αλλά έχει ψηφιστεί και την υποβάθμιση της δημόσιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, που φανερότατο σκοπό είχαν την αυταρχικοποίηση και την εμπορευματοποίηση όλου του πλαισίου της δημόσιας παιδείας.

Πραγματικός σας σκοπός ήταν και παραμένει να ωθήσετε τη νεολαία στην αγκαλιά των ιδιωτικών ΙΕΚ. Γι' αυτό θεσπίσατε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, με την οποία σας είπε η προλαλήσασα από μένα Βουλευτής μας και Αντιπρόεδρος της Βουλής, η κ. Σακοράφα, το έγκλημα που κάνατε. Με τη θέπιση της ελάχιστης βάσης αφήσατε είκοσι χιλιάδες παιδιά απ' έξω φέτος -τριάντα χιλιάδες, κατά άλλες πληροφορίες- γι' αυτό καταργήσατε την προμείωση του 1% στα εσπερινά λύκεια, που είναι έγκλημα ακόμα μεγαλύτερο, όπως σας εξήγησε μόλις πριν λίγο -να μην τα επαναλάβω- η κ. Σακοράφα, γι' αυτό εξισώσατε τα δήθεν «πτυχία της ντροπής» από τα ιδιωτικά κολλέγια της συμφοράς με αυτά των δημοσίων πανεπιστημίων μας.

Και έτσι καταφέρατε, κυρία Κεραμέως, εσείς προσωπικά να γίνετε η λιγότερο δημοφιλής Υπουργός μιας καθόλου δημοφιλούς Κυβέρνησης.

Ωστόσο, μακριά από εμάς, κυρία Υπουργέ, η στοχοποίηση οποιουδήποτε πολιτικού προσώπου. Γιατί όσο και αν μερικές στιγμές μοιάζει να είναι έτσι, το πρόβλημα δεν είστε εσείς. Το πρόβλημα δεν είναι προσωπικό. Είναι 100% πολιτικό, γιατί οι νομοθετικές σας πρωτοβουλίες έχουν στοχεύσεις που όλες, μα όλες ανεξαιρέτως οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας εδώ και σχεδόν μισό αιώνα, σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια, προσπάθησαν να επιβάλουν, ευτυχώς απολύτως ανεπιτυχώς, μέχρι την υποργία σας. Ελπίζουμε να αποτύχετε και εσείς σε αυτό.

Είναι πολιτικές καθαρά ταξικές και γι' αυτό, απάνθρωπες, που μοναδικό σκοπό τους έχουν να αποκλείσουν από τη δημόσια εκπαίδευση -και ιδιαίτερα, βέβαια, από την τριτοβάθμια- όλα τα παιδιά των φτωχών και των μεσαίων κατατρεγμένων νοικοκυριών, που δεν έχουν δικαίωμα να ξεφύγουν από τη φτώχεια τους, δεν έχουν δικαίωμα να δραστηριοποιηθούν από την τάξη τους. Τι καπιταλισμός είναι αυτός; Αυτό είναι το όνειρο το καπιταλιστικό, ότι μπορείς να γίνεις κάποιος. Με το δικό σας νομοσχέδιο δεν θα γίνει ποτέ κανείς τίποτα!

Και σαν να μην έφτανε αυτός ο αντισυνταγματικός και αντιδημοκρατικός διαχωρισμός των παιδιών του προλεταριάτου και της εργατικής τάξης, ο σαδισμός σας -με συγχωρείτε για την έκφραση, αλλά μόνο αυτή μπορεί να το περιγράψει- διατυπωμένος πλέον ως τέχνη, επιχειρεί να διοχετεύσει αυτά τα παιδιά, θύματά σας, στη δεξαμενή του προνομιακού και χυδαίου πεδίου πλουτισμού των σχολαρχών και κολληγαρχών, παρασιτικών ντόπιων και ξένων φίλων σας, όχι δικών σας, κυρία Υπουργέ, προσωπικά,

αλλά σίγουρα της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη -θα το πω και αυτό- η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, έχει το μοναδικό παγκόσμιο χαρακτηριστικό να είναι ταυτοχρόνως και Κυβέρνηση μιας χώρας, αλλά και κυρίως ανώνυμη εταιρεία!

Αυτή την ανώνυμη εταιρεία, που έχετε καταντήσει σήμερα πια όλοι εσείς και κυρίως, ο Πρωθυπουργός σας, η Νέα Δημοκρατία, δεν ήταν πάντα έτσι, και αυτήν -την ανώνυμη εταιρεία εννοώ- σας καταγγέλλουμε και εσείς τόσο καιρό κάνετε πως δεν ακούτε. Μα, καλά, δεν σας πειράζει; Πραγματικά, μου κάνει εντύπωση! Δεν σας ενοχλεί; Σας λέμε από αυτό το Βήμα τόσο καιρό «ανώνυμη εταιρεία διακυβέρνησης» και δεν λέω φυσικά να φωνασκείτε και να με διακόψετε, γιατί πρέπει να επιδεικνύετε και τον έχετε και το έχετε αποδείξει πολιτικό πολιτισμό, κοινοβουλευτικό πολιτισμό. Λέω, όμως, ο επόμενος να πάρει τον λόγο μετά από μένα. Γιατί δεν λέει, εδώ, ευθαρσώς: «Μα, πώς μας κατηγορείτε για ανώνυμη εταιρεία; Εμείς μοιράσαμε 600 εκατομμύρια σε μη επιστρεπτές προκαταβολές αυτό το εξάμηνο σε φτωχούς συμπολίτες μας που είχαν έναν καφέ του ενός ατόμου, του ενός υπαλλήλου ή σε φτωχούς καθαριστές και αντιθέτως, δώσαμε επιστρεπτές με πολύ σκληρούς όρους σε όλους τους παρασιτικούς, αυτόν που έχει την «ΑΕΓΕΑΝ», αυτόν που έχει τους παραχωρησιούχους των διοδίων μας, αυτούς που έχουν τη «FRA-PORT». Να απαντήσει κάποιος. Δεν μπορείτε να απαντήσετε, όμως!

Διότι σε αυτούς δώσατε τα 600 εκατομμύρια, παραπάνω από 0,5 δισεκατομμύριο σε ένα εξάμηνο, ενώ στον έρμιο τον πολίτη που τον έχετε κλειστό έναν χρόνο ζητάτε τις επιστρεπτές των διχίλιων και των τριχίλιων, όπως να μη σας πω πώς!

Πραγματικά, λοιπόν, μου κάνει εντύπωση που δεν αντιδράτε, γιατί έτσι είναι σαν να δέχεστε τον χαρακτηρισμό, σαν να μη σας ενοχλεί και τόσο. Υποπεύομαι, μάλιστα, πως, αν σας αποκαλούσαμε «Κυβέρνηση μπαχαλάκηδων», για παράδειγμα, θα σας ενοχλούσε πολύ περισσότερο.

Όπως και να έχει, για να πετύχετε όσα απάνθρωπα σκοπεύετε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, απαιτείται σχέδιο, στρατηγική και συστηματικότητα μεθόδευση. Για να επιτευχθεί η παράδοση της δημόσιας παιδείας στην αγορά, όπως πρωτοεπιχειρήσατε με πολύ άκομφο τρόπο να το κάνετε με μια μονοκονδυλιά στην πρόσφατη αναθεώρηση του Συντάγματός μας, στοχεύοντας, βέβαια, στην κατάλυση του άρθρου 16, όπου ευτυχώς και αποτύχατε πανηγυρικά, απαιτείται, κατ' αρχάς, η πλήρης υποβάθμιση των εκπαιδευτικών δομών και στη συνέχεια, ο απόλυτος έλεγχός τους.

Αυτά τα δύο είναι, κυρία Κεραμέως, που κυρίως επιχειρείτε να επιτύχετε με αυτό το νομοσχέδιό σας. Διότι κανένας Έλληνας πολίτης δεν μπορεί να θεωρήσει σύμπτωση πως όλα, μα όλα τα νομοθετήματά σας που αφορούν στην εκπαίδευση κατατίθενται και γίνονται νόμοι του κράτους μας σε περιόδους που όλως τυχαίως όλη η εκπαιδευτική κοινότητα, οι άμεσα θιγόμενοι, αλλά και γενικότερα, η παιδεία μας βρίσκεται σε διακοπές ή σε καραντίνα.

Είναι μια έμμεση ομολογία ότι ο «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.» γνωρίζει καλά την καταστροφή που φέρνει στην παιδεία και προσπαθεί με αυτόν τον τρόπο να αποφύγει τον ξεσηκωμό της εκπαιδευτικής και μαθητικής κοινότητας, αλλά και ολόκληρου του ελληνικού λαού, που από το Πολυτεχνείο, όπως σας έλεγα, έχει αποδείξει πως, όπως ακριβώς για το ψωμί και τη λευτεριά του, έτσι και για τη μόρφωσή του είναι έτοιμος ανά πάσα στιγμή να θυσιάσει ακόμα και τη ζωή του. Το ξέρετε καλά από το 1973 μέχρι σήμερα, γι' αυτό και το φοβάστε, γι' αυτό και κάτι τέτοια ανασυρνήματα τα φέρνετε στη ζούλα, από την πίσω πόρτα, θέλοντας να ξεμπερδέυετε γρήγορα μαζί τους, τρεις μέρες μόλις πριν κλείσει η Βουλή μας, η Βουλή των Ελλήνων και στην καρδιά των διακοπών όλων ανεξαιρέτως των ενδιαφερομένων.

Γι' αυτό δεν κάνατε ποτέ καμμία διαβούλευση με την εκπαιδευτική κοινότητα, κυρία Υπουργέ. Αντιθέτως, ξέρετε τι κάνατε; Προσποιηθήκατε -και σας εγκλώ προσωπικά γι' αυτό- μια δήθεν διαβούλευση με τα κόμματα και για να την κάνετε πιο πιστευτή, αφαιρέσατε ένα και μόνο άρθρο από τα διακόσια είκοσι του νομοσχεδίου σας, το περίφημο άρθρο 85, που υπήρχε και δεν υπάρχει -δόξα τω θεώ!- αυτό που αφορούσε, βέβαια, στον φασιστικό -συγγνώμη, αλλά δεν μπορώ να πω άλλη λέξη- διαχωρισμό

των σχολικών τμημάτων ανάλογα με την επίδοση των μαθητών και όχι όπως παγίως γίνεται, αλφαβητικά, κάτι που οδηγούσε, βέβαια, άμεσα σε ένα σχολείο πολλαπλών ταχυτήτων.

Όταν καταλάβατε, μάλιστα, ότι δεν υπάρχει κόμμα στο Κοινοβούλιο μας που θα ψηφίσει ποτέ, που θα δεχόταν ένα τέτοιο άρθρο, το αποσύρατε αμέσως και μετά τι κάνατε; Μετονομάσατε δημόσια εσείς η ίδια τις διαφωνίες των κομμάτων στη συνάντηση που είχαν μαζί σας σε μια δήθεν συνθετική, σχεδόν υπερκομματική -έτσι σας άκουσα από την τηλεόραση να λέτε- συναίνεση του σχεδίου νόμου σας.

Το γεγονός αυτό, κυρία Υπουργέ, κατά τη γνώμη μας, είναι εξίσου, αν όχι περισσότερο, επικίνδυνο για τη δημοκρατία μας από το νομοσχέδιο αυτό καθαυτό, καθώς δείχνει καθαρά τη νομοθετική πρακτική και την αντίληψη που έχει η παρούσα Κυβέρνηση, η Κυβέρνησή σας, για το τι σημαίνει δημοκρατία και τι σημαίνει συναίνεση.

Ο κύριος άξονας του νομοσχεδίου είναι, βέβαια, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Είναι ασφαλώς η αξιολόγηση που μας έλειπε μετά την αξιολόγηση που είχε έρθει των σχολικών μονάδων και του εκπαιδευτικού έργου, που νομοθετήθηκε πέρυσι τέτοια εποχή, πάλι, κυρία Υπουργέ, μες στο κατακάλοι και με το σύνολο της εκπαίδευσης και πάλι κλειστό.

Για να μην έχουμε παρεξηγήσεις, πιστεύουμε πως μια έντιμη και αδιάβλητη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θα ήταν πολύ χρήσιμη, ακόμα και απαραίτητη. Ποιος εκπαιδευτικός μας δεν θα ήθελε να αξιολογείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, ώστε και ο ίδιος να βελτιώνεται και να παρέχει στους μαθητές του την ποιοτικότερη δυνατή εκπαίδευση;

Το πρόβλημα, όμως, βρίσκεται στην ερμηνεία που εσείς δίνετε στην έννοια «αξιολόγηση» και στον τρόπο που επιχειρείτε να μην εφαρμόσετε. Η αξιολόγησή σας είναι κυρίως εκφοβιστική και τιμωρητική για τους εκπαιδευτικούς μας και έτσι, αντί να αποτελεί τελικά όχημα βελτίωσης, επιχειρεί να γίνει ο δούρειος ίππος της Κυβέρνησης, ώστε να επιβάλλει πλήρη έλεγχο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και των προσώπων που την επιτελούν, αφαιρώντας παράλληλα την όποια μικρή είχε απομείνει αυτονομία και απολάμβανε ακόμα η εκπαιδευτική μας διαδικασία.

Γι' αυτό στην προηγούμενη απερίγραπτα αποτυχημένη αξιολόγηση που νομοθετήσατε, κυρία Υπουργέ, για τις σχολικές μονάδες και το εκπαιδευτικό έργο, η συμμετοχή των εκπαιδευτικών μας ήταν 10%.

Το ακούσατε, κυρία Κεραμέως; Το 90% των εκπαιδευτικών μας αποφάσισε να απέχει συνειδητά από τις προηγούμενες αντικειμενικές αξιολογήσεις σας και εσάς, αντί το συγκεκριμένο γεγονός να σας προβληματίσει λίγο, να σας οδηγήσει να ανοίξετε έναν ουσιαστικό διάλογο για να ακούσετε και από την εκπαιδευτική κοινότητα πώς οραματίζονται αυτοί οι άνθρωποι μια χρήσιμη και ουσιαστική αξιολόγηση. Ξέρετε πού σας οδήγησε, κυρία Υπουργέ, το γεγονός ότι και η ΔΑΚΕ ακόμα αρνήθηκε να κάνει τις δύο προηγούμενες αξιολογήσεις που τους διατάξατε;

Ξέρετε, βέβαια, πού σας οδήγησε. Σας οδήγησε απλώς στο να επιχειρήσετε να προλάβετε αντίστοιχες τραγελαφικές καταστάσεις στη νέα σας αξιολόγηση, νομοθετώντας εκ προοιμίου για καλό και για κακό, εκδικητικότητας και ορίζοντας ποινές για όλους όσους αρνούνται να συμμετάσχουν στις τραγελαφικές διαδικασίες.

Να μην τα ξαναλέω τα άρθρα 56 και 31, τα είπε η κ. Σακοράφα. Τιμωρούνται με πειθαρχικές ποινές το άρθρο 109 του κώδικα κατάστασης δημοσίων πολιτικών διοικητικών κ.λπ. περί μη μισθολογικής εξέλιξης, να μην πάρουν άλλα λεφτά όσοι αρνηθούν να γίνουν συμμετοχικοί ή συνέννοχοι σας.

Στη δε ενδέκατη παράγραφο του άρθρου 31 προβλέπεται ρητά πως όσοι αρνηθούν δεν επιτρέπεται καν να είναι υποψήφιοι για την επιλογή ούτε να τοποθετηθούν σε θέσεις στελέχους εκπαίδευσης ή να συμμετέχουν σε διαδικασίες επιλογής τοποθέτησης προϊσταμένων.

Σας ρωτάω ευθέως: Τι εγωισμός, θεέ μου, άραγε μπορεί να είναι αυτός; Δεν σας περνά από το μυαλό ακόμα και για μια μόνο στιγμή ότι και εσείς, οι άριστοι των αρίστων, ενδέχεται πού και πού, η ζωή το έχει έτσι, να κάνετε και κανένα καλαθάκι; Και αντί να βρείτε ενδείξεις τέτοιου λάθους στη συγκλονιστική αποχή των

εκπαιδευτικών μας κατά τις προηγούμενες αξιολογήσεις σας, αντί να πείτε «δεν μπορεί 90% εκπαιδευτικών να αντιπολιτεύονται μόνο την Κυβέρνηση, το 40% και κάτι από δαύτους μας έχει ψηφίσει πριν ένα χρόνο», αντί να σκεφτείτε έτσι, «κάποιο λάθος θα έχουμε κάνει και εμείς για να τους έχουμε όλους απέναντί μας» αντί να σκεφτείτε έτσι απλά, όπως θα σκεφτόταν οποιοσδήποτε ανεκπαίδευτος ή πολύ καλά εκπαιδευμένος συμπολίτης μας, εσείς απλώς επιλέξατε την καθαρά «ποινική» αντιμετώπιση του ζητήματος, δείχνοντας όχι μόνο την αντίληψη της Κυβέρνησής σας, αλλά και το τι είδους άνθρωποι είναι ψυχουσυναισθηματικά όσοι την απαρτίζουν.

Για τις υπερεξουσίες του διευθυντή τι να σας πω; Ολόκληρο το Κεφάλαιο Β' του Δ' Μέρους του νομοσχεδίου με τις προβλέψεις του οδηγεί στην απόδοση υπερεξουσιών στους διευθυντές, οι οποίοι θλίβονται για αυτό, πρέπει να προσλάβουν γραμματεία. Είναι οι δικτατορίσκοι που δεν ξέρουν τι να κάνουν το βασιλείο τους. Τίποτα ουσιαστικά δεν θα γίνεται στην εκπαιδευτική διαδικασία, αν ψηφιστεί αυτό το ανοσιούργημα, συγγνώμη, αλλά έτσι το βλέπω, αν δεν περάσει από την κρίση των διευθυντών σας και δεν εγκριθεί από αυτούς. Απόλυτα κυρίαρχος, βεβαίως, καθίσταται ο ρόλος του διευθυντή και στην προαναφερθείσα αξιολόγηση. Η θητεία του αυξάνεται κατά πολύ και έτσι συμπληρώνεται το θεσμοθετούμενο σύστημα αξιολόγησης με ένα αυστηρά ιεραρχικό, αυταρχικό μοντέλο μονόδρομης και κάθετης, από πάνω προς τα κάτω, αξιολόγησης και μόνο από την πλευρά της διοικητικής δομής να έχει λόγο και τους εκπαιδευτικούς απλώς σαν μαριονέτες να παρακολουθούν, να άγονται και να φέρονται από τις ορέξεις αυτής της ιεραρχίας, μετατρέποντας τη σχολική μονάδα τελικά σε μια οργανωτική δομή -λupaίμα που το λέω και ντρέπομαι- που θυμίζει περισσότερο εργοστάσιο του προηγούμενου αιώνα ή στρατόπεδο του παρόντος αιώνα με τους εκπαιδευτικούς να λαμβάνουν τον ρόλο των απλών εφαρμοστών διοικητικών εντολών.

Δεν είναι λοχίες οι καθηγητές και δάσκαλοί μας, κυρία Υπουργέ. Εδώ η διαστροφή του σαδισμού σας επανεμφανίζεται στο νομοσχέδιό σας ως τέχνη καθώς όλα αυτά γίνονται στο όνομα δήθεν της αυτονομίας της σχολικής μονάδας, στην οποία αντί να συμβαίνει βεβαίως αυτό, αντιθέτως, με το σχέδιο νόμου σας διαμορφώνεται ένα ισχυρότατο πλέγμα διοίκησης και ελέγχου που προφανέστατα θα ευνοήσει τον ρόλο των εκπαιδευτικών, θα μειώσει τη δημιουργικότητά τους και θα δημιουργήσει γραφειοκρατικές υπερδομές καταδυνάστευσης και απόλυτου ελέγχου της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αποτελώντας, βεβαίως, παράλληλα πεδίο δόξης λαμπρόν για τη σταδιοδρομία διαφόρων κομματικά διορισμένων στελεχών σας.

Επιπλέον, σκεφτήκατε ποτέ, κυρία Υπουργέ, πριν αρχίσετε την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών μας να τους πληθύνετε κάπως; Θα μου πείτε καλά, να σας τρελάνω πάω, τι είναι αυτά που σας λέω; Εδώ μιλάτε τόσες ημέρες για έντεκα χιλιάδες πεντακόσιους νέους διορισμούς. Είναι φοβερό! Μετά από τόσα χρόνια έντεκα χιλιάδες πεντακόσιοι νέοι διορισμοί που με τόση υπερφάνεια τους περιφέρετε στις δηλώσεις σας.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν μπορούμε να κοροϊδεύμαστε εδώ μέσα, είναι ντροπή. Σας λέω μόνο τα εξής, κυρία Υπουργέ: Φέτος θα συνταξιοδοτηθούν τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι δάσκαλοι και τέσσερις χιλιάδες καθηγητές, σύνολο επτά χιλιάδες πεντακόσιοι. Το νούμερο έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι, που αναφέρετε, αναφέρεται και στη μέση και στην εκπαίδευση του δημοτικού. Επομένως, αφαιρώντας το επτά χιλιάδες πεντακόσια από έντεκα χιλιάδες επτακόσια καταλαβαίνετε γιατί προσλήψετε μιλάμε.

Όμως, αυτό κρύβει την αλήθεια. Γιατί η αλήθεια -να την ακούσει ο ελληνικός λαός να την ξέρει- είναι άλλη. Ξέρετε ποια είναι; Από τον Ιανουάριο του 2010, κύριε Πρόεδρε, έως τον Μάρτιο του 2021 συνταξιοδοτήθηκαν σαράντα μία χιλιάδες εκπαιδευτικοί μας. Ξέρετε πόσοι προσελήφθησαν στη θέση τους; Ξέρετε όλοι όσοι κυβερνήσατε; Ξέρετε και μπαίνετε εδώ χωρίς ντροπή; Είναι τρεις χιλιάδες και είναι εθνική ντροπή, που θα βάλω τα κλάματα από τη συγκίνηση. Είναι ντροπή εθνική! Είναι τρεις χιλιάδες αντί για πενήντα χιλιάδες. Και έρχεστε εδώ και μας κουνάτε τους έντεκα χιλιάδες επτακόσιους, που θα φύγουν επτά χιλιάδες πεντα-

κόσιοι σήμερα; Θα έπρεπε να μην το κάνετε.

Εγώ σας μιλάω για τις πραγματικές ανάγκες κάλυψης δεκάδων χιλιάδων θέσεων μόνιμου προσωπικού, για τα πραγματικά οργανογράμματά τους - κύριε Πρόεδρε, δεν θα ξαναμιλήσω για τις τρεις ημέρες από εδώ και πέρα - ή την πραγματική αναβάθμισή τους σε υποδομές.

Και μια και μιλάμε για υποδομές, κυρία Κεραμέως, μου λέτε, αν θέλετε, για παράδειγμα πώς αυτός ο έρμος ο νέος δικτατορικός ο διευθυντής σας, συνεπικουρούμενος από τον σοφό σας σύμβουλο, θα καταφέρει να αξιολογήσει τη χρήση τεχνολογιών πληροφορικής όταν αυτές απλά τυγχάνει στη συγκεκριμένη σχολική μονάδα να μην υπάρχουν, να μην υφίστανται; Πόσο καλά, λέτε, να τα καταφέρει το προαναφερθέν ντουέτο στην αξιολόγηση των αναπληρωτών καθηγητών που μετακινούνται κάθε χρόνο και θα αξιολογούνται αναγκαστικά από διαφορετικούς προϊσταμένους που δεν έχουν ούτε καν δείγμα γραφής της δουλειάς τους; Μόνο για λίγους μήνες θα τους έχουν μελετήσει. Δηλαδή, δεν θα τους ξέρουν, κυρία Υπουργέ. Αυτούς που υποτίθεται θα αξιολογούν δεν θα τους ξέρουν.

Από την άλλη ο μονόδρομος «αξιολόγηση μόνο από τους προϊσταμένους προς τους υφιστάμενους» τι κινδύνους εγκυμονεί; Παραδείγματος χάριν σκεφτείτε, κυρία Υπουργέ, κάποιος εκπαιδευτικός κάπου στην επικράτεια χρησιμοποιεί λίγο πιο προοδευτικές, λίγο πιο φιλελεύθερες μεθόδους διδασκαλίας, σαν αυτές που είμαι σίγουρος πως έχουν υιοθετηθεί και χρησιμοποιούνται εδώ και δεκαετίες σε όλα τα σπουδαία εκπαιδευτικά ιδρύματα της γης, όπως για παράδειγμα στο πανεπιστήμιο Χάρβαρντ του οποίου είστε απόφοιτος, μεθόδους που μπορεί να μετέρχονται κάποιους νεωτερισμούς, αλλά ταυτοχρόνως να είναι εξαιρετικά αποτελεσματικές. Αν ένας τέτοιος εκπαιδευτικός βρεθεί κάτω από την απόλυτη εξουσία ενός αναχρονιστικού - και μη μου πείτε πως δεν υπάρχουν τέτοιοι - διοικητή - διευθυντή, από αυτούς που θα φτιάξετε, θα χαθεί ή δεν θα χαθεί μια ευκαιρία προόδου;

Επίσης, τα προσωπικά πάθη, οι έριδες, οι ανθρωπίνες συμπάθειες, οι αντιπάθειες πώς είστε τόσο βέβαιοι ότι δεν θα παίξουν κανέναν ρόλο στη λειτουργία του σχολείου, ότι θα είναι έντιμοι οι διευθυντές και ότι δεν θα χτυπάνε αυτόν που μισούν να μην προσδεύσει αφού θα έχουν σχεδόν απόλυτη εξουσία;

Τέλος, κατά τη γνώμη μας, ένα σύστημα αξιολόγησης για να έχει, κυρία Υπουργέ, και την παραμικρή πιθανότητα να λειτουργήσει θα πρέπει να υλοποιείται αμφίδρομα. Να αξιολογεί ο διευθυντής, βεβαίως, τους εκπαιδευτικούς, αλλά και οι εκπαιδευτικοί τον διευθυντή τους, και οι επικουρικοί, και αυτοί που δεν είναι μόνιμοι, όπως επίσης και οι υπεύθυνοι εκπαίδευσης από τους διευθυντές, αλλά και από τους εκπαιδευτικούς και βεβαίως, και πρώτα, και πάνω από όλα όλοι αυτοί και οι εκπαιδευτικοί, και οι διευθυντές, και οι σύμβουλοι και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς, από τους μαθητές τους.

Τόσο δύσκολο ήταν να το σκεφτείτε; Όχι δεν ήταν καθόλου δύσκολο. Το σκεφτήκατε, αλλά το απορρίψατε αμέσως. Ξέρετε γιατί; Γιατί είναι ο βαθιά δημοκρατικός τρόπος, δεν σας πάει. Είναι ο συλλογικός τρόπος όπου όλη η κοινότητα συνεργαζόμενη και ενωμένη λύνει από κοινού τα κοινά προβλήματά της. Και όταν ο κόμπος καμιά φορά φτάσει στο χτένι, ξέρετε τι κάνει; Ισχύει απλά η αρχή της πλειοψηφίας. Το ξέρετε, αλλά δεν σας κάνει γιατί δε σας βολεύει η ανοιχτή, η καθάρια συμμετοχική δημοκρατία. Γιατί οδηγεί μαθηματικά στην απελευθέρωση των λαών, τους οποίους εσείς θέλετε υποδουλωμένους στα μνημόνια με τη λογική της μοιρολατρίας ότι δεν υπάρχει άλλη λύση, υποταγή ή θάνατος. Δεν είναι έτσι.

Τελειώνω, αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Αυτό που πρέπει κυρίως να αξιολογείται σε μια αξιολόγηση, κυρία Υπουργέ, είναι το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα έχει δύο παραμέτρους: Η πρώτη είναι το κατά πόσο μαθαίνουν οι μαθητές και η δεύτερη εξίσου σημαντική κατά πόσο απολαμβάνουν τη μάθηση ή ίσως και περισσότερο σημαντική από την πρώτη γιατί, όπως όλοι ξέρουν, αν δεν απολαμβάνουν τη μάθηση, τελικά θα μάθουν λιγότερα πράγματα.

Και θα μου επιτρέψετε να κλείσω με ένα ποίημα. Δεν θέλω να πω λάθος ένα ολόκληρο θαυμάσιο ποίημα. Είναι ο «Θεσσαλικός Κύκλος». Σας το αφιερώνω, κυρία Υπουργέ, και στον «κ. Μητσο-

τάκη Α.Ε.» κυρίως με όλη μου την καρδιά. Πρόκειται για ένα αριστούργημα του Μαρκόπουλου από τον «Θεσσαλικό Κύκλο». Είναι απόλυτα ταιριαστό και είναι ακριβώς αυτό που θα σας πω: «Τον δάσκαλο», λέει αυτό το ποίημα, θα το ξέρετε βέβαια, «αυτών τον σαρδανάπαλο να σταματήσει πια να δασκαλεύει με λόγια σαν και τούτα της φωτιάς πως όποιος για το δίκιο δεν παλεύει θα ζει και θα πεθαίνει σαν ραγιάς». Αυτό ακριβώς έχει σκοπό να κάνει το νομοσχέδιό σας να ευνοήσει, να αποκεφαλίζει αυτόν τον δάσκαλο που τους λέει «ραγιάδες, όχι άλλη υποταγή, είναι αδιέξοδη δώδεκα χρόνια η πορεία. Υπάρχει λύση και βρίσκεται στην αξιοπρέπεια, στην αντίσταση και στη μάχη μας».

Σας ευχαριστώ πολύ όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Γρηγοριάδη, όπως καταλαβαίνετε -το είπατε από την αρχή- εξαντλήσατε όλους τους χρόνους, για να μην αγανακτούν οι συνάδελφοι που δεν το άκουσαν στην αρχή. Ο κ. Γρηγοριάδης μόνος του δήλωσε ότι πήρε όλους τους χρόνους που δικαιούτο για το τρίημερο.

Και τώρα συνεχίζουμε με τον κ. Διονύσιο Σταμενίτη Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας για επτά λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την προηγούμενη ομιλία. Άκουσα ότι ασκείτε κριτική για τον χρόνο που επιλέχθηκε να έρθει το νομοσχέδιο στη Βουλή. Δηλαδή, τι εννοείτε; Να κλείνει η Βουλή δυο - τρεις μήνες; Δεν θα πρέπει να νομοθετούμε Ιούλιο, Ιούνιο; Περίεργο πράγμα αυτό. Έχει δοθεί απεριόριστος χρόνος, τρεις μέρες να συζητάμε εδώ και προφανώς και ο χρόνος στις επιτροπές και οπουδήποτε αλλού. Μάλλον κάτι πρέπει να βρείτε διαφορετικό στην κριτική σας.

Ξεκίνησε σήμερα η συζήτηση στην Ολομέλεια για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με τον τίτλο: «Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις». Το παρόν σχέδιο νόμου, όπως είναι γνωστό, βασίζεται σε τρεις αλληλένδετους πυλώνες πάνω στους οποίους ξεδιπλώνεται όλη η μεταρρυθμιστική προσπάθεια που αυτό εισηγείται.

Και αναφέρομαι, πρώτον, στην ενίσχυση της αυτονομίας των σχολικών μονάδων μέσα από την εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς μας, τη μεγαλύτερη ελευθερία στη δόμηση και στην οργάνωση του τρόπου διδασκαλίας, στην ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή και των εκπαιδευτικών που έχουν θέση ευθύνης, καθώς επίσης και στη θέσπιση αυξημένης διαφάνειας και λογοδοσίας, ρυθμίσεις που θα συμβάλουν στην αποκέντρωση του συστήματος μέσα από τη μεταφορά πλήθους αρμοδιοτήτων στα ίδια τα σχολεία. Και εδώ τίθεται το ερώτημα: Πώς μπορεί κάποιος να διαφωνεί με κάποιες ρυθμίσεις που δίνουν τη δυνατότητα ανάπτυξης πρωτοβουλιών σε αυτούς που ξέρουν καλύτερα τις ανάγκες των μαθητών και των σχολείων, δηλαδή, στους εκπαιδευτικούς;

Δεύτερον, αναφέρομαι στη θεσμοθέτηση του μηχανισμού αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών μας, όπως συμβαίνει στο 90% των ευρωπαϊκών χωρών. Στόχος είναι η υποστήριξη των προσπαθειών και η βελτίωση του ίδιου του εκπαιδευτικού αλλά και η συνεχής, ολιστική, επαγγελματική ανάπτυξη, αλλαγές που θα συμβάλουν καθοριστικά στην αναβάθμιση του επιπέδου της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Και τρίτον, αναφέρομαι στην ενίσχυση των δομών υποστήριξης της εκπαίδευσης.

Τέλος, σημαντικές είναι και οι ρυθμίσεις για την εκκλησιαστική εκπαίδευση, με στόχο τον εκσυγχρονισμό και την εκ νέου ορθότερη οργάνωση της δευτεροβάθμιας, μεταδευτεροβάθμιας και ανώτατης εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Βασική στόχευση των αλλαγών είναι η κατάρτιση των ιερέων μας, η αναβάθμιση του κλήρου και ο εξορθολογισμός των δομών της τριτοβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης.

Από τα μέρη του νομοσχεδίου και τις ρυθμίσεις και τις αλλαγές που εισάγει, διαπιστώνουμε ότι πρόκειται για μια νομοθετική πρωτοβουλία που αλλάζει τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου, με στόχο τις καλύτερες επιδόσεις των μαθητών, τον εμπλουτισμό της γνώσης και την ενίσχυση της κατάρτισης. Διαμορφώνει ένα νέο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων των εκπαιδευτικών, με

στόχο την απελευθέρωση των ιδίων. Δημιουργούνται διαφορετικά δεδομένα με όσα ίσχυαν μέχρι σήμερα, όσον αφορά τον τρόπο διδασκαλίας, ο οποίος ενισχύεται, απελευθερώνεται, υποστηρίζεται, αλλά και αξιολογείται.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώντας αυτές τις μέρες τη συζήτηση που διεξήχθη στις συνεδριάσεις των επιτροπών, μου προκάλεσε πραγματικά πολύ μεγάλη εντύπωση η σφοδρή επίθεση που δέχεται η ίδια η Υπουργός Παιδείας από την Αντιπολίτευση, πρακτικές τις οποίες ελπίζω να μην τις δούμε να επαναλαμβάνονται και στην Ολομέλεια. Γιατί αυτό που είδαμε να συμβαίνει δεν είναι η κριτική επί της ουσίας και των περιεχομένων των ρυθμίσεων και των αλλαγών που φέρνει το νέο νομοσχέδιο. Είναι μια επίθεση προσωποποιημένη, με προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, πρωτοφανείς για τα δεδομένα της πολιτικής αντιπαράθεσης και των κοινοβουλευτικών διαδικασιών.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε όσα ειπώθηκαν από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει, όμως, αξία να αναζητήσουμε τους λόγους, που ο ίδιος και συλλήβδην μέσω αυτού το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προχώρησαν σε αυτούς. Πιστεύω ότι είναι η έλλειψη προτάσεων, νέων ιδεών, η αγκύλωση σε μίζερες και ιδεολογικά απαρχαιωμένες αντιλήψεις. Αυτό δημιουργεί μεγάλη ανησυχία στον ΣΥΡΙΖΑ που τον οδηγεί σε τέτοιες πολιτικές συμπεριφορές. Και δυστυχώς για σας, το καταλαβαίνει πια το σύνολο της κοινωνίας. Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δίνει την εσχατή μάχη οπισθοφυλακής, υπερασπιζόμενο αντιλήψεις του χθες, μην μπορώντας να ακολουθήσει τις επιταγές του σύγχρονου κόσμου και των διαρκώς μεταβαλλόμενων δεδομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα τις προτάσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για ουσιαστικές αλλαγές στην παιδεία, για μεταρρυθμίσεις που θα ανοίξουν νέους ορίζοντες στα παιδιά μας και θα δώσουν τα εφόδια, ώστε να μπορούν να είναι ανταγωνιστικά στον σύγχρονο κόσμο, η κοινωνία τις αποδέχεται και τις υποστηρίζει. Πρόκειται για παρεμβάσεις που θα σπάσουν κατεστημένα πολλών χρόνων και θα απελευθερώσουν τις παραγωγικές και υγιείς δυνάμεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Και τελικά, αυτό που ενοχλεί πολύ, προφανώς, είναι ότι οι πολιτικές επικροτούν και υποστηρίζουν την αναβάθμιση των πανεπιστημίων μας, την καταργήση του ασύλου της ανομίας, τις πρωτοβουλίες για πειραματικά και πρότυπα σχολεία, το άνοιγμα των πανεπιστημίων σε ξένους φοιτητές και την ενίσχυση της εξωστρέφειας των ανώτατων ιδρυμάτων της χώρας. Και όπως μαρτυρούν τα στοιχεία των δημοσκοπήσεων, τα οποία έχουν κι αυτά την αξία τους, οι πολίτες υποστηρίζουν και τις ρυθμίσεις και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Προσέξτε, αν και έχει ειπωθεί και είναι απαραίτητο να επαναλάβουμε: Τι μας λέτε εσείς; Να πάμε στη σύνθεση των αντιθέσεων. Εμείς λέμε: Ας πάμε σε αυτό που λέει η κοινωνία. Επτά στους δέκα πολίτες κρίνουν θετικά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Σε ποσοστό 92% οι Έλληνες συμφωνούν με την εισαγωγή νέων θεματικών στα σχολεία μέσω εργαστηρίων δεξιοτήτων, περισσότεροι από τρεις στους τέσσερις με την αύξηση του αριθμού των πρότυπων και πειραματικών σχολείων.

Τελικά, σας ενοχλεί κάτι άλλο, σας ανησυχεί κάτι άλλο στο ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως είναι οι προσλήψεις; Τεσσεράμισι χιλιάδες πέρυσι στην ειδική αγωγή, έντεκα χιλιάδες προσλήψεις φέτος. Πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια έγιναν προσλήψεις. Τελικά, τι σας ενοχλεί; Οι προτάσεις του σχεδίου νόμου, οι προσλήψεις ή και τα δύο μαζί;

Κοιτάξτε, στην ανοδική πορεία που έχει πάρει ο τομέας της παιδείας στη χώρα μας, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μόνο να επιδείξει την εμμονή και τις αγκυλώσεις στο χθες, όπως ήταν η εμμονή σας να μην ψηφίσετε την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος, όσον αφορά την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Και τελικά, τι καταφέρατε; Να τρίβουν τα χέρια τους στη Βουλγαρία, στην Κύπρο και στις άλλες χώρες, όπου οδηγούνται αρκετοί Έλληνες απόφοιτοι λυκείων, για να σπουδάσουν. Αυτή είναι η συνεισφορά του κόμματός σας, της Αριστεράς, στην παιδεία, που έρχεται σήμερα ελλείψει επιχειρημάτων να επιτεθεί προσωπικά στην Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα πρώτα δύο χρόνια της δια-

κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έχει υλοποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος του προεκλογικού προγράμματος για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας και ιδιωτικής παιδείας. Εμείς πιστεύουμε ότι, για να προοδεύσει και να ευημερήσει η κοινωνία, χρειάζεται πρωτίστως να έχει ένα σύγχρονο και καλό εκπαιδευτικό σύστημα. Μέσα από την εκπαίδευση επιτυγχάνεται η ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας. Γι' αυτό και ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι από τις πρώτες προτεραιότητες της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, η οποία έχει προχωρήσει σε θαρραλέες αλλαγές και ουσιαστικές παρεμβάσεις. Είναι καθήκον μας απέναντι στα παιδιά μας, στις επόμενες γενιές να χτίσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα τους δώσει όλα τα εφόδια να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους και τις φιλοδοξίες τους για το δικό τους μέλλον και να φτάσουν εκεί που ο καθένας και η καθεμία ονειρεύονται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σταμενίτη και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Το λόγο τώρα έχει, αφού τακτοποιηθεί το θήμα, ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Με την αλλοπρόσκληση, λοιπόν, πολιτική που ακολουθήσατε -γιατί είπατε ότι ήθελε να ακούσει τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ- αλλά και τα ισχυρά μηνύματα της πανδημίας, χρειάζοταν μετά από αυτά μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες, με σχέδιο, όραμα και με το βλέμμα στο μέλλον. Αντί αυτών, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει στην πεπατημένη την αποσάθρωση του ν.1566/1985, χωρίς διάλογο και συνεννόηση με την εκπαιδευτική κοινότητα, χωρίς σύνθεση των διαφορετικών απόψεων, χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση. Αρνείστε πεισματικά την επανασύσταση του εθνικού συμβουλίου παιδείας, που διασφαλίζει τους όρους της διαβούλευσης.

Ξεχνάτε ότι καμμία εκπαιδευτική πολιτική δεν ήταν βιώσιμη, παρά μόνο όποια έτυχε ευρείας κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης.

Στη διάρκεια της πανδημίας δεν καταφέρατε να συγκεράσετε την αναγκαία λειτουργία της εκπαίδευσης με την προστασία της υγείας και αυτό επηρέασε γονείς, εκπαιδευτικούς και προκάλεσε σοβαρό μαθησιακό και παιδαγωγικό έλλειμμα στους μαθητές.

Επιδοθήκατε σε μια μεταρρυθμιστική φλυαρία. Άλλοτε χωρίς μεταρρυθμίσεις και άλλοτε επικαλούμενη κακέκτυπα μεταρρυθμίσεων του ΠΑΣΟΚ. Σπαταλήσατε τον χρόνο για επικοινωνιακές σκοπιμότητες, εξυπηρέτηση ημετέρων και με δήθεν μεταρρυθμίσεις, οι οποίες δεν βελτίωσαν την παρεχόμενη εκπαίδευση.

Ενδεικτικά αναφέρω τη μεταβαλλόμενη βάση εισαγωγής με τα αντιφατικά αποτελέσματα και πολλούς καλούς μαθητές εκτός πανεπιστημίων. Ζητήσαμε φέτος λόγω πανδημίας να μην ισχύσει και διατυπώσαμε ταυτόχρονα την ολοκληρωμένη πρότασή μας για το εθνικό απολυτήριο που εκσυγχρονίζει τον τρόπο εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σήμερα, προτεραιότητα πρέπει να είναι η κάλυψη του μορφωτικού ελλείμματος με την ανάπτυξη αντισταθμιστικών προγραμμάτων και προσλήψεις εκπαιδευτικών. Διατηρείται το κουτσουρεμένο από τους συριζαίους σχολείο, λέξη για το ολοήμερο δημοτικό, κουβέντα για τον υπεύθυνο δάσκαλό του, για τη διεύθυνση του υποχρεωτικού ωραρίου λειτουργίας, για τη θέσπιση ολοήμερου γυμνασίου, για επαναφορά του ενιαίου αναμορφωμένου εκπαιδευτικού προγράμματος. Μειώνετε τις ώρες για θετικά μαθήματα, κοινωνικές επιστήμες, οικονομικά και άλλα. Αυξάνετε τον στείρο ανταγωνισμό με επιπλέον διαγωνίσματα και αρνείστε την πρόταση για πιστοποίηση ξένης γλώσσας και πληροφορικής. Διαμορφώνετε, ταυτόχρονα, ένα ασφυκτικό αναχρονιστικό πλαίσιο διοίκησης και ελέγχου της εκπαίδευσης. Το ήδη συγκεντρωτικό εκπαιδευτικό μας σύστημα γίνεται υπερσυγκεντρωτικό με διοικητισμό και ενίσχυση της γραφειοκρατίας. Εξαφανίζετε τον εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό και παρεμβατικό ρόλο του σχολικού συμβούλου και σας υπενθυμίζω τις ψεύτικες υποσχέσεις που τους είχατε δώσει προεκλογικά για δίκαιη αποκατάσταση της καρατόμησης που υπέστησαν από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Καμμία αποκέντρωση αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο στη δι-

οίκηση. Υποβάθμιση των συλλογικών οργάνων σε μια σειρά από θέματα, όπως η επιλογή υποδιευθυντή, ο προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου, η σύναψη συμφωνιών συνεργασίας, η ενδοσχολική επιμόρφωση, η επιλογή νέων θεσμών κ.λπ.. Όλα πλέον με αποφάσεις διευθυντή και όχι του συνολικού οργάνου. Οι εκπαιδευτικοί γίνονται μειοψηφία ακόμα και στο σχολικό συμβούλιο. Τελικά παντού το διοικητικό επιβάλλεται του παιδαγωγικού. Ο διοικητισμός της επιστήμης.

Στην αξιολόγηση εγκαταλείψατε τις προηγούμενες θέσεις σας -κάτι θετικό- και κινείστε πλέον στην κατεύθυνση των δικών μας, αφού δεν συνδέεται με βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη, δεν εμπεριέχει ποσοτώσεις και δεν προβλέπονται ποινές, αλλά επιμόρφωση. Όμως, για ποια επιμόρφωση μιλάτε, αφού δεν επαναφέρετε τα περιφερειακά εκπαιδευτικά κέντρα και δεν προτείνετε ένα σταθερό σύστημα επιμόρφωσης ούτε ένα καθηκονολόγιο για τα στελέχη, αλλά ούτε και ένα σύστημα αξιολόγησης των υπόλοιπων συντελεστών της εκπαίδευσης πέραν του ανθρώπινου δυναμικού. Δηλαδή, υποδομές, εξοπλισμός, διοίκηση και μέριμνα, βιβλία, αναλυτικά προγράμματα κ.λπ..

Προχωράτε σε επιλογή στελεχών με απόλυτο έλεγχο των συμβουλίων επιλογής. Με διορισμένους κομματικούς στη θέση των καταργημένων αιρετών. Αυξάνετε τα μόρια της συνέντευξης, ώστε να μπορούν ευκολότερα τα διορισμένα μέλη των συμβουλίων να προωθήσουν τους ημέτερους, οι οποίοι εκτός των άλλων θα αξιολογήσουν τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς. Είναι ο πυρήνας του μηχανισμού αξιολόγησης. Τελικά, η αξιολόγηση θα είναι κάτω από την ομπρέλα του ελεγχόμενου και κατευθυνόμενου συστήματος διοίκησης που εσείς στήνετε και εκ των πραγμάτων θα απαξωθεί και δεν θα έχει ουσιαστική ωφέλεια για την εκπαίδευση. Παρ' όλα αυτά εμείς είπαμε ότι ψηφίζουμε τις περισσότερες από τις διατάξεις για την αξιολόγηση, αλλά με όλο το πλαίσιο που στήνετε δίπλα θα τις απαξιώσετε και θα δικαιώσετε αυτούς που είναι εναντίον της αξιολόγησης. Αυτό θα κάνατε.

Για το σύστημα των διορισμών, κουβέντα! Εμείς μιλάμε για ένα μεικτό σύστημα ΑΣΕΠ, Τίτλοι σπουδών, μοριοδότηση προϋπηρεσίας και κατάρτισης και μέριμνα για αυτούς που είναι ήδη πολλά χρόνια στην εκπαίδευση. Όχι μονομέρεια. Μέχρι τότε, όμως, οφείλετε να θεραπεύσετε εκεί πράγματα, όπως η αδικία που έχει να κάνει με τον διαγωνισμό του 2008 και να συμμορφωθείτε με την απόφαση του Σ.τ.Ε. ως πολιτεία. Δεν μπορεί να μένουν αδιόριστοι άνθρωποι που έχουν υψηλότερη βαθμολογία από εκπαιδευτικούς που έχουν ήδη διοριστεί και καλώς. Πρέπει να συμμορφωθείτε με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Για την εκκλησιαστική εκπαίδευση, υπάρχουν ρυθμίσεις που λύνουν θέματα και τακτοποιούν ζητήματα τα οποία υπήρχαν, υπάρχουν και ρυθμίσεις οι οποίες χρειαζόταν να έχουν αποτελέσει αντικείμενο διαλόγου, όπως η κατάργηση των δύο παραδοσιακών εκκλησιαστικών ακαδημιών και Ιωάννινα και Θεσσαλονίκη, αλλά και εκκλησιαστικών λυκείων.

Η Πατριαρχική Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης που λειτουργεί όπως είναι γνωστό με δύο προγράμματα σπουδών ιερατικών και εκπαίδευσης στη μουσική και την ψαλτική, όχι μόνο τη βυζαντινή που άλλωστε θεωρείται σύμφωνα με την UNESCO άυλη πολιτιστική κληρονομιά αλλά και σε όλα τα είδη παραδοσιακής και σύγχρονης μουσικής παγκοσμίως. Η ΠΑΕΚ, Πατριαρχική Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Κρήτης μπορεί να αποτελέσει έναν δυναμικό πόλο έλξης για φοιτητές από τα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο και όλο τον κόσμο και προτείνουμε με προπολογία που έχουμε καταθέσει και ζητούμε να την εξετάσετε, την ίδρυση ξενόγλωσσου τμήματος. Ταυτόχρονα, όμως, -το τονίζω- ότι είναι αναγκαία και η ολοκλήρωση των διαδικασιών σε εκλεγμένους ήδη καθηγητές.

Κυρία Υπουργέ, τελειώνοντας σας επισημαίνω και σας ζητώ να μην συνεχίσετε στο ίδιο μοτίβο προς τη νέα σχολική χρονιά. Προετοιμαστείτε τώρα και σωστά. Βρείτε αίθουσες σε συνεργασία με τους δήμους για να λειτουργήσουν ολιγομελή τμήματα. Φτιάξτε εναλλακτικά ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα, με εκ περιτροπής και εφαρμογή της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Ιδιαίτερα προσέξτε τα ειδικά σχολεία που η τήρηση των υγειονο-

μικών πρωτοκόλλων έχει παραπάνω δυσκολίες. Προχωρήστε κατά προτεραιότητα στον εμβολιασμό των εκπαιδευτικών και σε διαγνωστικά τεστ αξιόπιστα από τον ΕΟΔΥ. Δείτε ενδιαφέρον. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για κλειστά σχολεία για τρίτη χρονιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκέρογλου.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Ταραντίλης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εντατικό νομοθετικό έργο της Κυβέρνησης στον τομέα της παιδείας αποδεικνύει την πίστη μας στην αξία της εκπαίδευσης και την αναγνώριση της προτεραιότητάς της όσον αφορά την αναγκαιότητα μεταρρυθμίσεων.

Το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να συμπληρώσει το μεταρρυθμιστικό μας έργο, στοχεύοντας στην αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών. Είναι αλήθεια, ότι οι εκπαιδευτικοί των δημόσιων εκπαιδευτικών δομών έρχονται αντιμέτωποι με τις απαιτήσεις ενός συγκεντρωτικού, γραφειοκρατικού συστήματος λειτουργίας των σχολείων. Αυτό λειτουργεί ανασταλτικά στην αποδέσμευση δημιουργικών δυνάμεων που θα μπορούσαν να διοχετευτούν στο παιδαγωγικό έργο. Ωστόσο, δεν είναι καθόλου λίγοι οι εκπαιδευτικοί που προσφέρουν πολλά περισσότερα από τα υποχρεωτικά τους καθήκοντα, κρατώντας την εκπαιδευτική κοινότητα σε γόνιμη διεπαφή με την υπόλοιπη κοινωνία.

Παρ' όλα αυτά, συχνά βρίσκονται σε θέση απολογητική, προσπαθώντας να αντιστρέψουν την υπέρπουσα αμφισβήτηση για το έργο τους και την προσφορά τους. Σ' αυτό έχουν σίγουρα συντελέσει και οι σθεναρές εδώ και δεκαετίες αντιδράσεις σε κάθε προσπάθεια δημιουργίας και υιοθέτησης ενός θεσμικού μηχανισμού αξιολόγησης.

Ακριβώς γι' αυτό η παρούσα νομοθετική πρόταση επιχειρεί να δημιουργήσει αφ' ενός ένα πλαίσιο αυτονομίας για την απελευθέρωση και την ανάδειξη πρωτοβουλιών και αφ' ετέρου ένα αντικειμενικό πλαίσιο αξιολόγησης με στόχο την παιδαγωγική υποστήριξη και τη στοχευμένη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Ας δούμε πιο συγκεκριμένα με ποιες εισηγούμενες ρυθμίσεις θα οδηγηθούμε στην αναβάθμιση ελληνικού δημόσιου σχολείου για το οποίο συχνά γκρινιάζουμε, αλλά διστάζουμε να θέσουμε τον δάκτυλον επί τον τύπο των ήλων.

Πρώτον, με μεταρρύθμιση των δομών εκπαίδευσης και δημιουργία θέσεων στελεχών με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα. Παράλληλα με τον πρώτο μετά από δώδεκα χρόνια διορισμό έντεκα χιλιάδων επτακοσίων μόνιμων εκπαιδευτικών και την ενίσχυση των κέντρων διεπιστημονικής αξιολόγησης συμβουλευτικής και υποστήριξης με χίλιες οργανικές θέσεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων εισηγείται την ίδρυση νέων δομών με αμιγώς παιδαγωγικό χαρακτήρα και την ανάδειξη οκτακοσίων συμβούλων εκπαίδευσης. Οι επόπτες ποιότητας και οι σύμβουλοι εκπαίδευσης, τα κέντρα διεπιστημονικής αξιολόγησης, συμβουλευτικής και υποστήριξης, τα κέντρα εκπαίδευσης για το περιβάλλον και την αειφορία θα συμβάλουν ουσιαστικά τόσο στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών όσο και στη διαμορφωτική αξιολόγησή τους.

Δεύτερον, με μια οργανωμένη, συστηματική και διαφανή διαδικασία λογοδοσίας. Στην Ευρώπη το 90% των εκπαιδευτικών συστημάτων εφαρμόζουν κάποιο είδος αξιολόγησης με στόχο κατ' ελάχιστον την ανατροφοδότηση. Η χώρα μας ανήκει εδώ και δεκαετίες στο υπόλοιπο 10%. Φυσικά δεν τίθεται ζήτημα επιστροφής στον επιθεωρητισμό που ως ελεγκτικός μηχανισμός της εκπαίδευσης του προηγούμενου αιώνα αποδείχτηκε υπερσυντηρητικός και υπερκεράστηκε από τις εξελίξεις. Η πρόταση για συνολική απολογιστική αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης στοχεύει στη διάγνωση της αποτελεσματικότητάς τους. Παράλληλα, η διαμορφωτική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στοχεύει στη συνεχιζόμενη επαγγελματική ανάπτυξη και τη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου.

Αναλυτικότερα, η περιοδική διαδικασία αξιολόγησης θα αφο-

ρά τις τρεις συνιστώσες του εκπαιδευτικού έργου, τη διδακτική, την παιδαγωγική και την υπηρεσιακή. Μια θετική αποτίμηση θα προσμετράται για την επιλογή εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης, ενώ η διαπίστωση μιας αδυναμίας θα καλύπτεται με επιμόρφωση. Και στις δύο περιπτώσεις στόχος είναι η επαγγελματική εξέλιξη και όχι η στασιμότητα που απογοητεύει πρωτίστως τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς.

Τρίτον, με απόδοση μεγαλύτερου βαθμού αυτονομίας στο σχολείο. Αυτή τη στιγμή πάνω από το 80% των αποφάσεων που αφορούν τη λειτουργία της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης λαμβάνονται κεντρικά, τη στιγμή που ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι μόλις 35%, ενώ έρευνες συσχετίζουν την αποκέντρωση με υψηλότερες μαθητικές επιδόσεις. Τα φιλελεύθερα κράτη έχουν κάνει εδώ και δεκαετίες στροφή από τις αυστηρές κεντρικές οδηγίες προς ένα αποκεντρωμένο και πιο αυτόνομο εκπαιδευτικό περιβάλλον όπου οι εκπαιδευτικοί λαμβάνουν υπ' όψιν το παιδαγωγικό συγκείμενο. Αντίθετα, ο συγκεντρωτισμός του ελληνικού συστήματος, η άνωθεν γενικευμένη επιβολή σε συνδυασμό με τις γραφειοκρατικές διαδικασίες υπονομεύουν τη διαφοροποιημένη διδασκαλία και την καινοτομία.

Χρειάζεται, λοιπόν, να δείξουμε εμπιστοσύνη και να δώσουμε μεγαλύτερη ελευθερία στους εκπαιδευτικούς μας. Γι' αυτό εισηγούμαστε την ελεύθερη επιλογή βιβλίου, την αυτονόμηση στις διαδικασίες αξιολόγησης των μαθητών, την αποκέντρωση στην έγκριση εκπαιδευτικών δράσεων, την απλοποίηση των διαδικασιών διενέργειας ερευνών και πρακτικής άσκησης στις σχολικές τάξεις.

Τέταρτον, με τη μέριμνα του Υπουργείου για τον εξορθολογισμό της δευτεροβάθμιας, της μεταδευτεροβάθμιας και της ανώτατης εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Δεκαπέντε χρόνια μετά την ψήφιση του τελευταίου νόμου για την εκκλησιαστική εκπαίδευση και συγκεκριμένα το 2006, επιχειρείται η αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης με τον διορισμό εκπαιδευτικών αυξημένων προσόντων, την επιλογή μαθητών μέσω εξετάσεων και τη σύσταση ειδικού εποπτικού συμβουλίου.

Επιπλέον, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων εισηγείται τη δημιουργία σχολών μαθητείας υποψήφιων κληρικών με στόχο την αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου των κληρικών, για τον διορισμό των οποίων θα απαιτείται πλέον πτυχίο ΑΕΙ ή δίπλωμα από σχολή μαθητείας υποψήφιων κληρικών.

Συνοψίζοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τηρώντας στο ακέραιο τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις η Κυβέρνηση επιχειρεί με το παρόν σχέδιο νόμου να θεραπεύσει τρία βασικά προβλήματα της εκπαίδευσης, τον συγκεντρωτισμό, την έλλειψη ανατροφοδότησης και τη στασιμότητα. Στη θέση τους αντιπροτείνει την αυτονομία των σχολικών μονάδων, την αξιολόγηση εκπαιδευτικών και στελεχών της εκπαίδευσης, τη συνολική αναβάθμιση του προσφερόμενου εκπαιδευτικού έργου.

Το σχολείο πρέπει να εξελίσσεται και να προσαρμόζεται έγκαιρα στις αλλαγές των καιρών για να μπορεί να τις συνδιαμορφώνει και να μην τις παρακολουθεί με καθυστέρηση. Μόνο έτσι μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι ότι το ελληνικό δημόσιο σχολείο θα αναζωογονηθεί, προετοιμάζοντας όχι για έναν κόσμο που δεν υπάρχει, αλλά για ένα αύριο όπως αξίζει στις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ταραντίλη και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Σωκράτης Φάμελλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες Υπουργοί, σε αντίθεση με τον τίτλο του, το σημερινό νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας υποβαθμίζει την εκπαίδευση και αποδυναμώνει τους εκπαιδευτικούς. Θα μου πείτε, κλασική συνταγή πολιτικής εξαπάτησης. Βάζουμε ένα περίβλημα για να ντύσουμε ένα πολύ αρνητικό και αντιλαϊκό νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο είναι γεγονός ότι συνεχίζει την πολιτική του Κυριάκου Μητσοτάκη στην παιδεία. Εισάγει νέες κοινωνικές διακρίσεις, αδικίες, δημιουργεί ανισότητες εις βάρος των παιδιών κυρίως των λαϊκών στρωμάτων, αλλά εισάγει και πρακτικές αυταρ-

χισμού. Εισάγει στο σχολείο από μια άλλη πλευρά τον φόβο, τη λογική στους εκπαιδευτικούς, αλλά και στους νέους και τις νέες ότι μια σκληρή διοίκηση επιβλέπει, ελέγχει τα πάντα και πρέπει να υποταχθούν σ' αυτήν.

Αυτές οι επιλογές, πέρα από το ότι είναι άδικες και αντιεπιστημονικές, δηλαδή οπισθοδρομικές, λειτουργούν εις βάρος και της ίδιας της παιδείας. Θα χρησιμοποιήσω έναν τίτλο. Δεν ξέρω αν είναι σωστός. Είναι αντιμορφωτικές πρακτικές. Εμποδίζουν πρώτα απ' όλα την ανάπτυξη των γόνιμων αλληλεπιδράσεων μέσα στη σχολική κοινότητα, μέσα σε όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής οικογένειας, αλλά αναπαράγουν και διακρίσεις, εγκλωβίζουν τα παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα για μια ακριβή παιδεία να μείνουν στάσιμα, να μείνουν αποκλεισμένα, γιατί πολύ απλά έτυχε στη ζωή τους να γεννηθούν σε μια οικογένεια, σε μια συνοικία που δεν έχει να δώσει ανθρώπινους οικονομικούς πόρους για να τα στηρίξει.

Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζει όχι μόνο το κράτος, αλλά και το σχολείο ως ένα εργαλείο του κόμματος, όχι ως ένα εργαλείο της κοινωνίας, όχι ως μια πηγή δημοκρατίας. Απόδειξη αυτής της αντιδημοκρατικής κουλτούρας είναι ότι ενισχύει την ιεραρχία, αυτήν την εκπροσώπηση του ενός προσώπου, αποδυναμώνοντας κάθε συλλογική έκφραση και κάθε εκπαιδευτικό θεσμό συλλογικότητας.

Πρακτικά η Υπουργός αυτό που προσπαθεί να κάνει είναι να αναπαράγει την εξουσία και μέσα στο σχολείο, να καταστείλει κάθε απόπειρα συλλογικότητας, κάθε ελεύθερη σκέψη κι έτσι να μην αφήνει κανέναν να αντιδράσει. Γι' αυτόν τον λόγο και καθιερώνει αυτήν την αυστηρή ιεραρχική διοικητική δομή κι ένα ακραίο αξιολογικό εργαλείο με τιμωρητική αξιολόγηση. Πρακτικά συντηρεί το μοντέλο της Νέας Δημοκρατίας και στην κοινωνία.

Τι θέλετε για την κοινωνία; Θέλετε μια κοινωνία υπερεκμετάλλευσης, οι άνθρωποι να είναι φοβισμένοι, να πιέζονται, να έχουν μια ένταση εργασίας, αύξηση ωραρίου στην απασχόληση, μείωση μισθών, έναν διαρκή φόβο «μη μιλάς και πολύ, μπορεί να χάσεις τη δουλειά σου και πρέπει τελικά να υποταχθείς στο σύστημα». Στην ίδια κατεύθυνση των διακρίσεων κινείται όλη η εκπαιδευτική πολιτική του κ. Μητσοτάκη, που υλοποιεί προφανώς η κ. Κεραμέως. Δεν είναι προσωπικό το ζήτημα. Πολιτική είναι η αντίθεση.

Ελάχιστη βάση εισαγωγής, τράπεζα θεμάτων, σχολείο - εξεταστικό κέντρο, υποβάθμιση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, κομματική επιλογή διευθυντών και προϊσταμένων, αστυνομία στα πανεπιστήμια, υποχρηματοδότηση. Όλα αυτά είναι αντιδραστικές αλλαγές, αλλά είναι και άτολμες, κοντόφθαλμες επιλογές.

Η Νέα Δημοκρατία δεν τολμάει, παραδείγματος χάριν, να υλοποιήσει τη μεταρρύθμιση του ν.4547 με τα περιφερειακά κέντρα εκπαιδευτικού σχεδιασμού. Δεν μπορεί να πάει σε μια συλλογική αξιολόγησης, αλλά και αναβάθμισης του σχολείου. Δεν μπορεί να διαχειριστεί τη διεπιστημονικότητα. Δεν μπορεί να συζητήσει με τη σχολική κοινότητα, με τους γονείς, με τους καθηγητές, με τους μαθητές και να αξιοποιήσει το σύλλογο διδασκόντων. Φοβάται το σύλλογο διδασκόντων γι' αυτό και τον φимώνει. Επαναφέρει τον ατομικό έλεγχο, δηλαδή τον επιθεωρητή απέξω ο οποίος δεν είναι σύμβουλος εκπαίδευσης, αλλά είναι αυστηρός κριτής από έξω. Δεν ξέρει την κοινότητα και έτσι περιορίζει την πιθανότητα αναβάθμισης του σχολείου και το μόνο που την ενδιαφέρει είναι ασφυκτικός έλεγχος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη μεριά με τον ν.4547 ακόμη και στον τρόπο επιλογής στελεχών τροφοδοτούσε συνέχεια την εξέλιξη, δηλαδή, να έχουμε και νέους ανθρώπους στη διοίκηση των σχολείων. Αντίθετα τώρα τι λέει το νομοσχέδιο; Έχουμε μια μόνιμη αναπαραγωγή των ίδιων στελεχών, λίγη μοριοδότηση στην εκπαίδευση, μεγάλη μοριοδότηση στη διοίκηση. Άρα, οι «κολλητοί» του συστήματος παίρνουν και μόρια για να μπορέσουν να αποτελέσουν και τα επόμενα στελέχη. Και η συγκρότηση στα συμβούλια επιλογής είναι σίγουρο ότι δεν εξασφαλίζει πολιτική ουδετερότητα. Εκπαραθυρώνονται οι αιρετοί εκπρόσωποι. Έχουμε πολλά πλέον εργαλεία αναξιοκρατικών κρίσεων, έλλειψη λογοδοσίας με υπερεξουσίες του διευθυντή και τιμωρητική αξιολόγηση.

Αυτό είναι η Νέα Δημοκρατία. Νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο. Όμως, ακολουθώντας την παρέμβαση του κ. Ταραντίλη, θέλω να δώσω τρία χαρακτηριστικά εγώ στο ποια είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτον, στην παιδεία: Άδικες ταξικές επιλογές για τους νέους και τις νέες και τις οικογένειές τους. Αναπαραγωγή μιας κοινωνίας διακρίσεων και ανισοτήτων εις βάρος όλων των οικογενειών που δεν έχουν απλά τη δυνατότητα, που γεννήθηκαν σε μια λάθος γειτονιά. Δεύτερον: Εξυπηρητήσεις σε οικονομικά συμφέροντα ιδιαίτερα με τους κολληγιάρχες και τους σχολάρχες. Πρέπει να πούμε ότι η κ. Κεραμέως είναι συνεπής στο πολιτικό σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας και παρέχει τα ανταλλάγματα της προεκλογικής συμφωνίας της Νέας Δημοκρατίας. Τακτοποιήσεις κι εξυπηρητήσεις, λοιπόν, χωρίς ιερό και όσιο. Περιορισμός των εισακτέων. Απομάκρυνση των παιδιών από τη μόρφωση και από την παιδεία. Είπαμε για τη βάση εισαγωγής. Και τέλος, τροφοδότηση των κολλεγίων που ωθούν τις φτωχές οικογένειες και τα παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα είτε στην επαγγελματική κατάρτιση ή ακόμα και στο περιθώριο. Και αυτό προφανώς είναι απόλυτα συνδεδεμένο με την τροπολογία της κ. Κεραμέως που υποχρέωνε τα επιμελητήρια να εγγράψουν τους αποφοίτους κολλεγίων αποδεικνύοντας ότι το deal με τους κολληγιάρχες είναι μία συγκεκριμένη συμφωνία της Νέας Δημοκρατίας.

Όμως, υπάρχει και ένα τρίτο χαρακτηριστικό εκτός από τις διακρίσεις, εκτός από τις ανισότητες, εκτός από τις εξυπηρητήσεις. Είναι ο αυταρχισμός στη ζωή, στη δουλειά και στο σχολείο. Είναι αυτό που θέλει η Νέα Δημοκρατία να κυριαρχεί στη νέα γενιά. Θέλετε να κυριαρχήσει ο φόβος στους νέους, ο φόβος μιας κοινωνίας της ανασφάλειας με μεγάλη κοινωνική πίεση, με περιορισμό των ελευθεριών.

Λέτε στους νέους πολύ απλά: Δεν δικαιούσαι να έχεις άποψη. Δεν δικαιούσαι να έχεις όνειρα. Δεν δικαιούσαι να διεκδικείς πρόοδο. Πρέπει να υποταχθείς και το πολύ-πολύ να γίνεις ψυκτικός στο Περιστερί. Αν είσαι βέβαια στέλεχος της ΔΑΠ μπορείς να γίνεις και διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΗ με 360 χιλιάδικα τον χρόνο. Αυτό είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Όμως, σήμερα, το Υπουργείο Παιδείας και η πολιτική του ηγεσία πάει ένα βήμα παραπέρα. Υλοποιεί μια σκοταδιστική αναχρονιστική αντιευρωπαϊκή πολιτική με φθόνο για τους νέους, με φθόνο για οτιδήποτε αυθεντικό, οτιδήποτε λαϊκό. Πρακτικά δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, γιατί ποια άλλη Υπουργός Παιδείας θα δεχόταν να κάνει προσλήψεις για αστυνομικούς και όχι για εκπαιδευτικούς στα πανεπιστήμια; Ποια άλλη Υπουργός Παιδείας θα δεχόταν να εισηγείται νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, για να αντιστοιχά και με τα πρότυπα της πολιτικής που υλοποιείτε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, καταθέτει προτάσεις για την επιχορήγηση των ΑΕΙ, για τους εκπαιδευτικούς με αναπηρία, για τη στήριξη μαθητών που έχασαν τους γονείς τους στην πανδημία, για τη στήριξη των αποφοίτων των τεχνικών και επαγγελματικών λυκείων, για την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων και για την ανάκληση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Και έχουμε έξι τροπολογίες που αποδεικνύουν ότι εμείς δεν κάνουμε μόνο αντιπολίτευση, αλλά κάνουμε και προτάσεις. Γιατί ιδιαίτερα αυτή η ελάχιστη βάση εισαγωγής ήταν το πιο άδικο, το πιο αντιλαϊκό, το πιο αναχρονιστικό εργαλείο.

Κυρία Κεραμέως, σε μια χρονιά που τα παιδιά υπέφεραν, οι οικογένειες υπέφεραν, έρχεστε αυτή τη χρονιά να εφαρμόσετε ό,τι πιο άδικο υπάρχει και να προκαλέσετε αρρυθμίες που τιμωρούν και τα παιδιά και τους γονείς. Παιδιά που γράφουν πολύ καλά στο βασικό μάθημα δεν μπαίνουν και μπαίνουν άλλοι που έχουν καλύτερο μέσο όρο. Υποψήφιος που γράφει άριστα στη Φυσική, δεν μπαίνει στο Φυσικό, αλλά μπαίνουν άλλοι που έχουν καλύτερο μέσο όρο στα υπόλοιπα μαθήματα. Μαθήτρια που κόβεται από το Μεταφραστικό της Κέρκυρας για τα Γαλλικά της, μπαίνει στη Γαλλική Φιλολογία. Η Φωτεινή από τα Βασιλικά ή η Αλεξία έχουν μαζέψει είκοσι χιλιάδες μόρια. Μπορούν να μπουν στην Αρχιτεκτονική, αλλά κόβονται.

Έχω λάβει μια επιστολή από μία συνάδελφό μου που λέει ότι το παιδί της πήρε πεντέμισι χιλιάδες μόρια παραπάνω για να μπει στη διακοσμητική και ούτε εκεί μπορεί να μπει από την ελάχιστη

βάση εισαγωγής. Έχουμε πάρα, πάρα πολλά τέτοια χαρακτηριστικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω ότι δεν μας αντιστοιχεί, κυρία Κεραμέως, αυτό το σχολείο που σχεδιάζετε εσείς, ένα σχολείο όπου τα πάντα ελέγχονται, που οι εκπαιδευτικοί διαχωρίζονται, που τα στελέχη εξελίσσονται μόνο με φωτογραφικές διατάξεις, που η κριτική σκέψη εξαλείφεται, που οι αποστάσεις μεταξύ των μαθητών μεγαλώνουν, που το να πας στο σχολείο γίνεται όλο και πιο δύσκολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μας αρέσει ένα σχολείο όπου οι ευκαιρίες δεν μπορεί να είναι ίδιες για όλους. Αυτό το σχολείο δεν το θέλουμε. Αυτό το σχολείο δεν αξίζει στα παιδιά μας. Και ξέρετε κάτι; Είναι αυτά τα παιδιά, είναι αυτή η νέα γενιά που θα είναι στην κάλη και θα δώσει το μήνυμα να πέσει αυτή η Κυβέρνηση και να έχουμε μια προοδευτική δημοκρατική κυβέρνηση που νοιάζεται τον τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινή Πιπιλή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα. Πιστή στο δόγμα Μητσotάκη «αλήθεια και λογική» όπως ακούστηκε σήμερα στο Υπουργικό Συμβούλιο, θα ξεκινήσω με μία αναφορά στο ρηθέν από τους περισσότερους από την Αντιπολίτευση για τα λαϊκά στρώματα.

Χρησιμοποιείτε άλλες εκφράσεις γιατί πλέον αυτές είναι πεπαλαιωμένες και κυρίως δεν αντανακλούν στην πραγματικότητα. Ξεκινάω: Γιώργος Γιαννούλης Απόφοιτος λυκείου Χανίων, Στέφανος Ζησόπουλος από το ΓΕΛ Τρικάλων, Αθανάσιος Μπάμπαλης από το ΓΕΛ Τυρνάβου, Ελεονώρα Μπαλάσκα από το λύκειο Ράππου, Σωτήρης Αναστασόπουλος από το ΓΕΛ Πύργου, Αρετή Καραμητρίου από το ΕΠΑΛ Ελασσόνας, Μαρία Γκόλτσιου μαθήτρια από την Ελασσόνα, Ηλιάνα Μαλανδράκη από το 2^ο λύκειο Χανίων, Παναγιώτης Χουντικάκης από το λύκειο Αλικαρνασσού και τέλος, Δημήτρης Καρακώστας που έχασε και τους δύο γονείς από κορωνοϊό και παρ' όλα αυτά σάρωσε σε μόρια.

Αυτοί διέπρεψαν σε μόρια για να μην λέτε ότι όλοι ήταν πιεσμένοι λόγω του lockdown, γιατί αποδεικνύεται από την πραγματικότητα ότι και από λαϊκά στρώματα της επαρχίας και του βουνού και του λόγγου είναι και παιδιά που έζησαν τις ίδιες σκληρές συνθήκες. Σταματήστε αυτή την παραμύθη πια με τα λαϊκά στρώματα!

Επίσης, ξεχωριστή περίπτωση είναι ο Γιάννης Λαγάκης από τους Αγίους Θεοδώρους με δέκαεννέα χιλιάδες μόρια που φωτογραφίστηκε με την καθαρίστρια μητέρα του, γιατί του γκαρντόνι - πατέρας του δούλεψε, δηλώνοντας στη δημοσιογράφο Χριστίνα Ζάχου στο iefimerida πως ενώ με τα μόρια του μπαίνει στη Νομική, αυτός επιλέγει το παιδικό όνειρο να γίνει δάσκαλος. Τέτοιους δασκάλους θέλουμε, γι' αυτό στηρίζουμε και τις προσπάθειες της κ. Κεραμέως.

Πάμε στις μαμάδες τα λαϊκά στρώματα της «Εκάλης», που εσείς πάντα θεωρείτε ότι είναι από εκεί. Η Βίβιαν Σαρρή από τα Χανιά έδωσε πανελλήνιες μέσω ΕΠΑΛ και πήρε δέκα χιλιάδες μόρια. Η Λαμπρινή Τζαβίδη, Αγρινιώτισσα μαμά που σάρωσε στις πανελλαδικές, είναι επαγγελματίας αισθητικός μητέρα δύο παιδιών. Η Μαρία Κοτσιχού από το Ηράκλειο Κρήτης, σαράντα τεσσάρων ετών, ήθελε να γίνει νοσηλεύτρια στην αρχή και μπήκε στο δημόσιο ΙΕΚ νοσηλευτικής. Και άλλη κάτοικος από την «Εκάλη»! Η Παναγιώτα Βασιλοπούλου, πενήντα πέντε ετών από τον Τύρναβο σάρωσε στις πανελλήνιες με δεκαεννέα χιλιάδες πενήντα πέντε μόρια.

Κυρίες και κύριοι, αναφέρομαι ειδικά προς το ΣΥΡΙΖΑ, ασκείτε επικίνδυνη μαυρογυαλούρική πολιτική, εργαλειοποιήσατε την περίπτωση του μαθητή που απλώς δεν μπήκε στη σχολή της προσωπικής του επιλογής αφού δεν έγραψε καλά στο βασικότερο μάθημα του Μετσοβίου που ήταν το σχέδιο και δεν θέλει να πάει σε άλλο. Εργαλειοποιήσατε αυτό το παιδί και δεν ξέρω τις συνέπειες αυτής της πράξης της βάρβαρης που κάνατε. Προκλητικά

εξακολουθείτε να αποκρύπτετε ότι οι κατώτατες βάσεις κρίνονται -όπως ζητούσατε κι εσείς στο παρελθόν- από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ο αρχηγός σας σε ένα εκμαυλιστικό για την αγωγή του πολίτη κρεσέντο -πόσω μάλλον των παιδιών- έσπευσε να τάξει την είσοδο με την ίδια βαθμολογία, με φετινή βαθμολογία, στο πολυτεχνείο και γενικότερα, αν γίνει ποτέ Πρωθυπουργός αυτού του μαθητή και όποιων άλλων. Δηλαδή, ο αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ευρωπαϊκής χώρας τάζει χωρίς κανέναν ενδοιασμό παράνομη είσοδο με νόμο που θα φέρει ο ίδιος και που θα κάνει λάστιχο τη βαθμολογία που θέτουν τα ίδια πανεπιστήμια. Δεν είναι μνημόνια τα όνειρα των γονιών. Δεν είναι μνημόνια κυρίως τα όνειρα των παιδιών για να τα κοροϊδεύετε, όπως κάνατε και με την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ.

Άκουσα το μεσημέρι στο «ΣΚΑΪ», τον πρόεδρο της ΟΛΜΕ να δηλώνει κατηγορηματικά αντίθετος για την αξιολόγηση. Λυπάμαι που το λέω. Είναι κατάντια για το συνδικαλιστικό κίνημα ο τρόπος που συμπεριφέρεται, ο τρόπος που γράφει ακόμα και ανορθόγραφα πανό, ο τρόπος που δεν μπορεί να συντάξει μία πρόταση, να κλείνει τη γενική, την αιτιατική και οτιδήποτε άλλο στη γραμματική. Είναι αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι εκπροσωπούν το πιο κρίσιμο κομμάτι στην εκπαίδευση που είναι οι εκπαιδευτικοί. Εμείς οι παλαιότεροι τους θυμόμαστε με αγάπη γιατί ήταν μορφωμένοι και αφοσιωμένοι στο επάγγελμά τους καθηγητές. Εκπροσωπούνται από ανθρώπους συνδικαλιστές που δεν έχουν επίπεδο, εις βάρος των άλλων που έχουν επίπεδο και θέλουν την αξιολόγηση. Είπε ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ στο ραδιόφωνο του «ΣΚΑΪ» το μεσημέρι ότι δεν θέλουν την αξιολόγηση γιατί με την αξιολόγηση θα μαζευτούν μαφίες. Δεν είπε αυτό. Είναι σχηματικός ο λόγος μου. Θα συγκεντρωθούν λέει μαθητές και διάφοροι άλλοι σκοταδιστές και θα του κάνουν πολύ δύσκολες ερωτήσεις στο μάθημα. Κάτι ασυναρτησίες που ακόμα και οι δημοσιογράφοι, Χιώτης και Παπαδόπουλος, του είπαν «καλά θα τα πούμε την άλλη Τετάρτη για να μας τα εξηγήσετε γιατί δεν καταλάβαμε». Τολμάτε να λέτε ότι το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είστε οι ίδιοι οι μεγάλοι χορηγοί των ιδιωτικών πανεπιστημίων της Κύπρου. Και εσείς και εσείς και εσείς. Είστε οι ντίλερ, οι χορηγοί που στέλνετε τα παιδιά. Δεν ψηφίσατε την αλλαγή το 2019 στο άρθρο στο Σύνταγμα και στέλνετε εσείς τα παιδιά τώρα στην Κύπρο. Και είναι η Κύπρος η χώρα που δέχεται τους περισσότερους Έλληνες. Ντροπή για τις δικές σας αποφάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και πάμε τώρα στο μοντέλο Φινλανδία. Τυγχάνει να έχουμε πάει στη Σκανδιναβία για έρευνες. Μιλάμε για το μοντέλο Φινλανδίας ξεχνώντας ότι για να γίνουμε μοντέλο Φινλανδίας πρέπει να αλλάξουμε ολόκληρο λαό. Για να μπει καθηγητής ή δάσκαλος στη Φινλανδία δεν μπορείτε να διανοηθείτε πόσα του ζητάνε. Διαβάστε. Μα, πόσες εξετάσεις, πόσες συνεντεύξεις για να προσληφθεί ένας δάσκαλος. Και εδώ οι Έλληνες μάθαμε με το που παίρνουμε ένα οποιοδήποτε πτυχίο από οποιαδήποτε σχολή να θεωρούμεθα ότι είμαστε αδιόριστοι εκπαιδευτικοί.

Για το τέλος να σας πω, κ. Κεραμέως, τι δεν έχετε προβλέψει. Μου το έχουν πει εμένα καθηγητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Δεν δέκοφα κανέναν και δεν σας επιτρέπω.

Ακούστε και τελειώνω. Μου είπαν οι καθηγητές ότι με το θέμα της ενδυνάμωσης του καθηγητή και με τον διορισμό ακόμα του διευθυντή για το οποίο αντιδρούν -θα δούμε τι θα γίνει στο τέλος- οι καθηγητές αισθάνονται πιο ασφαλείς γιατί δεν μπορείτε να κάνετε έναν νόμο που να απαγορεύσει το μπουλινγκ από τις μητέρες «κουκουβάγιες» και τους πατέρες «κουκουβάγιες». Το μεγαλύτερο μπουλινγκ στους καθηγητές γίνεται, δυστυχώς, από πολλούς γονείς που έχουν το σύνδρομο της «κουκουβάγιας».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Πιπιλή.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Μανώλης Συντυχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να εμφανίσει τις άκρως αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση ως τομή στα εκπαιδευτικά πράγματα δεν διστάζει να κάνει το μαύρο άσπρο παρουσιάζοντας την αυτονομία του σχολείου, δηλαδή, το σπάσιμο του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης στη δομή, στη λειτουργία, στα αναλυτικά προγράμματα ως αναβάθμιση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης. Κι αν είναι τόσο σωστά και ωραία αυτά που κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπορείτε να μας πείτε, όπως και η προλαλήσασα γιατί φέρατε αυτό το νομοσχέδιο σε περίοδο πανδημίας, μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού; Μα η απάντηση είναι προφανής. Γιατί είναι η μόνη κατάλληλη χρονική στιγμή για να επιτεθεί η Κυβέρνηση ύπουλα στα μορφωτικά δικαιώματα της νεολαίας. Το ίδιο έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα χρόνια της διακυβέρνησής του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Η στάση αυτή των κυβερνήσεων δηλώνει ενοχή και προσπάθεια αποφυγής των λαϊκών αντιδράσεων. Κρύβουν επιμελώς ότι είναι ένα νομοσχέδιο κατά παραγγελία για λογαριασμό των επιχειρηματικών ομίλων, κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οδηγία του ΟΟΣΑ. Το ασπάζεται απόλυτα ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων ακριβώς για να υπηρετηθούν οι αξιώσεις του κεφαλαίου.

Ο πρήνας αυτού του νομοσχεδίου είναι η αυτονομία της σχολικής μονάδας σε όλα τα επίπεδα. Είναι στο περιεχόμενο, στα οικονομικά, στις προσλήψεις των εκπαιδευτικών και πάει λέγοντας. Είναι το σχολείο που δίνει προτεραιότητα στις δεξιότητες με βάση, δηλαδή, το τι θέλει κάθε φορά η αγορά, όχι με βάση κοινωνικές ανάγκες, τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Όχι προς χάριν της μόρφωσης των νέων ανθρώπων. Σημαίνει περικοπές δαπανών μέσω της εξοικονόμησης προσωπικού, πόρων και περιττών δαπανών. Όταν όλοι σας λέτε για σχολεία ανοιχτά στην κοινωνία, δεν εννοείτε τίποτε άλλο εκτός από την ανταποδοτική λειτουργία του σχολείου, δηλαδή, ακόμα και τα ελάχιστα που δίνουν οι δήμοι για τα σχολεία, για τη συντήρηση, για τη θέρμανση και ένα σωρό άλλα, να μπορούν να τα εισπράττουν στο πολλαπλάσιο. Αυτό το πράγμα το βαφτίζετε αυτονομία. Ο ΣΥΡΙΖΑ το βαφτίζει αποκέντρωση. «Τι είχατε Γιάννη; Τι είχα πάντα».

Το καλό σχολείο είναι πάντα σε άμεση συνάρτηση με την καλή τσέπη των γονιών. Προϋποθέτει αυτό το νομοσχέδιο έλεγχο σε όλα τα επίπεδα για το πόσο το κατά τα άλλα αυτονομημένο σχολείο υπηρετεί τις ανταγωνιστικές απαιτήσεις της αγοράς και των εργοδοτών. Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο της αξιολόγησης. Προϋποθέτει διευθυντές και στελέχη πειθήνια όργανα, ικανά και πρόθυμα σε ρόλο μάντζερ να αξιοποιούν επιχειρηματικά τις εγκαταστάσεις του σχολείου, να εξασφαλίζουν επιπλέον πόρους μέσα από τη διοργάνωση εκδηλώσεων και την ευκολότερη αποδοχή δωρεών και χορηγιών. Προϋποθέτει σχολικά συμβούλια απαλλαγμένα από ενοχλητικές φωνές του συλλόγου των διδασκόντων, του συλλόγου γονέων, των μαθητών.

Βγάζετε σπυράκια με τον ρόλο των συλλογικών οργάνων. Η αυτονομία των σχολικών μονάδων, δηλαδή το αποκεντρωμένο, ανταγωνιστικό, διαφοροποιημένο, κατηγοριοποιημένο σχολείο, δεν είναι απλά κάποιες παραξενιές μερικών Υπουργών ή κάποιου τυχαίου γεγονότος. Είναι το σχολείο του μέλλοντος που θέλει η τάξη σας, αυτήν που υπηρετείτε, η αστική τάξη. Δηλαδή, το σχολείο των πολλών ταχυτήτων. Είναι αυτό που σχεδιάζουν χρόνια ολόκληρα ο ΟΟΣΑ, τουλάχιστον από τα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Όλοι σας, με επιμέρους διαφορές, υπηρετήσατε και υπηρετείτε αυτούς τους σχεδιασμούς. Η ομοιότητα των πολιτικών όλων σας, με όποια κυβέρνηση, είτε της Νέας Δημοκρατίας είτε του ΣΥΡΙΖΑ είτε του ΠΑΣΟΚ, με όποιον Υπουργό, που λέγεται Αρσένης, Διαμαντόπουλου, Αρβανιτόπουλος, Γαβρόγλου, Φίλης, Κεραμέως, με οποιονδήποτε εν πάση περιπτώσει, με μια ντουζίνα νομοσχέδια ο καθένας και η καθεμία στο ενεργητικό τους, είναι σε πλήρη ευθυγράμμιση με αυτό που επιδιώκουν οι βιομήχανοι από το 1989.

Η ομάδα πίεσης εργοδοτών της στρογγυλής τράπεζας των ευρωπαίων βιομηχάνων έγινε το στίγμα, λέγοντας ότι η εκπαίδευση

και η κατάρτιση θεωρούνται ζωτικές στρατηγικές επενδύσεις για τη μέλλουσα επιτυχία της επιχείρησης. Και μάλιστα λυπάται, διότι η βιομηχανία, όπως λένε, έχει πάρει πολύ λίγη επιρροή στα προγράμματα που διδάσκονται, διότι οι εκπαιδευτικοί έχουν μια ανεπαρκή κατανόηση του οικονομικού περιβάλλοντος των επιχειρήσεων και της έννοιας του κέρδους, καταλήγοντας ότι αυτοί οι εκπαιδευτικοί δεν καταλαβαίνουν τις ανάγκες της βιομηχανίας. Να, λοιπόν το βασικότερο κριτήριο της αξιολόγησης, να κατανοούν τις απαιτήσεις των βιομηχανιών και να είναι απόλυτα υποταγμένοι σε αυτά τα κελεύσματα.

Το σχολείο των δεξιοτήτων, λοιπόν, και η κατάρτιση, που τόσο διαφημίζει η Κυβέρνηση, είναι επιλογή των βιομηχανιών και εδώ υπάρχει απόλυτη ταύτιση της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ, του Κινήματος Αλλαγής και μάλιστα, υπερακοντίζει ο ένας τον άλλο.

Θα θυμίσω αυτό που είχε πει ο κ. Φίλης, τον Μάιο του 2020, ως απάντηση στην κυρία Υπουργό για τη στροφή στην καλλιέργεια δεξιοτήτων του εικοστού πρώτου αιώνα. Για τις δεξιότητες λέει, «είμαστε αναφανδόν υπέρ του να υπάρχουν ήπιες δραστηριότητες στο σχολείο». «Δεν είμαστε», λέει, «το κάνουμε ως κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ». Το δε Κίνημα Αλλαγής, βέβαια δεν χάνει την ευκαιρία να υπενθυμίζει ότι τις δεξιότητες τις εγκαινίασε το ΠΑΣΟΚ το 1997 με τον Αρσένη και μετά εκσυγχρονίστηκαν το 2011 επί Διαμαντοπούλου.

Ρωτάμε, γιατί αυτή η επιμονή στις δεξιότητες, είτε είναι ήπιες είτε είναι σκληρές; Διότι αυτές είναι που καθορίζουν την αλλαγή τρόπου σκέψης, στο πώς μορφώνεται ο μαθητής σήμερα, τι εργαζόμενος θα γίνει αύριο. Είναι η απάντηση στο πώς θέλει το κεφάλαιο, το καπιταλιστικό σύστημα τον άνθρωπο και τι καθήκοντα αναθέτει το σχολείο, για να παίξει ρόλο στην ανάπτυξη της κερδοφορίας του και στη διαιώνιση της κυριαρχίας του.

Ο ΣΕΒ δείχνει τον δρόμο. Φωτίζει τους στόχους των κυβερνητικών επιλογών στην εκπαίδευση. Η τελευταία του έκθεση, πριν από δύο μήνες ακριβώς, με τίτλο «το μέλλον της εργασίας σε έναν κόσμο που αλλάζει» λέει το εξής: Η αυτοματοποίηση των εργασιών ρουτίνας απαιτεί δεξιότητες, επίλυση προβλημάτων και αυτές πρέπει να ανανεώνονται συνέχεια. Κι αυτό γιατί οι τεχνολογικές αλλαγές μειώνουν ακόμα περισσότερο τον χρόνο ζωής των δεξιοτήτων, ο οποίος κυμαίνεται σε δύομιση με πέντε χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να, λοιπόν, η κατεύθυνση που δίνει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχανιών και το πιάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε συνέχεια όλων των προηγούμενων αντεκπαιδευτικών αλλαγών.

Οι αλλαγές στα σχολικά βιβλία, όπως αυτή της αφαίρεσης των λογοτεχνικών κειμένων από τη γλώσσα και της αντικατάστασής τους από μικρές αγγελίες, από συνταγές μαγειρικής, τι αποδεικνύουν; Ότι το κεφάλαιο προτιμά τις πρόχειρες, αναλώσιμες γνώσεις, όπως αυτές των συνταγών μαγειρικής από τα λογοτεχνικά κείμενα, από τις κοινωνικές επιστήμες, από τη θεωρία του Δαρβίνου, από το να μάθει ένας μαθητής ή μαθήτρια να εξηγεί τους φυσικούς και κοινωνικούς νόμους, να ξεχωρίζει την αντικειμενική αλήθεια από την παραποίηση της και να απορρίπτει τις ψεύτικες ατομικές αλήθειες και τον ανορθολογισμό.

Ξέρετε γιατί όλα αυτά; Διότι στον πυρήνα του συστήματος, που υπηρετείται υπάρχει η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, η οποία απαιτεί μεγαλύτερη εκπαιδευτική ταχύτητα στην απόκτηση των εκάστοτε αναγκαίων δεξιοτήτων, με το λιγότερο δυνατό κόστος για το κράτος. Γι' αυτό άλλωστε, τείνει να συρρικνωθεί από την εκπαιδευτική διαδικασία η γενική μόρφωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ένα πράγμα, λοιπόν, ενδιαφέρει την αστική τάξη, την οποία υπηρετείτε όλοι σας με προθυμία, η φθηνή και με ημερομηνία λήξης γνώση, η δια βίου περιπλάνηση, η στροφή της συντριπτικής πλειοψηφίας των νέων στην κατάρτιση για το μελλοντικό εργαζόμενο, αυτόν τον φτηνό, τον ευέλικτο και συνάμα φοβισμένο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, ευχαριστούμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. ...σαν το ομιλούν εργαλείο, αποδεχόμενο, χωρίς δεύτερη κουβέντα, να ικανοποιήσει τις επιθυμίες των μεγαλοεργοδοτών για να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, για τους νέους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Έχετε φτάσει στα εννιά λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Επιτρέψτε μου να κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Δεν παίρνω περισσότερο χρόνο απ' ό,τι πήραν οι προηγούμενοι. Μπορεί να άλλαξε ο Πρόεδρος, αλλά νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει μία σχετική ανοχή.

Για τους νέους, λοιπόν, τους εκπαιδευτικούς, το λαό μας, αφετηρία δεν μπορεί να είναι η υπεράσπιση του σημερινού σχολείου. Είναι γέννημα-θρέμμα δικό σας. Η υπεράσπιση όμως των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων, που γεννά η αποχή μας για τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των παιδιών, είναι καθήκον όλων μας, της εργατικής λαϊκής οικογένειας -με το οποίο βγάζει σπυράκια η κ. Πιπιλή όταν το ακούει- γιατί υπάρχει ανάγκη και δυνατότητα σήμερα να μειωθούν οι μαθητές ανά τάξη, να γίνουν μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών για την κάλυψη του συνόλου των κενών στα σχολεία και όχι μόνο για το 20% των κενών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, φτάσατε τα δέκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: ...να αναπροσαρμοστούν τα αναλυτικά προγράμματα και η ύλη για την κάλυψη των μαθησιακών κενών. Αυτό όμως απαιτεί αγώνα και σ' αυτόν τον αγώνα το Κ.Κ είναι πρόθυμο να δώσει ό,τι πρέπει να δώσει, έτσι ώστε να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε συνάδελφοι, καταλαβαίνω ότι ο επόμενος θέλει τον χρόνο του προηγούμενου, αλλά έτσι δεν θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Να το καταλαβαίνετε για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Εγώ είδα τον τελευταίο που μίλησε, για επτά λεπτά και σαράντα δευτερόλεπτα, νομίζω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Να μην είστε άδικος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Αν ήμουν άδικος, δεν θα φτάνατε στα δέκα λεπτά.

Μια ανακοίνωση προς το Σώμα. Οι Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δικαιοσύνης, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν τις 26-7-2021 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης Χρηματοδότησης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δανειακής Σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ελληνικής Δημοκρατίας και των παραρτημάτων τους».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Χαράλαμπο Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά, μερικές φορές δεν μπορώ να φανταστώ πόσο αντιδραστικός είστε, κύριε Φίλη, πόσο αντιδραστική είναι η παράταξή σας, πόσο οπισθοδρομικές είναι οι τοποθετήσεις σας, πόσο θέλετε να μείνουν τα πράγματα κολλημένα σε κάτι, που δεν υπάρχει καν. Αν συζητάτε με τον κόσμο, ο κόσμος θέλει μια εκπαίδευση η οποία να φέρνει αποτέλεσμα. Θέλει μια εκπαίδευση κι αν μη τι θέλει το ΚΚΕ. Πρέπει να πω ότι εγώ παρακολουθώ...

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς θέλουμε εκπαιδευτικούς κι όχι μαϊμούδες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Παρακολουθήσα με προσοχή την ομιλία του κ. Δελη που ήταν εξαιρετική...

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς θέλουμε προσωπικότητες και όχι μαϊμούδες, θέλουμε ανθρώπους και όχι ρομπότ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Λυπάμαι που διαφωνούμε στο «διά ταύτα».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...και το έχουμε αποδείξει. Αυτά να τα πείτε αλλού!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Νομίζω ότι και εσείς, αν μπορούσατε να καταλάβετε ότι η αγορά είναι ο λαός, θα κάνατε μία διαφορετική ταύτιση μεταξύ του τι χρειαζόμαστε και του τι έχουμε. Νομίζω ότι η πιο σημαντική -σε αυτήν αντιδράτε κυρίως- αλλαγή που φέρνει το σημερινό σχέδιο νόμου είναι κυριολεκτικά η αποκέντρωση και η αυτονομία, που θέλει να δώσει στην εκπαίδευση.

Δεν ξέρω αν θα το πετύχει. Δεν ξέρω αν φτάνει, παρ'όλο που έχουμε μπροστά αρκετά χρόνια, επειδή όμως χρειάζεται καμιά δεκαετία, ενδεχομένως να μην προλάβετε, κυρία Κεραμέως, να το δείτε να γίνεται. Αλλά, αν το πετύχουμε, θα έχουμε πραγματικά αλλάξει κάτι πολύ σημαντικό στον τόπο.

Είναι χαρακτηριστικό και θέλω να το καταθέσω, παρ'όλο που υπάρχει παντού, το ότι η Ελλάδα να είναι πάτος, είναι η τελευταία χώρα στην αυτονομία που δίνει στους εκπαιδευτικούς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής Χαράλαμπος (Μπάμπης) Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βάζετε τα κλάματα, γιατί οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογηθούν; Ποιος εκπαιδευτικός νοιάζεται για την αξιολόγηση; Την θέλουν όλοι. Θέλουν την αξιολόγηση μέσα από τα σπλάχνα τους, ο ένας να μπορεί να συμμετέχει στην αξιολόγηση των υπολοίπων, όπως γίνεται παντού στον κόσμο.

Αυτό μας λείπει. Αυτό θα πετύχουμε και εφόσον το πετύχουμε, να το εφαρμόσουμε με αυστηρότητα. Ωραία, θα το ψηφίσουμε. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Το ξέρετε πολύ καλά. Θα τα ψηφίσουμε και θα τα ψηφίσουμε με ενθουσιασμό.

Το θέμα είναι να το εφαρμόσετε, κυρία Υπουργέ. Με αυτή την έννοια, το γεγονός ότι φτάσαμε στο καλοκαίρι, για να έχουμε μία ολοκληρωμένη παρέμβαση σε αυτό το θέμα της ποιότητας της εκπαίδευσης, βεβαίως, μπορεί να είναι καθυστέρηση, αλλά το γεγονός ότι θα ξεκινήσει αμέσως με την καινούργια σχολική χρονιά είναι μία κατάκτηση.

Η αυτονομία και η αποκέντρωση είναι τα βασικά εργαλεία για τους εκπαιδευτικούς να δείξουν τι αξίζουν, από τι πραγματικά είναι φτιαγμένοι και να δώσουν στην ελληνική δημόσια εκπαίδευση αυτό που της λείπει. Οι τετραμηνιαίες δοκιμασίες, οι εκπαιδευτικές δράσεις, οι εκπαιδευτικοί όμιλοι, οι έρευνες, οι πρακτικές ασκήσεις είναι όλα προοδευτικά, φιλελεύθερα, καινούργια πράγματα, τα οποία σας καλώ έστω την τελευταία στιγμή να τα στηρίξετε.

Η ελληνική PISA, όπως ονομάζεται, αλλά το γεγονός ότι θα μπορούμε όλοι να αξιολογούμε το σύστημα -όχι να έρχονται να μας λένε πώς είναι το σύστημά μας, να το υπερασπιστούμε επιτέλους- το γεγονός ότι θα βάλουμε μια ξένη γλώσσα από τα μικρά χρόνια, στην προσχολική εκπαίδευση -που εκεί είναι κρίσιμο, τα δύο χρόνια πριν ξεκινήσει, ας το πούμε, το κανονικό σχολείο- το γεγονός ότι στην προσχολική ηλικία θα βάλουμε τα αγγλικά, θα βάλουμε τεστ δεξιοτήτων, αυτά είναι που θα αλλάξουν μεσοπρόθεσμα το πρότυπο της ελληνικής εκπαίδευσης. Ο διπλασιασμός των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, όλα αυτά είναι προοδευτικές πρωτοβουλίες, τις οποίες παίρνει η πλειοψηφία σήμερα παράταξη και ευτυχώς, πολλές από αυτές υποστηρίζονται και από μία άλλη παράταξη, που έχει την εμπειρία και των θετικών αλλά και των λαθών της.

Άρα, το Κοινοβούλιο θα πάει μπροστά να στηρίξει κάτι θετικό. Και είναι κρίμα ότι επιμένετε σε κάτι το οποίο είναι πασέ, είναι ξεπερασμένο, δεν συμβαδίζει ακριβώς με αυτό που λέτε. Η αγορά είναι εδώ για να μας ελέγχει. Δεν είναι θέμα βιομηχανών. Ποιοι βιομήχανοι; Οι βιομήχανοι βγάζουν μια ανακοίνωση, τρεις έρευνες. Νομίζετε ότι οι βιομήχανοι προσδιορίζουν τα πράγματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τη «Λευκή Βίβλο» ποιος την γράφει;
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εγώ θα σας πω από τη δικιά μου εμπειρία, ότι τα προσδιορίζουν πολύ λιγό-

τερο από την αντίδραση των συνδικαλιστών, τους οποίους υποστηρίζετε εσείς. Η βιομηχανία της αντίδρασης και της οπισθοδρόμησης είναι, δυστυχώς, ένα κάποιο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό, όμως, θα ωφεληθεί από αυτές τις αλλαγές, διότι θα στηρίξει πλέον τους συνδικαλιστές οι οποίοι μπορούν να ανταπεξέλθουν σε ένα σύστημα ανταγωνιστικό -βεβαίως, θα είναι ανταγωνιστικό- αλλά προοδευτικό, γιατί θα περιλαμβάνει τη γνώση, θα περιλαμβάνει την προσαρμογή στην τεχνολογία. Τι κακό έχει να προσαρμοζόμαστε στις εξελίξεις; Ίσα-ίσα το αντίθετο.

Αυτό που χρειάζεται, βεβαίως -θα συμφωνήσουμε εδώ, να συμφωνήσουμε σε κάτι- είναι να υπάρχει η βασική εκπαίδευση, ο βασικός κορμός της ελληνικής εκπαίδευσης. Η ελληνικότητα στην εκπαίδευση, οι βασικές μας αρχές, το τι είναι η χώρα μας και το πώς πορεύεται μέσα στις άλλες χώρες. Αυτά όλα είναι βασικά και δεν χρειάζεται να τα πάρουμε από καμμία αγορά και από καμμία προσαρμογή. Από εκεί και πέρα, όμως, όλα τα άλλα είναι θέματα προσαρμογής και νομίζω ότι -δόξα τω Θεώ- αυτή τη στιγμή έχουμε κάνει αυτό το μεγάλο βήμα.

Δεν μπορώ να φανταστώ, κύριε Φίλη, ότι δεν υποστηρίζετε την επιλογή του διδακτικού βιβλίου, ότι δεν υποστηρίζετε ότι πρέπει να έχουμε περισσότερα του ενός διδακτικά βιβλία, ότι δεν μπορεί μία ομάδα που τη διαλέγει το Υπουργείο να κάθεται να γράφει ένα πράγμα. Κοίταξα πριν από μερικά χρόνια το βιβλίο της πολιτικής οικονομίας. Έμεινα. Το είπα -γιατί τους περισσότερους τους γνωρίζω- «ντροπή». Μικρά μικρά γραμματάκια, πράγματα που ένας φοιτητής θέλει δύο χρόνια να τα σπουδάσει, τα βάζουμε να τα περάσουν έτσι οι μαθητές, μην τυχόν και μάθουν οικονομικά.

Όλα αυτά πρέπει να αλλάξουν. Η εκπαίδευση είναι στην αρχή της μεγάλης αλλαγής της. Στηρίξετε την να πάμε παρακάτω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε τώρα με την κ. Μαρία - Ελίζα Ξενογιαννακοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο κ. Χήτας από την Ελληνική Λύση. Παρακαλώ να είστε εντός του χρόνου για να προχωρήσει τη διαδικασία.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω να πω ότι δεν μπορώ να μην σχολιάσω τον προηγούμενο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ακούσαμε ότι ο λαός είναι η αγορά και ότι η αγορά μας ελέγχει. Θα ήθελα απλώς, να υπενθυμίσω μιλώντας από το Βήμα της Βουλής ότι η λαϊκή κυριαρχία είναι αυτή που εκφράζει και καθορίζει τη δημοκρατική λειτουργία ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού κράτους δικαίου. Φυσικά, εμείς, ως αντιπρόσωποι και εκφραστές αυτής της λαϊκής κυριαρχίας και η πολιτική είναι για να βάζει κανόνες και να ελέγχει την αγορά.

Έχοντας πει αυτό, γιατί νομίζω ότι εδώ πια με την ευκαιρία αυτού του σχεδίου νόμου για την παιδεία, αλλά θα έλεγα συνολικά από την επομένη των εκλογών του 2019, κάθε νομοσχέδιο που από την Υπουργό Παιδείας, όπου φυσικά εκφράζει τις βασικές αρχές της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, έχει συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Είναι όλα αυτά τα νομοθετήματα που έχουν έρθει, τα οποία αφενός στοχοποιούν και έρχονται να αποδυναμώσουν την δημόσια εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα της, από το σχολείο μέχρι το πανεπιστήμιο. Είναι η διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Το είδαμε από τους πρώτους μήνες όσον αφορά τη μείωση της χρηματοδότησης, το κλείσιμο πανεπιστημιακών περιφερειακών τμημάτων, όταν είδαμε να παγώνουν οι προσλήψεις του μόνιμου προσωπικού και φυσικά, να υποβαθμίζεται η επαγγελματική και η τεχνική εκπαίδευση.

Είδαμε τον καθαρά ταξικό χαρακτήρα, που έχει η νομοθεσία, που φέρνει συστηματικά η Υπουργός Παιδείας και η Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Είδαμε, βέβαια, ταυτόχρονα ότι όλες αυτές οι νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως και συνολικά όλη η οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, τελικά να εξυπηρετεί συγκεκριμένα ιδιωτικά συμφέροντα.

Δηλαδή, στην πραγματικότητα, η όλη πολιτική της Κυβέρνη-

σης της Νέας Δημοκρατίας έχει τα ίδια χαρακτηριστικά: Πρώτα απ' όλα -το είπε με πολύ καθαρό τρόπο εισηγητής μας κ. Φίλης- είναι η πλήρης αμφισβήτηση στην πράξη και η υπονόμηση του δημοκρατικού κεκτημένου της Μεταπολίτευσης.

Το δεύτερο είναι ότι βλέπουμε μία πολιτική, η οποία σε όλες τις εκφάνσεις της, έρχεται να αποδυναμώσει το κοινωνικό κράτος, δηλαδή το Εθνικό Σύστημα Υγείας εν μέσω πανδημίας, την παιδεία -χαρακτηριστικό και το σημερινό σχέδιο νόμου- το ασφαλιστικό με την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης και το τζογάρισμα των εισφορών των νέων και την αμφισβήτηση της αλληλεγγύης των γενεών.

Βλέπουμε, λοιπόν, μια αντίληψη αποδυνάμωσης του κοινωνικού κράτους που ταυτόχρονα είναι και αποδυνάμωση της ίδιας της δημοκρατίας μέσα από τα κοινωνικά δικαιώματα, μέσα από την έννοια της οικονομικής και κοινωνικής δημοκρατίας και φυσικά, έδωκε το ίδιο και με το εργασιακό νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη, όπου εκεί ήταν το απόγειο αυτής της πολιτικής όσον αφορά την μείωση των αποδοχών, την εντατικοποίηση της εργασίας, την μετατροπή δηλαδή της χώρας μας σε χώρα ελαστικής και φθηνής εργασίας, ανεξέλεγκτων απολύσεων χωρίς δικαιώματα.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι μέσα από αυτή την πολιτική, η οποία ασκείται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βλέπουμε όλα αυτά τα χαρακτηριστικά και ταυτόχρονα μια πλήρη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, δηλαδή αυτή την προπαγάνδα, την οποία ονομάζει η Κυβέρνηση επικοινωνιακή πολιτική, αλλά στην πραγματικότητα είναι μία προπαγάνδα, η οποία διαστρέφει και διαστρεβλώνει τις έννοιες και το περιεχόμενο της πολιτικής.

Με αυτό τον τρόπο, το Πτωχευτικό Δίκαιο ήταν δεύτερη ευκαιρία, με αυτό τον τρόπο ο αντεργατικός νόμος Χατζηδάκη ήταν ενδυνάμωση των εργαζομένων και προστασία της εργασίας, το ασφαλιστικό, που ξεκινάει αύριο μέσα στο κατακαλόκαιρο, έχοντας κατατεθεί μέσα στα μεσάνυχτα της Παρασκευής, ήταν για τη νέα γενιά μια μεταρρύθμιση, κι έτσι το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα μας είπαν -και έχετε βάλει, κυρία Υπουργέ, αυτόν τον τίτλο- ότι είναι για την αναβάθμιση του σχολείου και για την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών. Είναι η πλήρης διαστρέβλωση όλων των εννοιών και η συκοφάντηση τελικά και η απαξία των ιδιών των εννοιών, με πρώτα απ' όλα την ίδια τη μεταρρύθμιση, που θεωρείται πλέον απορρύθμιση και εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης: Είναι, λοιπόν, ενδυνάμωση του σχολείου η λογική ακριβώς της διεύρυνσης των ανισοτήτων, των διαχωρισμών, των διακρίσεων, της κατηγοριοποίησης; Είναι ενδυνάμωση του δημόσιου σχολείου, όταν βλέπουμε να έρχεται ένα σχέδιο νόμου, το οποίο υποβαθμίζει το σχολείο, ειδικά και τη μάθηση για τις λαϊκές οικογένειες, που πλήττει τελικά, την ίδια την κοινωνική πλειοψηφία;

Είναι ενδυνάμωση του σχολείου, όταν εν μέσω πανδημίας, με αυτόν τον απερίγραπτο τρόπο για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, είκοσι χιλιάδες παιδιά αυτή τη στιγμή έχουν αποκλειστεί και είναι η πρώτη φορά, που βλέπουμε να υπάρχει μια χαρά και μια περηφάνια από την Υπουργό Παιδείας, επειδή μένουν τόσες χιλιάδες θέσεις κενές στα πανεπιστήμια;

Είναι αυτό, λοιπόν, ακριβώς η ενδυνάμωση του δημόσιου σχολείου και του δημόσιου πανεπιστημίου; Είναι η πραγματική ενδυνάμωση των ιδιών των εκπαιδευτικών, όταν έρχεστε και εισάγετε ξανά τις πιο αυταρχικές, παρωχημένες -επειδή ακούσαμε πριν για παρωχημένες λογικές- αυτής της αυταρχικής συγκεντρωτικής ιεραρχίας μέσα στο σχολείο, του διευθυντή πάλι που είναι παντοδύναμος και απαξιώνεται κάθε έννοια συλλογικότητας και σχολικού συμβουλίου; Αυτό είναι η σύγχρονη έννοια σήμερα για ένα σύγχρονο σχολείο, που ενδυναμώνει τους εκπαιδευτικούς ή μήπως πρόκειται για τιμωρητική αξιολόγηση -η οποία πάλι με τη μορφή απειλής, πάλι με την απειλή για πειθαρχικό, που φτάνει μέχρι και τη στέρηση μισθού- και φυσικά, για την αναστολή οποιασδήποτε εξέλιξης μέσα στο σχολείο;

Όλα αυτά είναι δείγματα μιας συγκεκριμένης γραφής, που είναι εις βάρος των νέων, τους οποίους πλήττετε με κάθε τρόπο, από την εργασιακή, εκπαιδευτική και ασφαλιστική επισφάλεια και

φυσικά, μια συγκεκριμένη αντίληψη για τον τρόπο που κυβερνάτε.

Εγώ θέλω να κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Όταν μια κυβέρνηση -και τώρα μιλώ συνολικά, από τα θέματα της πανδημίας μέχρι την οικονομία, τα εργασιακά και την παιδεία- έρχεται και κυβερνάει συνεχώς με απειλή, με τιμωρητικές ρυθμίσεις, με την έννοια του αυταρχισμού, πιστεύετε ότι αυτό είναι μια κυβέρνηση αυτοπεποίθησης, αυτό είναι μια κυβέρνηση, η οποία είναι σε επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα.

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όταν μια κυβέρνηση κυβερνά μέσα από τη λογική της τιμωρίας, της απειλής και του αυταρχισμού και ιδιαίτερα, στα θέματα της παιδείας, αλλά και συνολικά, είναι μια κυβέρνηση που είναι αποκομμένη πλήρως από τις πραγματικές ανάγκες του ελληνικού λαού, είναι μια κυβέρνηση που θα πάρει την ανάλογη απάντηση από την ίδια την κοινωνική πλειοψηφία και τους νέους, που με κάθε τρόπο πλήττει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και εμείς.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Χίτα Κωνσταντίνο από την Ελληνική Λύση και μετά με τον κ. Μιλτιάδη Χρυσομάλλη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Με όλο τον σεβασμό και στον θεσμικό ρόλο της κ. Μακρή, ως Υφυπουργού Παιδείας, θα ήθελα πάρα πολύ να ήταν και η κ. Κεραμέως εδώ. Είπε ότι θα με παρακολουθήσει και αν χρειαστεί, θα έρθει να απαντήσει. Της το ζήτησα κιόλας. Ουσιαστικά, την προκάλεσα σήμερα να καθίσει εδώ να μας απαντήσει, για να έχει και νόημα η κουβέντα που κάνουμε. Αλλιώς, δεν έχει νόημα. Ανεβαίνει ο καθένας, λέει ό,τι θέλει, φεύγει, το πήρε ο αέρας, τελειώσαμε.

Έχετε πει πολλές φορές ότι είναι πολύ πιο εύκολο να είναι κανείς Αντιπολίτευση από το να κυβερνάει.

Θα σας κάνω ένα μικρό ταξίδι στο χρόνο, κυρία Κεραμέως -αν ακούτε εκεί έξω- και κυρία Υφυπουργέ. Θα σας πάω στον Σεπτέμβριο του 2018. Διαβάζω δηλώσεις: «Η παιδεία της χώρας, όπως όλοι σχεδόν οι τομείς της δημόσιας σφαίρας, έχει τραυματιστεί βαριά από την καταστροφική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Κατήργησε τα πρότυπα σχολεία ο ΣΥΡΙΖΑ, απαξίωσε την αρχαία ελληνική γραμματεία ο ΣΥΡΙΖΑ». «Τον Σεπτέμβριο του 2018 θέσπισε αντισυνταγματικό νομικό πλαίσιο για την επιλογή διευθυντών σχολικών μονάδων», έλεγε η κ. Κεραμέως για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία Κεραμέως, εγώ θα σας το πω λίγο διαφορετικά: «Κρείττον του λαλείν το σιγάν» και θα σας εξηγήσω γιατί. Διότι αυτοί κατήργησαν, όπως λέτε και λέγατε -γιατί είχατε την πρεμούρα να πάρετε την εξουσία τότε- τα πρότυπα σχολεία, για να έρθει η Κυβέρνηση σήμερα και να καταργήσει τις εκκλησιαστικές σχολές. Αυτοί, όπως λέγατε, απαξίωσαν τα αρχαία. Έτσι δεν λέγατε; Το ίδιο, όμως, κάνετε και του λόγου σας. Γιατί; Διότι το κράτος έχει συνέχεια. Αυτούς κατηγορούσατε για αντισυνταγματικούς νόμους κι εσείς θεσπίσατε ως υποχρεωτικό το εμβόλιο στους φοιτητές, για να μιλήσουμε για αντισυνταγματικότητα.

Είστε ίδιοι και λυπούμαστε που το λέμε. Είστε το ίδιο επικίνδυνοι σε ένα τόσο ευαίσθητο θέμα. Αυτό, όμως, το πόσο επικίνδυνοι είστε δεν αρκεί να το συνειδητοποιήσουμε εμείς, όχι.

Πρέπει, κυρία Κεραμέως, να το διαπιστώσουν όλοι όσοι ψήφισαν Νέα Δημοκρατία προεκλογικά, τότε που λέγατε «να τιμωρήσουμε τον ΣΥΡΙΖΑ να φύγει» και καλώς τον τιμωρήσατε και καλώς ο κόσμος τον τιμώρησε. Τον τιμώρησε για να φύγει, αλλά να έρθει ποιος; Εσείς; Εσείς, η επιλογή εκατοντάδων χιλιάδων παραπλανημένων ψηφοφόρων, που έδωσε στους δικούς σας αρίστους, του Κυριάκου Μητσοτάκη, τη δυνατότητα να βάλουν ταφούρα στο μέλλον των παιδιών μας, στο μέλλον όλων των παιδιών αυτής της χώρας;

Διότι παραπλάνησατε και στο θέμα της παιδείας τον κόσμο. Καραμπινάτη περίπτωση παραπλάνησης και αυτό θα πρέπει να το θυμόνται πάρα πολύ καλά όλοι οι ψηφοφόροι, όταν πάνε πίσω από αυτό το μπλε παραβάν πάλι να ψηφίσουν την επόμενη φορά και να θυμούνται.

Αν εσείς θέλετε να δημιουργήσετε, κυρία Κεραμέως, το σχολείο του χθες, θα σας πούμε ευθαρσώς ότι η Ελληνική Λύση θέλει να δημιουργήσει το σχολείο του αύριο. Γι' αυτό και ζητάμε με όλους τους τόνους και σε όλες τις ομιλίες του ο Πρόεδρος από τους Έλληνες να εμπιστευθούν το μοναδικό πατριωτικό κόμμα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και να μας δώσουν μια τετραετία για να αλλάξουμε τον τόπο.

Τολμάτε να λέτε ότι αναβαθμίζετε την παιδεία.

Η Ελληνική Λύση λέει το εξής πολύ απλό, κυρία Κεραμέως και κυρία Μακρή: Όσο υπάρχουν μαθητές που κάνουν μαθήματα σε κοντέινερς, όσο υπάρχουν μαθητές που κάνουν μαθήματα σε αποθήκες, δεν δικαιούστε να μιλάτε για αναβάθμιση. Τελεία και παύλα. Αυτό δεν είναι λαϊκισμός, είναι η ωμή πραγματικότητα και για εσάς και για τους προηγούμενους και τους προπροηγούμενους, όλους αυτούς που θέλατε να αλλάξετε την παιδεία. Αλλάξατε, όντως, την παιδεία. Τα φώτα τής αλλάξατε! Τίποτε παραπάνω και τίποτα λιγότερο.

Είστε τόσο υπάκουοι στο CDC και στον ΠΟΥ, στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας. Τί τονίζουν εκεί και ο CDC και ο ΠΟΥ; Τονίζουν την ανάγκη αποστασιοποίησης των μαθητών, άρα μια αίθουσα αναγκαστικά που πρέπει να μειωθούν οι μαθητές.

Ερώτηση: Εδώ και ενάμιση με δύο χρόνια έχετε κάνει κάτι γι' αυτό; Να σας θυμίσω ότι μας είχατε πει ψέματα για τον μέσο όρο των μαθητών στις σχολικές τάξεις. Βάζατε είκοσι οκτώ άτομα και μας μιλούσατε για πέντε-έξι παιδιά με τα Greek Statistics, που τα έχετε πάντα πρόχειρα για να παραπλανάτε τον κόσμο;

Πείτε μας την αλήθεια. Θέλω μια απάντηση από εκεί που είστε, στο γραφείο σας στη Βουλή. Ελάτε και απαντήστε μας για ποιον λόγο κλείνετε τις εκκλησιαστικές σχολές. Θα καταλάβουμε. Για ποιον λόγο τέτοιο μένος σε ότι θυμίζει Ελλάδα, σε ότι θυμίζει θρησκεία; Ό,τι μυρίζει λιβάνι το κυνηγάτε, ιδίως εσείς. Είναι μια μομφή εναντίον σας. Ιδίως εσείς συγκεκριμένα. Φοβερό! Θα καταλήξω και παρακάτω άλλου!

Ιδίως, κυρία Κεραμέως, εσείς κάθε μέρα ξεπερνάτε τον εαυτό σας!

Γιατί, κυρία Κεραμέως, θέλετε να κόψετε την εκπαίδευση σε ανεμβολίαστους φοιτητές;

Σήμερα, λοιπόν -γιατί είναι και η δουλειά μου αυτή ως δημοσιογράφου- στον ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης «FOCUS», τετραετής φοιτήτρια Αγγλικής Φιλολογίας, η Έφη βγήκε και κατήγγειλε -το παίρνω πίσω- εξέφρασε τον αποτροπιασμό της το κορίτσι αυτό για τον ωμό αυτό εκβιασμό. Ανοίγω εισαγωγικά: «Δεν έχω χρήματα να κάνω τεστ κάθε εβδομάδα. Δεν έχω χρήματα να κάνω τεστ και δεν αισθάνομαι και έτοιμη να εμβολιαστώ. Πώς θα πάρω πτυχίο εγώ;», αναρωτήθηκε.

Τι θα απαντήσετε στο κορίτσι αυτό; Απαντήστε. Είναι το κορίτσι το δικό μας, το παιδί μας μπορεί να είναι αύριο εκεί. Απαντήστε.

Τι απαντάτε στο κορίτσι αυτό, κυρία Κεραμέως, που τέσσερα χρόνια διαβάζει και τώρα ήρθε η ώρα να τελειώσει, να κάνει την πρακτική της, να βγει στην αγορά εργασίας και να γίνει μέλος της κοινωνίας;

Η δωρεάν παιδεία, κυρία Κεραμέως, είναι δικαίωμα που δεν μπορείτε να αμφισβητείτε εσείς. Μην πάω στα σχολικά βιβλία τώρα. Τα αλλάζετε αυτά; Κάντε τα βασικά και αφήστε τις λεπτομέρειες. Σχολικά βιβλία. Φοβάστε την ιστορική γνώση λες και είναι φονικός ιός. Όλα στα Πρακτικά μετά, εδώ: «Η Ιταλία μάς κήρυξε τον πόλεμο και εμείς πήγαμε στο υπόγειο». Αυτά γράφουν μέσα. Αυτά γράφουν.

Κατηγορούσατε τον ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτά. Κάνετε τα ίδια και χειρότερα.

Θα έπρεπε να ντρέπεστε όλοι σας στην Κυβέρνηση και εσείς που ηγείστε του Υπουργείου για το τι διδάσκονται τα ελληνόπουλα μας στα σχολικά βιβλία από ανθελληνικά κείμενα, που προσβάλλουν την ιστορία και το έθνος μας, μέχρι και κείμενα που προάγουν την παιδερασία. Πρώτη γυμνασίου: «Ο Σάκης ο ηλεκτρολόγος, είκοσι έξι ετών, που τα έφτιαξε με τη μαθήτριά δεκαπέντε-δεκαέξι ετών». Αυτά διδάσκονται τα παιδιά μας; Είναι ντροπή πραγματικά, ντροπή, ντροπή, ντροπή!

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό θέλω ακόμα γιατί είμαστε δυο-τρεις ομιλητές για τρεις ημέρες. Θα πάρω κι ένα λεπτό ακό-

μη και σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση.

Εδώ θέλω την κ. Κεραμέως να επιστρέψει τώρα να απαντήσει. Το έχουμε θίξει, αλλά προφανώς δεν ιδρώνει το αυτί. Και όχι εμείς, αφήστε την Ελληνική Λύση. Το έχουν θίξει πενήντα Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μακρή, που είναι εδώ, η Ελληνική Λύση, ο ΣΥΡΙΖΑ, όλοι. Θα πρέπει, λοιπόν, να νιώθουμε ντροπή εδώ μέσα που έχετε όμηρους για έντεκα χρόνια διακόσιες πενήντα οικογένειες πολύτεκνες εκπαιδευτικών και δεν τους έχετε τακτοποιήσει από το 2010. Είναι έντεκα χρόνια. Είναι άνθρωποι, που πρόσφεραν στην κοινωνία, στην πατρίδα μας, στην Ελλάδα μας παιδιά, τρία, τέσσερα, πέντε ελληνόπουλα και τους έχετε δέσμιους εκεί. Δεν μας απαντάτε για ποιον λόγο δεν τους προσλαμβάνετε.

Από δέκα χιλιάδες πεντακόσιους, που θα προσλάβετε, τώρα, όπως λέτε -και καλά κάνετε- θα προσλάβετε έντεκα χιλιάδες επτακόσιους και πολύ καλά κάνετε. Δεν χωράνε διακόσιες πενήντα ψυχές, Έλληνες εκπαιδευτικοί που ταλαιπωρούνται από το 2010, κύριε Πρόεδρε, να μπουν, να δουλέψουν; Προσφέραν παιδιά στην κοινωνία. Τους το είπε ο Κυριάκος Βελόπουλος, ο Πρόεδρος μας: «Δεν θέλουμε ψήφο, δεν θέλουμε τίποτα. Είναι χρέος απέναντί σας που προσφέρατε ελληνόπουλα στην κοινωνία». Λάβανε κούφιες υποσχέσεις. Πάνω από πενήντα ερωτήσεις Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρία Μακρή, να πάρετε τον λόγο τώρα. Ήταν δική σας εισήγηση στην κ. Κεραμέως. Το αφήσατε στο γραφείο της και είπε να γίνει. Δεν το κάνει. Γιατί δεν το κάνει; Τι είναι αυτοί οι άνθρωποι, απατεώνες; Συμβαίνει κάτι που δεν το ξέρουμε εμείς; Γιατί δεν προσλαμβάνετε εκπαιδευτικούς από διακόσιες πενήντα πολύτεκνες οικογένειες και τους τυραννάτε από το 2010 μέχρι και τώρα; Απαντήστε μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Χίτα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Σας ζήτησα τον λόγο, για να διευκρινίσω σε εκείνους που ακούν και ενδεχομένως έχουν την εντύπωση ότι η κ. Κεραμέως εάν ήταν παρούσα θα απαντούσε στις ερωτήσεις του συναδέλφου, για να διευκρινίσω ότι ο τρόπος που διεξάγεται η συζήτηση στην Ολομέλεια της Ελληνικής Βουλής δεν επιτρέπει στον Υπουργό να απαντά σε κάθε συνάδελφο, που θεωρεί ή που είναι ενδεχομένως σοβαρά τα ερωτήματα, τα οποία θέτει. Η Υπουργός θα τοποθετηθεί στην πρωτολογία, στη δευτερολογία και θα απαντήσει μεταξύ των άλλων και σε εσάς.

Τελειώνω λέγοντάς σας ότι εκπροσωπείται το Υπουργείο, είμαι η αρμόδια Υφυπουργός.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Νομίζω ότι ήταν αυτονόητο. Δεν χρειαζόταν.

Συνεχίζουμε με τον κ. Μιλτιάδη Χρυσομάλλη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς δεν είναι δύσκολο να αντληφθεί κανείς, ακούγοντας τις τοποθετήσεις σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν έχετε καμμία επαφή με την κοινωνία, καμμία επαφή με την πραγματικότητα και με την κοινή λογική. Το διαπίστωσε και η κοινωνία κατά τα τεσσεράμισι χρόνια της διακυβέρνησής σας.

Δεν είναι παράλογο που στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο συγκεντρώνετε τα πυρά σας στο ζήτημα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Μόνο και μόνο η έννοια της αποτίμησης με κριτήρια του εκπαιδευτικού έργου και της αξίας του εκπαιδευτικού, καθώς και η συνεπακόλουθη επιβράβευσή του σας προκαλεί ιδεολογική ναυτία. Το καταλάβαμε όταν νομοθετήσατε το 2015 την αποσύνδεση της επιλογής διευθυντών από την αξιολόγηση, όπως επίσης τις λογικές συλλογικής αυτοαξιολόγησης, που θεσμοθετήσατε το 2017 με τη μορφή διαλόγου στο σύνολο των καθηγητών και

όχι ουσιαστικής κρίσης.

Έχετε ξαναδεί εσείς αξιολόγηση όπου ο αξιολογούμενος είναι και αξιολογητής; Μόνο η «πρώτη φορά αριστερά» μπορούσε να το έχει σκεφτεί αυτό.

Μετατρέψατε την αξιολόγηση σε ομάδα συζήτησης, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί; Γιατί πολύ απλά, δεν θέλετε την αξιολόγηση, δεν θέλετε την αναγνώριση της αξίας, δεν θέλετε την επιβράβευση, δεν θέλετε τη βελτίωση. Το μόνο που θέλετε είναι η ισοπέδωση προς τα κάτω. Αυτό υπηρετείτε συνειδητά και ιδεολογητικά, σας το αναγνωρίζω αυτό. Το κατάλαβε αυτό και η κοινωνία κατά τα χρόνια της διακυβέρνησής σας.

Έρχεστε λοιπόν, σήμερα να μας πείτε ότι επαναφέρουμε το διευθυντικό κράτος, τον διευθυντή μπαμπούλα, που θα τοποθετεί τους δικούς του συνεργάτες και θα διαχειρίζεται το σχολείο κατά το δοκούν. Ξεχάσατε, βέβαια, να μας πείτε ότι εμείς επιλέγουμε να θεσμοθετήσουμε τη διασύνδεση της εξέλιξης στον βαθμό του διευθυντή της σχολικής μονάδας με την αξιολόγηση, κάτι που εσείς καταργήσατε και επιλέγατε τους διευθυντές, με μόνο κριτήριο τα χρόνια διδασκαλίας τους και παράλληλα αδιαφορήσατε και γράψατε στα παλαιότερα των υποδημάτων σας το Συμβούλιο της Επικρατείας και τις αποφάσεις του, που σας έλεγαν ότι αυτό είναι αντισυνταγματικό και καταργεί ξεδιάντροπα τις συνταγματικές αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας και της αμεροληψίας. Ποιοι; Εσείς που θεωρητικά θα ήσασταν «η κάθε λέξη από το Σύνταγμα». Το θυμάστε αυτό το ωραίο;

Μας εγκαλείτε, λοιπόν, σήμερα γιατί επαναφέρουμε τη λογική της ουσιαστικής αναγνώρισης του έργου των εκπαιδευτικών μας. Διότι επαναφέρουμε την αναγνώριση των ικανοτήτων τους και των προσόντων τους και τους επιβραβεύουμε μέσω της αξιολόγησης. Γιατί δίνουμε, μέσω της επιμόρφωσης, σε όσους εκπαιδευτικούς μας δεν τα πήγαν καλά στην αξιολόγηση τη δυνατότητα να γίνουν καλύτεροι και να διεκδικήσουν ισότιμα την εξέλιξή τους.

Μας εγκαλείτε εσείς με τις αγκυλώσεις και τις ιδεοληψίες σας, γιατί αντί της ισοπέδωσης, δίνουμε τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς μας να αναγνωριστεί η αξία τους και να τους δώσει τη δυνατότητα να ανελιχθούν. Αυτοί είστε κι αυτοί είμαστε. Αυτή είναι η βασική μας διαφορά. Εμείς πιστεύουμε στην κοινωνική ανέλιξη ενώ εσείς στην ισοπέδωση προς τα κάτω.

Μέσα στην απόλυτη φτώχεια των επιχειρημάτων σας, στην ασθενή σας μνήμη και στην αδυναμία σας να κατανοήσετε τι ζητάει η κοινωνία, ακόμα και οι δικοί σας ψηφοφόροι τι ζητάνε, επινοήσατε ανύπαρκτα επιχειρήματα και στραφήκατε με αδιανόητους χαρακτηρισμούς κατά της Υπουργού. Ανοίξτε τα μάτια σας και δείτε ότι αυτό που κάνουμε είναι να επαναφέρουμε το σχολείο στη λειτουργία που του αξίζει και που εσείς είχατε αντισυνταγματικά και αντιδημοκρατικά διακόψει.

Δεν το λέμε εμείς, το λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Δίνουμε πραγματική αυτονομία στις σχολικές μονάδες και αφαιρούμε την υπουργική θηλιά, που εσείς τους είχατε φορέσει. Ξέρετε πόσοι διευθυντές σχολείων έχουν αναζητήσει μόνοι τους και έχουν εξασφαλίσει δωρεές τα προηγούμενα χρόνια; Είναι πάρα πολλοί, για να βελτιώσουν τις συνθήκες των σχολείων τους σε δήμους με μικρές οικονομικές δυνατότητες, για να εξασφαλίσουν μέσα για τις σχολικές δραστηριότητες. Αυτό θεσμοθετούμε και εμείς, λοιπόν, για να βοηθήσουμε τους εκπαιδευτικούς αυτούς, που νοιάζονται πραγματικά, για τις μονάδες τους.

Βελτιώνουμε τον τρόπο διδασκαλίας και δίνουμε περιθώρια δημιουργικότητας στους εκπαιδευτικούς μας, γιατί τους εμπιστευόμαστε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί απέδειξαν ότι μπορούν να προσαρμοστούν και να αποδώσουν κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, όπως έδειξε η πανδημία. Τους εμπιστευόμαστε και τους δίνουμε τη δυνατότητα και το δικαίωμα -που εσείς τους αφαιρέσατε- να αξιολογηθούν για τις ικανότητές τους και να ανταμειφθούν γι' αυτές.

Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν περίμενα να ακουστούν από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τόσες λαϊκίστικες κορώνες για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πολύ δε περισσότερο για το θέμα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Ο κ. Φίλης αποκάλεσε σφαγέα την κυρία Υπουργό. Ο κ. Τσακαλώτος την χειρότερη Υπουργό των τελευταίων διακοσίων χρόνων. Αυτό

με αφορμή τις επιστολές διαμαρτυρίας υποψηφίων, που έγραψαν άριστα, αλλά δεν μπόρεσαν να μπουν στις πρώτες επιλογές τους.

Γιατί όμως; Γιατί δεν έπιασαν τη βάση, που είχαν θέσει οι ίδιες οι σχολές για τα ειδικά μαθήματα επιλογής. Δεν έμειναν εκτός πανεπιστημίου. Το επαναλαμβάνω, δεν μπήκαν στις σχολές πρώτης επιλογής τους. Μα, αυτή εν τέλει δεν είναι και η λογική του συστήματος των πανελληνίων εξετάσεων, δηλαδή να διαγωνίζονται οι μαθητές, όπως διαγωνιστήκαμε κι εμείς ως μαθητές, και να εισέρχονται στις σχολές που επιθυμούν με βάση όμως πάντα την επίδοσή τους; Η λογική της ελάχιστης βάσης εισαγωγής είναι να δοθεί επιτέλους η ουσιαστική αυτονομία στα πανεπιστήμια μας να ορίζουν ως ένα σημείο τη βαθμολογική βαρύτητα απαραίτητων μαθημάτων με βάση το αντικείμενο της σχολής. Πού είναι το κακό σε αυτό;

Ακούσαμε άπειρες κατηγορίες, χλεύη ακόμα και ύβρεις, αλλά κανείς δεν είπε τίποτα για τα παιδιά εκείνα, που εν μέσω πανδημίας έπιασαν την ελάχιστη βάση εισαγωγής και μπήκαν σε σχολές που ήθελαν. Και είναι χιλιάδες αυτά τα παιδιά. Τι θέλετε λοιπόν; Προφανώς, να τα ισοπεδώσουμε όλα προς τα κάτω, αυτό θέλετε. Είχατε το περιθώριό σας να τα ισοπεδώσετε και το κάνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, και το έχει καταλάβει η κοινωνία αυτό.

Εμείς δώσαμε την υπόσχεση μας στην κοινωνία, στους συμπολίτες μας ότι τα πράγματα θα αλλάξουν και θα γίνουν δίκαια, αξιοκρατικά και αμερόληπτα. Και αυτή την υπόσχεση την τηρούμε.

Για εμάς η αριστεία δεν είναι ρετινιά. Γι' αυτό επαναφέρουμε, ενισχύουμε και πολλαπλασιάζουμε τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία. Θέλουμε ένα πάρα πολύ καλό δημόσιο σχολείο, που θα δίνει στα παιδιά μας τις απαραίτητες γνώσεις, σε αντίθεση με εσάς που το ισοπεδώνατε. Γιατί για εμάς το πολύ καλό δημόσιο σχολείο είναι ιμάντας κοινωνικής κινητικότητας, ιμάντας ανέλιξης για οποιοδήποτε παιδί, ανεξαρτήτως από ποια οικονομική δυνατότητα έχει πίσω του.

Με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, το Υπουργείο, η κ. Κεραμέως, η κ. Μακρή, ο κ. Συρίγος στηρίζουν και βελτιώνουν το δημόσιο σχολείο. Αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Γι' αυτό και κάναμε τεσσεράμισι χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις στην ειδική αγωγή το 2020 και φέτος προχωράμε σε έντεκα χιλιάδες επτακόσιους μόνιμους διορισμούς στη γενική εκπαίδευση, γιατί θέλουμε εκπαιδευτικούς, θέλουμε υποδομές, θέλουμε δημόσια εκπαίδευση.

Εάν ψάχνετε, κύριε Τσακαλώτε, για τον χειρότερο Υπουργό των τελευταίων διακοσίων χρόνων, κοιτάτε στην παράταξή σας, κοιτάτε τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις επιλογές σας, κοιτάτε τις ιδρύσεις με απλές τροπολογίες δεκάδων ακαδημαϊκών τμημάτων, χωρίς καν ελίδα λειτουργίας, μόνο και μόνο για να κοροϊδέψετε τους ψηφοφόρους των εκλογικών σας περιφερειών.

Εμείς δεν θα σας κάνουμε παρέα στο χώρο του λαϊκισμού, που έχετε στήσει. Θα συνεχίσουμε προσηλωμένοι στις προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Αυτήν την εντολή πήραμε από τον ελληνικό λαό και αυτήν την εντολή απαρέγκλιτα τηρούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Κωνσταντίνου Ζουράρι από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μετά είναι ο κ. Μαρκόπουλος και ο κ. Καμίνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Τι ώρα θα πάμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μέχρι ποια ώρα θα πάμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Μέχρι τον κ. Μπούμπα θα πάμε.

Το λόγο έχει ο κ. Ζουράρις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Πρόεδρε, τα σέβη μου!

Τώρα που παρακολουθούσα αυτήν την απίστευτη Vulgata της Νέας Δημοκρατίας για το τελευταίο σχέδιο νόμου, θυμήθηκα τον δικό μου: «και την ειωθυίαν αξίωσιν των ονομάτων εις τα έργα αντήλλαξαν τη δικαιοσύνη». Αυτονομία, λέει, είναι ο διευθυντής. Και ξαφνικά, ουσιαστικά, εγώ θυμάμαι τα παιδαρχικά τμήματα. Εγώ θυμάμαι τα παιδαρχικά τάγματα. Ο μονόχρωμος, ο μονο-

πρόσωπος διευθυντής, ο οποίος αλλάζει ό,τι θέλει, κάνει ό,τι θέλει, πηγαίνει όπου θέλει. Οι αξιολογητές, ο ένας ελέγχει τους άλλους και όλοι μαζί τους μαθητές. Οι μαθητές κάθε τρεις μήνες κάνουν μαθήματα και δεν ξανακάνουν μαθήματα. Ο άλλος, ο διευθυντής βγαίνει ως ατζέντης να πιάσει λεφτά απ' έξω να φέρει και να εξαχρειωθεί βεβαίως, με τους πλουσίους εκεί των πολυεθνικών εταιρειών, να τουβάλουν τα βιβλία οι μεγάλες αυτές εταιρείες. Και καλά, αυτός ο οποίος είναι στα κεντρικά μπορεί να βρει λεφτά και χορηγούς. Ο άλλος διευθυντής που είναι στη Δόξα Δράμας, στην Κρύα Βρύση, στην Κωλοπετινίτσα πού θα βρει χορηγούς;

Η δουλειά μας εμάς των δασκάλων είναι να κάνουμε μάθημα. Και εγώ υπήρξα χρόνια αξιολογητής στα πανεπιστήμια έξω κ.λπ., πάντοτε συλλογικά. Μεταξύ μας τα λέγαμε και έρχονταν και οι φοιτητές μάς έκριναν, κρίνονταν κ.λπ.. Τι είναι αυτή η ιστορία με τον αξιολογητή, ο οποίος έρχεται, με τα μόρια που δίνει;

Έχετε απίστευτη την ειωθυία αξίωσιν που τα ανταλλάξετε, τη δικαιοσύνη, όπως θέλετε. Ξαφνικά γυρίσατε σε ένα σχολείο του Ντίκενς, στον 19ο αιώνα. Είναι ουσιαστικά πειθαρχικά τάγματα, αναμορφωτήρια τα οποία βέβαια, λειτουργούν και ως ατζέντηδες στα ιδιωτικά συνέχεια. Διότι με οκτώ χιλιάδες μόρια είσαι έξω. Με 8.000 ευρώ είσαι μέσα στα αρπακτοκολέγια και πληρώνεις το χρόνο σου, τα μαθήματα. Αν θες, πας. Αν δεν θες, δεν πας. Δεν τα ξέρω; Εβδομήντα πέντε χρόνια ήμουν μέσα στα θρανία κι από εδω κι από εκεί. Πληρώνεις όποτε πρέπει. Πηγαίνεις να παρακολουθείς, αν θες. Και σε δύο χρόνια ζητάς να μεις και στο Τεχνικό Επιμελητήριο και να είσαι επαγγελματίας, με άλλους, που έχουν κάνει πενταετείς σπουδές. Αυτή είναι η κατάσταση με την αρπαχή. Η αρπαχή των κολλεγιών! Αυτό κάνει το νομοσχέδιό σας.

Αλλά, βέβαια, επειδή το ψάρι ευωδιάζει από το κεφάλι και ευωδιάζει, διότι είναι αρχηγός σας, να θυμηθώ πώς το είπε. Α, ναι, διότι το πρόβλημα, βέβαια, είναι η ισότητα, η ισότητα στα οκτώ χιλιάδες μόρια που είσαι απ' έξω, αλλά με τα 8.000 ευρώ είσαι μέσα. Αυτό είναι ισότητα. Διότι το είπε ο φοβερός σκινδαλομοφράστης αρχηγός σας, με τους σκινδαλάμους, που πετάει κάθε λίγο και λιγάκι. Το είπε σε εμάς επάνω προ καιρού. Πώς το είπε; «Η κοινωνική ισότητα», λέει, «είναι ενάντια στην ανθρώπινη φύση». Ακριβώς, λέξη προς λέξη. «Η κοινωνική ισότητα είναι ενάντια στην ανθρώπινη φύση». Δηλαδή, τέλειωσαν οι καθηγμενός της Ανθρωπολογίας της Κοινωνικής, ο Αριστοτέλης, ο Μαρσέλ Μος, η Μέλανι Κλάιν. Δεν είχαν αντιληφθεί οι καθηγμενός και οι καθηγμενός της Ανθρωπολογίας της Κοινωνικής ότι δεν υπάρχει ισότητα και είναι παρά φύση; Σοβαρά, ε;

Ο κοινωνιογνών Μητσotάκης κάνει φοβερή Κοινωνιολογία. Λέει: Όπως τα δάχτυλα δεν είναι ίσα, έτσι -λέει- δεν υπάρχει ισότητα. Αυτή είναι η Κοινωνιολογία του. «Μετά οίως ανεπιστημοσύνης» (Ε', 7) ο δικός μου! «Μετά οίως ανεπιστημοσύνης» ο Μητσotάκης σας, ο κύριος Πρωθυπουργός.

Μια είναι η ρήτρα για την ισότητα. Διότι η ισότητα δεν είναι βιολογική, δεν είναι γονιδιακή. Η ισότητα είναι κοινωνιοπολιτειακή, παρ'όλο βέβαια, που η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναγνωρίζει και μία γονιδιακή. Λέει ότι γεννώνται οι άνθρωποι ελεύθεροι και με ίσα δικαιώματα, με ισότητα. Η ισότητα, όμως, είναι παρά φύση λέει ο Μητσotάκης. Από εκεί ξεκινάει και το νομοσχέδιό σας. Διότι τι είπε η κορυφή; Ότι δεν υπάρχει ισότητα.

Για να λήξει και τέλος πάντων, να το μάθετε, γράψτε το. Στο ΣΤ' η ρήτρα η επιστημολογική περί ισότητας έχει λεχθεί άπαξ δια παντός. Το έχει ξαναπεί ο Αριστοτέλης και οι υπόλοιποι μετά που σας ανέφερα, η Μέλανι Κλάιν κ.λπ.. Είναι η εξής στο ΣΤ', 38.5 του δικού μου: «Πώς δίκαιον τους αυτούς μη των αυτών αξιούσθαι». «Τους αυτούς» είναι στον πληθυντικό, άρα είναι κοινωνικό, είναι πολυκοινωνιακό. Δεν είναι ατομικό. «Πώς δίκαιον τους αυτούς μη των αυτών αξιούσθαι».

Βέβαια, θα παρακαλέσω τον Πρόεδρο να δείξει μια ενοχή, διότι θα ενέχεται στην ανοχή που θα μου δώσει για λίγο, για να τελειώσω.

Υποτροπίασε και στο δεσποτικόν. Εκεί το τερμάτισε ο δικός σας, ο Πρωθυπουργός. Διότι θα σας διαβάσω ένα από μερικά αποσπάσματα του 1668 και θα θυμηθώ τα παλιά τα βραχασιώ-

τικά, τα δικά μου. Είναι του 1668 από την Πάρο και ακούστε τι λέει. Είναι δημοτικό τραγούδι σε ενδεκασύλλαβο ιαμβικό. «Και φεύγει από τα Χανιά και ξεπορτίζει εις το Δεσποτικό να τον ευρούσι. Και τον Καπλάν πασά όλοι τον προσκυνούσι. Και στο Δεσποτικό ήπαιξε λεβάδα. Στον Μπέζο στο κανίσι του εδράμα.».

Διότι ξαφνικά στον δόρπον ξαφνικά τρώγαν μέσα στον ιερό ναό του Απόλλωνος αστακοτζατζίκια και στο επιδόρπιον είχαμε το ρέψιμο του Μπέζος. Αυτά διδάσκει ο Πρωθυπουργός σας. Αυτό είναι το πρόβλημα το πολιτιστικό. Μετά οίως ανεπιστημοσύνης και μετά οίως αφιλοτισίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Δημήτριο Μαρκόπουλο από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κ. Ζουράρις επιδεικνύει μία εκπληκτική στασιμότητα απόψεων, παρά την κινητικότητα πολιτικών φορέων, που τον διακρίνει τα τελευταία χρόνια. Κοινώς, αυτό που λέει ο λαός «τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελάκη μου». Τα έχουμε ξανακούσει και το 1980 και το 1990 και το 2000 και το 2010. Να πληροφορήσουμε, όμως, την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι ζούμε στον εικοστό πρώτο αιώνα. Ξέρετε ποιος είναι ο εικοστός πρώτος αιώνας; Ο ψηφιακός εικοστός πρώτος αιώνας. Ένας αιώνας ανατροπών και ένας αιώνας αλλαγών. Όσο και αν θέλει, για προφανείς μικροκομματικούς και μικροπολιτικούς λόγους, η Αξιωματική Αντιπολίτευση να παρουσιάσει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών σαν κάτι το οποίο είναι σκληρά νεοφιλελεύθερο, ακραία δεξιό ή ενδεχομένως και ταξικό, προφανώς, λησμονά προηγούμενες προσπάθειες που είχαν κινηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση και προφανώς, λειτουργεί και πάλι με τα γνωστά αριστερά τοιπάτα άλλων εποχών. Μιλώ για σχέδια νόμων και προεδρικά διατάγματα, τα οποία είχαν προυπάρξει, έμειναν στα χαρτιά και αυτό ξέρετε γιατί; Υπό το βάρος της λαϊκίστικης αντιδράσης.

Εμείς εδώ -να το ξεκαθαρίσουμε- δεν είμαστε μόνο για να συζητάμε. Εμείς εδώ είμαστε για να σχεδιάζουμε, να υλοποιούμε και να προχωρούμε σε δράση. Να παράγουμε έργο. Να σας θυμίσω, λοιπόν, για να φρεσκάρω και τη μνήμη σας, ότι αντίστοιχες ενέργειες είχαν γίνει το 1984. Το 1988 Ανδρέας Παπανδρέου, ο Αρχηγός σας, ομνύει στο όνομά του. Αντίστοιχες διαδικασίες είχαν υπάρξει και από την κυβέρνηση το 1992 και το 1993 και θυμίζουμε τις λαϊκίστικες αντιδράσεις της τότε εποχής. Επειδή εσείς το παίζετε και το new age ΠΑΣΟΚ να σας θυμίσουμε ότι αντίστοιχες δράσεις για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είχαν υπάρξει και το 1997 και το 1998 και το 2002 με κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ -θέλετε να τους προσεταιριστείτε, αλλά δεν βλέπω να επικροτείτε την πολιτική τους- και το 2013 πολιτικές, οι οποίες προσπάθησαν και πάλι να μιλήσουν για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Πρέπει, λοιπόν -το οφείλουμε και για ιστορικούς λόγους- να αναγνωρίσουμε στις προηγούμενες αυτές κυβερνήσεις τις προσπάθειες και τη διαπίστωση, έστω και ας μην προχώρησε, όπως θα έπρεπε, πως το σύστημα υγείας έχει πολλά προβλήματα. Εμείς, όμως, δεν είμαστε διαπιστωτικοί και το έχετε καταλάβει με σειρά νομοσχεδίων, με σειρά μεταρρυθμίσεων, εμείς εδώ ερχόμαστε να δώσουμε λύσεις. Να φύγουμε μακριά από μυωπικές συνδικαλιστικές αντιδράσεις, που δεν επέτρεψαν ή που στην ουσία παρεμπόδισαν την πρόοδο.

Συχνά, εσείς της Αριστεράς, της αριστερής αντιπολίτευσης επικαλείσθε με μια μεγάλη ευκολία τον ελληνικό λαό. Να σας πω, λοιπόν, εγώ τι λέει ο απλός Έλληνας, να το μάθετε. Χρειάζεται βελτίωση του συστήματος εκπαίδευσής μας. Το λέει. Χρειάζεται αξιο-λόγηση.

Κύριε Φίλη, κι εσείς ως αρμόδιος Υπουργός, πέφτετε από τα σύννεφα όταν μιλάμε για εκπαιδευτικούς, οι οποίοι ενδεχομένως και να χρειάζονται βοήθεια. Ενδεχομένως, να λειτουργούν λάθος μέσα στις τάξεις. Πιστεύετε εσείς, ένας άνθρωπος, ο οποίος έχετε δώσει τους δικούς σας αγώνες -από το δικό σας μετερίζι- ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί είναι άριστοι; Μια παροχή βοήθειας, μια νέα τεχνογνωσία δεν τη χρειάζονται; Είστε ένας άνθρωπος -θέλω

να πιστεύω- του κόσμου, του λαού. Ο λαός τι σας λέει; Κινείστε στον λαό. Ο λαός, δηλαδή, λέει ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί είναι άριστοι, όλοι είναι τέλειοι; Τα πάντα είναι καμωμένα με έναν τρόπο άριστο;

Πέφτετε από τα σύννεφα όταν μαθαίνετε πως οι εκπαιδευτικοί μας έχουν αδυναμίες και που πρέπει αυτές τις αδυναμίες να τις βελτιώσουμε; Όχι με τιμωρητικό τρόπο, αλλά να τις βελτιώσουν. Πέφτετε από τα σύννεφα όταν μιλάμε για ανάγκη βελτίωσης των προγραμμάτων σπουδών; Για προβλήματα συμπεριφοράς εντός των τάξεων;

Εγώ θυμάμαι, στα δικά μου μαθητικά χρόνια -είναι τα χρόνια τα μαθητικά των τελών της δεκαετίας του '80 και των αρχών της δεκαετίας του '90, είμαι στην ίδια ηλικία με τον Αρχηγό σας κ. Τσίπρα- ότι υπήρχαν καθηγητές οι οποίοι ξέφευγαν μέσα στα μαθήματα. Κανένα πρόβλημα με αυτούς, καμμία μέριμνα; Όχι για την τιμωρία τους, να τους πούμε ότι υπάρχουν νέες μέθοδοι. Να τους μιλήσουμε για την ψυχολογία του μαθητή. Για το ότι δεν πρέπει να γίνεται μπουλνγκ ακόμα και από τον δάσκαλο, ακόμα και από τον καθηγητή. Να τους δώσουμε μια δεύτερη ευκαιρία.

Ακούω, λοιπόν, κριτική γιατί το νομοσχέδιο έρχεται εντός του καλοκαιριού και κάτω από συνθήκες πανδημίας. Πάρτε το χαμπάρι, το πολιτικό κατενάτσιο τελείωσε. Με την Κυβέρνηση Μητσοτάκη πολιτικές καθυστερήσεις και πέταγμα της μπάλας στην εξέδρα δεν θα υπάρξει. Έχουμε σαφέστατο σχέδιο, ξεκάθαρη άποψη και μέσα από την κυβερνητική πλειοψηφία, την οποία μας έδωσε ο ελληνικός λαός, θα το προωθήσουμε, θέλετε δεν θέλετε. Ξέρετε και κάτι; Αυτές τις καθυστερήσεις θα πρέπει να τις πολεμήσουμε, όχι για τίποτε άλλο, αλλά γιατί τα παιδιά μας, τα παιδιά σας, δεν μπορούν να περιμένουν άλλο. Περιμένουν εδώ και σαράντα χρόνια. Ζούμε στον εικοστό πρώτο αιώνα της ψηφιακής εποχής, μιας νέας επανάστασης και εσείς μιλάτε ακόμα για τον αραμπά. Εγώ δεν άκουσα προτάσεις από την πλευρά σας, δεν άκουσα κάτι συντεταγμένο κάτι λογικό. Ακούω στο συναίσθημα. Λέει: «ο μαθητής που δεν πέρασε». Πάλι τις ίδιες πατέντες. Ένας μαθητής που δεν πέρασε στη σχολή που ήθελε, αν και μπορούσε να περάσει σε άλλες σχολές και ξαφνικά, τον κάνετε σημαία.

Για χρόνια, λοιπόν, στην Ελλάδα η στασιμότητα υπήρξε μια επιλογή καταστροφής. Η διατήρηση όσων απέχουν από τον ψηφιακό αιώνα εξελίχθηκε στο δικό σας πολιτικό ιερό δισκοπότηρο. Ο συντεχνιασμός, ο οποίος -εσείς που υποτίθεται ότι ήσασταν και εναντίον των συντεχνιών- επικράτησε με τη δική σας ευθύνη. Αυτά, λοιπόν, ερχόμαστε ως Νέα Δημοκρατία να αλλάζουμε.

Όσοι υπερασπιζόσαστε τη βάση του 1, του 2, του 3, του 4 νιώθετε καλά; Αυτό είναι το σχολείο που θέλετε; Δεν το πιστεύω. Εγώ βλέπω πολλούς από τους δικούς σας συναδέλφους από τα παιδιά σας που είναι αριστούχοι. Τι υπερασπιζόσαστε δηλαδή, τη μηδενική προσπάθεια;

Να σας πω και κάτι άλλο; Ξανασκεφτείτε το, όλες οι μετρήσεις δείχνουν ότι το δικό σας πολιτικό κοινό 55,7% στις τελευταίες μετρήσεις όσων ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ -αφήστε μας εμάς. Εσάς, το δικό σας πολιτικό συμφέρον- ξέρετε τι λέει; Μιλάει για την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Γιατί στρέφετε τα μάτια αλλού; Ακούστε τους ίδιους τους ψηφοφόρους σας. Επτά στους δέκα είναι υπέρ της συγκεκριμένης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Εμείς, λοιπόν, μιλάμε για ένα σύγχρονο σχολείο, μιλάμε για εφαρμογή νέων προγραμμάτων σπουδών.

Για την υιοθέτηση των αγγλικών πέφτουμε από τα σύννεφα; Σε ποιον πλανήτη ζούμε; Ζούμε σε έναν πλανήτη παγκοσμιοποίησης, οι απαιτήσεις είναι υψηλές. Μιλάμε για την ανάπτυξη νέων ειδικοτήτων, για προσλήψεις χιλιάδων εκπαιδευτικών. Μιλάμε για πρότυπα ΕΠΑΛ, όταν δικά σας στελέχη στην περιοχή του Περάματος, όπου εγώ πολιτεύομαι, ενώ δημιουργείται μια Ιονίδειος, να το πω έτσι, -σε ό,τι αφορά τα ΕΠΑΛ θα δοθούν 1,3 εκατομμύρια ευρώ, θα μπουν νέες ειδικότητες- πετροβολούν αυτή τη μεταρρύθμιση. Χαρίζουμε πρότυπο σχολείο στην πιο δύσκολη, στην πιο θιγμένη περιοχή και αυτό δεν το θέλετε. Ακόμα κι αυτό, το πυροδοτείτε.

Σε μια εποχή, λοιπόν, που το μέλλον δεν μπορεί να περιμένει, εμείς πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Κάθε χαμένη ευκαιρία αποτελεί μια ήττα όχι για εμάς, ως γενιά γονέων, αλλά ακόμα χει-

ρότερη, αποτελεί μια ήττα εις βάρος του μέλλοντος των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Απλώς, κύριε Μαρκόπουλε, μην μπερδεύετε πολλές φορές τις μεταγραφές των προσώπων με τα κόμματα. Μεταγραφές γίνονται αριστερά και δεξιά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...ποδόσφαιρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Γι' αυτό έχει καταντήσει ποδόσφαιρο η πολιτική, είναι ένα πρόβλημα αυτό.

Συνεχίζουμε με τον κ. Γεώργιο Καμίνη από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τη δημόσια εκπαίδευση στη χώρα μας κατά κανόνα κυριαρχείται από οργανωτικά ζητήματα και όχι από την ουσία, δηλαδή το περιεχόμενο και την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης. Όπως στην τριτοβάθμια, έτσι και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση θεσπίζουμε νόμους για την κατανομή μικρών και μεγάλων εξουσιών στο εκπαιδευτικό σύστημα και αφήνουμε στο περιθώριο τον προσανατολισμό που πρέπει να έχει η δημόσια παιδεία κατά την τρίτη δεκαετία του εικοστού πρώτου αιώνα, όπου οι εξελίξεις, λόγω της ψηφιακής τεχνολογίας και της τεχνητής νοημοσύνης, τρέχουν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Το μεγάλο πρόβλημα της δημόσιας εκπαίδευσης στη χώρα μας, όπως άλλωστε συμβαίνει και σε άλλα σοβαρά θέματα, είναι η έλλειψη ενός μακροπρόθεσμου σχεδιασμού, ο οποίος θα είναι δεσμευτικός για τις πολιτικές δυνάμεις και θα εφαρμόζεται ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Αυτό βεβαίως, προϋποθέτει ότι το νομοσχέδιο θα είναι προϊόν θεσμικού διαλόγου με τις πολιτικές δυνάμεις, τα επιστημονικά σωματεία, τους εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, ώστε να διαμορφωθεί ένα κλίμα συναίνεσης και μια μακροχρόνια συμφωνία στην άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής. Όταν μιλάμε για μεταρρύθμιση, πρέπει αναγκαστικά να έχει βάθος χρόνου και αυτό προϋποθέτει συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων τουλάχιστον στα μίνιμα.

Για τη λεπτομερέστερη ανάλυση των θέσεων του Κινήματος Αλλαγής έχει ήδη μιλήσει διεξοδικά ο ειδικός αγορητής συνάδελφος Δημήτρης Κωνσταντινίδης. Από την πλευρά μου, επιτρέψτε μου να σταθώ σε κάποια θέματα, όσο μου το επιτρέπει ο περιορισμένος χρόνος.

Προσμετρώ στα θετικά του νομοσχεδίου την τοποθέτηση υπευθύνων ανά διεύθυνση πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε κάποιες θεματικές σημαντικές, όπως είναι η πληροφορική, οι νέες τεχνολογίες αγωγής υγείας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού. Θα μπορούσαν να προβλεφθούν υπεύθυνοι και για την καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού και όχι απλώς να υπάρχει η αόριστη διάταξη του άρθρου 39 του ν.4692.

Σωστή επίσης είναι η πρόβλεψη του άρθρου 33 για τον ορισμό συγκεκριμένων κριτηρίων συνέντευξης, της μαγνητοφώνησής της και της μελέτης περίπτωσης από προκαθορισμένη τράπεζα θεμάτων για την επιλογή περιφερειακών διευθυντών και διευθυντών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θα μπορούσε επίσης η μελέτη περίπτωσης που επιλέγεται από τράπεζα θεμάτων να περιλαμβάνεται και στη διαδικασία επιλογής των διευθυντών των σχολικών μονάδων.

Στα θετικά είναι και η πρόβλεψη της δυνατότητας επιλογής του διδακτικού βιβλίου σε κάθε μάθημα από τους εκπαιδευτικούς της σχολικής μονάδας. Θετική είναι και η τοποθέτηση παιδαγωγικού συμβούλου-μέντορα για την καθοδήγηση και την υποστήριξη του εκπαιδευτικού. Αυτό είναι μια πρόβλεψη που υπήρχε και στον ν.3848/2010.

Ως προς τις διατάξεις της αξιολόγησης των στελεχών και των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, από θέση αρχής τασσόμαστε υπέρ και μάλιστα, όχι μόνο στα πρόσωπα, αλλά και στις δομές, τις διαδικασίες και τα προγράμματα σπουδών.

Η αξιολόγηση βέβαια, των στελεχών της εκπαίδευσης δεν θεσπίζεται για πρώτη φορά με το σχέδιο νόμου, που συζητάμε σή-

μερα. Προβλεπόταν ήδη στον ν.2525/1997 με Υπουργό Παιδείας τον Γεράσιμο Αρσένη, καθώς και στον ν.2986 επί υπουργίας Πέτρου Ευθυμίου, νόμος ο οποίος ενσωμάτωσε δεκαεπτά δείκτες αξιολόγησης σύμφωνα με τις οδηγίες του ΟΟΣΑ εκείνη την εποχή.

Τέλος, στον ν.3848/2010 επί υπουργίας Άννας Διαμαντοπούλου έγινε και πάλι μια συγκροτημένη προσπάθεια θέσπισης ενός ολοκληρωμένου συστήματος αξιολόγησης. Ως προς τον τελευταίο νόμο, αξίζει να σημειωθεί ότι η Νέα Δημοκρατία τον είχε καταψηφίσει. Σήμερα βέβαια, έρχεται και υιοθετεί, σχεδόν αντιγράφει πολλές από τις προβλέψεις του. Οι διαδικασίες αξιολόγησης είχαν ξεκινήσει και επί υπουργίας Ανδρέα Λοβέρδου το 2014. Το γιατί ουσιαστικά κανένα σύστημα αξιολόγησης δεν εφαρμόστηκε στην πράξη είναι μια άλλη ιστορία.

Τις διατάξεις αυτές εμείς θα τις υπερψηφίσουμε, μολονότι είναι διατάξεις «κολοβές». Ελάχιστη επίπτωση έχουν στην πορεία του εκπαιδευτικού, στην εξέλιξή του, τη βαθμολογική ή τη μισθολογική. Αρκεί κάποιος να ρίξει μια ματιά στο άρθρο 78 που λέει με πολύ περιληπτικό τρόπο, σχεδόν σα να ντρέπεται ότι η αξιολόγηση, απλώς λαμβάνεται υπόψη στις διαδικασίες επιλογής για θέσεις στελεχών της εκπαίδευσης και μπορεί να λαμβάνεται υπόψη και σε άλλες διαδικασίες επιμόρφωσης.

Είκοσι ολόκληρες σελίδες για την αξιολόγηση, δεκαοκτώ άρθρα και φτάνουμε ουσιαστικά σ' αυτήν την «κολοβή» αξιολόγηση, που δεν τολμάει ο νομοθέτης να αντλήσει τα συμπεράσματα που πρέπει. Γιατί επιμένω σ' αυτό; Επιμένω γιατί πιστεύω στον δημόσιο τομέα και για να υπάρχει ένας άξιος δημόσιος τομέας, πρέπει να έχει άξια στελέχη. Και άξια στελέχη χωρίς αξιολόγηση δεν μπορούμε να έχουμε. Αυτό δεν ισχύει μόνο στην εκπαίδευση. Ισχύει παντού, σε ολόκληρη τη δημόσια διοίκηση.

Μολονότι έχουν περάσει δύο χρόνια, δεν έχει επανασυσταθεί το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, το οποίο είχε καταργήσει η προηγούμενη κυβέρνηση και ιδρύεται επιπλέον μια θέση περιφερειακού επόπτη ποιότητας της εκπαίδευσης, τον οποίον εξοπλίζετε με υπερεξουσίες. Στην πραγματικότητα, δεν πρόκειται για επόπτες ποιότητας, αλλά για επιτρόπους του Υπουργείου. Υιοθετείτε μια ακραία ιεραρχική και συγκεντρωτική λογική και με πειθαρχικές, μάλιστα, αρμοδιότητες τόσο σε επίπεδο περιφερειακού επόπτη όσο και σε επίπεδο επόπτη ποιότητας της εκπαίδευσης και δυστυχώς, την επιμόρφωση την αφήνετε στη διακριτική τους ευχέρεια, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή πρόβλεψη για επαναφορά των περιφερειακών κέντρων επιμόρφωσης, τα οποία είχαν καταργηθεί με τον ν.4547.

Τα σχετικά με την αλλαγή στη σύνθεση των σχολικών συμβουλίων ελέγχθηκαν και αναλύθηκαν επί μακρόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θέλουμε ένα δημόσιο σχολείο το οποίο θα αποτελεί παράγοντα κοινωνικής κινητικότητας. Θέλουμε ένα δημόσιο σχολείο χειραφετημένο από τον ασφυκτικό κεντρικό έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας. Θέλουμε ένα δημόσιο σχολείο, στο οποίο θα εργάζονται υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικοί, που θα ασκούν με ευσυνειδησία και μεράκι το λειτούργημά τους με την αμέριστη συμπαράσταση του κράτους. Θέλουμε ένα δημόσιο σχολείο, το οποίο στο επίκεντρό του θα έχει τον μαθητή και μονάδα βάσης τη σχολική μονάδα ως κύτταρο της εκπαιδευτικής δραστηριότητας, ένα δημόσιο σχολείο με ενσυναίσθηση, που θα προάγει τις δημοκρατικές αξίες και θα καταπολεμά κάθε μορφή αθέμιτης διάκρισης, ρατσισμού και εκφοβισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Καμίνη.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Λοβέρδο, μετά με τον κ. Θραψανιώτη, τον κ. Μπουτσικάκη, τον κ. Λαμπρούλη, τον κ. Βασιλειάδη, τον κ. Ηγουμενίδη και κλείνουμε με τον κ. Μπούμπα.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μολονότι είναι αρκετά αργά -κοντεύουν μεσάνυχτα- θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι που σήμερα άρχισε η συζήτηση για ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι μοιραίο να προκαλεί πολιτικές και ιδεο-

λογικές αντιπαραθέσεις. Αυτά είναι θέματα που μας βρίσκουν αντίθετους και συζητάμε και διαφωνούμε. Αυτό είναι το αντικείμενο για το οποίο πρέπει να διαφωνούμε. Δεν είναι η πανδημία.

Για μια ακόμη φορά απευθύνω έκκληση σ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής στα θέματα της διαχείρισης της πρωτοφανούς αυτής υγειονομικής κρίσης, που περνά η χώρα μας και ο κόσμος ολόκληρος να επιδείξουμε μεγαλύτερη υπευθυνότητα. Δεν είναι πεδίο κομματικής αντιπαράθεσης η διαχείριση της πανδημίας, που κοστίζει ζωές συμπολιτών μας.

Σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και της δημόσιας εκπαίδευσης, το μεγάλο ερώτημα που πρέπει να τεθεί είναι: Είναι το σχολείο μετά το 1974, περίοδο κατά την οποία επικράτησαν πλήρως οι αριστερές ιδέες στη χώρα μας για πολλές δεκαετίες, καλύτερο από ό,τι ήταν πριν;

Εγώ, όπως φαντάζομαι και αρκετοί μέσα σε αυτή την Αίθουσα -όπως ο φίλος μου κ. Φίλης- πήγαμε σχολείο επί χούντας και γνωρίσαμε τα μεγάλα λάθη, που έγιναν από το σύστημα της δικτατορίας και γνωρίσαμε τον ακραίο τρόπο που φερόταν πολλές φορές ο επιθεωρητής στα σχολεία. Γνωρίσαμε τον αποκλεισμό άξιων παιδαγωγών από το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Εγώ για παράδειγμα, έπρεπε να πάω σε ιδιωτικό σχολείο στο οποίο έμαθα γράμματα από αριστερούς καθηγητές όπως ήταν ο Κώστας Καλοκαιρινός ή ο Νέστορας Μπούρας, στους οποίους οφείλω μεγάλη ευγνωμοσύνη, αλλά είχαν αποκλειστεί αυτοί από το δημόσιο σύστημα παιδείας. Όπως, επίσης, υπήρχε και μια προσπάθεια αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας δικτατορίας εκείνα τα χρόνια.

Αυτό έπρεπε σαφώς να αλλάξει -και καλώς άλλαξε- αλλά πολύ φοβάμαι ότι μετά το 1974, από τον θεσμό του αυταρχικού επιθεωρητή, φτάσαμε στο ακριβώς αντίθετο άκρο. Φτάσαμε στο πλήρες ξεχαρβάλωμα, στο ότι ό,τι θέλουμε κάνουμε. Αυτό οδήγησε, κατά τη γνώμη μου, στην υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Οδήγησε, δηλαδή, σε ένα δημόσιο σχολείο, στο οποίο δεν μαθαίνουν γράμματα τα παιδιά μας, όχι όλα, βέβαια. Πάρα πολλά διαπρέπουν, αλλά κατά βάση δεν μπορεί κάποιος να πάρει το απολυτήριο του λυκείου, χωρίς να έχει μάθει πάρα πολλά πράγματα, τα οποία θα είναι χρήσιμα στη ζωή του και θα είναι ένας καλύτερος άνθρωπος για την κοινωνία μας, για την οικογένειά του και τους φίλους και τους γνωστούς του.

Αναρωτιέμαι αν είναι ικανοποιημένη η Αριστερά από το επίπεδο της δημόσιας εκπαίδευσης, που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας. Οι περισσότεροι από εμάς δεν είμαστε και θέλουμε να το κάνουμε καλύτερο. Θέλουμε να το κάνουμε καλύτερο προς όφελος των μαθητών. Οι μαθητές είναι η κορωνίδα του συστήματος. Δεν είναι ούτε καθηγητές ούτε οι γονείς ούτε οι πολιτικοί ούτε οι δημοσιογράφοι ούτε κανείς από αυτούς. Οι μαθητές, τα παιδιά μας, είναι πάνω από όλα. Αυτά πρέπει να μάθουν γράμματα. Και όταν λέω «γράμματα» δεν εννοώ μόνο να αποκτήσουν γνώσεις παπαγαλίας, αλλά να αποκτήσουν ήθος, αγωγή και παιδεία.

Αυτό προσπαθεί να αλλάξει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που φέρνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Θα τα καταφέρει; Αυτό είναι μια άλλη συζήτηση. Είναι άλλο πράγμα να ψηφίζεις νομοσχέδια και άλλο πράγμα να εφαρμόζονται στην πράξη, γιατί στην πράξη τα εφαρμόζουν άνθρωποι. Αλλά η προώθηση του νομοσχεδίου είναι αυτή.

Θα σταθώ -γιατί δεν έχω πολλή ώρα- σε δύο ζητήματα, στα οποία είδα πάρα πολύ μεγάλη αντίδραση από την Αντιπολίτευση: στην αξιολόγηση και στον διευθυντή. Υπάρχει, αγαπητοί φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς, κάποιος τομέας στη ζωή μας, στον οποίο δεν αξιολογούμε; Υπάρχει κάποιος εργαζόμενος οπουδήποτε, που να μην αξιολογείται; Εγώ είμαι τριάντα πέντε στα τριάντα έξι δημοσιογράφος. Αξιολογούμε συνεχώς και έχω χάσει και δουλειές και έχω απολυθεί από δουλειές, γιατί η αξιολόγηση από τα μηχανάκια της AGB τότε δεν ήταν πολύ καλή κι έχω πεταχτεί από τη δουλειά, όπως και πάρα πολλοί άλλοι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα.

Υπάρχει κανείς πολιτικός, ο οποίος να μην αξιολογείται οπότε γίνονται εκλογές; Αν δεν πάει καλά, τον στέλνουν σπίτι τους οι ψηφοφόροι και καλά κάνουν. Αυτή είναι η ζωή, μια συνεχής αξιολόγηση, μια διαρκής αξιολόγηση. Απορώ γιατί στο δημόσιο οι

δημόσιοι υπάλληλοι ή κάποιοι εκ των δημοσίων υπαλλήλων δεν θέλουν να αξιολογούνται. Επειδή εγώ δεν θέλω να ισοπεδώνω, δεν είναι όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι το ίδιο, να πω ότι υπάρχουν αξιολογώτατοι και σπουδαίοι δημόσιοι λειτουργοί και δημόσιοι εκπαιδευτικοί.

Θα συμφωνήσω με τον κ. Καμίνη, που τον άκουσα προηγουμένως. Η προσπάθεια για την αξιολόγηση, που γίνεται από το νομοσχέδιο αυτό είναι διστακτική, είναι δειλή, κατά τη γνώμη μου. Την ήθελα πιο ουσιαστική και πιο σημαντική για το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης. Αλλά θα πρέπει να καταλάβετε, κύριε Καμίνη, ότι και αυτή ακόμα η διστακτική -όπως την είπατε- αξιολόγηση, κοιτάξτε τι αντιδράσεις προκαλεί. Βήμα-βήμα πάμε. Δεν μπορεί να πάμε μια και έξω, μολονότι θα συμφωνούσα μαζί σας ότι έτσι θα έπρεπε να γίνει.

Το ίδιο ισχύει και με τον διευθυντή του σχολείου. Γιατί δηλαδή για τον διευθυντή του σχολείου πρέπει να υπάρχει κάποιος, ο οποίος να ελέγχει τι γίνεται μέσα στο σχολείο; Παντού δεν υπάρχουν διευθυντές; Υπάρχει επιχείρηση, υπηρεσία, εταιρεία οπουδήποτε, που να μην υπάρχει διευθυντής, που αποφασίζει και να ελέγχει και να ασκεί τη διοίκηση; Δεν υπάρχει πουθενά, σε κανέναν τομέα της ζωής μας. Γιατί να μην υπάρχει στο σχολείο; Ο διευθυντής είναι αυτός, ο οποίος θα ορίζει τα πράγματα, όταν εκεί πρέπει.

Εγώ θυμάμαι στις εφημερίδες που δούλεψα -και δούλεψα στις καλύτερες εφημερίδες της Ελλάδας- αξιολογώτατους διευθυντές. Λέγαμε την άποψή μας και ο διευθυντής αποφάσιζε. Έτσι πρέπει να γίνεται. Δεν μπορεί να λειτουργήσει διαφορετικά. Θέλουμε καλούς εκπαιδευτικούς, θέλουμε καλούς διευθυντές σχολείων, θέλουμε καλό σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης πάνω από όλα για το καλό των μαθητών και της κοινωνίας μας. Γιατί πάνω απ' όλα, είναι τα παιδιά μας, οι επόμενες γενιές, στις οποίες όλοι προσβλέπουμε και σ' αυτό ελπίζω να συμφωνούμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτη από τον ΣΥΡΙΖΑ και να ετοιμάζεται ο κ. Μπουτσικάκης, ο κ. Λαμπρούλης, ο κ. Βασιλειάδης, ο κ. Ηγουμενίδης και ο κ. Μπούμπας.

Ορίστε, κύριε Θραψανιώτη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος με έβαλε σε έναν πειρασμό λέγοντας: «Υπάρχει κάποιος σήμερα ο οποίος δεν αξιολογείται;». Εγώ θα συμφωνήσω μαζί του, αλλά, όταν πληρώνεις κάποιον, κύριε Λοβέρδο, πώς περιμένεις να σε αξιολογήσει; Τι βαθμό περιμένετε να βάλει; Καλό; Μέτριο; Κακό;

Εν πάση περιπτώσει, με το παρόν σχέδιο νόμου, αν πραγματικά μας ενδιαφέρει η αναβάθμιση του σχολείου, θα έπρεπε να ξεκινήσουμε με το πώς θα ανοίξουν τα σχολεία τον Σεπτέμβριο. Με τι υγειονομικές συνθήκες θα ανοίξουν; Με τι υγειονομική ασφάλεια; Με τι κάλυψη των μορφωτικών και παιδαγωγικών ψυχολογικών αναγκών των παιδιών που προκάλεσε η πανδημία και κυρίως η τραγική αποτυχημένη διαχείρισή της;

Είμαστε η χώρα που τα σχολεία έμειναν κλειστά περισσότερο καιρό από ό,τι σε όλη την Ευρώπη. Η σχολική χρονιά που πέρασε, μέσα σε συνθήκες πανδημίας, ήταν για όλη την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά και για τις οικογένειες των μαθητών η πιο απρόβλεπτη και η πιο δύσκολη χρονιά. Ήταν ένας Γολγοθάς, που κάθε τους βήμα επεφύλασσε και μια δυσάρεστη έκπληξη. Το άνοιξε-κλείσε του σχολείου, ο συνωστισμός στις αίθουσες, οι μάσκες-αλεξίπτωτα, χωρίς μέσα για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, με την απουσία πρακτικής άσκησης στα ειδικά μαθήματα και λοιπά ήταν προβλήματα που κατά γενική ομολογία επηρέασαν την ψυχολογία των μαθητών.

Ακόμα, όμως, μεγαλύτερη και χειρότερη έκπληξη αποτέλεσε η απόφαση της Κυβέρνησης για την αλλαγή του συστήματος εισαγωγής, με την καθιέρωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, εν μέσω πανδημίας, για πρώτη φορά στην ιστορία στο μέσο της σχολικής χρονιάς, εφαρμόζοντας ένα σύστημα αποκλεισμού

υποψηφίων ανεξάρτητα από την επίδοσή τους. Στα πρόσφατα αποτελέσματα των πανελληνίων εξετάσεων αποδείχθηκε ότι οι αρνητικοί αυτοί παράγοντες, σε συνδυασμό με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, δημιούργησαν και θα δημιουργήσουν μελλοντικά αποτυχημένους αριστούχους, που δεν θα εισάγονται στις σχολές που επιθυμούν.

Ταυτόχρονα, το αποτέλεσμα και η καταστροφική συνέπεια της ελάχιστης βάσης εισαγωγής είναι η δημιουργία περίπου είκοσι χιλιάδων κενών θέσεων στα πανεπιστήμια, οι οποίες θα κατανεμηθούν αποκλειστικά στα τμήματα της περιφέρειας. Με αυτόν τον τρόπο άριστα περιφερειακά τμήματα θα στιγματιστούν ως αποτυχημένα, όπως και αριστούχοι φοιτητές. Τμήματα θα οδηγηθούν στη συρρίκνωση και στο κλείσιμό τους για χάρη των κολαγών.

Είναι γνωστό πως οι επιλογές των φοιτητών λόγω της οικονομικής κρίσης γίνονται με κριτήριο την απόσταση από τον τόπο κατοικίας. Προτιμούν κυρίως τα μεγάλα αστικά κέντρα, αφού υπάρχει ελάχιστη φοιτητική μέριμνα, όπως δωρεάν στέγαση, σίτιση και μετακινήσεις των φοιτητών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου στον Άγιο Νικόλαο στην Κρήτη, που καλύπτει όλα τα ακαδημαϊκά κριτήρια. Διαθέτει σύγχρονο πρόγραμμα σπουδών με επαγγελματικές προοπτικές αποφοίτων, βασισμένο στον ψηφιακό μετασχηματισμό, που θα αποτελέσει και το θέμα δωρεάν αυτοδύναμου μεταπτυχιακού του τμήματος. Οι απόφοιτοί του έχουν υψηλή απορροφητικότητα -88%- στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με έρευνα του τμήματος το 2019. Διαθέτει επίσης άριστες υποδομές και εγκαταστάσεις και παράγει πολύ υψηλού επιπέδου ερευνητικό έργο.

Στο τμήμα επίσης λειτουργούν σημαντικές δομές έρευνας, όπως τα τρία από τα πέντε θεσμοθετημένα ερευνητικά εργαστήρια και το Ινστιτούτο Οικονομικής Ανάλυσης, Επιχειρηματικότητας και Τουρισμού του ΕΛΜΕΠΑ, ένα χρήσιμο εργαλείο για την τουριστική πολιτική. Δυστυχώς όμως δεν πήρατε υπ' όψιν σας τίποτα από όλα αυτά. Εφαρμόζετε ένα καλά επεξεργασμένο και μεθοδευμένο σχέδιο με την περικοπή δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση, με μοναδικό στόχο τη συρρίκνωσή της, τον αποκλεισμό των οικονομικά αδύναμων από τη δημόσια εκπαίδευση, τη διείσδυση των ανισοτήτων και την ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα.

Αναφέρεται στην προβολή ένα κολλέγιο στη διαφήμισή του. Τα προγράμματα σπουδών αρχιτεκτονικής αναγνωρίζονται ως επαγγελματικά ισοδύναμα με τα αντίστοιχα των πανεπιστημίων. Είναι αυτό που ψηφίσατε, την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων κολλεγίων και πανεπιστημιακών σχολών. Οι γνώσεις γραμμικού σχεδίου ή ελεύθερου σχεδίου θεωρούνται σημαντικό προσόν, λείπει στη διαφήμισή του, αλλά δεν είναι προαπαιτούμενο για την εγγραφή-εισαγωγή στο πρόγραμμα. Η απάντηση της κυρίας Υπουργού στον Διονύση, στη Μυρτώ, σε τόσους άλλους υποψηφίους που αρίστευσαν, αλλά κόπηκαν, και εκείνο που δεν αποτελεί προαπαιτούμενο για το κολλέγιο, όπως και η απάντησή ότι ούτε πέρυσι θα έμπαιναν γιατί άλλοι έγραψαν καλύτερα, αποτελεί ένα χοντροκομμένο ψέμα, ταυτόχρονα όμως προσβολή και απαξίωση των προσπαθειών των υποψηφίων.

Σε ό,τι αφορά στο παρόν σχέδιο νόμου, στα διακόσια και πλέον άρθρα στο σύνολό του, θα επισημάνω πως μεταθέτει τις ευθύνες για τη χρόνια υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου σε εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς. Ενώ μιλάτε για ελευθερία και αυτονομία, ουσιαστικά αποδυναμώνετε κάθε συλλογική έκφραση και ενισχύετε μονοπρόσωπα όργανα και θέσεις πλήρως ελεγχόμενες από την κεντρική κυβερνητική διοίκηση. Η αυστηρή ιεραρχική διοικητική δομή μαζί με το σύστημα της τιμωρητικής αξιολόγησης έχει σαν σκοπό να ελέγξει το σύνολο των εκπαιδευτικών με την επιστροφή του επιθεωρητισμού στην τάξη. Ποιος ο λόγος, αλήθεια, της απουσίας εκλεγμένων εκπροσώπων του κλάδου των εκπαιδευτικών από τις διαδικασίες των κρίσεων στελεχών εκπαίδευσης, αν όχι ο πλήρης έλεγχος και η άλωση της διοίκησης από τα πειθήνια μέλη του κομματικού μηχανισμού; Η υποχρεωτική συμμετοχή του εκπαιδευτικού στη διαδικασία αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας με απειλές για μη μισθολογική εξέλιξη και παρακράτηση του μισθού του μόνο αυτονομία δεν συνιστούν. Τρομοκρατείτε τους εκπαιδευτικούς, γιατί είναι

νωπές οι μνήμες από την επιτυχημένη απεργία-αποχή που κήρυξε η ΟΛΜΕ για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, με τους εκπαιδευτικούς να γυρίζουν την πλάτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλούσα για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η αξιολόγηση της εκπαίδευσης και η επιμόρφωση είναι απαραίτητες, όσο δεν συνδέονται με τον πειθαρχικό έλεγχο των εκπαιδευτικών, όσο δεν χρησιμοποιούνται ως άλλοθι για να κρυφτούν υπουργικές ευθύνες και να μεταθέσουν αδυναμίες δεκαετιών στους εκπαιδευτικούς, αλλά και όσο διασφαλίζουν την ενεργό και συλλογική συμμετοχή των εκπαιδευτικών. Εκεί όπου μεταβιβάζεται η ευθύνη υποστήριξης σχολικής κοινότητας από το προσωπικό σε μια διεπιστημονική ομάδα, με τη συμμετοχή στον προγραμματισμό, την ανατροφοδότηση και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολείων όλων των μελών της σχολικής κοινότητας, η οποία λειτουργεί ως κοινότητα σύνθεσης γνώσεων και δεξιοτήτων και σύνθεσης επιστημονικών πεδίων.

Εσείς, αντ' αυτού, προχωράτε στον εξοβελισμό από την εκπαίδευση κάθε δημοκρατικής συμμετοχικής διαδικασίας, με τον κεντρικό ρόλο να αποδίδεται σε μονοπρόσωπα και μονοκομματικά ελεγχόμενα όργανα, όπως ο διευθυντής, που έχει τον πρώτο και τελευταίο λόγο στο σχολείο, με τους συμβούλους εκπαίδευσης, αλλά με υπογραμμισμένο τον ρόλο του αξιολογητή επιθεωρητή και όχι του συνεργάτη συμβούλου. Επιστροφή, λοιπόν, πίσω από εύχες έννοιες, στο σχολείο περασμένων δεκαετιών, στον επιθεωρητισμό και τον άκρατο ανταγωνισμό, που το δημόσιο σχολείο είχε αποβάλει μετά τη Μεταπολίτευση.

Εμείς επιδιώκουμε ένα σχολείο που υπηρετεί πρωτίστως τις κοινωνικές ανάγκες της κοινωνίας, που παρέχει ολοκληρωμένες γνώσεις και όχι εφήμερες δεξιότητες, που μπορεί να καλλιεργήσει και να αναδείξει τις ξεχωριστές δυνατότητες κάθε παιδιού, ανεξάρτητα από το εισόδημα της οικογένειάς του, που διευκολύνει την πρόσβαση στη γνώση και κοινωνικοποίηση και αρνείται τους αποκλεισμούς. Σε μας η εκπαίδευση είναι κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα. Γι' αυτό η επόμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα καταργήσει όλο το άθλιο σύστημα που παρασκευάζεται και με το τωρινό νομοσχέδιο, αρχίζοντας από την ελάχιστη βάση εισαγωγής και αποκαθιστώντας τις αδικίες που προκαλέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Χριστόφορο Μπουτσικάκη από τη Νέα Δημοκρατία. Είναι άλλοι τέσσερις ομιλητές.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα θέτει τις βάσεις για ένα σύγχρονο σχολείο. Για ένα σχολείο που θα λειτουργεί με μεγαλύτερη ελευθερία, διαρκή υποστήριξη και αυξημένη λογοδοσία. Εμείς θέλουμε την αξιολόγηση. Θέλουμε ένα ποιοτικό δημόσιο σχολείο. Θέλουμε να διακρίνονται οι μαθητές και όχι να είναι όλοι ίσοι προς τα κάτω. Θέλουμε καινοτομία και εξωστρέφεια για όλους. Θέλουμε τα παιδιά μας να έχουν πραγματικές ευκαιρίες κοινωνικής ανέλιξης. Θέλουμε να δώσουμε σε όλους προοπτικές και εφόδια για το παρόν και το μέλλον. Θέλουμε να καλλιεργήσουμε στα παιδιά μας τον αλληλοσεβασμό, την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια, τη δημοκρατική παιδεία, την ισότητα των φύλων και την καταπολέμηση της ρητορικής μίσους. Και εδώ θα ήθελα να κάνω μία παύση.

Κύριε Φίλη, θα σας δώσω την ευκαιρία, αναφέροντας το όνομά σας με το τέλος της ομιλίας μου, να πάρετε θέση για ένα ανάρμοστο, χυδαίο, σεξιστικό, απaráδεκτο, ντροπιαστικό για τον πολιτικό λόγο tweet. Μία ανάρτηση στο Twitter ενός στελέχους σας, το οποίο αναφέρεται με όλους αυτούς τους χαρακτηρισμούς που σας είπα σε ένα πρόσωπο το οποίο αυτή τη στιγμή είναι στο Τόκιο και ιδρώνει τη φανέλα της Εθνικής Ομάδας του Τένις, της κ. Σάκκαρη. Αν δεν το ξέρετε, θα το καταθέσω στα Πρακτικά τώρα, να το πάρετε, να το δείτε και να πάρετε ευθέως θέση γι' αυτό. Γιατί πραγματικά δεν αξίζει σε κανέναν, ιδίως σε μία κοπέλα η οποία δίνει μάχη αυτή τη στιγμή. Να ενημερωθείτε από τα στελέχη σας. Είναι στέλεχος σας η κυρία η οποία έκανε την ανάρτηση και πρωταγωνίστρια σε βιντεάκια του κόμματός σας. Θα συνεχίσω, λοιπόν, και θα περιμένω τη δική σας θέση μετά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ - Χριστόφορος Μπουτσικάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Ελλάδα έχει, λοιπόν, τον μικρότερο δείκτη σχολικής αυτονομίας ανάμεσα σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ. Στη χώρα μας πάνω από το 80% των αποφάσεων λαμβάνεται σε κεντρικό επίπεδο, όταν στις άλλες χώρες το ποσοστό αυτό ανέρχεται μόλις στο 35%. Σήμερα τελειώνει αυτό. Δίνουμε τη δυνατότητα αξιοποίησης των σχολικών εγκαταστάσεων και μετά το πέρας της λειτουργίας τους. Ενισχύουμε τον ρόλο των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης. Επενδύουμε στην παιδεία όχι με λόγια, αλλά με πράξεις. Έντεκα χιλιάδες επτακόσιες μόνιμες προσλήψεις εκπαιδευτικών, που παίρνουν τη θέση τους τον Σεπτέμβριο. Συγχρόνως, ιδρύουμε νέες οργανικές θέσεις πεντακοσίων πενήντα ψυχολόγων και πεντακοσίων πενήντα κοινωνικών λειτουργών.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορούν να φοιτούν στα ελληνικά πανεπιστήμια φοιτητές οι οποίοι θέλουν να μπουν με βαθμό εισαγωγής ακόμα και με τη μονάδα. Από το σύνολο των φοιτητών, το 40% δεν αποφοιτούσε ποτέ. Αποτέλεσμα η αυταπάτη ότι πέρασαν τα παιδιά σε κάποιο πανεπιστήμιο, ενώ κατ' αποτέλεσμα σπαταλούσαν χρόνο και χρήμα, χωρίς αντίκρισμα. Η Κυβέρνηση αυτή δημιουργεί προοπτικές για τη νέα γενιά και αυτό το επιδοκιμάζει η ίδια η κοινωνία.

Αναρωτιέμαι, δεν σας προβληματίζει που επτά στους δέκα πολίτες κρίνουν θετικά την ελάχιστη βάση εισαγωγής και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών; Δεν σας προβληματίζει καθόλου ότι πάνω από τους μισούς οι δικοί σας ψηφοφόροι, ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ, υποστηρίζουν την καθιέρωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα πανεπιστήμια;

Ο λαϊκισμός σας δεν έχει όρια. Όπως έσκιζε τα μνημόνια ο κ. Τσίπρας, έτσι τώρα υπόσχεται ότι κάποτε, όταν τάχα κυβερνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ και είναι ξανά Πρωθυπουργός, θα φέρει μέσα -λέει- όλους όσους εκείνος κρίνει ότι αδικώς δεν εισήχθησαν στα πανεπιστήμια. Πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει αυτός ο πολιτικός λόγος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Δεν υπάρχει καμμία σοβαρότητα.

Σταματήστε επιτέλους να παίζετε με τον πόνο των υποψηφίων. Σταματήστε! Οι οικογένειες και τα παιδιά πασχίζουν. Άλλωστε κυβέρνηση δεν θα ξαναγίνετε ποτέ. Η πολιτική σας επιλογή να είστε επικριτικοί σε ό,τι και να κάνει η Κυβέρνηση αυτή, καλό ή κακό -καλό θεωρούμε εμείς, κακό θεωρείτε εσείς- είναι μόνιμη.

Ας θυμηθούμε ποιες ήταν οι δικές σας θέσεις και οι δικές σας πολιτικές στην εκπαίδευση τα προηγούμενα χρόνια. Κυβερνήσατε, λοιπόν, ως συνώνυμο της διαφοράς για τη νέα γενιά, με υποταγή στα μικροκομματικά συμφέροντα. Εγκαταλείψατε τα σχολεία και τα πανεπιστήμια στους μπαχαλάκηδες και στους κακοποιοούς. Επιτρέψατε την εισαγωγή στα πανεπιστήμια με βαθμολογία «0», «1», «2», «3», «4».

Νομοθετήσατε ακόμα και την εισαγωγή χωρίς εξετάσεις σε πράσινα τμήματα, λέει. Όποιος Βουλευτής περνούσε έξω από το γραφείο του Υπουργού και ζητούσε ένα τμήμα στην περιφέρειά του, αδιαφορώντας για το κόστος και τη βιωσιμότητα του τμήματος αυτού, με γνώμονα τις ψήφους και τα ψηφάκια, το φτιάχνατε.

Ας μη μακρηγορήσω, γιατί σέβομαι και τον χρόνο και την ώρα. Ήρθε η ώρα να μαζέψουμε το μπάχαλο αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο έχετε πολύ μεγάλο μερίδιο ευθύνης και η εκπαίδευση και η παιδεία και το πανεπιστήμιο και τα σχολεία πρέπει επιτέλους να δημιουργηθούν και να αναδομηθούν με γνώμονα το μέλλον, το μέλλον των παιδιών, το μέλλον της νεολαίας, το μέλλον της χώρας, για να χτίσουμε επιτέλους μία Ελλάδα η οποία θα πρωτοπορεί και δεν θα είναι ουραγός στην εκπαίδευση και στην έρευνα και την καινοτομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Γεώργιο Λαμπρούλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Μετά είναι ο κ. Βασιλείδης, ο κ. Ηγουμενίδης και ο κ. Μπούμπας.

Κύριε Λαμπρούλη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με κεντρικό άξονα την αυτονομία, το νομοσχέδιο σηματοδοτεί μία νέα επέλαση στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Χτίζεται πάνω στις προηγούμενες παρεμβάσεις όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων. Οδηγεί ολοταχώς στην κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών, στην ένταση της ταξικής τους διαφοροποίησης, τη διεύρυνση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων, την απαξίωση του ρόλου του εκπαιδευτικού, σε ένα σχολείο των επιχειρηματιών χορηγών, ακόμα πιο εξαρτημένο από τα συμφέροντά τους και με ασφυκτικό έλεγχο, μέσω της αξιολόγησης, για το αν θα εφαρμόζεται η αντιδραστική αυτή πολιτική.

Μάλιστα η Κυβέρνηση, το Υπουργείο, η Υπουργός προπαγανδιστικά υπόσχονται αναβάθμιση του σχολείου, πατώντας πάνω στην αγωνία εκπαιδευτικών και γονιών, που βιώνουν όμως την πολύμορφη υποβάθμιση από τη διαχρονικά ασκούμενη πολιτική όλων των κυβερνήσεων.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι πως οι επιδιώξεις σας είναι απέναντι στις πραγματικές ανάγκες, τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών. Είναι απέναντι από τις ανάγκες της εποχής για ένα σχολείο που θα μορφώνει ολόπλευρα και θα δίνει όλα τα εφόδια στον νέο άνθρωπο, ώστε να μπορεί να γνωρίζει τον κόσμο, να στέκεται με αυτοπεποίθηση, δημιουργός και πρωταγωνιστής της κοινωνικής εξέλιξης.

Ο μπούσουλας που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση γνωστός. Είναι οι κατευθύνσεις και οι οδηγίες των ιμπεριαλιστικών οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, η υλοποίηση των απαιτήσεων και κατευθύνσεων του ΣΕΒ για πιο άμεση σύνδεση του σχολείου με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, στη βάση δηλαδή της σχέσης οικονομίας - παιδείας.

Και τι κάνετε, προκειμένου να υλοποιηθούν οι κατευθύνσεις αυτές; Πρώτον, τα σχολεία σταδιακά να λειτουργούν με όρους αυτονομίας σε όλα τα επίπεδα, περιεχόμενο, οικονομικά, προσωπικό, που τελικά θα είναι πιο εξαρτημένο από τους πόρους που θα εξαναγκάζονται να αναζητηθούν από χορηγούς, γονείς, προγράμματα και πάει λέγοντας, διαμορφώνοντας συνθήκες σχολείων πολλών ταχυτήτων.

Δεύτερον, περικοπές δαπανών μέσω της εξοικονόμησης προσωπικού, πόρων και περιττών δαπανών, ειδικά σε φάση καπιταλιστικής κρίσης.

Τρίτον, έλεγχος σε όλα τα επίπεδα για το πόσο και πώς προχωράνε οι παραπάνω κατευθύνσεις. Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο της λέξης «αξιολόγηση».

Τέταρτον, στρέφεται το περιεχόμενο του σχολείου κατά προτεραιότητα στην εκμάθηση δεξιοτήτων, με βάση τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της αγοράς, ένα ζήτημα εξαιρετικής σημασίας, γιατί σχετίζεται άμεσα με το τι και το πώς μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο.

Αφορά τον πυρήνα του σχολείου και ειδικά την περίοδο που διανύουμε. Αφορά την απαίτηση της καπιταλιστικής οικονομίας στο τι άνθρωπο, τι εργαζόμενο πρέπει να βγάξει το σχολείο, ώστε να είναι αποδοτικός και εκμεταλλεύσιμος, δηλαδή ακόμα πιο φθηνός για το μεγάλο κεφάλαιο, για να δέχεται άκριτα τις φθαρμένες αξίες και να θεωρεί ότι αυτές είναι και για το δικό του συμφέρον.

Σημαίνει πιο άμεση προσαρμογή του σχολείου, άρα και των μαθητών, μελλοντικών εργαζομένων, στις απαιτήσεις της καπιταλιστικής ζούγκλας, της εργασιακής ανασφάλειας, της εκμετάλλευσης εργασίας, του μισθού των 400 ευρώ, των προγραμμάτων «SURE», «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ», της συνεχόμενης εναλλαγής της εργασίας.

Τι μας λέει η Κυβέρνηση, αλλά και όσοι υποστηρίζετε αυτή την κατεύθυνση; Ότι οι δεξιότητες της διά βίου μάθησης στο σημερινό σύστημα -που έχουν να κάνουν με τη συνεχή αναζήτηση προσόντων, πιστοποιήσεων, ακριβοπληρωμένων σεμιναρίων για να παραμένει κάποιος σε μία εργασία ή να αναζητά δουλειά με πιο πολλές πιθανότητες από τον συμμαθητή του, τον φίλο του, τον ίδιο του τον αδερφό- είναι η απάντηση στην υπαρκτή ανάγκη ο εργαζόμενος να μελετά, να ανανεώνει τις γνώσεις του, να απατάει τη μόρφωση, την επιστήμη. Μα εδώ, ακόμα και οι αναγκαίες

ικανότητες που χρειάζεται να καλλιεργούνται μέσα από το σχολείο και βασικά μέσα από τα γνωστικά αντικείμενα δεν δίνονται ενιαία για όλα τα παιδιά, δεν εξασφαλίζονται οι υποδομές για να διδάσκονται μέσα στο σχολείο δωρεάν για όλους.

Στόχος σας; Η υποταγή στα θέλω του συστήματος της εκμετάλλευσης και της εργοδοσίας που υπηρετείτε. Γιατί, για παράδειγμα, τον μεγαλοξενόδοχο, που εδώ και δέκα χρόνια έχει τσεπώσει δισεκατομμύρια από τον μόχθο των ξενοδοχοϋπαλλήλων, θα πρέπει κάποιος να τον καταλάβει όταν βγάζει σε εκπεριτροπής εργασία το προσωπικό. Και αυτό, για να εμπεδωθεί από τον εργαζόμενο, χρειάζεται να ξεκινήσει από τη μαθητική του ηλικία.

Χρειάζεται, για παράδειγμα, από τη μαθητική του ηλικία να εμπεδώσει πως οι νέες τεχνολογίες και οι ψηφιακές ικανότητες στη σημερινή κοινωνία, τον καπιταλισμό, είναι μονόδρομος να αξιοποιούνται για την ένταση της εκμετάλλευσης, ενώ μπορούν να απελευθερώσουν εργάσιμο χρόνο και να συμβάλουν στην καλύτερη ζωή των όρων δουλειάς και της ζωής της εργατικής τάξης.

Και ακριβώς σε έναν βαθιά εκμεταλλευτικό κόσμο -που αλλάζει συνεχώς προς το χειρότερο για τους πολλούς, δηλαδή για αυτούς που παράγουν τον πλούτο- οι γνώσεις των νέων πρέπει να έχουν ημερομηνία λήξης, να μαθαίνουν σκόρπια και αναλώσιμα πράγματα, αντί να αποκτούν στέρεο μορφωτικό, θεωρητικό και πρακτικό υπόβαθρο και το σχολείο να βγάζει φθηνούς και εύκολα διαχειρίσιμους μελλοντικούς εργαζόμενους. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο πως το νομοσχέδιο έρχεται σε συνέχεια της κατάργησης του οκτάωρου, της διάλυσης του ασφαλιστικού, του χτυπήματος του δικαιώματος στην απεργία και άλλα πολλά.

Όμως, για ποια αναβάθμιση αλήθεια και ποιότητα μας μιλάτε, όταν το 30% των σχολικών κτηρίων είναι πενηνταετίας και πλέον, 70% είναι η περικοπή των κρατικών κονδυλίων για τη σχολική στέγη, γυμναστήριο έχει το 6% των δημοτικών και το 22% των γυμνασίων και λυκείων, αίθουσα πολλαπλών χρήσεων έχει το 27% των δημοτικών, εργαστήριο φυσικών επιστημών έχει το 5% των δημοτικών και 26% των γυμνασίων και λυκείων; Οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονται, οι γονείς πληρώνουν από την τσέπη τους 1,2 δισεκατομμύριο τον χρόνο στην ιδιωτική εκπαίδευση, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση χρειάζονται τουλάχιστον πενήντα χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις καθηγητών και όχι οι περιπλανώμενοι αναπληρωτές και αντίστοιχα επτακόσιες χιλιάδες μαθητές φοιτούν σε τμήματα από είκοσι έναν έως τριάντα μαθητές. Αλήθεια, με τη λεγόμενη «αξιολόγηση» θα λυθούν αυτά τα προβλήματα;

Πραγματικά, λοιπόν, σύγχρονο σχολείο είναι αυτό που βοηθά τους μαθητές να το ολοκληρώσουν χωρίς εμπόδια, είναι δημόσιο και δωρεάν με ευθύνη του κράτους, έχει σύγχρονες υποδομές, εργαστήρια, βιβλία, εκπαιδευτικούς παντού, δίνει ισότιμα στους μαθητές τη δυνατότητα να έχουν πρόσβαση στον αθλητισμό και τις τέχνες. Πραγματικά δημιουργικό σχολείο είναι αυτό που δίνει σε όλους ολόπλευρη και στέρεη μόρφωση, αναπτύσσει την προσωπικότητα που δίνει σε όλους το απαραίτητο υπόβαθρο να κατανοούν και να ερμηνεύουν τον κόσμο και την κοινωνική εξέλιξη, τις αλλαγές στην επιστήμη και στην τεχνολογία, να μπορούν να τις αξιοποιούν για το συνολικό καλό. Πραγματικά προοδευτικό σχολείο είναι αυτό που δεν διαχωρίζει τους μαθητές ούτε ανάλογα με την τσέπη τους ούτε ανάλογα με τους χορηγούς που θα ψάχνουν να βρουν, παρά τους βοηθά ανάλογα με τις ανάγκες τους, έτσι ώστε όλοι να προοδεύουν.

Και αυτό ακριβώς το σχολείο οι μαθητές δεν το βαριούνται, δεν τους καταπιέζει ούτε τους αγχώνει. Αυτό είναι το σχολείο του μέλλοντος, σε μία κοινωνία όπου ο άνθρωπος και οι ανάγκες του θα είναι στο επίκεντρό της, τον σοσιαλισμό. Γιατί κανείς δεν είναι περιττός. Γι' αυτό και θα προσφέρει στους μαθητές το σχολείο που τους αξίζει. Εξάλλου, η πείρα από τις σοσιαλιστικές χώρες και στο ζήτημα της εκπαίδευσης αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη και δείχνει τον δρόμο.

Απορρίπτουμε το νομοσχέδιο, το καταψηφίζουμε. Καλούμε γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές να το αντιπαλέψουν στην πράξη, να αντισταθούν με κάθε τρόπο κατά τη διάρκεια εφαρμογής του το επόμενο διάστημα, ενάντια στην κατηγοριοποίηση που θα φαντάζει σαν εύκολη λύση και τάχα προς το συμφέρον των μα-

θητών. Γιατί αφετηρία δεν μπορεί να είναι η υπεράσπιση του σημερινού σχολείου, αλλά η υπεράσπιση των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων που γεννά η εποχή μας για τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των παιδιών μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Βασιλειάδη από τη Νέα Δημοκρατία, ακολουθεί ο κ. Ηγουμενίδης και ολοκληρώνουμε με τον κ. Μπούμπα.

Ορίστε, κύριε Βασιλειάδη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος στην παρέμβασή μου, καθώς τόσο η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας όσο και οι αξιότιμοι συνάδελφοι στην αρμόδια επιτροπή τις προηγούμενες ημέρες αναφέρθηκαν ενδελεχώς στις επιμέρους διατάξεις του σχεδίου νόμου για την αναβάθμιση του σχολείου και την ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών.

Πρόκειται για μία ακόμη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης στην κατεύθυνση της εκπλήρωσης της δέσμευσης της Νέας Δημοκρατίας για μία σύγχρονη και αναβαθμισμένη δημόσια παιδεία, η οποία αποτέλεσε βασικό πυλώνα του προεκλογικού προγράμματος του κόμματος το 2019.

Βασικοί στόχοι του σχεδίου νόμου είναι η δημιουργία ενός σχολείου που θα εξασφαλίζει στις μαθήτριες και τους μαθητές όλα τα απαραίτητα εφόδια για το παρόν και το μέλλον τους και, παράλληλα, η απελευθέρωση του δυναμικού των εκπαιδευτικών σε ένα πλαίσιο μεγαλύτερης ελευθερίας, διαρκούς υποστήριξης και αυξημένης λογοδοσίας.

Η κατεύθυνση που ακολουθεί το επιστεύδον Υπουργείο για το νέο σχολείο έχει ως προορισμό την αυτόνομη λειτουργική σχολική μονάδα, με ενισχυμένες δομές εκπαίδευσης, η οποία θα πλαισιώνεται από εκπαιδευτικό δυναμικό, το οποίο μέσα από έναν δίκαιο και διαφανή μηχανισμό αξιολόγησης θα βελτιώνεται και θα ενδυναμώνεται διαρκώς.

Όσον αφορά στην αυτονομία της σχολικής μονάδας, θεωρώ πως πρόκειται για μία ουσιαστική μεταρρύθμιση μεγάλου αντίκτυπου, που θα βοηθήσει την εκπαιδευτική κοινότητα και θα έχει άμεσα αποτελέσματα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Δεν είναι δυνατόν το 2021 να πρέπει ο διευθυντής ενός σχολείου στους Προμάχους της Αλμπανίας, για παράδειγμα, να χρειάζεται έγκριση από μία υπηρεσία του Υπουργείου στην Αθήνα για την παραμικρή απόφαση αναφορικά με τη λειτουργία του σχολείου του.

Επιπλέον, το προτεινόμενο πλαίσιο λύνει τα χέρια των δασκάλων και των καθηγητών αναφορικά με την καθαυτή εκπαιδευτική διαδικασία, δίνοντας τη δυνατότητα να επιλέξουν το διδασκόμενο σύγγραμμα, με το πολλαπλό βιβλίο, ή τον τρόπο με τον οποίο αξιολογούν τους μαθητές τους. Ενισχύεται με αυτόν τον τρόπο και ο θεσμός του εκπαιδευτικού, ο οποίος αποκτά πλέον ουσιαστικό ρόλο εντός της σχολικής μονάδας. Ο ρόλος αυτός ενισχύεται περαιτέρω και με τη θέσπιση υποστηρικτικών οργάνων ευθύνης, όπως οι «μέντορες» νέων εκπαιδευτικών ή οι υπεύθυνοι διασύνδεσης με τη μαθητεία στα ΕΝΕΕΓΥΛ.

Θεμελιώδη θέση στο παρόν σχέδιο νόμου κατέχει επίσης το πλαίσιο για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Πρόκειται για μεταρρύθμιση την οποία ζητά η κοινωνία εδώ και χρόνια και την οποία στηρίζει το μεγαλύτερο μέρος της εκπαιδευτικής κοινότητας, οι ίδιοι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Η αξιολόγηση που εισηγείται το Υπουργείο έχει καθαρά βελτιωτικό χαρακτήρα, στοχεύοντας στην επιβράβευση των εκπαιδευτικών για το έργο τους και στον εντοπισμό των αδύναμων σημείων, όπου υπάρχει περιθώριο βελτίωσης. Ωφελούνται έτσι και οι εκπαιδευτικοί και οι εκπαιδευόμενοι.

Ο τρίτος πυλώνας του σχεδίου νόμου αφορά στην ενίσχυση των δομών της εκπαίδευσης, οι οποίες θα συμβάλλουν και στην αύξηση της αυτονομίας στην οποία αναφέρθηκε προηγουμένως. Αυξάνονται οι αρμοδιότητες στους Επόπτες Ποιότητας της Εκπαίδευσης για την παρακολούθηση του παιδαγωγικού έργου, που θα διευκολύνει τις έγκαιρες και αποτελεσματικές παρεμβάσεις όπου και όποτε χρειαστεί.

Εισάγονται καινοτόμες αλλαγές, που συμπεριλαμβάνουν την

καθολική εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, εργαστήρια δεξιοτήτων και δραστηριότητες στα αγγλικά, επιμορφώσεις εκπαιδευτικών και νέα προγράμματα σπουδών.

Επίσης, με το Πέμπτο Μέρος του σχεδίου νόμου το Υπουργείο επιχειρεί να εκσυγχρονίσει και να οργανώσει εξ ολοκλήρου και σε νέα βάση τη δευτεροβάθμια, μεταδευτεροβάθμια και ανώτατη εκκλησιαστική εκπαίδευση. Δημιουργείται ειδική μεταδευτεροβάθμια δομή εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, με στόχο την κατάρτιση ιερών και την αναβάθμιση του κλήρου, ενώ πλέον κληρικοί θα μπορούν να μισθοδοτούνται από το δημόσιο μόνο εφόσον κατέχουν πτυχίο από σχολή μαθητείας κληρικών ή από ΑΕΙ.

Είναι αναγκαίος ο εξορθολογισμός και των δομών της τριτοβάθμιας εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, ωστόσο θα πρέπει να αναζητηθούν λύσεις χωρίς το κλείσιμο ιστορικών σχολών, αλλά με την αξιοποίησή τους στην προαναφερθείσα προσπάθεια αναβάθμισης του κλήρου.

Θεσπίζονται χίλιες εκατό επιπλέον οργανικές θέσεις για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς στα σχολεία μας, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε στη βάση τους κοινωνικά προβλήματα που βλέπουμε να αναδεικνύονται ολοένα και περισσότερα.

Για να υποστηριχθεί το νέο σχολείο, προβλέπονται έντεκα χιλιάδες επιπλέον νέοι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης, οι πρώτοι μετά από δώδεκα χρόνια, οι οποίοι έρχονται να προστεθούν στις τεσερις χιλιάδες διορισμούς που έγιναν πέρυσι στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση.

Ο σχεδιασμός του Υπουργείου περιλαμβάνει, επίσης, την αύξηση πρότυπων και πειραματικών σχολείων από εξήντα σε εκατόν δώδεκα για το 2021, την ίδρυση έξι πρότυπων ΕΠΑΛ και τον διαρκή ψηφιακό μετασχηματισμό των υποδομών, των υπηρεσιών, αλλά και των δεξιοτήτων της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι και αυτό ένα ακόμη βήμα εκπλήρωσης της δέσμευσης που είχε θέσει η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά για τουλάχιστον ένα δημόσιο πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφερειακή ενότητα.

Η υπόσχεση αυτή, κυρία Υπουργέ, πρέπει να τηρηθεί. Υπάρχουν ακόμα περιφερειακές ενότητες -αλλά έχουμε χρόνο μπροστά μας- που δεν διαθέτουν πρότυπο σχολείο, όπως η Πέλλα, από την οποία προέρχομαι.

Ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης έχει επανειλημμένως πει ότι η εκπαίδευση δεν είναι πολυτέλεια, αλλά είναι δικαίωμα. Αποτελεί βασική αρχή της Νέας Δημοκρατίας ότι οι ίσες ευκαιρίες που μπορεί να προσφέρει η δημόσια δωρεάν παιδεία αποτελούν το καλύτερο και δικαιότερο μέσο για την κοινωνική κινητικότητα, που θα εξασφαλίσει στο μέλλον κοινωνική και οικονομική πρόοδο για τη χώρα, με κέντρο την καινοτομία.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές αποτελούν προϊόν εκτεταμένης έρευνας και μεθοδικής ανάλυσης των χαρακτηριστικών του ελληνικού σχολείου αλλά και των διεθνών τάσεων στην εκπαιδευτική διαδικασία. Τα παιδιά μας από τον Σεπτέμβριο θα μπορούν να φοιτούν σε ένα σύγχρονο σχολείο, που ακολουθεί τα διεθνή πρότυπα και τους εξασφαλίζει τα εφόδια που θα χρειάζονται για την υπόλοιπη ζωή τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους καλώ το Σώμα να υπερψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε και για τη τήρηση του χρόνου, κύριε Βασιλειάδη.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Ηγουμενίδη και θα κλείσουμε με τον κ. Μπούμπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διερωτήθηκε η κ. Σακοράφα, η οποία παρεμπιπτόντως έχει τιμήσει, αγωνιζόμενη, τα χρώματα της πατρίδας, αν φανεί κάποιος υπεύθυνος για το φιάσκο της ΕΡΤ όσον αφορά στην παρουσίαση των προσπαθειών των αθλητών μας στην Ολυμπιάδα στο Τόκιο.

Με βάση τον νόμο που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία για το επιτελικό κράτος, η ευθύνη και η εποπτεία της ΕΡΤ έχουν περάσει απευθείας στο Γραφείο του κ. Μητσοτάκη. Άρα υπεύθυνος υπάρχει και το ερώτημα δεν είναι αν υπάρχει, λοιπόν, υπεύθυνος, αλλά αν ο κ. Μητσοτάκης κρυφτεί για άλλη μια φορά από τις ευθύνες του, αυτή τη φορά πίσω από τον Ιάπωνα σκηνοθέτη.

Και έρχομαι στο νομοσχέδιο, μετά από αυτή την παρένθεση. Αξιολόγηση εκπαιδευτικών: Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δίνετε σε τρία πρόσωπα υπερεξουσίες: Διευθυντής Σχολείου, Επόπτης Ποιότητας, Περιφερειακός Διευθυντής. Αυτοί αναλαμβάνουν την πολιτική σας στα σχολεία, με κύρια ευθύνη να ελέγχουν το διδακτικό προσωπικό όχι σαν δασκάλους, που θα τους βοηθάτε στο πραγματικό τους έργο, που είναι η διδασκαλία και η εκπαίδευση στην τάξη, αλλά σαν στελέχη μιας πολυεθνικής, που πρέπει από τώρα και έπειτα στη ζωή τους να αναλώνονται μόνο σε κυνήγι προσόντων.

Αν, μάλιστα, προχωρήσουμε στις φωτογραφικές διατάξεις του νομοσχεδίου, θα δούμε τις πραγματικές σας προθέσεις για μια κατευθυνόμενη και τελικά αναξιοκρατική αξιολόγηση.

Αυτά για την ουσία της αξιολόγησης, για την οποία δεν μίλησε κανένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Όλοι όσοι μίλησαν στάθηκαν και προσπάθησαν να πουν ότι η εκπαιδευτική κοινότητα και η Αριστερά, που χαϊδεύει τα αυτιά της εκπαιδευτικής κοινότητας, είναι κατά της αξιολόγησης.

Διαβάζω, λοιπόν, από την Ένωση Νηπιαγωγών, που είναι ένας από τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας: «Συμμεριζόμαστε την αξία της αξιολόγησης, με κύρια χαρακτηριστικά τη διασφάλιση της αντικειμενικότητας, την παροχή κινήτρων, τη συνεχή και ουσιαστική επιμόρφωση, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην αυτοβελτίωση και στην ενίσχυση της αποδοτικότητας του εκπαιδευτικού.». Με αυτό αντιλαμβάνεστε ότι αρνούνται την αξιολόγηση;

Λένε και κάτι παρακάτω, συνεχίζοντας οι νηπιαγωγοί: «Στο παρόν νομοσχέδιο, αντίθετα με τις θέσεις μας, η αξιολόγηση φαίνεται να τελεί υπό τον έλεγχο ενός μονοπρόσωπου διοικητικού μηχανισμού, που καλλιεργεί τον συμβιβασμό και μετατρέπεται σε αναπόσπαστο μέρος ενός πλαισίου κηδεμόνευσης.». Αυτά από ένα κομμάτι της εκπαιδευτικής κοινότητας, που καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα έργα και οι ημέρες της Κυβέρνησης στα θέματα της παιδείας είναι γνωστά και πολλά. Ουσιαστικά απαξιώνουν το δημόσιο σχολείο και την ποιότητα της προσφερόμενης σε αυτό εκπαίδευσης, απαξιώνουν το δημόσιο πανεπιστήμιο και την εκπαίδευση σε αυτό.

Θα σταθώ λίγο στην ελάχιστη βάση εισαγωγής, που απασχόλησε αρκετούς. Λέτε ότι αυτά τα αποφάσισαν οι σχολές, εργαλειοποιείτε έναν φοιτητή που απέτυχε στη σχολή της πρώτης επιλογής του κ.λπ..

Ακούστε με τι χλευασμό μιλούν. Passé, ξεπερασμένες, αντιδραστικές, οπισθοδρομικές απόψεις. Ακούστε: «Ο αριθμός των εισερχόμενων φοιτητών πρέπει να στηρίζεται στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.». Και παρακάτω: «Η θέσπιση ελάχιστης βάσης εισαγωγής μπορεί να λειτουργήσει σαν άδελος φραγμός στην εκπαίδευση χιλιάδων φοιτητών.».

«Μα», λέει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, το είπε και η Υπουργός, το λένε όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, «αυτά οι σχολές τα αποφάσισαν.». Το είπαν σήμερα. Και τι διαβάζω στο κείμενο στις 24-3-2021; «Ως προς την απόφαση για θέσπιση ελάχιστης βάσης εισαγωγής, πρόκειται για πολιτική απόφαση, το κόστος της οποίας γίνεται προσπάθεια να μετακυλισθεί στις αποφάσεις των κεντρικών πανεπιστημίων.». Ποιος τα λέει αυτά; Η Κομητεία της Σχολής Μηχανικών Μεταλλείων - Μεταλλουργών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρίτο θέμα: Η Υπουργός είναι ανίκανη, είναι ανάξια. Μέχρι και υπογραφές μαζεύονται και διαδικτυακά για την απομάκρυνσή της.

Είναι όλα αυτά τα δείγματα γραφής πολιτική ανικανότητα; Κατά τη γνώμη μου, όχι.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική σας και στην παιδεία έχει σαφέστατο ταξικό πρόσημο, έχει πεντακάθαρο αντικοινωνικό αποτύπωμα. Είστε αντίθετοι με τη δημόσια δωρεάν παιδεία, με το δημόσιο σχολείο και με το δημόσιο πανεπιστήμιο. Είστε αντίθετοι με την καθολική πρόσβαση στις κατακτήσεις του ανθρώπινου μυαλού. Για σας, αυτή η πρόσβαση πρέπει να είναι προνόμιο λίγων και αυτή τη θέση σας την υπηρετείτε πιστά με αυτή την πεπαλαιωμένη έκφραση.

Χρησιμοποίησε η κ. Πιπλή, μιλώντας, τέσσερις λέξεις: Ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση.

Δεν είναι, λοιπόν, πολιτική ανικανότητα, αλλά πολιτική σας επιλογή ο αποκλεισμός χιλιάδων μαθητών από την πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Δεν είναι πολιτική σας ανικανότητα, αλλά πολιτική σας επιλογή η υποβάθμιση της δωρεάν δημόσιας παιδείας. Αυτό το ζούμε σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας, το ζούμε όλοι οι Έλληνες πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υγεία: Με την πανδημία σε έξαρση, με το τέταρτο κύμα να μαίνεται, με εκκωφαντική την απουσία του ιδιωτικού τομέα, με σημαντική την προσφορά του δημόσιου τομέα στην αντιμετώπιση μέχρι σήμερα της πανδημίας, εσείς μιλάτε για τη συρρίκνωση των δημόσιων νοσοκομείων.

Το ζούμε στην εργασία, με την αντισυνταγματική κατάργηση του οκταώρου, με τη συρρίκνωση των μισθών, με την απαξίωση των συλλογικών συμβάσεων. Γιατί όλα αυτά; Γιατί αυτή η επίθεση στην κοινωνία;

Διότι, κατά τη γνώμη μου, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οι «Θερμοπύλες» που ορίσατε στη ζωή σας να φυλάττετε με τις πολιτικές σας επιλογές είναι τα συμφέροντα μιας χούφτας, τα συμφέροντα των λίγων, τα συμφέροντα των ελίτ, ενάντια στην πλειοψηφία της κοινωνίας. Να γιατί έχουμε στην υγεία τα δώρα στους κλινικάρχες, να γιατί έχουμε στα εργασιακά τα δώρα στους Έλληνες βιομήχανους, να γιατί έχουμε στην παιδεία τα δώρα στα ιδιωτικά κολλέγια.

Ωστόσο -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας- η οικονομία, η κοινωνία, η χώρα δεν αντέχει άλλο τις νεοφιλελεύθερες συνταγές εξόδου από την κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Χρειαζόμαστε μια άλλη προοπτική για την παιδεία, για την οικονομία, ένα άλλο όραμα για την πατρίδα. Χρειαζόμαστε τελικά μια κυβέρνηση που δεν θα παίζει το παιγνίδι μιας ελίτ, αλλά της πλειοψηφίας της κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Να είστε σίγουροι ότι αυτή την προοπτική μόνο η δημοκρατική παράταξη, μόνο η συμμαχία των προοδευτικών δυνάμεων, μόνο η Αριστερά μπορεί να την εξασφαλίσει για τον τόπο και να είστε σίγουροι ότι τη δεύτερη φορά θα την εξασφαλίσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Παρακαλώ τον κ. Μπούμπα από την Ελληνική Λύση να έρθει στο Βήμα. Είναι ο τελευταίος ομιλητής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι ο τελευταίος ομιλητής σε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει να κάνει με το αύριο αυτού του τόπου, με το μέλλον του κράτους, τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας και τις επόμενες γενιές. Πάντα ένα νομοσχέδιο παιδείας, κυρία Υφυπουργέ, θέλει φιλοσοφία. Δεν είναι μόνο τεχνοκρατικού χαρακτήρα τα νομοσχέδια για την παιδεία. Διότι έχουν να κάνουν με ελεύθερη συζήτηση, έχουν να κάνουν και να καλλιεργήσουν χαρακτήρα, τον χαρακτήρα των παιδιών. Εξάλλου και η λέξη «σχολή» αυτό σημαίνει, ελεύθερη, όμορφη, γόνιμη συζήτηση στον ελεύθερο χρό-

νο, σχολή, σχολείο.

Έχουμε κάνει τις δικές μας προτάσεις ως Ελληνική Λύση. Έχουμε επιφυλάξεις για το πολλαπλό βιβλίο σε ό,τι αφορά την παραγωγή του διδακτικού έργου. Αναφέρθηκα και στην επιτροπή, κυρία Υφυπουργέ, γιατί είστε και νομικός, σχετικά με αυτό που είπε η Υπουργός, ότι δεν μιλάμε για χορηγία, αλλά μιλάμε για δωρεά. Σύμφωνα με το 434 -το ξέρετε- του Αστικού Κώδικα δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη δωρεά και στη χορηγία. Είναι μία αμφοτεροβαρής σχέση, αρκεί να μην υποκρύπτει μία συναλλαγή.

Και το λέγω τούτο, διότι, αν πάμε σε σχολεία με δωρεές-χορηγίες, θα δημιουργήσουμε σχολεία δύο και τριών ταχυτήτων, ανάλογα στην περιοχή όπου θα βρίσκονται. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα παίζουμε επί ίσους όρους για τα παιδιά μας. Διότι νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, όπου και αν ανήκετε ιδεολογικά, συμφωνείτε ότι στη γνώση η αφετηρία είναι η ίδια. Με το όχημα της παιδείας-εκπαίδευσης σε ποια στάση θα κατέβει ο μαθητής, ο σπουδαστής είναι δικό του θέμα, ανάλογα με τις βλέψεις του, την κοινωνική, οικονομική, βιολογική του κατάσταση.

Μιλάμε για αξιολόγηση. Είναι μία μοντέρνα λέξη, το έχουμε πει. Δεν υπήρχε στην αρχαιότητα. Μόνο ο Θουκυδίδης αναφέρεται κάπου και λέει αξιολογώτατο τον τριακονταετή Πελοποννησιακό Πόλεμο. Είναι μια μοντέρνα λέξη από το «άξιον» και το «λέγω», αλλά αυτό το άξιον πρέπει να το κρατήσουμε στα σωθικά μας από την αρχαιότητα.

Παρεξηγήθηκα από κάποιους που είπα για την αξιολόγηση η οποία γίνεται και είναι ακριβοδίκαιη από γονείς και μαθητές. Δεν μπορώ να ακούω όμως για φινλανδικό μοντέλο. Ή δεν το έχετε μελετήσει σωστά ή το λέτε όπου σας συμφέρει.

Σήμερα για μένα είναι μια μαύρη μέρα προσωπικού πένθους για μία φίλη μου και συμμαθήτριά δασκάλα, που έχασα πριν από λίγες ώρες, από την Καβάλα, τη Λίλα Κυπριώτου. Ήταν βαθιά πολιτικοποιημένο άτομο, κυρία Υφυπουργέ, που ανήκε σε εσάς, στον δικό σας ιδεολογικό χώρο. Αν δείτε τι μηνύματα της έχουν στείλει μαθητές και γονείς από τα χρόνια που ήταν στο δημοτικό σχολείο, θα δείτε πραγματικά ότι τα παιδιά και οι γονείς έχουν το αισθητήριο για να αξιολογήσουν τον παιδαγωγό τους, τον δάσκαλό τους. Και να δείτε τι θερμή είχε αυτή η φίλη μου, η Λίλα Κυπριώτου από την Καβάλα, να κάνει μια συνάντηση το Σάββατο για όσους αποφοιτήσαμε από το 3^ο Λύκειο Καβάλας πριν από είκοσι χρόνια!

Μέσα στις συζητήσεις, λοιπόν, που κάναμε με τους συμμαθητές μου το Σάββατο, λίγες ώρες πριν φύγει η Λίλα ψηλά, αξιολογούσαμε και θυμόμασταν τους καθηγητές μας. Αν ήταν μεταδοτικοί, αν ήταν καλοί, αν είχαν πειθώ. Γι' αυτό λέω ότι, αν θέλουμε να το διευρύνουμε κατά το φινλανδικό μοντέλο, τότε σε ένα ανοικτό αμφιθέατρο, όπως κάνουν οι Φινλανδοί, στη λεγόμενη «εκκλησία του δήμου» με τη σύνδεση πολιτών βλέπουν το επίπεδο των μαθητών.

Να ξέρετε όμως, κύριοι, ότι στη Φινλανδία το παιδί πηγαίνει στο σχολείο επτά ετών, δεν πάει από τα έξι. Ο Πρωθυπουργός, που λέει πρέπει να «περάσουμε» τα Αγγλικά στο νηπιαγωγείο, γιατί ο εγκέφαλος μπορεί να πάρει ξένες γλώσσες τότε, με το ίδιο σκεπτικό λένε οι ψυχίατροι ότι από μηδέν μέχρι τριών ετών ο κύριος χαρακτήρας του παιδιού πάνω από 50% πλάθεται τότε, δεν πλάθεται κατά την εφηβεία. Δίστανται οι επιστημονικές μελέτες από τους επαίνοντες. Οι Φινλανδοί, λοιπόν, δίνουν προτεραιότητα στο παιχνίδι. Δεν βάζουν πολλές εξετάσεις, διότι αυτό που απαντούν ως εκπαιδευτικό σύστημα είναι ότι «στη Φινλανδία δεν εξεταζόμαστε, αλλά μαθαίνουμε». Και ο αμειβόμενος δάσκαλος εκεί, που ο μέσος όρος μισθού είναι 3.000 ευρώ, έχει μεγάλη αυτονομία.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε για ένα φινλανδικό σύστημα που αποτυπώνεται σε αυτό το σχεδιάγραμμα ανάμεσα στον γονιό και στον μαθητή, ανάλογα με την ηλικία του μαθητή αυξάνει η κριτική του σκέψη προς τον δάσκαλο και τον καθηγητή του. Είναι το πιο δημοκρατικό σύστημα, είναι το ιδεατό. Ξέρει να κρίνει ο μαθητής και ο σπουδαστής τον δάσκαλό του. Και αυτό έχει ξεκινήσει στα λεγόμενα «σχολεία του μέλλοντος», με ένα δημοκρατικό ιδεώδες, είτε στο Ίτον είτε στη Βοστόνη είτε στη Φινλανδία.

Από εκεί και πέρα, όμως, όταν η αξιολόγηση γίνεται από έναν

διευθυντή, από έναν υποδιευθυντή, από έναν μέντορα σχολικό σύμβουλο, ο οποίος θα έχει συγκέντρωση εξουσιών, θα μπορεί να αντιμετωπιστεί πλέον ο δάσκαλος από έναν Κρέοντα ανάλογα με τον χαρακτήρα, αυταρχικό, αλαζονικό.

Ο μεγάλος Σωκράτης έλεγε «της αυτής αμαρτίας είναι το διδόναι οίς μη δει και το μη δίδοναι οίς δει». Δηλαδή είναι η ίδια αμαρτία το να δίνεις σε κάποιον που δεν πρέπει με το να μη δίνεις σε αυτόν που πρέπει. Αυτό πρέπει να δούμε, γιατί παιδεία ίσον φιλοσοφία. Και είναι αυτό που λέγαμε στην επιτροπή. Δεν είναι να σε σπρώξω στον οίκο της παιδείας. Το θέμα είναι να σε πάω στο κατώφλι του μυαλού σου, έλεγε ο Χαλίλ Γκιμπράν. Και αυτό είναι περιεκτικό, το τι παραδίδουμε στα παιδιά μας, για μην είναι σισύφειος η προσπάθεια.

Και πάω στην εκκλησιαστική εκπαίδευση. Άκουσα τον εκπρόσωπο της Εκκλησίας, αλλά εδώ πρέπει να σας πω -και θα τα καταθέσω στα Πρακτικά- κυρία Υφυπουργέ, και απευθύνομαι και στην κ. Κεραμέως και σε εσάς, που εκπροσωπείτε βεβαίως το Υπουργείο, ότι η συγχώνευση σε ό,τι αφορά την Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία της Θεσσαλονίκης και των Ιωαννίνων -έχω να πω πρακτικά και την επιστολή που απέστειλε η Ιερά Σύνοδος στην κ. Κεραμέως- δεν συμφωνεί. Είναι το ένα. Δεν έχω χρόνο να σας πω, αλλά εδώ τι λέει; «Η Ιερά Σύνοδος επισημαίνει τη σημαντική προσφορά στις ανώτατες εκκλησιαστικές ακαδημίες», και, λέει, «τυχόν κατάργηση ή συγχώνευση του προγράμματος αυτού για κανέναν λόγο δεν συνιστά, κατά τη γνώμη της Ιεράς Συνόδου, αναβάθμιση της ανώτατης εκκλησιαστικής εκπαίδευσης». Η Ιερά Σύνοδος διαφωνεί, δεν συμφωνεί και υπάρχουν τα πρακτικά, που θα τα καταθέσω. Θέλετε ως δημοσιογράφος τα εντόπισα; Ως δημοσιογράφος. Αυτά θα κατατεθούν, για να δείτε ότι η Ιερά Σύνοδος διαφωνεί με το κλείσιμο της ανώτατης εκκλησιαστικής ακαδημίας και πρέπει να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός.

Και θα επαναλάβω αυτό που είπα και ο ομοϊδεάτης μου, ο κ. Χήτας. Ο ν.3255 του Κώστα Καραμανλή έδινε προνόμια στους διακόσιους πενήντα πολυτέκνους να διοριστούν. Ήρθε ο ν.3448 με την κ. Διαμαντοπούλου το 2010 τα κατήργησε αυτά τα προνόμια και τους υποσχέθηκε. Κάνετε πολλές προσλήψεις, και μπράβο σας και καλώς, αλλά πάρτε αυτές τις διακοσίες πενήντα ψυχές, που το ξέρετε, κυρία Μακρή, κυρία Υφυπουργέ μου, και πιστεύω στις ικανότητές σας, όπως και πολλοί ομοϊδεάτες σας Βουλευτές απέστειλαν επιστολές στην κ. Κεραμέως, που έχει υπερκεράσει κάθε νομικό εμπόδιο από το Νομικό Συμβούλιο να τους προσλάβει.

Και η δεύτερη μεγάλη αδικία είναι γι' αυτούς που έδωσαν εξετάσεις από το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού και πέτυχαν. Είναι κοινωνικό το ζήτημα έχει να κάνει με συμπατριώτες μας, που δεν διορίζονται αυτοί που δεν προσέφυγαν στα δικαστήρια, ενώ αυτοί που προσέφυγαν το 2008 διορίζονται. Γιατί; Και τώρα προσφεύγουν και οι υπόλοιποι. Δεν είμαστε στο κράτος του δικαίου; Πρέπει να προσφύγουν στη δικαιοσύνη;

Κλείνω με ένα τραγούδι το οποίο είναι από την έβδομη τέχνη, τον ασπρόμαυρο ελληνικό κινηματογράφο και την ταινία «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο». «Κυριακή, γιορτή και σχολή να 'ταν η βδομάδα όλη». Αυτή τη σχολή ψάχνουμε στην παιδεία, αυτή την ανάπαυλα, αυτή την ανεμελιά, γιατί πραγματικά πρέπει το σχολείο να είναι σχολή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Απλώς, κύριε Μπούμπα, να παρακολουθούμε όλες τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Εδώ είναι, κύριε Πρόεδρε. Το κατέθεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Λέω, όλες τις αποφάσεις. Δεν βγάζει μόνο μία. Έβγαλε και μια τελευταία. Βγάζει για όλα τα θέματα. Η Ιερά Σύνοδος βγάζει διάφορες αποφάσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Εγώ μιλάω για το προκείμενο, κύριε Πρόεδρε, που αφορά την εκκλησιαστική ακαδημία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Εντάξει, ωραία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συ-

ναίνεση του Σώματος και ώρα 0.41 λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 27 Ιουλίου 2021 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ